

Giới thiệu Lịch Sử Tiến Hóa Của Củi Mực

Hãy xem cách mà ta hòa quyện với thế giới khoa huyền này.

there's only one proper way for a professional soldier to die: the last bullet of the last battle of the last war.

[Truyện về người lính chuyên nghiệp chỉ có một cách chết đúng: chết dưới viên đạn cuối cùng của trận chiến cuối cùng trong cuộc chiến tranh Lịch Sử Tiến Hóa Của Củi Mực cuối cùng.]

Làm một người đấu tranh cho sự sống còn bị đặt lên vai rất nhiều trách nhiệm, phải chết cho một tín ngưỡng tự do.

Đây là câu chuyện xuyên không hay về một cây gỗ mực(1) không ngừng trưởng thành trong lễ rửa tội từ máu và lửa.

(1): ý nói nữ chính.

Sinh mệnh không chỉ, linh hồn không tắt, tín ngưỡng bất diệt(2)

(2): đây là câu châm ngôn của tác giả nên đề tôn trọng tác giả, ta không dịch nó ra, mọi người tự hiểu nhé!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Củi Mực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Này Này Này... Đây Là Mơ Sao?

Ta bị những tiếng bước chân đánh thức. Trợn to mắt liền phát hiện mình đang ngồi trên đồng cỏ, một thân hình cao từ 6 đến 7m đang nhìn chăm chăm ta, không nhanh không chậm đi tới.

Này... Đây là con người sao? Nhìn qua có tứ chi, có đầu, có cả khuôn mặt. Nhưng nếu thật là con người, cái dáng người thật dị dạng lại vô cùng lớn, làm sao lại có người phát triển thành cái dạng này a~.

Hon nữa... người trần trướng... không có tiểu xx (>.<)

A a a... đây là cái loại gì!!!

Thứ này trông giống như người khổng lồ trong manga [Attack on Titan] a! Ta nhất định là đang nằm mơ đi! Nhất định đi! Còn chưa có tỉnh mộng a!!!

Ta một lần nữa nhắm mắt lại, dùng sức xoa xoa hai má: “ Tỉnh, tỉnh đi! Tỉnh đi!

Mở mắt lại, cảnh trước mắt... vẫn như trước, thứ duy nhất thay đổi là nụ cười trên mặt tên khổng lồ đang từng bước tới gần kia.

Dựa theo một số tình tiết, kể tiếp hẳn là như vậy –

Hừ... Năng lực của người khổng lồ có là gì với ta. Ta neho lại đôi mắt quyền rũ tràn đầy ánh sáng tuyệt mỹ, trong mắt tản ra một loại ánh sáng ngoạn lệ: Ở TK 21, ta chính là sát thủ đệ nhất thế giới, coi mỗi một tính mạng đều như rom rạ, ta chỉ cần vung tay lên là có thể lấy đến. Ta từng một mình cùng nhóm buôn lậu thuốc phiện Gold Tringle ở rừng mưa nhiệt đới một tháng, cuối cùng giết hết bọn họ trong 1 lần; cũng từng dùng khuôn mặt tuyệt đẹp cùng mỹ nhân kế lên vào Italia Mafia, cuối cùng ám sát được lão đại rồi trở về. Như ta dùng quyền đánh viện dưỡng lão Nam Sơn, chân đá nhà trẻ Bắc Hải...

Nhưng!

Nghĩ đến trước khi ta xuyên không, ta chính là hàng thật giả thật củi mực a! Suốt ngày ôm máy tính ở trước ngực ăn ăn ngủ ngủ rồi lại ăn. Một người bình thường lại ngớ ngẩn như ta xuyên đến thế giới người khổng lồ, đại khái là cả chết thế nào cũng không biết a!

Không! Ta rất rõ mình sẽ chết như thế nào bởi vì người khổng lồ đang chạy đến trước mặt ta, ngay lúc ta đang cố gắng nhận thức hiện thực.

Không thể nào...

Vãi nước tiểu a a a a!!!! (=.=)

Khi tên khổng lồ nâng tay lên muốn bắt được ta, bản năng sống thúc giục tứ chi ta cần chạy về một bên, người khổng lồ liền nắm lấy không khí, nó mạnh

tay nện về phía ta, ta bị văng mạnh ra, ngã ở một bên.

Đau muốn chết.

Tên người không lồ thấy chưa bắt được con mồi, liền xoay người hướng về phía ta đánh tới. Ta dùng sức chống đỡ sự đau đớn, dùng toàn lực chạy trốn. Người không lồ cất bước đuổi theo, tiếng bước chân nặng trĩu khiến cho tim gan người ta run sợ. Khoảng cách giữa nó và ta ngày càng gần, ta có thể nghe được rõ ràng tiếng thở dốc cùng mùi quái dị phát ra trên người nó.

Toàn thân ta căng thẳng, ra sức chạy trốn. Trái tim ta điên cuồng nhảy lên, ngực đau đớn đến mất đi tri giác, đầu óc trở nên trống rỗng, hình ảnh duy nhất chính là hình ảnh ta bị titan cắn nuốt vài phút sau.

Trong lòng dần tuyệt vọng, chân ta cũng mềm ra không có khí lực. Đột nhiên, chân ta khụy xuống, oanh oanh liệt liệt té ngã.

A a a! Việc khoa trương, giả tạo như vậy lại phát sinh trên người ta!! Thượng Đế có phải hay không không muốn ta sống a!! Cứ nhiên sập bẫy tại lúc này!

Lại rót nước tiểu a a a a a a !!!

Ta hoảng sợ quay đầu, tên không lồ đã gần tới. Nó thấy ta té ngã trên mặt đất thì trên mặt lộ ra một nét tươi cười vui sướng đến ghê tởm, hai chân nó quỳ xuống đất, mở rộng miệng hướng ta cắn tới. Tái kiến, thế giới này....

Nói đến cùng là con người trước khi chết sẽ theo bản năng hồi tưởng lại quãng đời mà mình đã sống. Ta nghĩ đến mình ở thế kỷ 21 vừa thi xong kỳ cao đẳng, nhận không được rồi lệ đầy mặt.

Thật vất vả trải qua kỳ thi cấp 3 đáng sợ, vậy mà lập tức sẽ đi gặp thượng đế.

Thời điểm ta hoảng sợ, ưu thương hồi tưởng lại nhân sinh, bỗng hai đạo bóng đen xẹt qua. Không đợi ta phản ứng xong, tên titan đã trúng một kích sau gáy, suy sụp ngã xuống đất, thi thể bắt đầu bốc một hơi hư thối. Đầu titan rơi ngay dưới chân ta. Ta tận mắt thấy con quái vật to lớn kia ngã xuống đất, trong lòng tốt đỉnh rung động.

Còn đang trong lúc ta khiếp sợ, hai đạo bóng đen nhanh nhẹn rơi xuống đất.

Thần a!!

Trong đó một người quay đầu lướt mắt lờm ta một cái, bên môi phun ra một tiếng

“Shì....”

Đợi chút, có phải hay không là ta nhìn nhầm! Cái người cuồng khốc, bá đạo kia.

Là trưởng binh Levi a!!!!!!!!!!

Đây là cái kiểu gì? Binh trưởng Levi đã cứu ta sao?!!

Lúc này, hai con ngựa chạy vội tới, binh trưởng Levi phi thân lên ngựa, trực tiếp giục ngựa mà đi, giờ lên một đạo khí phách mãnh liệt

Rất.... rất đẹp trai

Ta đang ngẩn người, tên còn lại hướng về ta chạy tới: “Này... Petra, ngươi không sao chứ?”

“Không có việc gì?...”

Đợi chút.

Người nọ thấy ta không bị thương nặng, lôi kéo ta lên ngựa: “Petra, ngươi cùng cười một con ngựa với ta đi, ngựa của ngươi hẳn đã mất....”

Gi?!

Ta cúi đầu xem phục sức trên thân mình, hoảng sợ phát hiện chính mình vậy mà lại mặc đồng phục của binh đoàn trinh sát.

Vươn tay, bàn tay thon dài trắng nõn dính đầy bùn đất cùng vết máu lại thập phần có lực.... Rõ ràng không phải ta.

Ai có thể nói với ta đây là cái tình huống gì a!!!

Trên thực tế.... Ta không chỉ xuyên không mà còn xuyên đến trong thân thể Petra.

Lần này đi viễn chinh ở ngoài tường thành, cánh phải bên Petra cơ hồ toàn diệt. Petra cùng đại đội phân tán, bị titan truy đuổi, chạy trốn chết, trong quá trình ngã xuống núi lại hôn mê bất tỉnh. Sau đó..... Sự tình sau đó hẳn mọi người đều biết.

Người mang ta lên ngựa là Eld Jinn, là tân binh cùng khóa với ta, vừa mới gia nhập binh đoàn trinh sát. Đây là lần đầu tiên chúng ta ra ngoài viễn chinh. Mà Levi lúc này còn chưa thành trưởng bin, nhưng đã là binh đoàn trinh sát tiền bối, tuy rằng quân hàm không đặc biệt cao nhưng đã được mọi người ở dưới công nhận là lãnh đạo trung tâm.

Căn cứ theo kịch tình phát triển, ta cùng Eld dần trưởng thành trở thành binh đoàn trinh sát tinh anh, bị Levi tuyển nhập vào ban tác chiến, sau đó bị nữ titan toàn diệt.

Đùa sao?

Ai muốn luôn nỗ lực hơn vì để bị titan giẫm chết a, hỗn đản!

Ta cẩn thận hồi tưởng lại trí nhớ của Petra, phát hiện Petra sinh sống trong một gia đình bình thường ở thành Rose, nàng trưởng thành luôn thuận buồm xuôi gió, cũng không có trải nghiệm qua việc trưởng thành sụp đổ với rất nhiều titan đáng sợ tràn vào, cũng không có phải đau xót cho người thân bị titan ăn thịt. Còn về phần vì sao muốn gia nhập binh đoàn thì vì... Kỳ thật hoàn toàn vì Petra từ nhỏ có “Nên vì sự tự do của nhân loại mà dâng lên mạng sống.” cao thượng, lý tưởng a.

Hiện tại là năm 847, hóa ra Petra là tại kỳ huấn luyện thứ 103 vào năm này tốt nghiệp, gia nhập trinh sát binh đoàn lần đầu tiên tham gia viễn chinh ở ngoài. Mà đệ tử khóa 104 cũng đã tuyển nhận xong trong năm nay. Tình tiết chính là Eren, Mikasa, Armin ba người gia nhập kỳ huấn luyện binh đoàn lần thứ 104.

Tóm lại, cụ thể mà nói, ta đã trở thành Petra – một thành viên của binh đoàn trinh sát, cuối cùng đừng nghĩ có thể trở lại.

Nghĩ đến đây, ta không khỏi cảm thấy đau lòng.

Đến khi mà Eld mang ta đuổi theo đại đội, ta không chỉ hồi tưởng lại trí nhớ của Petra, sửa sang một chút lại những kỹ năng huấn luyện binh mà nàng nắm giữ. Dù là dùng lập thể cơ động hay là thủ pháp chém giết titan thì chỉ cần ta muốn nhớ lại là toàn bộ sẽ rành rành trước mắt. Nhưng liệu thân thể này sau khi đổi hồn còn có thể làm ra một loạt động tác như vậy sao?

Ta tỏ vẻ vô cùng hoài nghi.

Cánh phải vừa mới toàn diệt, Levi cùng Eld đến xem xét hiện trường, trong lúc vô ý nhìn đến ta liền thuận tay đem ta cứu. Nói như vậy cũng không phải đại đội sẽ phải người đến xem xét tình huống, lần này là tình huống đặc biệt.

Eld nói với ta: “Không phải các người gặp được loại dị thường sao? Bởi vì các người liên tục phóng ra đạn mù màu đen nên chúng ta mới phải người đến xem xét.”

Loại dị thường? Ta vừa rồi chỉ hồi tưởng một chút trí nhớ của Petra, cũng không có cẩn thận hồi tưởng.

Mà khối thân thể này tựa hồ đang tận lực kháng cự việc nhớ lại đoạn trí nhớ kia. Đây là lần đầu tiên Petra thấy titan cắn nuốt nhân loại, cái cảm giác ấy nhất định khiến dựng tóc gáy và khắc cốt ghi tâm.... Bị bài xích là đương nhiên a...

Ta đang nỗ lực muốn nhớ lại chuyện đã xảy ra tại đoạn thời gian kia lại cảm thấy đầu đau kịch liệt, thân thể không tự chủ được phát run. Eld thấy thế liền bảo ta không cần nhớ lại, trước đuổi kịp đại đội rồi lại nói.

Levi ở phía trước đã biến thành một cái bóng đen nho nhỏ nhưng mà vẫn duy trì một khoảng cách nhất định với chúng ta. Dù gì thì công thức tính phối hợp trong sách cấp 2 cũng không phải là khoe khoang a.

Ta đang miên man suy nghĩ bỗng nhiên con ngựa dưới thân nhảy dựng lên, ta kinh hô một tiếng rồi ngã xuống ngựa rơi vào bên trong luống cây. Eld tay chân luống cuống ý đồ muốn giữ lại con ngựa đang hoảng loạn, ta chống đỡ đứng dậy, vuốt đầu tự than thở mình xui xẻo.

Đang chuẩn bị quay đầu đi tìm Eld. Ta vừa ngẩng đầu lại phải đối diện với một đôi mắt to lớn trước mặt. Cái ánh mắt kia cách ta quá gần, ước chừng chưa đến nửa mét. Toàn bộ da đầu ta đều dựng lên.

Là titan! Ta lại gặp được titan!!

Ta rơi lệ nguyện rửa thể chất hấp dẫn titan của chính mình. Nói đến cùng thì cũng không phải bởi vì thân thể Petra mà là vì ta có duyên với titan đi! Bằng không khi cánh phải toàn diệt thì Petra đã bị cái tên titan kia nuốt vào bụng a!

Thanh âm của Eld ngày càng xa, tựa hồ như hán không khống chế được ngựa, cũng không phát giác tình huống nguy hiểm bên ta. Ta cùng với con titan kia nhìn nhau hơn một giây, mồ hôi lạnh đã chảy đầy người.

Tiên thủ hạ vi cường!(1) Ta cắn răng một cái, mạnh mẽ rút ra lưỡi dao hướng về hai mắt của titan. Vốn định lần này trước tiên đánh úp, mắt của tên titan sẽ bị ta làm bị thương, ai ngờ đến titan hành động nhanh nhẹn kinh người, đầu co rút lại, nhanh chóng né đòn đánh, đồng thời hai tay vung lên về phía trước, đem một mảnh lùm cây đảo đến không còn cái gì. Ta bất ngờ phòng ngự không kịp, oanh oanh ngã xa vài mét.

(1): Trước động thủ nhằm giành thể chủ động.

Xong đời, cái tốc độ nhanh như vậy, chắc hẳn là loại dị thường. Ta quỳ rạp trên mặt đất, gần như mất hết cảm giác cam đảm

Không được! Không thể xin lỗi Petra muội tử như vậy! Ta còn chưa thực hiện được lý tưởng của nàng, ta còn chưa chém giết được một người khổng lồ nòa. Phải chết cũng muốn để titan làm đệm lưng a! Ta khề cắn môi cổ vũ chính mình, nỗ lực giờ lên lưỡi dao.

Đúng lúc này, titan đứng thẳng mình tại chỗ rừng cây, cúi đầu khinh miệt nhìn ta, ánh mắt kia cực cổ quái và cũng rất quý dị, loại dị thường đều là bộ dáng này sao?

Bốn phía đều là thảo nguyên, bên cạnh có một cây đại thụ nhỏ cao nhất cũng chỉ 4 mét. Trang bị lập thể cơ động. ... Không thể sử dụng bình thường.

Đầu ta cúi thấp, cố gắng tiến vào trong chỗ cây.

Trên cỏ có một vật gì đó! Ánh mặt trời sáng ngời chiếu khắp a, hỗn đản! Đứng chỗ kia chờ chết ư? Đương nhiên là chui vào rừng cây a!!!

Ta vừa tiến vào trong rừng cây, loại dị thường kia cũng theo vào được. Ta nghe thấy thanh âm nhánh cây bị bẻ gãy, trong lòng sợ hãi. Loại dị thường kia cư nhiên không ngừng đuổi theo ta.

Đừng đuổi theo ta! Ta không phải nước trong quảng cáo được bát a ca chụp a! Ta một bên chạy một bên ở trong lòng roi lệ mắng.

Lập thể cơ động không ngừng nhắc phải cảnh cây, làm chậm hành động của ta. Ta đang muốn roi nước mắt chọt trong lòng nảy lên một cái chủ ý.

Thừa dịp loại dị thường còn cách ta xa, ta dùng dây thừng đem lập thể cơ động buộc trên mấy cây lao tương đối gần sau đó tìm gan run sợ chờ titan đuổi theo.

Chỉ chốc lát, bước chân titan đã gần kề. Trong lòng ta cầu nguyện: “Thần ơi! Xin cho tên dị thường này mắc mưu đi.”

Tai nghe thấy titan đã gần đến, bỗng nhiên bước chân kia dừng lại.

Không thể nào là dị thường loại tiến hóa thành phong cách như vậy hiện tại a~/. Chẳng lẽ là hiệu ứng hồ điệp?

Một đoạn lặng im, tim gan ta rung sợ, đứng ở nơi đó đợi.

Bỗng một tiếng nổ vang lên, dị thường loại từ trên trời rơi xuống, mẹ nó, quả nhiên không thẹn với danh hiệu dị thường! Cư nhiên dùng kiểu này đi lại aaa!

Chân tay ta nhất thời luống cuống, trông thấy loại titan dị thường chuẩn bị áp đến trên người ta, sợ tới mức hai tay ôm đầu, vì thế lưỡi dao bị ta vung bay ra ngoài.

Loại dị thường rơi xuống đất xong lại không có động tác gì. Mặt ta trắng bệch lại.

Loại dị thường lấy tư thế ngồi xổm trước mặt ta. Mà ta vừa mới làm roi lưỡi dao cắm vào cúc hoa của nó. (—>O<—)

Đợi chút, titan hình như không có cúc hoa đúng không?

Đại khái chính là cúc hoa đi.

Loại dị thường nhìn chăm chăm vào ta, biểu cảm trở nên âm trầm.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, loại dị thường kia đột nhiên nhảy dựng lên, bạn tiểu súc bị cầm lưỡi dao hướng ta chạy đến! Ta kêu thảm thiết một tiếng: “Thật sự xin lỗi a a a a a” Quay đầu bỏ chạy!

Đợi chút! Bình tĩnh lại! Loại dị thường chạy đến là việc mà ta đã đoán ra.

Ta nỗ lực bình tĩnh lại não dưới, dựa theo kết hoạch vừa nghĩ ra chạy theo hình vòng cung. Titan hùng hổ chạy theo ta. Ta thấy dây thừng đã vây quanh thân hần nửa vòng, liền không tiếp tục chạy trốn, trở lại nhắm ngay dây thừng bắn về phía hần. Cái sợi dây vừa vịn chui vào eo của loại dị thường. Bị buộc tròn lại, loại dị thường hai chân sập bẫy, ầm ầm ngã xuống đất. Ta cũng bị liên lụy, vinh quang ngã sấp xuống.

Tên dị thường này chỉ sập bẫy vì dây thừng và mấy cành cây áp trên người hần. Hần ra sức đem cái dây thừng đem hần buộc chặt phá đi. Thời gian chính là sinh mệnh! Ta giãy dụa đứng lên nhảy đến trên người của loại dị thường, theo như bộ dáng trong trí nhớ chuẩn bị chặt bỏ phần thịt sau gáy của hần. Nhưng là ta xem vô đạo, đã không còn lưỡi dao!

Hiện tại trong tay ta chỉ có một cây đao phiến đem cắm trên mông loại dị thường. Ta thấy loại dị thường chú ý tới ta ở trên lưng nó, lại đi rút đao trên lưng nó đã không còn kịp. Ta nhất quyết giờ lên cái đao duy nhất trong tay, nhắm ngay gáy của dị thường loại, hung hăng đâm xuống.

Ta cũng không nhớ được chính mình đâm bao nhiêu cái, đâm thẳng đến khi hai tay không còn lực, loại dị thường ở dưới đầu gối ta bắt đầu bốc hơi mới dừng tay. Nháy mắt ta liền thấy sập chết mất, cả người lăn xuống từ trên lưng loại dị thường. Nhớ lại hết thấy vừa rồi, ta cũng không biết chính mình như thế nào làm được.

Bỗng nhiên cây cối bên người phát ra tiếng vang rất nhỏ, tựa hồ có cái gì đó. Thần kinh ta nháy mắt căng thẳng. Chẳng lẽ vẫn còn con titan khác?

Ta ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy Eld cùng Levi đứng ở bên cây xem ta.

Sau một đường không có chuyện gì xảy ra. Ta gặp được loại dị thường cách mình rất gần, chính là cùng loại dị thường chiến đấu một thời gian. Eld cùng Levi đuổi tới lúc ta cười trên người loại dị thường điên cuồng đâm vào cổ của nó.

Eld nói hần rất áy náy, thiếu chút nữa hại ta bị loại dị thường giết chết. Ta nói với hần là không có chuyện gì, chúng ta trong một ngày đều một mình cùng titan chiến đấu.

Levi còn lạnh lùng nói một câu “Kỹ xảo huấn luyện quả nhiên quên sạch.” Nói làm cho ta sững sốt.

Đuổi đến chỗ đại đội khi sắc trời đã muộn, mọi người chuẩn bị nghỉ ngơi hồi phục. Ta đang ở doanh địa nghỉ ngơi một chút đã bị kêu đi gặp đội trưởng Erwin.

Đội trưởng cũng không có gì thay đổi, vẫn một đầu tóc vàng ngắn gọn cùng ánh mắt cơ trí. Biểu cảm của hần vô cùng nghiêm túc, mời ta ngồi xuống sau đó liền vào thẳng vấn đề: “Phía trước cánh phải bắn đạn mù màu đen là chuyện gì xảy ra?”

Ta vừa nghe, nhất thời cảm thấy đau đầu. Làm người duy nhất sống sót ở cánh phải, ta phải làm chuẩn xác thiết thực phản ứng với tình huống hiện tại nhưn đoạn trí nhớ kia thực sự rất mơ hồ, khó có thể nhớ tới.

Thật ra lúc đó Petra tại vô đạo chỉ còn hai lưỡi dao làm ta vô cùng dè ý. Dù loại dấu hiệu cho thấy cánh phải gặp được không phải dị thường loại mà Petra trải qua một phen khổ chiến ném tới sườn núi.

Dưới sự nghiêm túc của

đội trưởng, ta nỗ lực nhớ lại.

Gãy chân tay..... Khu tàn..... Máu tươi văng khắp nơi..... mặt tên titan xấu xí..... Binh lính than thở.....

Ở thành trì sau lưng titan, Petra thấy được....

“Beast Titan!”

Không sai, ta nhớ ra rồi! Petra nhìn đến là Khỉ Không Lò Titan.(Tỉnh tỉnh)

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Beast Titan

Editor: Bongbonggemini

Beta: Mặc Thủy Vô Lưu

“Beast Titan?”

“Không sai, chính là Beast Titan.”

“Đó là cái gì?” “.....” A a a a muốn chết! Bây giờ Beast Titan còn chưa có xuất hiện!!! Ta nói trước kịch tình a! Mặc kệ! Dù sao đã nói. Ta nỗ lực hình dung: “Chính là người khổng lồ a, bộ dáng rất giống con tinh tinh đen vượn dài hai tay.... A a thật xấu, vừa nhìn thấy liền cảm thấy nó không phát sinh chuyện gì tốt..... Thân cao ít nhất 15 m a, hơn nữa hành động thật quý dị....” Kỳ thật Petra chỉ nhìn Beast Titan một cái là đã không thể bình tĩnh được, tình báo, ta nhưng là biết Beast Titan sau giết rất nhiều người trong binh đoàn trinh sát nên liền nhịn không được nói linh tinh một chút.

“...” Đội trưởng ôn hòa vỗ bờ vai ta: “Tân binh lần đầu tiên ra ngoài thành viễn chinh cùng titan chiến đấu đại khái sẽ có cái cảm giác này. Người phải cố lên, lần này sống sót sau đó trở thành binh lính ưu tú. Còn về phần con titan xấu xí kia....”

Ánh mắt đội trưởng trở nên sắc bén: “Một ngày nào đó sẽ bị nhân loại tiêu diệt!” Vần vần và vần vần. Mà không đúng vậy!!! Đội trưởng hoàn toàn không dè ý đến ta, thật ủy khuất a!!!

“Vận khí của người thật không tốt, lần đầu xuất chinh đã gặp được loại dị thường....” Đội trưởng tiếp tục nói: “Có thể hoàn hảo không hao tổn gì trở về cũng đã là một loại kỳ tích.”

Cho nên hẳn liền nói Beast Titan thành dị thường loại hơi kì quái sao? Hoàn toàn không nghe trọng điểm sao? Trọng điểm!!

“Người trở về nghỉ ngơi đi. Ngày mai còn phải tiếp tục đi viễn chinh.” Đội trưởng ý bảo rằng ta có thể đi. “...” Ta do dự một chút vẫn yên lặng mở cửa đi ra bên ngoài. Việc biết trước kịch tính cũng không hẳn là chuyện tốt a~, cho dù khả năng giảm bớt đi thương vong cho binh đoàn nhưng đảm bảo là sẽ có hiệu ứng hồ điệp a..... Cái loại hậu quả này đối với binh đoàn trinh sát còn non nớt như bây giờ có thể không sao. Nhưng chính là..... Biết trước kịch tính thì sẽ có điều thay đổi, ta có phải hay không nên sớm chết a? Ta phiền chán gãi gãi đầu, hạ quyết tâm: Ta đã xuyên không đến trong thân thể của Petra, sẽ không có thể dễ dàng chết sớm như vậy. Cho dù có chết cũng phải chống được đến khi tiêu diệt BOSS cuối cùng lại chết. Thân thể nguyên chủ tinh thần chưa nhận thức được sự thay đổi về linh hồn. Ta đã nhận ra điều này, cũng nguyện ý dễ như vậy. Dù là người của thế giới nào, con người chính là con người, dù yếu ớt hay kiên cường, cho dù tồn tại bóng tối cùng sự xấu xa, nhưng vẫn như cụ cần thận quý trọng sự ấm áp và hi vọng. Trong nhà gỗ tại doanh địa có người đang nói chuyện. Ta vừa khéo đi qua, nhìn không được nghiêng tai lắng nghe.

“Tiền bối..... Buổi chiều chúng ta gặp được một loại dị thường cực đáng sợ, vừa thấy liền cảm thấy không phát sinh chuyện tốt gì..... Thân cao ít nhất 15m a, hơn nữa hành động thật quý dị....”

“Tân binh a, gặp được loại sự tình này có cảm giác thật bình thường..... Không phải loại dị thường đó cũng bị chúng ta tiêu diệt sao....” Ta nghe lầm đi! Đoạn đối thoại này hỗn đản, như thế nào quen tai vậy! Ta rút cuộc biết vì sao đội trưởng lại không nhìn trọng điểm trong lời nói của ta a!!!!

Thở dài đang chuẩn bị rời đi, thời điểm quay đầu lại nhìn thấy bóng dáng của Levi. “Có chuyện gì?” Ta cảm thấy bất an. Levi câu nói lúc trước “Kỹ xảo huấn luyện quả nhiên quen sạch” làm cho ta lo lắng xem hẳn có phải hay không phát hiện cái gì.

“Người kêu... Petra, đúng không?” Đây rõ ràng là câu nghi vấn vậy mà lại dùng giọng điệu khẳng định nói ra.

“A..... Đúng vậy. Lúc trước bị ngã một chút đầu còn đang đau đấy.” Ta cố ý biện giải, hạ quyết tâm: Mặc kệ hẳn nói như thế nào, ta một mực chắc chắn rằng ngã xuống trên núi bị đụng đầu, đến lúc đó sẽ không cần cái gì titan hay dùng bị đụng đầu mất trí nhớ lừa dối đi qua. Hơn nữa nghe giọng điệu của hẳn cũng không có nhận thức Petra, ta nhất thời yên tâm.

“Cũng không tệ.”

“Ôi?” Cur nhiên được khen ngợi? Ta có nên tỏ vẻ cao hứng?

“...” Levi đạm mạc xem ta. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh!

Ta giờ lên nắm tay đặt trước ngực khí phách làm lễ: “Có thể được sự thương thức của ngài làm ta thật cảm kích! Sau cũng sẽ nên vì nhân loại dâng ra trái tim mình!”

“Các loại địa hình sử dụng kỹ xảo lập thể động cơ..... sau khi trở về luyện tập một chút.” Levi xoay người rồi đi “Nếu người còn có thể trở về.”

“Vâng!” Ta nhìn bóng lưng đi xa của hẳn, cảm thán, tiền bối quả nhiên không giống với a~. Sáng sớm ngày thứ hai, binh đoàn trinh sát lại tiếp tục đi viễn chinh. Bởi vì cánh phải ngày hôm qua tổn thất nghiêm trọng, đội trưởng phải một lần nữa tiến hành bố trí, điều chỉnh đội hình. Ta bị vây trong 3, 4 lệnh truyền vị trí, cuối cùng, vẫn như cũ ở bên cánh phải. Theo sự lý giải của ta, binh đoàn trinh sát viễn chinh bên ngoài thực chất là khi không cùng titan giao thủ dưới tình huống lớn nhất thì thu thập tình báo. Mặc kệ là bản thân titan tình báo, vẫn là địa hình bên ngoài, thăm thực vật, đường cùng với sông đều cần ghi lại. Về phần cùng kết quả điều tra trong lần trước xuất chinh có sai biệt thì càng cần tương đối chính xác hơn. Chẳng hạn như, căn cứ vào kiến trúc cũ, đường cùng thăm thực vật bị phá hư có thể biết ở đâu thì titan thường lui tới có thể giảm bớt nhân viên thương vong khi cung cấp tình báo cho viễn chinh ngoài thành lộ tuyến đúng đắn. Nhưng titan là một loại nguyên thủy có dự vọng cần nuốt nhân loại thì đa số là du dương, đi khắp nơi tìm nguồn lương thực. Cho nên tư liệu mà viễn chinh ngoài thành thu thập đến phần lớn không cần dùng. Ngay cả như vậy thì binh đoàn trinh sát vẫn không sợ gian nguy, tiến hành một lần rồi lại một lần viễn chinh ngoài thành, ao ước trả giá sinh mệnh để có thể đuổi lấy tình báo trân quý, theo đuổi sự tự do cho toàn nhân loại. Mà thu thập được bao nhiêu tình báo vẫn là quyết định bởi việc cho viễn chinh ngoài thành bao nhiêu khoảng cách. Hay nói cách khác, cùng chiến đấu với titan càng ít thì viễn chinh ngoài thành lại càng thành công. Căn cứ chỉ nhớ của ta, trong nội dung tác phẩm, lọt vào vị trí công kích của titan có đến mười chín lần là cánh phải. Nghĩ đến đây, lòng ta không khỏi dâng lên một cảm giác bị thương. Tuy rằng viễn chinh ngoài thành thu thập đến tài liệu đa phần không có tác dụng nhưng cũng có ngoại lệ.

Chẳng hạn — “Không phải nói rằng sẽ lập tức đến một tòa trấn thành tương đối an toàn, đến lúc đó binh đoàn có thể tạm nghỉ ở nơi đó một chút, vì sao lại đột nhiên thay đổi phương hướng?” Ta đang cười ngửa nói chuyện, nhìn không được cắn đầu lưỡi.

“Binh lính ở hàng đầu phát hiện ra tòa trấn thủ kia đã bị titan phá hoại.” Eld giải thích nói. Điều chỉnh trận hình xong, hẳn và ta đều ở tại cánh phải, khoảng cách đứng cũng gần, nói chuyện tương đối tiện.

“Cả tòa trấn thủ đều sụp xuống, nếu không có nhiều titan quần tụ ở nơi đó thì sẽ không tạo nên hư hại nghiêm trọng như vậy. Chúng ta đành phải hi sinh thời gian nghỉ ngơi ở trên đường..... Kha ha!” Eld cắn phải đầu lưỡi. Rất nhiều titan tụ lại..... Ta yên lặng nghĩ, nhất định là Beast Titan giờ trò quỷ. Liên tưởng đến Beast Titan..... liền nhìn không được muốn chém nó vì Petra báo thù. Không được..... Hiện tại sức chiến đấu của ta rất yếu kém... Ta dùng sức lắc đầu. Quân tử trả thù mười năm chưa muộn.

“Cũng may doanh địa kế tiếp của chúng ta cách tòa trấn thủ này không xa, cho nên chống đỡ một chút, rất nhanh là có thể hạ trại nghỉ ngơi.” Không biết Eld đang an ủi ta vẫn là an ủi chính hẳn.

“Không có.... Ta đang suy nghĩ, doanh địa đóng quân đều là các tiền bối dùng máu tươi cùng sinh mệnh vì chúng ta mà đổi lấy..... Nhưng lại bỗng chốc bị titan phá hủy. Ta hơi tức giận và ảo não.”

”A... Cái này...” Về mặt Eld cũng trở nên buồn bực. Kế tiếp, quân viễn chinh vài lần gặp được titan, trong đó có cả loại dị thường nhưng cuối cùng đều không có việc gì tránh đi, trên cơ bản không tạo thành tổn thất gì. Tới khi hoàng hôn dần buông xuống, đội ngũ ở một cứ điểm khác hạ trại. Đội trưởng Erwin đầu óc không phải người bình thường có thể có được.... Chờ đội ngũ dần xếp xong, hắn đưa ra chiều mộ dừng sĩ cảm tử để thám thính nơi trấn thủ. Thì ra hắn cũng phát hiện tòa trấn thủ kia có vấn đề, nếu đi điều tra một chút không chừng có thể phát hiện được tình báo quý giá. Tương đối, đi làm binh lính điều tra phải ôm quyết tâm chết, bởi vì tòa cố堡 kia tình huống rất kỳ dị, cục diện không phải binh đoàn trinh sát có thể khống chế dễ dàng. Đội trưởng vì thế nói ra:

“Binh lính nguyện ý đi điều tra, dù hy sinh hay không cũng đều là những người anh hùng”.

Đây không phải là trọng điểm a! Trọng điểm là tiếp theo đội trưởng nói:

“Nguyện ý đi thì lưu lại, còn lại giải tán.”

Sau ma xui quỷ khiến khiến ta lưu lại!!! Lúc lý trí ta chiến thắng tình cảm thì đã không còn kịp quay đầu a a a a!! Nhìn quanh bốn phía, ta phát hiện trừ bỏ ta thì Eld cũng lưu lại. Mặt khác còn có Auruo, Gunter..... Ta không khỏi rơi lệ đầy mặt. Đội của Levi trên hành trình đầu tiên trở thành vật hi sinh đã bắt đầu a a a a a..... Ngoài ra, Levi cùng Hanji đã ở. Hai người bọn họ lưu lại ta cũng không kinh ngạc, một cái là người mạnh nhất trong những người mạnh, một cái lại là cuồng nhân khoa học. Những người còn lại ta không nhận thức, theo ta biết đến trong nội dung tác phẩm không có xuất hiện. Tổng cộng cộng lại có đến mười người, hơn nữa đều là binh đoàn trinh sát đặc ý nhất tân binh. Thật sự là nghe con không sợ hổ a, cũng không biết qua đêm nay còn có thể còn lại vài người....

Nữ hải tặc trong đội ngũ chỉ có ta cùng Hanji, ta nghĩ thầm rằng trên đường này nhất định sẽ gặp Hanji “Độc hạp”. Quả nhiên, Hanji vừa thấy đến ta liền khoan khoái chạy tới:

”Chào người, ta là Hanji, là các người tiền bối a~, người tên gì?”

Kỳ thật Hanji cũng là đại mỹ nhân sáng sủa, đáng tiếc, thanh danh cuồng nhân khoa học làm cho ta không dám tiếp cận nàng.

Nét mặt già nua của ta đỏ lên, có chút ngượng ngùng gãi đầu, nói cho nàng ta gọi là Petra.

“Ôi~~ Petra, một đường này còn thỉnh chí giáo nhiều hơn a~ chúng ta đều phải cố lên nga~” Hanji thật vui vẻ cảm thán nói:

“Lần này gặp loại dị thường như thế nào a~~” Thực tế ta có thể nhìn thấy Levi một thân hơi thở “Người chính là loại dị thường” nhìn qua a!!

Màn đêm buông xuống. Từ doanh địa đến nơi trấn thủ cũng không tính là xa, nếu cưỡi ngựa thì khoảng ba giờ sau có thể đến. Lúc ba giờ không có ánh mặt trời đủ để cho loại phổ thông titan 3m hành động chậm chạp nhưng đối với titan đã ngoài 7m thì ảnh hưởng không lớn. Tình báo này dựa theo kịch tình phát triển phía sau mới có thể xuất hiện nên chỉ có ta biết. Dù thế nào, nghĩ đến titan 3m uy hiếp giảm bớt làm ta có chút an tâm. Sau một giờ chúng ta xuất phát, chạy hơn ba giờ đường tới tòa trấn thủ. Màn đêm xuống.... tòa trấn thủ không chỉ quý dị mà còn âm trầm. Thực ra là bởi vì bị phá hoại quá lợi hại! Hoàn toàn không hình dung ra trước kia là nơi trấn thủ a!! Chính là tàn tích! Tàn tích! Là di tích! Đây đây.... Cái này.... không hiểu là loại nào suy sụp!!! Mọi người gặp cảnh tượng này tương đối kinh sợ, do dự mà không dám tiến lên.

“Xem ra đã không còn titan....” Levi lạnh lùng nói xong xuống ngựa, chuyển hướng Hanji: “Nhưng là cho người thất vọng rồi nga.”

“A a..... Ta còn tưởng rằng sẽ gặp cái loại dị thường kia..... Dù sao cũng là loại này... phá hoại.....” Hanji giọng điệu nghe có chút thất vọng.

Này, người bình thường không gặp được titan hẳn cảm thấy cao hứng a!

Quả nhiên đều là quái nhân! Quái nhân!

Levi một người đi trước, hướng về phía tường trấn thủ còn sót lại. Những người còn lại ào ào xuống ngựa chuẩn bị bắt đầu điều tra. Ta xem xét chung quanh, thăm thực vật và bùn đất hơi cũ, với văn hóa và tri thức của Petra từ trước thì trên cơ bản có thể xác định tòa trấn thủ bị phá hoại là sự tình ngày hôm qua. Một trận gió thổi qua, chẳng những không có khiến cho nổi lòng phiền chán của ta bình phục mà ngược lại làm ta cảm giác sợ hãi. Nói đi nói lại thì trong lòng ta vẫn rất khản trương. Đội trưởng Erwin đưa ra sự tình điều tra ta không nghĩ tới, nhưng là lời nói của siêu hình không lồ là không thể định đoạt... Beast Titan có trí tuệ siêu việt cùng thâm tàng bất lộ a, nếu theo như con người nói thì tuyệt đối sâu không lường được a. Nếu Beast Titan trước lập kế hoạch hoàn hảo, có ý chỉ huy rất nhiều titan đi phá hành trình dự định của trinh sát binh đoàn sau đó làm bộ như bụi bặm lạc định không có nguy hiểm.... bộ dáng chính mình trốn đi đợi đến ban đêm để điều tra binh lính chui vào trong rọ..... Khả năng này rất lớn a. Dù sao thì titan cũng sẽ không làm ra cái việc như không lý do tự lại một chỗ đến phá hư đại hình kiến trúc như vậy. Trừ phi trong tòa trấn thủ có rất nhiều con người. Nhưng là từ khi titan chiếm lĩnh tường Maria về sau, trừ bỏ binh đoàn trinh sát thường ra ngoài viễn chinh cũng không có người vội vàng tiến vào nơi ở của titan. Binh đoàn trinh sát mỗi lần tiến lên đường lộ tuyến đều như nhau, cứ điểm tương đối cố định, muốn trước tiên phá hủy cũng không phải việc khó a.

Lần này điều tra tòa trấn thủ vào ban đêm thành công điều kiện tiên quyết là không gặp đến rất nhiều titan, đây cũng là nói về titan không có trí tuệ điều tiên quyết. Nhưng nếu là Beast Titan âm mưu thì lần này tiểu đội mà binh đoàn trinh sát phái ra tuyệt đối có đi không có về a. Đương nhiên cũng có thể là một đám titan loại dị thường ôm đồng dạng tâm tư đem kiến trúc tòa trấn thủ làm một cái đồ chơi. Dị thường loại vốn liền tương đối thừa thớt, trước chưa nói đến chúng nó làm thế nào mà tập hợp được nhiều titan như vậy, thậm chí là nói đến tập hợp loại dị thường cũng không phải điều có thể làm được. Ta nghĩ đến đây, thân đã thấm mồ hôi. Ta âm thầm cầu nguyện rằng chính mình đánh giá cao chỉ số thông minh của siêu hình, chỉ số thông minh của nó triệu hồi rất nhiều titan chỉ là ta tự suy ra.

“Phát hiện điều gì sao?” Thanh âm phía sau làm ta giật cả mình. Nhìn lại, là Levi.

“Biểu cảm của người mới rồi thật hung ác, tiểu quý.” “A... việc này...” Chẳng lẽ muốn ta nói cho hấn cái này có thể là Beast Titan bày ra? “Kỳ thật ta vừa bị dọa đến cho nên biểu cảm mới dữ tợn như vậy... ha...ha...”

“Cho nên nói, có phát hiện cái gì không?” Levi tựa hồ có chút kiên nhẫn “Đều nói luôn đi, ta không muốn nói hai lần.”

“Này... Xem thăm thực vật cùng dấu vết bùn đất, sự tình hẳn phát sinh ngày hôm qua.” Ta chỉ vào mặt đất để hấn xem.

Levi nhú mày, tựa hồ thật chán ghét bùn đất. Ta giật mình nhớ lại hấn có bệnh sạch sẽ.

“Đây không phải rõ ràng sao?”

“A....” Ta ngượng ngùng cười cười.

“Đi thông tri người tuần tra có titan vậy, càng nhanh càng tốt.”

“Cái gì a?” Ta ngây ra một lúc, chờ lúc phản ứng lại lưng từng trận rét run. Tuy rằng không muốn tin tưởng nhưng thật là âm mưu của tinh tinh. Nhưng là làm sao hấn biết được? “Người như thế nào...”

“Ta thấy, đừng nói nhiều. Tại chỗ rẽ phía Tây Bắc có một cái, phương Bắc có con ba mét, động tác tương đối chậm chạp. Còn lại có thể có càng nhiều, nhanh thông tri qua phía Tây. Ta đi phía Đông.”

Quả nhiên ngắn gọn giời giang, một câu “Ta thấy” liền giải thích xong a a a!!!

Levi phi thân mà đi, cuối cùng ném một câu: “Có thể tránh chiến đấu thì tận lực tránh cho, trừ phi người tưởng chết bị thảm trên miệng thối của titan khi còn sống.”

“Nga... Tốt!” Ta xoay người hướng qua phía Tây chạy tới. Đi qua một đoạn đường, bỗng một cái titan 3- 4 mét xuất trước mặt ta. Cái titan này quả giống như lời Levi nói, hành động chậm chạp, không có uy hiếp nhiều lắm. Nó nhìn thấy ta chạy qua, vươn tay muốn bắt được ta nhưng tốc độ lại rất chậm. Chờ ta nhảy qua góc tường, tay nó còn chưa chạm mặt đất. Nếu để chạy..... Tốc độ lại tương đối chậm. Ta nỗ lực nhớ lại phương pháp sử dụng lập thể cơ động, một bên chạy một bên ẩn ẩn, ý đồ thao túng lập thể cơ động trang bị. “Sát!”

Lập thể cơ động trang bị phun ra gas, thân thể bị một cỗ lực lượng bao trùm ở giữa không trung. Ta vội vàng khống chế tư thế. Ba bốn giây sau, ta bắt đầu có thể dễ dàng đứng ở không trung phi hành. Xem ra ta cùng với trí nhớ của Petra dung hợp được rất tốt. Có thể phi hành trên không trung, tầm nhìn rõ ràng hơn không ít. Không bao lâu ta liền thấy một người mặc chế phục của binh đoàn trinh sát ngồi xổm ở góc tường mân mê cái gì. Xem là một cái tân binh ta không biết. Trong lòng ta vui vẻ, đang muốn qua thông tri hấn, bỗng nhiên chỗ rẽ xuất hiện một titan. Tên titan cao hơn mười mét, vừa mới không phát hiện vì nó quỳ rạp trên mặt đất... là loại dị thường sao?

Tại sao số lần ta gặp gỡ loại dị thường lại nhiều hơn loại phổ thông a! Thế này quá không khoa học! Hiện tại còn chưa vượt quá bốn giờ. Nếu là titan hơn mười thước thì động tác của nó có khả năng vẫn linh mãnh giống ban ngày.

Ta hướng tới tân binh kia hô to một tiếng “Cẩn thận!”

Tân binh kia tựa hồ phản ứng đi lại, quay người lại liền cùng titan loại dị thường đối mặt. Hấn nhất thời sợ ngây người, ngay cả trợn đều quặm mắt, mắt thấy titan không nhanh không chậm đi đến trước mặt hấn, cái mặt đều nhanh đến gần thân thể hấn.

Ta cắn răng một cái, ở đằng sau hô to một tiếng:

“Xem ta nha, bát ca, xem ta ở trong này.” Thuận tay rút đao ra. Ấn xuống chốt mở của lập thể cơ động trang bị, một mũi tên dây bay vọt đi ra ngoài, đâm trúng bả vai của titan.

“Đồ ngốc mau quay đầu nhìn ta nha!!!” Ta một bên cao giọng kêu to hấp dẫn lực chú ý của titan, một bên giơ đao lên chuẩn bị ngấm sau gáy nó một kích trí mạng.

Ngay khi ta sắp chém tới, nó đột nhiên quay đầu lại, ngoài miệng đã ngậm nửa thân thể của cái tân binh kia. Tân binh kia chết không nhắm mắt làm ta hơi choáng váng. Máu tươi theo cảm của loại dị thường giọt xuống. Đầu óc ta nhất thời trống rỗng, hai mắt nồng nhiệt huyết sắc, một đao kia trở nên mềm mà vô lực, chém vào trên vai nó.

Ta kinh ngạc đứng trên lưng loại dị thường. Ta không phải lần đầu tiên gặp loại dị thường nhưng đây là lần đầu tiên ta tận mắt nhìn thấy người cùng đội kết thúc ở trong miệng titan.

Ta cảm giác chính mình đã hoàn toàn không có ý thức, không thể làm chuyện gì đối với tình huống trước mặt. Tựa hồ toàn thể giới đều biến thành một mảnh thể lương trắng bạch. Ta xem titan xoay mặt nhìn ta, không nhanh không chậm nuốt thi thể, ý nghĩ bỗng vỡ toạc. Trước mặt chính là phía sau gáy của loại dị thường.

Nó vừa mới ăn đồng bạn của người, người hiện tại đứng chỗ này đến cùng là như thế nào!

Người không nghĩ báo thì cho đồng bạn của người sao?

Người không nghĩ vì Petra báo thù sao?

Vậy người thầm nghĩ ngờ ngác đứng tại chỗ này chờ chính mình cùng đồng bạn trở thành thức ăn trong miệng titan?

Lý tưởng của Petra không phải lý tưởng của người sao?

Cuối cùng người vì sao mà chiến đấu?

Kỳ dị, ta giờ lên đao, mặt không biểu cảm chém xuống. Máu tươi văng khắp nơi. Thi thể loại dị thường uể oải ngã xuống đất. Ta nắm chặt đao dính đầy máu. Dù thế nào, cho dù hai tay đang run run cũng phải làm sự tình như vậy.

Rung động. Sợ hãi. Kinh dị. Thống khổ. Còn phải đi thông tri cho những người khác.

Ta máy móc xoay người, lại thấy một bóng dáng khổng lồ của titan.

P/s: ở đây có một số chỗ người edit ghi là siêu hình khổng lồ hoặc siêu hình nhưng thực chất không phải. Siêu hình khổng lồ cao đến 60m tuy nhiên hiện tại người beta đang có việc bận nên không thể sửa, mong mọi người thông cảm!”

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chiến Đấu

Editor: bongbonggemini, Mặc Thủy Vô Lưu

Ta sừng sốt một chút, tuy rằng tinh thần có chút hoảng loạn nhưng vẫn phát hiện nguyên nhân mà titan tới nơi này. Nhất định là vì ta vừa mới giết titan loại dị thường tạo nên thanh thế quá lớn, đem titan phụ cận đều hấp dẫn lại.

Đầu óc có chút hỗn loạn nhưng lại nhanh chóng tỉnh táo trở lại. Nhiệm vụ hiện tại của ta không phải là cùng titan chiến đấu, mà là dùng hết khả năng thông báo cho người khác, titan đang ẩn hình ở bốn phía.

Ta từ trên thi thể của loại dị thường nhảy xuống, lợi dụng lập thể cơ động trang bị nhanh chóng vòng đến phía sau.

Đây là loại titan phổ thông nên hành động có chút chậm chạp. Nguyên bản, ta muốn tính toán đi ra phía sau rồi trực tiếp rời đi nhưng nhìn đến đằng sau lưng titan kia lại là một cái titan khác.

Không thể nào, lực tồn tại của ta như thế nào lại mạnh như vậy, tùy tiện kêu một tiếng có thể đưa tới một đám a.

Ngay tại lúc ta ngẩn người, tên titan vừa rồi đã xoay người. Cục diện hiện tại là hai cái titan trước sau giáp công ta.

Muốn ngắt a! Trong đầu ta xẹt qua hai mắt hoảng sợ tuyệt vọng của người tân binh vừa rồi.

Hai cái titan đều cách ta rất gần, giờ phút này mà lợi dụng lập thể cơ động từ không trung chạy trốn thì tính nguy hiểm ngược lại lớn hơn. Ta nghiêng người, thấy chúng nó gần như cùng quỹ rập xuống trên mặt đất, vươn tay tưởng bắt được ta. Ta nghiêng người, thấy chúng nó cơ hồ đồng thời bắt đầu xoay người quỹ rập trên mặt đất, vươn tay tưởng bắt được ta. Lúc này đã không kịp suy xét, ta lợi dụng lực lượng phần eo để huy đao, hung hăng bổ về phía ngón tay của một titan. Cái titan kia toàn thân chống đỡ đều ở cánh tay bị ta chặt xuống nên ầm ầm ngã xuống. Hai cái titan cách nhau không xa, titan này ngã xuống vừa khéo đụng vào đầu của titan khác. Vì thế hai titan ngóc bị ngã chồng lên nhau.

Ta một kích đắc thủ, trong lòng mừng như điên, chạy sang một bên, tính toán nhanh chóng rời đi nơi này. Nhưng không dự đoán được titan không thấy đau, chỉ biết xem người mà cần, cho dù đã té ngã vẫn hướng về phía ta. Ta bất ngờ không kịp phòng bị, bị titan đánh bay, cả người nặng nề đụng vào tàn tích trần thủ.

Lực đạo của titan rất lớn, lưng ta nhận đến va chạm, lần này đâm vào tường làm cho đầu ta choáng váng, mắt hoa lại, cổ họng hơi tanh ngọt, lực phủ ngũ tạng đảo đi đảo lại. Trong mơ hồ, ngực ta một trận quần đau, há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi.

Nói thế nào, người trong TV phun máu sao có thể mỹ cảm như vậy đâu... Rõ ràng rất chật vật..... Ta hốt hoảng nghĩ, dùng tay áo xoa xoa mặt, phát hiện cả cái mũi của chính mình cũng đỏ máu. Đại khái bị tổn thương đến nội tạng. Không đúng a, ta nhớ trong tác phẩm cho dù người từ không trung ngã xuống đều không phun ra nhiều máu như ta..... Ta đến cùng có bao nhiêu xui xẻo?

Đại khái rớt máu quá nhiều, trước mặt ta là một mảnh mờ lung màu đỏ. nỗ lực trừng mắt nhìn, ta tựa hồ thấy tên titan không bị ta chém tới kia thoáng động đứng lên, hướng ta đi tới. Kể cả tên titan bị ta chém đứt tứ chi cũng về phía ta mà đi. Đây, đây, mặt ta hiện tại dính nhiều máu, bộ dáng nhất định thật xấu, các người như thế nào còn cười được a.

Titan đi trước buồn cười nằm sắp xuống. Nó mang bản mặt tươi cười đáng khinh để sát vào ta. Ta đã có thể ngửi thấy mùi tanh hôi trong hơi thở đã giết biết bao nhiêu người.

Ôi, tư thế này của ngươi thật tốt a, người phía sau ngươi có thể thuận lợi bạo cú hoa ngươi nga (>.<).

Chưa bao giờ đối diện với tử vong gần như vậy, ý chí lại càng rõ ràng.

Hai tay ta dùng sức giơ đao hướng tới mắt nó đâm tới.

Có thể nghe rõ ràng tiếng mắt bị nổ. Hai thanh đao của ta đâm vào hai mắt nó.

Titan kia sững sốt hai giây, bỗng nhiên đâm một quyền. May mắn hai mắt nó bị hủy, thấy không rõ vị trí của ta, quyền đâm vừa khéo nện bên cạnh ta. Dù vậy, quyền này vẫn làm ta ngã sang một bên.

Tên titan muốn vứt bỏ lưỡi đao. Nó không hiểu được phải rút lưỡi đao ra, vẫn mang theo hai con dao đi chung quanh sò soạng nhưng cũng sẽ không tìm thấy ta.

Không cần vậy a, liền cùng người trong kiếm hiệp giống nhau.

Phía sau có một tiếng “Xuy Xuy”. Ta quay đầu lại, tên titan kia đã chữa trị xong cái tay. Nó vươn tay tới phía ta.

Có vẻ như..... Đã không còn cách nào.

Rõ ràng..... Rõ ràng ta đã nỗ lực thay đổi vận mệnh không bị nữ titan giam chết. Rõ ràng muốn sống lâu hơn. Ta không có chí lớn nhưng vẫn muốn sống đến một khắc kia, nhìn đến nhân loại chiến thắng titan một khắc..... Nhưng lại sắp chết a.

Không còn có thể chống cự...

Quả nhiên sức lực của titan khác con người quá xa.

Cho dù vậy..... Ta cũng không cam lòng.

Ta xem tay của titan ngày càng gần, nước mắt vô thức chảy xuống.

Không cam lòng.

Ngay tại khi ta nhận định rằng mình phải chết, tay của titan bỗng nhiên dừng lại.

Ta ngây ngẩn cả người, trở mắt nhìn thân thể cao lớn của titan ngã xuống.

Trong trời đêm bỗng xẹt qua một đạo khí thể duyên dáng. Một cái bóng đen xẹt qua, hai tay sò soạng gáy của titan. Cùng với thanh âm đao, máu tươi vẩy ra. Tên titan hai đầu gối quỳ xuống đất, trùng trùng ngã xuống.

“Này! Là Petra sao?”

Hanji?

Một bóng dáng thon dài rơi xuống đất, sau đó vội vàng hướng về phía ta chạy đến, dùng sức đem ta từ trong đồng gạch ngói kéo ra bên ngoài.

Là Hanji.

“Ta đã thông tri xong cho mọi người. May mắn được phát hiện sớm nhưng vẫn có hai người hi sinh. Ngươi hiện tại cùng ta trở về đi..... Còn có thể đứng lên sao?” Hanji thân thiết hỏi.

“A... Hẳn là có thể.....” Ta nỗ lực nắm tay của Hanji mà đứng lên “Thực ra..... Có ba người hy sinh.....” Ta nhìn thì thể còn chưa hư thối hoàn toàn của loại dị thường kia.

“A, cái kia chính là người giải quyết a~, thật là lợi hại.”

“Đừng nói như vậy..... Ta không cứu được người..... Cuối cùng ngay cả ta đều phải dựa vào ngươi để nhặt lại một cái mệnh...” Ta vừa nghe Hanji nói như vậy, nhất thời có cảm giác như lệ sắp rơi.

“Không việc gì, ngươi đã tận lực.” Hanji vỗ đầu ta: “Đến đây, ta đem ngươi trở về.”

“Đúng rồi, Levi tiền bối đâu?”- Ta đột nhiên nhớ tới.

“A, hẳn.” Hanji sững sốt một chút “Hẳn tìm được ta, bảo ta thông tri mọi người lui lại, sau đó tự mình hướng tới sườn núi phía nam.” Hanji chỉ chỉ sườn núi phía nam tòa trấn thủ.

Phía nam sườn núi. Là muốn đi nơi nào a.

Trong lòng ta đem địa hình bốn phía loại bỏ một lần. Tòa trấn thủ được vây bởi bình nguyên cùng khu rừng, ba mặt đều là bình nguyên mà phía nam có một mảnh khu rừng đem trấn tọa vây tại trung tâm.

Sau khu rừng là một tòa rừng rậm. Nơi đó cây cối tuy rằng không có khổng lồ nhưng cao lớn dị thường, được cho là một khu rừng rậm lớn.

Lần này trấn thủ sụp xuống, hư hại nghiêm trọng nhất chính là phía nam. Trấn tọa hình dạng theo hai cái phương hướng tạo thành một hình tam giác, mặt phẳng nghiêng vừa khéo nhìn về phía nam.

Dựa theo loại địa hình này, sườn núi là một nơi dễ công dễ thủ, tầm nhìn lại rộng. Từ trên phía nam sườn núi có thể quan sát trấn thủ, hầu hết địa phương đều có thể nhìn thấy. Mà rừng rậm ngay phía sau sườn núi, một khi có sự việc cũng có thể che giấu tung tích. Kể cả với con người lẫn titan.

Đội trưởng đưa ra nhiệm vụ là điều tra trấn tọa. Ta vào trước vì suy đoán có thể là Tinh Tinh có mục đích phá hủy trấn tọa, vì chứng thực ý tưởng này mà ta chỉ quan sát trấn tọa mà không để ý địa hình xung quanh. Ta càng nghĩ càng kinh hãi. Lần này trấn tọa có titan cất dấu, chúng ta theo hướng tư duy bình thường là không thể phát hiện. Nếu không phải Tinh tinh không chế titan không thể đạt tới hiệu quả này. Mà dựa theo phong cách của Tinh tinh, nó nhất định sẽ để đàn titan đánh trước, chính mình ở đằng sau màn che điều khiển. Đối với nó mà nói, địa điểm tốt nhất chính là sườn núi phía nam.

Bình đoàn trinh sát cũng thật không may mắn, phía trước hoàn toàn không phát hiện Titan Tinh Tinh cho nên căn bản không dự đoán ra cái tình huống kiểu này.

Levi mơ hồ đoán được điều gì nên mới mạo hiểm rời đi đại đội đem nhiệm vụ giao cho người khác, tự mình đi điều tra.

Nếu ta đoán không sai, Vị trí của Levi đang rất nguy hiểm. Hắn có khả năng cùng Tinh Tinh một chọi một a~.

Hơn nữa nếu Tinh Tinh còn lưu lại một chiêu dự phòng. ... Không chừng nó sẽ ở trên sườn núi tập trung titan chuẩn bị cuối cùng tấn công hàng loạt. ... Nếu là cái kiểu này, chúng ta không thể chờ mong rằng Levi sẽ trở lại.

Nghĩ đến đây, ta dùng sức giữ tay của Hanji: “Người trước không cần lo cho ta, nhanh chóng nghĩ biện pháp để Levi tiền bối nhanh chóng trở về a!”

“A?” Hanji có chút khó xử: “Tên kia luôn làm theo ý mình, hoàn toàn không hiểu được a. ai biết được hắn chạy đi đâu.”

Phải chết a! Ở nơi đây rầy người khổng lồ này muốn tìm đến thân hình nhỏ bé 1m6 của Levi giống như tìm con bọ chó a!

“Nói đến cùng. ... Làm gì mà tự nhiên lại muốn tìm hắn trở về a?”

“Ôi?” Cũng không thể nói rằng Titan Tinh Tinh hung bạo nguy hiểm, có trí tuệ cao đang ở phía nam sườn núi tổng chỉ huy đi. “Một đường về có nhiều khả năng hội ngộ titan, có Levi tiền bối có thể tăng cường chiến lực, an tâm một chút.”

Hanji tựa hồ bị lừa dối, bày ra vẻ mặt “Thì ra là thế”. A, a hiểu biết kịch tình có gánh nặng thực sự rất lớn a, vốn nghĩ có thể dùng sự hiểu biết này để đề cao sinh tồn tỉ lệ cho bản thân nhưng lúc này suýt chút nữa chết a, vậy mà lại nhận được sự cảm kích của người khác. Không thể như vậy a!!!

Tóm lại. Tóm lại việc cấp bách hiện tại là tìm đến Levi a! Ta không biết âm mưu của Tinh Tinh lần này có phải hiệu ứng hồ điệp do ta xuyên đến không. Nếu đúng vậy mà nói, kịch tình bị thay đổi, người mạnh nhất trong con người chết ở một xó núi. ... Thật sự là rất khó thừa nhận a, hỗn đản!!

Nhưng là có một việc khiến ta rất nghi hoặc. Dựa theo kịch tình, thủ đoạn của Tinh Tinh cực kỳ tàn bạo nha. Nó đáng lẽ phải chờ chúng ta xâm nhập vào tòa trấn thủ sau đó lại khiến titan vây bắt những con mồi đã chui vào lưới, nếu vậy thì chúng ta một người đều không thể trốn thoát. Nhưng là khi chúng ta vừa bắt đầu điều tra, còn đang vây quanh trấn tọa, Levi liền phát hiện titan. Đó là vì Levi nhanh chóng làm rõ ràng tình huống xung quanh, đem số người hi sinh thu nhỏ lại chỉ còn ba người. Tinh Tinh vì sao lại đem nhóm titan đều bại lộ ra đây?

Còn có âm mưu khác sao? Hoàn toàn không đoán được nó muốn làm cái gì a! Thực sự coi thường trí thông minh của mình a!! Tinh tinh người nghĩ vậy đi! Nhất định là như vậy!!

Ta rõ ràng thực cẩn thận không thay đổi kịch tình a! Nói đi nói lại thì Tinh tinh chân chính xuất hiện hẳn là ở ba năm sau! Đừng như vậy a Tinh tinh!

“Này, các người còn đứng nơi này làm gì?”

Ta cùng Hanji bị thanh âm khiến cho phát hoảng, đồng thời hướng về phía âm thanh nhìn lại.

Ta, ta không nhìn lầm đi! Là bóng dáng cao 1m6, 1m6 a!

Chắc chắc chắc, cư nhiên toàn thân trở ra? Ngay cả một chút máu cũng chưa bị dính! Này này! Trên thực tế, người quái đản hẳn là người đi, Levi!!

Levi lạnh lùng nhìn nhìn Hanji, sau đó ánh mắt liếc sang ta, nhất thời nhú mày. Chỉ thấy hắn một mặt ghét bỏ, nói một câu: “Bản muốn chết!”.

A a a a lại bị bệnh sạch sẽ ghét bỏ! Là vì ta đổ máu cùng dính bùn ở trên người đi!

Ta dùng lễ nói: “Tiền bối, thực xin lỗi.”

Levi bất động thanh sắc nói: “Nhanh chút trở về, đứng ngốc ở nơi này làm gì, chờ titan đến ăn các ngươi sao?”.

Ta cười trừ: “Tiền bối vừa rồi có phát hiện gì ở trên sườn núi sao?” Gọn gàng dứt khoát nói không chừng sẽ khiến cho Levi hoài nghi, nhưng là lúc trước chạy bộ, phi hành, chém giết titan, gặp trở ngại rồi vận động kịch liệt, hơn nữa, nội tâm ta lại tự phân tích tình thế tránh làm hại cho trái tim nhỏ đang kinh hoàng đã giết chết không ít tế bào não. Cả người như nhũn ra, buồn ngủ, thật sự không có cách nào vòng vo mà đi nói bóng gió a.

“Chuyện không liên quan đến ngươi đi, tiểu quỷ.” Levi lạnh nhạt nói một câu. Hanji lặng lẽ nói lại với ta, như vậy có nghĩa là hẳn chưa phát hiện cái gì?

Nói như vậy, hẳn không gặp được Tinh tinh?

Tuy rằng Levi trở về an toàn là điều đáng ăn mừng nhưng Đây là cái thể thống gì a!!! Tinh Tinh rốt cục muốn làm gì đây?

Thời điểm ta đang miên man suy nghĩ, Levi khởi động lập thể động cơ trang bị rời đi. Hanji ôm ta đi theo phía sau Levi.

Ta thấy Levi ở phía trước tựa hồ không có chuyện gì. Lần này đi điều tra tọa trấn thủ không tra rõ chân tướng lại tổn thất ba tân binh. Hơn nữa lúc trước Levi không có phán đoán được titan tại nơi này, nội tâm hẳn nhất định đang tự trách đi.

Nếu ta đem sự tình nói ra..... Ta lắc lắc đầu, đem ý niệm trong đầu xua đi. Trước chưa nói đến việc kịch tình bị thay đổi, cái chính là ta còn chưa có đoán ra hành động của Tinh tinh cũng không có biện pháp chứng thực chuyện này là do tinh tinh gây ra, nói ra cũng không có tác dụng gì.

Một lúc sau, chúng ta liền hội họp cùng những người khác, đem ngựa gọi lại rồi cưỡi ngựa tiến lên. Trên đường trở về cũng chỉ thấy mấy titan, nhưng lúc này đã vào hắc đêm, những titan đó hành động tương đối chậm chạp, thêm cả bước chân ngựa rất nhanh, đội ngũ có thể thoải mái né qua.

Eld, Auruo, Gunter đều bình yên vô sự. Trong đó, Eld một mình thảo phạt hai cái titan, cùng những người khác trong đội thảo phạt một cái titan, thành tích huy hoàng. Nhưng bọn họ nhìn đến một mặt toàn máu, bộ dáng chật vật, giết này mình, vội vàng hỏi tình huống của ta. Thông qua lời bọn họ nói thì Petra thành tích tốt nghiệp bài danh thứ sáu, thuộc nhóm mười người giỏi nhất.

Thực xin lỗi Petra...Ta lại làm cho ngươi mất mặt....Ta âm thầm roi lệ trong lòng.

Lúc chúng ta trở lại doanh địa đã là sau nửa đêm. Đội trưởng còn chưa ngủ, chờ chúng ta trở về, Levi cùng Hanji đi về phía hội trường hỏi báo tình huống, những người khác trực tiếp đi nghỉ ngơi. Trong thời điểm viễn chinh ngoài thành, binh lính không có điều kiện tắm rửa. Ta chỉ có thể tận lực lau sạch sẽ máu cùng bùn đất trên người. Trong đội ngũ có quân y, nhưng là bởi vì luật quy định nên hẳn chỉ giúp ta tẩy trừ qua loa cùng băng bó miệng vết thương.

Ta xử lý sạch sẽ miệng vết thương rồi đi nghỉ ngơi. Không ngủ được bao lâu liền phải rời giường hành quân. Trong hai ngày trinh sát này, tổn thất nhân số vượt quá số lượng người nhập quân, cho nên đội trưởng quyết định không tiếp tục viễn chinh, đi theo tuyến đường cũ mà trở về..... A, không phải, cơ bản là theo tuyến đường cũ trở về.

Sau sự tình ở trấn tọa, đội trưởng quyết định đi đường vòng.

Bởi vì ở trấn tọa tiêu hao hết thể lực cùng với trọng thương, đau đớn hơn nữa ngủ không đủ giấc nên hành trình này đối với ta thật sự là tra tấn. Ta một mặt xanh tím cùng với băng vải trắng cuộn lung tung ở đầu, hai mắt thâm quầng làm cho dọc đường đi ta trở thành tiêu điểm chú ý. May mắn là đội trưởng lo lắng tình trạng bị thương của chúng ta nên đem chúng ta an bày ở ngũ liệt trung ương đội mệnh (tất nhiên là có lo lắng đến việc chiến lực chúng ta suy yếu.), bằng không một chuyến này ta thật sự không biết có thể bình an trở về hay không.

Tuy rằng ta một muốn chết, nhưng là vẫn chưa biết được mục đích của Tinh Tinh làm cho lòng ta không yên, một đường đi đều chú ý tình huống xung quanh, quả thực là người lính có trách nhiệm. Kỳ quái hơn nữa, một đường trở về đều thật bình thản, số lượng titan cùng binh thường đều giống nhau. Tuy rằng có gặp đến tập kích nhưng cũng không đến nỗi như trận chiến với Tinh Tinh. Nhưng tiền bối binh đoàn trinh sát có kinh nghiệm thật phong phú cho nên dọc đường đi cũng không có tổn thất gì lớn.

Hai ngày sau, lúc cửa lớn của thành Rose chậm rãi mở ra, trong lòng ta cảm thấy nôn nức khó hiểu! Tuy rằng cho tới giờ cũng chưa từng tới chỗ này, nhưng..... cảm giác thật giống như về nhà a!!

Sau khi trở về thành, tân binh binh đoàn trinh sát được nghỉ ngơi hai ngày. Đây là bởi vì lần đầu tiên xuất binh, có thể sống trở về đã là rất hạnh phúc rồi. Ta dựa vào trí nhớ của Petra về tới nhà nàng. Mấy ngày nay, ta cùng trí nhớ của Petra đã dung hợp tốt, cho nên khi mà ta gặp cha mẹ Petra, bọn họ hoàn toàn không hoài nghi. Nhưng tại thời điểm cha Petra vuốt đầu ta, ta cảm thấy trong lòng dâng lên một trận chua xót.

Nếu cha Petra biết trong thân thể nữ nhi của hẳn là một người khác thì..... sẽ như thế nào đây....

Ta đã thay thế Petra sống trên thế giới này, vậy thì, sẽ gánh vác trách nhiệm của nàng. Với cái dạng hiện tại của ta, không thể phụng dưỡng tốt cha mẹ nàng. Ta muốn vì bọn họ làm chuyện này nọ chính là không cần thiết.

Để Petra cũng là để chính ta sống sót. Sống thật tốt.

“Petra a, lần đầu tiên viễn chinh ngoài thành, có sợ hãi hay không?” Suy nghĩ của ta bị mẹ Petra đánh gãy. Nàng là một nữ nhân hiền thực, dễ gần.

“A. lần đầu tiên nhìn thấy titan thực ngượng ngùng, ta cái kia. ... tiều ra quần” Đây là sự thực! Phía trước ta có nói rằng mình bị rơi nước tiểu thôi?

“A? Như vậy a.” Mẹ Petra nở nụ cười, tựa hồ không còn biện pháp với nữ nhi. “Không có vấn đề gì a, có thể sống trở về đã thật là tốt.”

“Ân.” Ta ngượng ngùng nở nụ cười. Biểu hiện của ta cùng một cái tiều cô nương chưa bao giờ gặp qua và chiến đấu với titan không khác biệt lắm.

“Nữ nhi của chúng ta thật là lợi hại, đã là binh lính chiến đấu với titan nha.” Ba Petra cười, trừng mắt nhìn: “Petra của chúng ta đã trở thành một người lính đảm đương được rồi a.”

“A. kỳ thật có nhiều người nữa như Eld, Hanji tiền bối, còn có Levi tiền bối. Bọn họ đều trong lúc nguy cấp cứu ta một mạng. Đặc biệt là Levi tiền bối, mặc kệ là thảo phạt titan cũng như phân tích tình báo đều rất lợi hại.” Ta vừa cầm lấy cái cốc chuẩn bị uống nước vừa nói.

“Levi tiền bối. Nghe tên là cái nam sinh đi.” Ba Petra cười đến thực vui vẻ.

Này này, không phải đâu a. Đây xem như là số mệnh sao? Cái quái gì a!!!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Trở Về

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu

Ngày hôm đó sau khi trở về thành, ta cẩn thận xử lý tốt miệng vết thương và nghỉ ngơi một chút. Petra có thể trở thành mười người mạnh nhất nên năng lực hồi phục cũng không tệ. Vừa rồi khi cùng titan chiến đấu cảm giác ghê người, miệng vết thương đã tốt hơn nhiều. Hành động đứng lên ngồi xuống lúc bình thường cũng không có việc gì.

Nhà Petra ngay tại trung tâm thành Rose, cùng nơi binh đoàn huấn luyện rất gần. Còn hai ngày nghỉ, trong hai ngày này, ta tính toán sẽ đêm kiến thức mà Petra đã học từ trước đi ôn tập một chút giống như lời Levi đã nói.

Lần ra ngoài thành viễn chinh này, ta giết chết hai cái titan, thời điểm Hanji giết chết hai cái ta cũng coi như được gọi là hiệp trợ thảo phạt. Nếu dựa theo tỉ lệ là việc tiêu diệt một cái titan phải hy sinh ba mươi binh lính thì ta có thể giết được như vậy cũng tạm ổn, nhưng là lúc trước giết được một cái titan cũng là cơ duyên xảo hợp a, đao của ta bay xuống cắm vào cúc hoa của nó. Mà con titan thứ hai, nói khó nghe một chút là do lợi dụng đồng bạn từ vong. Lúc đó titan chỉ biết nhắm nuốt thì thể của tân binh kia nên mới bị ta nắm được cơ hội một đao mà mất mạng.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, ta cùng những tân binh bình thường cũng không có gì khác biệt. Có thể sống trở lại hoàn toàn dựa vào vận khí mà không phải thực lực.

Nếu muốn tại thế giới tàn khốc này thành công thực hiện lý tưởng, phải có vận khí may mắn đến cực điểm, đến nỗi có thể sống sót, thậm chí toàn thân mà trở ra.

Mà để làm được như vậy. Ta ngửa đầu nhìn trời, thật sự là xa xôi quá a.

Ta có chút phiền chán gãi gãi đầu, hướng tới sân huấn luyện mà đi.

“Đầu tiên, ta muốn các người dù thích hay không cũng vậy, chỉ cần dùng dây thừng cột vào hai sườn bên hông là được!” Cái người ồn ào lại lớn tiếng kia hẳn kêu Keith đúng không? Bộ dáng thực hung dữ nga.

“Các người phải lợi dụng dây thừng trên cơ thể để duy trì sự cân bằng! Làm không được điều này thì ngay cả làm mỗi cũng không đủ tư cách!”

Xem một đám binh nhóm huấn luyện bị dọa đến mức khiến khuôn mặt nhỏ nhắn cũng trở nên trắng bệch. Ta. Ta. ta vì sao lại cảm thấy bọn họ thật hạnh phúc a! Chân chính đi vào chiến trường, dùng tánh mạng để thách đố, họ sẽ phát hiện cảm giác có thể chinh người chết của huấn luyện viên quả thực rất hạnh phúc a a a! Đương nhiên đây là ta nhớ lại cảm giác lúc đó của Petra.

Nếu thời điểm huấn luyện không thể chịu được thì thực chiến liền khó.

Sân huấn luyện có bốn người huấn luyện về sự cân bằng, Keith huấn luyện mệnh lệnh binh xếp thành bốn hàng phân biệt để thí nghiệm. Nhóm binh huấn luyện nhìn qua có chút không an tâm. Đúng lúc này, một cái tóc ngắn nữ hài ngang nhiên đi lên phía trước, tự đem dây lưng và cái giá cầm dây dựng lên, vững vàng đứng ở không trung.

Điều này khiến huấn luyện binh đều xôn xao, hầu như mọi người đều mang theo vẻ hăm mộ hoặc là sùng bái để nhìn nàng, mà trong đó cũng không thiếu vẻ đố kỵ. Nữ hài này tựa hồ từ ngày đầu tiên đã biểu hiện ra, liền ngay cả những huấn luyện viên cùng tiền bối đều mang ánh mắt tán dương nhìn nàng.

Đó hẳn là Mikasa..... Thật sự rất lợi hại, đây hẳn là một loại cường đại.

Mikasa thấy người chỉ bảo gắt gao, mặt không biểu cảm coi bỏ dây thừng rời đi. Nhóm binh huấn luyện thấy Mikasa thoải mái mà thông qua không khỏi nôn nóng muốn thử. Một thoáng đã có rất nhiều người đến thử, bốn cái giá đều có người xếp thành hàng dài.

Trong đó có những người ưu tú giống Mikasa thuận lợi vượt qua. Annie lạnh mặt, quá trình huấn luyện thuận lợi giống Mikasa, cũng thật cường đại. Reiner và Bertolt một mặt thoải mái thuận lợi thông qua. Conny cẩn thận, Sasha thích ăn vặt cũng vượt qua, ở trên giá ngây ngô cười.

Mười người tương lai a, làm sao không chú ý được đâu.

Tuy rằng ta biết Annie, Reiner cùng Bertolt thân phận chân thật là titan, nhưng là bây giờ vẫn còn không có việc gì. Thứ nhất, trước năm 850 thì bọn họ sẽ không phát động tập kích, cho nên hiện tại chưa cần nghĩ biện pháp ứng phó. Tiếp theo, thực ra bọn họ cũng chẳng phải một lòng muốn cùng nhân loại làm địch thủ, trong này hẳn có chút ẩn tình. Xử lý chuyện đó xong thì không biết chừng bọn họ có thể trở thành trợ lực để con người phản công. Cuối cùng và cũng là quan trọng nhất. ta không có dũng khí cải biến kịch tình, bởi vì ta cũng không có dũng khí gánh vác hậu quả của việc thay đổi kịch tình.

Nói đến đây ta lại thực đề ý..... Ymir cùng Christa là một đôi bách hợp a!!

Hiện tại các nàng hẳn vừa mới nhận thức không lâu nhưng đã tràn ngập hơi thở bách hợp a!! Ymir sau khi hoàn thành luyện tập thì quay trở lại dạy Christa làm thế nào dùng sức phân eo, trong thân thể tâm có cái gì linh tinh. Cuối cùng Christa cũng thật thuận lợi thông qua.

Thôi... Thôi... Thân mật như vậy chắc cũng tầm độ Eren và Mikasa!

Nói về Eren và Mikasa.....

“Eren Yeager! Người đang làm cái gì? Đem thân trên nâng lên!!” Trong đám người truyền đến tiếng rít gào.

Ta nhin không được chui vào trong đám người, nỗ lực đi lên phía trước.

Tiếp theo, chúng ta được chứng kiến một khắc lịch sử!!

Eren... dùng một tư thế hoàn mỹ... bị treo ngược trên không trung.

Eren thiếu niên khiếp sợ, tròn tròn mắt.

Mọi người xung quanh đều tròn tròn mắt, một mặt “Ta cùng nhóm của ta đều sợ ngây người”. Trong đám người, ta nhìn thấy Mikasa cùng Armin vẻ mặt tràn đầy lo lắng.

Eren thiếu niên, đây là con đường mà người nhất định phải vượt qua a, người dành... Tự cầu nhiều phúc đi a...

Ta xoay người, cố gắng tìm một con đường đi ra. Trong lúc vô ý xoay người nhìn đến ánh mắt của Eren. Eren nhìn theo ánh mắt ta, nhìn đến đồng phục của ta sau lưng có dấu hiệu tự do tri thực, đồng tử nhất thời híp lại.

Ta vẫn nghiêng người, cùng hắn nhìn nhau hai giây. Hắn kinh ngạc tròn tròn mắt, miệng khẽ nhếch, môi run nhẹ nhẹ, tựa hồ như muốn gọi ta nhưng cuối cùng lại chẳng nói gì.

Người chung quanh đều vây quanh Eren, trừ bỏ hẳn không có người lưu ý đến đồng phục có dấu hiệu tự do chi dự của ta. Ta đối với Eren tươi cười cổ vũ, sau đó không hề để ý đến phản ứng của hắn, đi ra khỏi đám người.

Eren, một ngày nào đó, người cũng sẽ trở thành niềm hy vọng của nhân loại.

Sau thời gian buổi sáng, ta luôn đi dạo tại sân huấn luyện. Trang bị huấn luyện dành cho tân binh ta đều thử qua một chút, cảm giác khá tốt. Trên cơ bản, các loại kỹ xảo cũng đã nắm được kha khá.

Tỷ như cách sử dụng trang bị lập thể cơ động, cách bay lên không, phi hành, chém giết titan hẳn dùng tư thế như thế nào để thông qua đến quen thuộc cường hóa, nhưng trước tình huống khác nhau thì kỹ xảo chém giết titan phải kết hợp văn hóa tri thức cùng sự huấn luyện của chính mình để tăng thực lực. Trước kia Levi nói về sự bất đồng về địa hình cùng với phương pháp chiến đấu có cuốn sách nhắc tới. Thành tích trong khóa văn hóa của Petra cũng là số một số hai, cho dù thay đổi linh hồn cũng có thể nhớ một chút nhưng vẫn chưa đủ. Ta tính toán đi thư viện xem một chút.

Buổi chiều đến thư viện tìm sách. Ta đang tìm sách mà Petra đã từng học, lại gặp được Hanji.

“Oh! Petra! Người có khỏe không? Xem sắc mặt đã tốt hơn chút a!”

“A! Tốt hơn nhiều, cảm ơn Hanji tiền bối đã quan tâm” Hanji ân cần thăm hỏi khiến ta cảm thấy ấm áp.

“Đúng rồi! Hôm nay tân binh không phải nghỉ ngơi sao?” Hanji vỗ đầu. “Các người sau này phải về huấn luyện binh đoàn đi?”

“Đúng rồi. Nhưng Hanji tiền bối, công tác bình thường là ở thư viện sao?”

“A, cũng không phải. Ta bình thường có thời gian rảnh rồi sẽ nghiên cứu titan, thường xuyên cần một ít tư liệu. Ta đến thư viện tìm tư liệu a.”

Khoa học quái nhân như Hanji đều cần phải đến thư viện, xem ra tư liệu của thư viện này nhất định rất nhiều.

“Đến thư viện tìm sách sao?” Hanji nhiệt tình hỏi: “Muốn tìm sách gì. Sách ở thư viện ta tương đối biết nga~ người muốn sách gì trên cơ bản ta đều có thể tìm được giúp người.”

“Vậy phiền toái tiền bối.” Ta đem sách muốn tìm nói cho nàng. Hanji quả nhiên rất quen thuộc với vị trí bày biện sách, nhanh chóng đem sách ta muốn tìm đưa qua. Ta ôm sách, ngồi ở bên cạnh Hanji.

“Hanji tiền bối, hôm trước ra ngoài thành viễn chinh có được cái tình báo hữu dụng gì không?” Ta nhin không được mở miệng hỏi.

“Kỳ thật... tình báo không biết được bao nhiêu nhưng bí ẩn lại càng nhiều...” Khó thấy vẻ mặt cười khổ của Hanji, “bản thân titan đã là sinh vật tràn đầy bí ẩn. Từ năm 743, titan đột nhiên xuất hiện. Bản thân chúng nó không ăn cái gì mà lại ăn con người, không thể sinh con nhưng số lượng lại không ngừng gia tăng, thật sự là rất kỳ diệu.”

Ta trầm hò hét: Bởi vì titan là do con người biến thành, là con người biến thành a!

“Lên ra ngoài thành viễn chinh này hoàn toàn không giải quyết được câu đó hiện đang có mà còn gia tăng không ít sự việc.” Hanji uống một ngụm nước, nói tiếp: “Trước kia vị trí cánh phải của người không gặp nhiều sự tập kích của titan mà binh đoàn trinh sát cứ điểm trấn thủ lại bị phá hoại quy mô lớn. ban đêm đánh phải phải ra người điều tra lại lọt vào titan “phục kích”... Điều này làm cho ta không thể không hoài nghi titan có phải hay không cũng có trí thức nhiều năm như con người?”

A a a a Hanji người đã tìm ra trọng điểm!!!

“Nghiên cứu titan mục đích là để tiêu diệt chúng nó. Nhưng là hành vi hiện tại của tita khiến cho người ta không nắm rõ, làm nghiên cứu tiến độ rất chậm, thậm chí đình trệ. A a Thực đề cho người ta sốt ruột a!” Hanji thật sự rất sâu, trên mặt phát hiện một tia khả nghi đồ Ừng, “Nếu có thể có được cơ thể sống của titan để làm thí nghiệm....”

Bản chất của khoa học cuồng nhân đã bại lộ.

“Đúng rồi, sự tình cũng thật làm cho người ta lo lắng.” Ta nỗ lực chuyển hướng đề tài miễn cho bệnh của Hanji lại tái phát, “Hai năm trước thành Maria bị siêu đại hình khổng lồ cùng thiết giáp titan phá hư, thuyết minh titan đã đem lực lượng để cắn nuốt nhân loại. Tuy rằng trong hai năm này không có phát sinh qua việc đại hình lại công kích nhưng ai biết khi nào thì titan lại ngóc đầu trở lại.” Kỳ thật siêu đại hình cùng thiết giáp titan bản thể – Bertolt cùng Reiner trước năm 850 sẽ không phát động công kích nên hiện tại ta không cần thiết phải lo lắng.

“Ân!” Hanji gật đầu mạnh. “Khiến ta để ý chính là hai cái titan kia, siêu đại hình titan cư nhiên vượt qua năm mươi mét ôi, còn thiết giáp titan. ... Cho tới bây giờ chưa thấy qua titan kỳ quái như vậy. Nó cũng giống phổ thông loại nhưng lại không ăn người, nói là dị thường loại lại không giống với.... Vạn nhất chúng nó một ngày nào đó lại xuất hiện... A a thật sự là phiền toái! Kể cả đại pháo đều không đánh lại titan a! Đánh đứt đầu lại hỏi phục lại.”

“Tái sinh? Là vì sau khi titan nhận đến tổn thương sau có năng lực tự mình chữa khỏi?”

“Đúng vậy a!” Hanji gật đầu.

“Nếu thế... Nếu đầu titan bị đạn pháo xóa sạch, lại đi chém gậy sau của nó có phải hay không sẽ trở nên dễ dàng? Đầu bị bay thì titan trên cơ bản không thể hành động a”

“Đúng rồi.” Ánh mắt Hanji tỏa sáng. “Người có phải hay không đang nghĩ đến cái gì đó?”

“Đầu titan bị xóa sạch nghĩa là nó mất đi thị lực cùng thính lực. Nếu dùng cách phá hủy các bộ phận chức năng của nó, làm giảm thị lực của nó, chúng nó có thể thông qua việc tự chữa trị, khôi phục thể lực cùng thính lực nhưng nếu... nếu không phá hư thân thể của chúng nó, diệt phần bên ngoài, diệt đi bộ phận nghe nhìn của chúng nó.....” Ta ngượng ngùng sờ mặt. Đây là một cái ý tưởng kỳ lạ. “Kiểu như, làm một loại đạn pháo, đánh vào để mặt titan bị vỡ ra, giống như việc tước đi bên ngoài của nó, đem đầu của titan bao vây lại... Dù sao titan cũng không biết cách nào lau mặt, thời gian như vậy đủ để hành động, nói như vậy thì giết chết titan tựa hồ càng thuận tiện a!

“Đây là một ý kiến hay ooi~” Hanji hai mắt tỏa sáng “Người tới giúp ta cùng nghiên cứu đạn pháo kiểu này đi! Đến lúc đó tùy tiện người nêu ý kiến a! Ngay cả Bitch online cũng không được bằng người!”

“Đây...” Ta muốn nói rằng trước khi xuyên không ta chính là rất dốt lý a. Hơn nữa, ý nghĩ kì lạ như vậy chính là tiện miệng nói ra. Nếu dễ dàng nghiên cứu như vậy thì người ta đã sớm làm ra a! Đây là nêu ví dụ a! Chính là ám ảnh trong nội tâm Hanji đã hoàn toàn bại lộ đi!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cui Mục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5: 4.2: Ý Tưởng Cùng Tình Thân.

Editor: Bongbonggemini

Beta: Mặc Thủy Vô Lưu

“Cái này..... đây là ta tùy tiện tưởng tượng a..... Nghiên cứu chế tạo vũ khí..... ta sẽ không a.. ha ha.”

“Ai nha, cái này không quan hệ, trước kia thành tích khóa văn hóa của Petra không phải tốt lắm sao~” Hanji lôi kéo cánh tay ta bước đi, một bên giơ lên ngón cái, tươi cười, “Bởi vì cùng là mười người giỏi nhất nên chúng ta rất chú ý đến người a!”

Cái gì? Tai bay vạ gió, tai bay vạ gió a a a a.....

Ta bị Hanji kéo đến phòng thí nghiệm nghe nàng giới thiệu tại đây có vài loại nhựa cây thiên nhiên cùng với giao thể hợp thành đặc tính, các nghiên cứu chế tạo giao thể..... Việc nghiên cứu này kéo dài đến tận hơn sáu giờ tối. Nhìn thời gian không còn sớm, Hanji lưu luyến ly khai phòng thí nghiệm, lôi kéo ta đi căn tin ăn cơm.

Ta rốt cuộc cảm nhận được thời điểm Hanji đến mọi người đều chạy ra xa a....

Đến căn tin, ta bất ngờ phát hiện không ít gương mặt quen thuộc. Chưa nói đến Levi, ngay cả Eld Auruo, Gunter đều ở đây a!

Ta cùng ba người bọn họ hàn huyên tán gẫu, phát hiện hôm nay bọn họ cũng đến huấn luyện cho nên buổi tối không về nhà, trực tiếp ăn tối ở căn tin của binh đoàn huấn luyện. Xem ra không chỉ có ta nghỉ trong ngày nghỉ rèn luyện a. Dù sao bình thường chịu khó một chút, trên chiến trường sẽ ít bị thương, có thể bảo toàn được tính mệnh.

Ta cùng Hanji ngồi cùng một bàn ăn. Hanji vừa ăn vừa cùng ta giới thiệu bước tiếp theo kế hoạch nghiên cứu đạn pháo của nàng. Dù sao thì Hanji thuộc top những con người nhiệt tình – phải hành động! Trong vài giờ liền đem kế hoạch nghiên cứu định đoạt ra.

“Nếu thật sự nghiên cứu được “Tinh linh nước mũi bitch – online” để đưa vào thực chiến thì nói không chừng tình hình chiến đấu với titan của chúng ta sẽ lạc quan hơn đâu.” Hanji vừa ăn bánh mì vừa hưng phấn nói với ta: “Tuy nhiên đạn pháo bắn ra lại phải người đi đánh sau gây tựa hồ không quá thích hợp, chúng ta phải nghĩ lại biện pháp tốt hơn.”

Vì sao thật sự muốn dùng cái ý tưởng kia a!

Ta yên lặng châm chọc trong lòng, lơ đãng nhìn về bóng dáng của Levi ở phía xa. Hắn đang ngồi ăn canh, tư thế tao nhã, đẹp trai muốn chết.

Ta sùng sốt một chút. Hanji theo ánh mắt ta nhìn lại: “A? Là Levi a....”

“Nghe nói Levi tiền bối trước kia nổi danh cuộn cuộn ở thủ đô?” Kỳ thật ta đối với thân thể của Levi rất tò mò! Lòng hiếu kỳ thực sự là bản tính trời cho của con người!

“Đúng vậy nha. Đoạn chuyện cũ này ta cũng không quá rõ ràng đâu.” Hanji đại khái không nghĩ đến ta sẽ đột nhiên hỏi như vậy, sùng sốt một chút. Hình như là lúc thành Maria bị phá được đội trưởng Erwin mang về, sau đó liền tiến vào binh đoàn trinh sát. Hắn tiến vào binh đoàn trinh sát kỳ thật không cùng người khác nhận huấn luyện bình thường, bởi vì thực lực lúc đó của hắn so với tinh anh binh đoàn trinh sát còn mạnh hơn. Hắn ngay từ đầu.... Chính là cái thiên tài!”

“Ân.... Chính là không nhìn ra hắn trước kia là tên côn đồ.” Ta hạ giọng, ngượng ngùng cười cười. “Kể cả tư thế ăn canh đều tao nhã như vậy, nói hắn trước kia là quý tộc ta sẽ tin tưởng.”

“A... nói về Levi...” Hanji đột nhiên nhớ tới cái gì. “Nghe nói đội trưởng đã phong hắn làm chức vụ binh trưởng nga. Chờ tân binh các người nghỉ ngơi tốt sẽ chính thức tuyên bố thôi.”

“Vậy thực sự là quá tốt a!” A a a Levi lên làm binh trưởng!! Liên tưởng đến Eld, Auruo, Gunter chịu khó huấn luyện, trong lòng ta bỗng dâng lên một cảm giác gấp gáp pha lẫn sợ hãi. Ta cảm thấy được ngày ban của Levi bị nữ titan toàn diệt ngày càng gần! Hỗn đản a! Mau dừng thời gian! Bây giờ phải sớm nghĩ biện pháp để ứng phó a!! Đối với chuyện Levi thăng chức tuy rằng ta ngoài miệng nói tốt kỳ thật, một chút cũng không tốt!!

Lúc này ta đột nhiên cảm thấy sau gáy một trận lạnh cả người. Ta lui lui cổ, vụng trộm nhìn lại, chỉ thấy Levi vẫn duy trì một cánh tay để trên lưng ghế dựa, mặt không biểu cảm nhìn chằm chằm ta.

Chẳng lẽ đều nghe được đến sao?

Ăn xong bữa tối, ta lại bị Hanji kéo đi phòng thí nghiệm. Xem ra nàng vốn định cùng ta thức trắng đêm bàn luận. Ta lấy có vết thương trên người còn chưa tốt lắm, cần phải nghỉ ngơi nên nàng đành không tình nguyện thả ta đi.

Ta ôm sách thư viện vội vàng chạy về nhà.

Vừa mở ra cửa liền thấy ba mẹ Petra đều ngồi ở bên cạnh bàn chờ ta trở lại ăn cơm. Ta nhìn thấy tình cảnh này, sững sốt một chút, có thể này mới nhớ tới, lúc trước ta không nói với bọn họ là ra ngoài ăn cơm.

“Thế nào về muộn như vậy a.” Mẹ Petra có chút oán trách, “Đã làm xong cơm, đang chờ người về nhà.”

“...” Cho dù đã ăn ở căn tin, ta vẫn thuận theo ngồi vào bàn cảm ơn. “Thực xin lỗi, ta về trễ.”

“Không sao.” Ba Petra cười nói: “Tôi nay liền như vậy đi, ba mẹ không phải không thể chờ. Hôm nay mẹ làm không ít đồ ăn ngon, đến, ăn nhiều một chút.”

“Àn...” Tuy rằng vừa ăn qua nhưng ta vẫn nỗ lực ăn hết những gì bọn họ đưa vào trong bát. Chưa từng cảm nhận được cảm giác thối thối khi được cha mẹ chờ cơm, ta thực sự hạnh phúc a. Sau khi titan xuất hiện, vô số gia đình bị hủy diệt, có thể đoàn tụ một nhà giống như này đã rất ít.

“Con gái... Người tại sao lại khóc?”

“A..... Nghĩ đến có thể bình an về nhà ăn đồ ăn ba mẹ làm, thật sự là... Thật tốt quá.” Nước mắt ta không dừng được. Cho dù bụng đã thật no, vị giác đã tê liệt ta cũng muốn nghiêm cẩn ăn xong đồ ăn trước mặt, cùng với nước mắt.

Ba Petra mỉm cười vỗ vỗ đầu ta: “Đừng khóc, ba mẹ ở đây.”

Đến bây giờ, rào cản ngăn cách giữa ta và bọn họ đã hoàn toàn biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Hồi Tưởng Và Thí Nghiệm (1)

Editor: bongbonggemini

Beta: Mặc

Bởi vì lúc chiều bị Hanji kéo đi nghiên cứu đạn pháo cho nên buổi tối ta liền thức đêm xem sách mượn từ thư viện.

Trên cái thế giới mà tiến hóa văn minh của nhân loại kém hơn thế giới trước kia của ta, nhưng vì titan phát hiện, nhân loại cùng titan đối kháng mà từ đó phát triển phương diện tri thức quân sự toàn diện.

Trước không cần nói đến lập thể cơ động trang bị, vũ khí hạng nặng cũng phát triển cực mạnh. Chẳng hạn như, thời điểm mà titan xuất hiện thì con người vẫn sử dụng đại pháo phổ thông. Nhưng chỉ trong mười năm ngắn ngủi, đại pháo liền phát triển thành lựu pháo tiên tiến. Lựu pháo uy lực rất lớn, nếu nhắm vào tốc titan để bắn thì hoàn toàn có thể phá hủy gáy của titan. Đôi khi, thậm chí chỉ dùng một lần đã có thể tiêu diệt tận ba titan.

Nhưng lựu pháo lại có nhược điểm vô cùng lớn, đó chính là công nghệ chế tạo cực kỳ tinh vi, phức tạp. Nguyên liệu để chế tạo một cái lựu pháo thường tốn hai mươi đến ba mươi lần đại pháo phổ thông. Đây đều là vì nguyên liệu chế tác lựu pháo rất thưa thớt và quý giá. Vì vậy mà nếu không phải quá khó khăn thì sẽ không sử dụng lựu pháo để công kích.

Lúc trước Hanji lôi kéo ta nghiên cứu giao thể, chắc là nàng cũng chú ý tới khuyết điểm của lựu pháo, hi vọng có thể tìm được một cách chế tác thuận tiện, hao phí ít mà lại lợi cho việc sử dụng tài liệu để chế tạo..... Cái đó gọi là? Tựa hồ kêu đánh hồ bịch (thật sự xin lỗi, ta ko dịch đc ToT.) A a Hanji lại nghĩ như thế nào a!

Các tân binh học dưới sự huấn luyện của binh đoàn không chỉ nên học kỹ thuật đối kháng với Titan. Dù sao một trăm năm trước kia, titan xâm nhập một lần, cho nên tân binh mới học phương pháp sử dụng các loại vũ khí, cách phòng thủ tường thành cùng các tri thức khác. Sau khi đợt huấn luyện kết thúc, hầu hết mọi người đều sẽ gia nhập binh đoàn đóng quan mà trong mười người giỏi nhất sẽ tiến vào đội cảnh vệ. Gia nhập binh đoàn trinh sát..... đại khái chính là bị gọi là một đám nông nổi “Đầu ừng nước, ngu ngốc.”..... Hơn nữa nhân số binh thường đặc biệt thiếu, chưa vượt qua quá một trăm.

Nhưng là lần tuyển binh lần thứ 103 của ta thì trong mười người giỏi nhất có sáu người gia nhập binh đoàn trinh sát..... đại khái là hậu quả của việc tường Maria bị siêu hình khổng lồ phá hư.

Bình yên trăm năm, con người bắt đầu tỉnh lại từ sự mất mát, khuất nhục mà nghĩ lại.

Ta vừa nghĩ vừa đọc sách, không biết đã ngủ từ bao giờ.

“Giờ đao lên.”

Ai? Là ai đang nói với ta?

“Mau giờ đao lên a! Petra! Không cần đứng ngăn ở đó! Nhanh chút chiến đấu!”

“A?”

“Chiến đấu a...”

Ta tròn to mắt, phát hiện chính mình đang ở trên sườn núi, cả bốn phía là cảnh máu nhuộm.

Ta ngẩng đầu, có một người đang che chở trước mặt ta.

Người kia..... Trí nhớ ta tựa hồ hiện ra, trong đó là đủ loại tình cảnh ngày xưa. Đó là một cái tiền bối của binh đoàn trinh sát. Nàng phụ trách huấn luyện Petra cùng một số tân binh khác, đối ta rất tốt. Lúc này nàng quay lưng về phía ta đối mặt với một titan, cánh tay trái đã bị cắn rơi, toàn thân là những vết thương lớn nhỏ, máu tươi đầm đìa.

Ta theo bản năng nhìn cơ thể mình, phát hiện chính mình không có việc gì, ngay cả huyết đều không bị dính bao nhiêu.

Chẳng lẽ tiền bối luôn luôn che chở ta?

Ta còn chưa phản ứng được, titan kia đã dùng cánh tay lớn đánh về phía chúng ta. Tiền bối theo bản năng chạy về một bên, bàn tay khổng lồ kia cũng thay đổi phương hướng, hướng về phía ta mà đánh. Đầu óc ta nhất thời trống rỗng, tuyệt vọng nhắm mắt lại.

“Petra—” Bỗng nhiên cơ thể ta bị đẩy ra. Ta bất ngờ không kịp phòng thủ mà bị ngã trên mặt đất. Ta ngã ra thì bàn tay titan lại đánh lên đất.

Ta gian nan nhìn tiền bối đang hấp hối dưới bàn tay titan.

Nói vậy, vừa rồi tiền bối hy sinh chính mình đem ta đẩy ra.

Ta quỳ rạp trên mặt đất, nhìn mặt tiền bối đã vụn vỡ, không thể phân biệt được ngũ quan. Nàng nỗ lực mở mắt ra, con ngươi màu lam sáng lạn dị thường.

Cách xa xa, ta thấy rõ tiền bối dùng khẩu hình nói với ta.

[Petra, chạy mau!]

Titan thấy tiền bối bị nó đánh bại, trên mặt lộ ra một cái tươi cười hết sức ghê tởm. Nó cười vươn tay đưa tiền bối vào trong miệng. Sức lực đã kiệt nên tiền bối cũng không giãy dụa mà tùy ý cho titan.

Ta nhìn thấy tiền bối gian nan quay đầu, vẫn dùng khẩu hình nói [Chạy mau].

Máu từ trên tay titan chảy xuống, rơi trên mặt đất.

Một giọt.

Một giọt.

“Agh, A a a a a!” Không biết ta lấy ra dũng khí gì mà rút ra đao, lấy tốc độ cực nhanh xông lên phía trước, hung hăng huy đao.

Máu bắn tóe trên mặt ta, bốn ngón tay titan liền bị ta chặt đứt. Tiền bối ngã xuống từ trong tay titan, thân thể nặng nề rơi trên mặt đất. Ta vội cúi người nhìn.

Mắt lam của tiền bối đã đóng lại. Dù ta kéo nàng thế nào nàng cũng không hề động.

Thân thể không tròn vẹn của nàng tựa như một con gấu bông bị phá hư, mất đi sinh khí mà nó vốn có. Mỗi một vết thương, một giọt máu đều đánh thẳng vào sự yếu đuối cùng ích kỷ của ta.

Bên người ta còn có rất nhiều binh lính đã mất đi sinh mệnh. Bọn họ đã từng thật đẹp đẽ với những tiếng cười vang, với những vui buồn, từng hướng về tương lai, khao khát thắng lợi, ra sức chiến đấu.

Trớ trêu thay rằng hiện tại, bọn họ nằm đó, mặc cho titan chà đạp cơ thể mình.

Mà còn sống, tại cái nơi chiến trường luyện ngục này ra sức mà giãy dụa, chiến đấu, than thở.

Một bóng ma bao lấy thi thể tiền bối. Titan nheo mắt cười.

Hận ý đã chiếm toàn bộ nội tâm của ta. Đầu óc ta trống rỗng, thậm chí muốn trả thù cho những chiến sĩ đã hy sinh. Nhảy lên, bay lên, xoay người, chặt bỏ. Động tác thuần thục lưu loát. Cơ thể ta đã không chịu sự điều phối của não. Máu tươi ảm áp vấy trên mặt ta, ta chỉ cảm thấy thật bản.

Quá bản.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Hồi Tưởng Và Thí Nghiệm (2)

Editor: Mặc Thủy Vô Luru, BongbongGemini

Theo việc thi thể của titan rơi xuống, ta đã quên mất sự tồn tại của chính mình, hóa thành một cỗ máy móc chỉ biết chém giết. Những thanh âm đao cắt thịt cùng tiếng thét của titan đánh sâu vào màng tai ta. Ta không biết chính mình chém bao nhiêu đao, không nhớ chính mình đã giết chết bao nhiêu titan, thậm chí còn không muốn lại đi đắm vào gáy titan.

Quần áo trên người đã tràn đầy máu. Thật bản, thật sự rất bản. Khát vọng với máu cùng sự chán ghét đan xen vào nhau, lòng ta bỗng trào lên một cảm giác khác thường.

Đao lại gãy. Ta lấy từ trong túi đao ra hai thanh.

Sau lưng bỗng truyền đến tiếng rít vô cùng dị thường. Ta theo bản năng huy đao lại.

Nhìn thấy một thứ gì đó theo tiếng gào thét đang bay đến! Là tảng đá! Một khối đá to lớn đang hướng về phía ta.

Dùng dao nhỏ thì không thể ngăn trở được. Ta vội vàng hướng ra phía phải, né đi cái tảng đá kia. Tảng đá lướt qua người ta rồi tiếp tục bay, trực tiếp đánh rơi đầu của titan.

Ta thậm chí cảm thấy thật may mắn, lại không dự đoán được rằng cơ thể của mình không thể chịu được cường độ chiến đấu cao như vậy, bắp chân bắt đầu rút gân. Chân bỗng trượt, thân thể rơi thẳng xuống trên núi.

Sau khi ngã xuống, ta quay đầu lại nhìn về phía tảng đá.

Lại mơ hồ thấy được một con thú rậm rạp khổng lồ đứng ở xa xa trên sườn núi.

Đầu bỗng va chạm mạnh. Trước mắt ta bỗng tối sầm lại, mất đi ý thức.

Trái tim ta bỗng hoảng loạn, mắt đột ngột mở ra.

Đây..... là giấc mộng, là cảnh tượng mà thân thể Petra luôn kháng cự. Cảnh tượng cuối mà Petra trải qua, sau thời gian lâu như vậy lại trở thành mộng tưởng.

Vì sao..... Lúc trước có cố gắng thế nào để nhớ lại cũng đều chỉ thấy những huyền cảnh mơ hồ, mà hiện tại lại nhớ được chân thực như vậy?

Ta xoa xoa cái trán.

Đây tựa hồ không phải dấu hiệu tốt!.

“Petra ~”

“.....”

“Petra Petra, Petra ~”

Đây chẳng lẽ là gọi hồn trong truyền thuyết sao??? Ta bất đắc dĩ mở ra cửa sổ phòng ngủ, từ lầu hai nhìn xuống.

“Này! Ta ở trong này!”

Quả nhiên là Hanji!

Bởi vì vậy mà ngày nghỉ thứ hai của ta cũng bị Hanji lấy đi.

Kỳ thật..... cũng không có biện pháp giải quyết chuyện này a. Nếu không cùng nàng đi thì theo sự tình này, hẳn nàng sẽ âm ỉ khiến cha mẹ phải khuyên

bảo nàng đi làm thí nghiệm khoa học. Ta không thể mạo hiểm như vậy, lão nhân gia trái tim không tốt.

“Đêm qua ta làm thí nghiệm suốt đêm nga~” Nhìn qua bộ dáng Hanji quả thật giống như là một đêm không ngủ, quần áo vẫn là bộ ngày hôm qua, hôm kia, ánh mắt màu lá cọ pha chút mỏi mệt, nhưng vẫn thật chói lọi.

“Vậy. có tiến triển gì không?” Ta cẩn thận hỏi, hơi chút dùng sức cổ gồng rút ra cánh tay mà nàng đang gắt gao cầm

“Ai nha. Còn chưa phát hiện được tài liệu thích hợp.” Hanji hoàn toàn không phát hiện thân hình nhỏ bé của ta đang cố gắng giãy dụa, tuyệt vọng. “Tuy nhiên, ta đã kiểm tra mấy chục loại giao thể hiện có nga~ ít nhất qua kiểm nghiệm có thể bài trừ cho nên làm việc cả đêm qua thực đáng giá a~”

“A. Thật sự là vất vả, Hanji tiền bồi.”

“Aizz, tiền bồi cái gì mà tiền bồi, khách khí quá! Về sau bảo ta là Hanji là được!”

Hanji nhìn thật thoải mái: “Thật ra cũng có chút vất vả nhưng, nghĩ đến có thể nghiên cứu rồi chế tạo thành công thì thật vui vẻ. Hôm nay có Petra hỗ trợ, nhất định sẽ có tiến triển hơn nữa.” Hanji đột nhiên dừng bước chân nhìn ta, thấu kính hơi lóe ra ánh sáng làm ta hoài nghi là mắt kính của nàng có phải là chất liệu kính tương lai không. “Để sau ta mời người ăn kem!”

“Ôi? Thật sự được ư?” Ta nhất thời cảm thấy hơi chờ mong. Trên thế giới này, phần lớn đất liền bị titan chiếm cứ, địa bàn sinh tồn của con người quả thật rất nhỏ. Địa bàn nhỏ như vậy mà muốn nuôi sống nhiều người như vậy, vật tư luôn luôn rất khan hiếm. Mấy loại như kem, chỉ có kẻ có tiền cùng quan viên cao cấp mới có thể ăn được.

“Được a! A, quên nói, không chỉ cái tên chết tiệt Levi kia mà ta cũng được thăng làm binh đoàn trưởng sát phân đội trưởng nga! Không chỉ thuận lợi cho việc nghiên cứu mà bây giờ muốn ăn kem cũng có thể a~” Có vẻ như Hanji cũng chưa ăn qua kem, bộ dáng chờ mong.

“Thật sự chúc mừng a!” Ta nhin không được nở nụ cười. Bộ dáng này của Hanji mới thật đáng yêu làm sao!

Mới là lạ! Vừa vào phòng thí nghiệm ta liền ngẩn người! Phòng thí nghiệm ngày hôm qua còn sạch sẽ mà hôm nay đã đầy ắp chai lọ! Quá nhiều, kể cả việc đi vào trong cũng thật khó khăn!

“Một đồng này là giao thể thí nghiệm ngày hôm qua. Tuy rằng cơ hội sử dụng không lớn nhưng mỗi loại ta vẫn dành ra một ít.” Hanji chỉ vào những ống nghiệm trên giá nói.

“Nga.” Ta theo bản năng gật gật đầu.

“Còn về phần này. đây là nhiệm vụ hôm nay cần hoàn thành.” Hanji chỉ cho ta mấy trăm bình thủy tinh, ống nghiệm cùng dụng cụ trên bàn. “Đây là giao thể hiện có, cũng có những loại nguyên liệu có thể dùng để hợp thành giao thể.”

Ta nhìn giao thể, cảm giác cả người đều muốn bị giao thể hóa.

“Phương pháp thí nghiệm ta đã giúp người lập kế hoạch tốt lắm nga~ cho nên người chỉ cần dựa theo tư liệu mà ta viết giúp ta tìm được được phẩm rồi theo quy định lượng chất cần đồ ra là xong.” Hanji xoa đầu, lại nói thêm một câu. “Đúng rồi, còn có tẩy trừ cùng ghi lại số liệu.”

Ai za. Ta có thể làm bộ không nghe đến được không?

Trên thực tế, ta vẫn ngoan ngoãn cùng Hanji làm thí nghiệm. Nói đến cùng thì dụng cụ ở phòng thí nghiệm cũng thật đầy đủ. Nhiệm vụ mà Hanji giao cho ta lại tương đối đơn giản, chỉ cần cẩn thận một chút sẽ không khó làm.

Bận cả một buổi sáng, sau khi ăn xong cơm trưa, Hanji rốt cục thực hiện lời hứa hẹn của nàng – mang ta đi ăn kem.

Trước kia ta thật sự rất thích ăn kem nhưng là, từ khi đến nơi này cũng chưa ăn qua.

Cho nên khi Hanji cầm hai cây kem đi ra, ta bỗng ngây ngẩn cả người.

Kem nơi này có chút đơn giản quá, chỉ có một vỏ ốc cùng một chút kem bên trong. Nhưng thời điểm nhìn thấy nó, trong lòng ta vẫn trào lên một cảm giác khó nói.

Ta cùng những nhân vật chính trong sách xuyên không mà ta thường xem bất đồng, không có đặc biệt nhớ nhà, không sống chết đòi trở về. Tuy rằng theo thời đại này ta thấy mình không có khả năng lại trở về và mấy ngày liên chiến đấu cùng hành quân khiến ta chưa suy nghĩ qua. Tuy nhiên, đối với vùng đất xa lạ này, ta vẫn thật bình thản mà sống.

Hiện tại nhìn đến kem, tuy rằng không giống kem mà ngày trước mình vẫn hay ăn nhưng trong nháy mắt, có cái gì đó đập vào ngực ta, trái tim dâng lên cảm giác đau nhức.

Trong lúc bất tri bất giác, nước mắt cứ chảy xuống.

Hanji vốn vui vẻ ăn, thấy ta lau nước mắt, có chút giật mình: “Petra. Người làm sao vậy? Vừa rồi ăn lạnh bụng sao?”

“Không phải...” Ta bận rộn cúi đầu lau nước mắt. Không thể nói rõ là bị thương nhưng nước mắt cứ như vậy rơi xuống.

Ta lau nước mắt nên không có chú ý đến phía trước, lại đụng phải một người.

“A..... Có sao không.....”

Vân vân và vân vân! Chờ chút! Đây là cảnh tệ nhất! Nhất định là như vậy! Người ta đụng vào tại sao lại có thể là Levi!!!

Hơn nữa kem mà ta cầm trong tay lại còn rơi vào quần áo hần a a a a!!!!

Sau đó mặt hần đen lại nhìn ta a a a!

Hần có bệnh khiết phích! Ta đang tìm chết a!

Mà tựa hồ chiều cao của hần và ta không sai biệt lắm..... Đợi chút! Hiện tại không phải là thời điểm so chiều cao!! @@ Đây không phải vấn đề chính a!

“Thật sự rất xin lỗi!!” Ta nhanh chóng cúi đầu.

“.....” Levi tựa hồ muốn mở miệng.

“Tiền bối Levi, ta nhất định giúp người giặt sạch!” Ta thấy mặt đen của hần muốn nói gì, vì thế thực sự giác lấy tốc độ sấm chớp đem áo khoác đồng phục của hần đem xuống dưới.

“....” Mặt Levi càng đen, há mồm tựa hồ muốn nói cái gì.

“Tiền bối, kem này kỳ thật ta chưa ăn qua! Cho người ăn!” Ta nhanh chóng đem kem nhét vào miệng của Levi.” Tái kiến tiền bối.

Ta lúi lét Hanji chạy trốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Huấn Luyện

Editor: bongbonggemini

Buổi chiều ngày nghỉ phép thứ hai ta vẫn bị Hanji kéo đi. Chúng ta lại thử mấy chục loại giao thể nhưng luôn luôn không tìm được chủng loại phù hợp với điều kiện.

Mà bởi vì ta luôn đứng cùng với Hanji nên các binh lính dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn ta ORZ.....

Trong vòng vài ngày, ta liền cảm nhận được sự tàn khốc của thế giới.....

“Ta đã trở về.” Kết thúc ngày lao động mệt nhọc, ta cáo biệt Hanji về nhà.

Nhìn kiện trang phục dính đầy kem của Levi, ta thật sự bị thống muốn khóc a.

“Con đã về à. Bữa tối còn chưa nấu xong, có muốn ăn gì đó trước không?”

Mẹ Petra từ trong bếp lò đầu ra, cười tươi hỏi.

“Cái này, hi hi, ta muốn giặt quần áo trước.” Ta cứng ngắt nói.

“Ôi...” Mẹ Petra nhìn đồng phục trên người ta lại nhìn kiện áo khoác trên tay ta, hơi nghi hoặc. “Giúp người khác giặt...?”

“Đúng vậy nha...” Ta kỳ thật rất lười! Thật sự rất lười! Nhưng ta có dự cảm rằng nếu không giặt sạch quần áo của Levi thì gáy ta khó còn lành lặn!

Ba Petra nghe thấy cũng lộ đầu lại: “Cho ai a?”

“Levi tiền bối.....” Ta cười còn khó coi hơn so với khóc.

“.....” Ba Petra tròn mắt nhìn ta, biểu cảm “Chúng ta đã biết a!!!”. Đây là cái kiểu gì. Ta chẳng lẽ phải giải thích là binh trưởng có bệnh khiết phích sao?

Mọi người đừng nhìn ta như vậy a!! Ngươi không thấy ta thực sự rất chính trực sao???

“Nhà có con gái trưởng thành a....” Không phải mọi người vẫn nói cha con như một sao? Chắc chắn là gạt người! Trên thực tế ngươi hoàn toàn không nghe được lời châm chọc vừa rồi của ta đi, lão ba.

“Hắn là người nam nhân như thế nào đây? Ha ha.....” Này! Mẹ, ngươi bình thường không phải thực ôn nhu hiền thực sao, tại sao lúc này lại bộc lộ ra bản chất a!!!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh! Ta giờ lên cái áo khoác bản: “Levi tiền bối là nữ sinh!!”

“A?”

“Các ngươi... Các ngươi không tin liền nhìn xem a!” Ta đem đồng phục đưa qua, chột dạ giải thích, “Các ngươi xem, đồng phục này kích cỡ không khác biệt của ta lắm đúng không! Bé bỏng như vậy nhất định là con gái a!

Cha mẹ Petra đều sợ ngây người!

“....”

“....”

A a a a!!!! Ta vừa nói cái gì a!! Luông cuống hại cái thân!!!

Không khí dường như lắng đọng lại. Thật lâu sau, Ba Petra quay đầu: “Con gái của chúng ta trưởng thành đã vượt qua tiêu chuẩn của người thường....”

Cái gì a! Thật sự rất trớ trêu nga! Cha, ngươi kỳ thật đã nhận qua huấn luyện chuyên nghiệp đúng không? Thật sự là thâm tàng bất lộ a!

“.... Petra....” Mẹ cũng mở miệng: “Tuy rằng, việc này có chút ngoài dự đoán của cha mẹ nhưng.... chúng ta.... vẫn tán thành....” Thật là oRz.

“Không không không, cha mẹ, ta vừa rồi là lừa các ngươi. Levi tiền bối là nam, là nam. Ta đã quyết định dâng trái tim mình cho hắn! Thật sự rất xin lỗi, vừa rồi là ta nói dối. Hiện tại mới là nói thật a!!”

“Petra.... Đừng tùy tiện....” ba Petra thở dài: “Chúng ta cũng không phải không thể chấp nhận.....”

Câu chuyện đã hoàn toàn lệch hướng a!! Ta thật sự hối hận nga!!!

Petra, xin lỗi ngươi.....

Trên thực tế, sáng sớm ngày nghỉ kết thúc, ta đem hành lý từ trong ánh mắt khác thường của cha mẹ mà rời đi.

Mờ mịt không biết hướng đi..... Nhân sinh với ta.... Chính là bi kịch.

Ta yên lặng cảm thán một lát liền bước đi phía trước.

Ta thu thập một chút hành lý rồi đi tập hợp.

Đây là lần đầu tiên mà chúng ta chính thức tập hợp. Đội trưởng đơn giản tổng kết tình huống viễn chinh ngoài thành, lại giới thiệu kế hoạch trong hai tháng.

Lần ra ngoài thành viễn chinh này, tỉ lệ tân binh sống sót vẫn như cũ là một nửa trái phải. Đội trưởng đã đào thải một số người, còn lại, hoặc ít hoặc nhiều đều có tiềm chất trong việc thảo phạt titan.. Trong hai tháng tiếp theo không có viễn chinh ngoài thành, người sống sót, dù là tân binh hay tiền bối đều cần căn cứ vào kinh nghiệm thực chiến để tiến hành huấn luyện tăng cường.

Mà không ngoài dự đoán, đội trưởng trước khi tụ hội liền chính thức tuyên bố Levi sẽ là binh trưởng của binh đoàn trinh sát, còn Hanji là phân đội trưởng của binh đoàn trinh sát.

Sau khi tụ hội giải tán, ta liền ôm quần áo ở trong đám người liêu mạng chạy, thật vất vả mới tới bên cạnh Levi.

“Levi tiền bối! Quần áo đã giặt tốt lắm! Sự tình lúc trước thật xin lỗi!” Hai tay ta nâng quần áo lên, cúi đầu một cái thật sâu. Đây hoàn toàn là tư thế nữ sinh trung học đưa tặng socola a!!

Tuy rằng hai mắt nhìn xuống dưới đất, nhưng ta hoàn toàn có thể cảm giác được Levi đang lạnh mặt nhìn chằm chằm ta. Ta không khỏi lạnh run, toàn thân nổi lên một tầng da gà.

“Ngươi vừa mới cầm quần áo ở trong đám người chạy đến chạy đi đúng không?” Rốt cục mở miệng.

“Ồi... Phải nha... “Sẽ không giống như ta tưởng đi... Không thể nào, không thể nào...”

“Bản muốn chết...”

A a a a a a a quả nhiên là loại phản ứng này!! Ý của hần là... lại muốn ta giặt lại một lần nữa sao?!

Trong đầu ta nghĩ như vậy, miệng cũng hỏi: “Còn muốn... Còn muốn giặt lại sao?”

Levi lạnh lùng hừ một tiếng: “Người nói xem?”

“...” Nói thật ra bình thường như thế này thật sự rất tuần tú a! Đương nhiên là từ góc nhìn của những người bên ngoài nhìn vào! Bộ dạng anh tuần tiêu sái khí khái mười phần khí bình thường rắn dạy người ngốc còn có thể không đẹp trai sao! Nhưng là làm cái người ngốc kia thật khổ a!!

Ta đang khóc thầm trong lòng, Levi bỗng nhiên thay đổi chủ ý: “Quên đi, người giặt cũng không sạch.”

Như nghe được đại xá, nét mặt già nua của ta đỏ lên, ha ha cười: “Cảm ơn binh trưởng đại nhân!”

“Xì!” Levi lạnh lùng liếc mắt nhìn ta một cái, cầm lấy quần áo xoay người rời đi.

Huấn luyện vào buổi sáng là diễn luyện hành quân mang vật nặng đi đường dài khảo sát trận hình. Trên thực tế, trước năm 845 binh đoàn trinh sát bị đại đa số người coi là “một đám ngu xuẩn ăn no không có chuyện gì liền tự nguyện chạy ra bên ngoài tường thành chịu chết”, cho nên binh đoàn trinh sát cũng không có đủ thiết bị cùng diện tích tập luyện. Nhưng từ sau khi titan công phá tường thành Maria, dân chúng bình thường cuối cùng cũng ý thức được nguy cơ. Từ đó danh vọng của trinh sát binh đoàn trong dân chúng bay vọt lên, trở thành niềm hi vọng của toàn dân. Cho nên trinh sát binh đoàn mới có được thiết bị tốt nhất. Ví dụ như, quãng đường diễn luyện hành quân mang vật nặng đều được mô phỏng theo ngã tư đường, phòng ốc, thảo nguyên, rừng rậm, lăng tẩm, vách núi. Mà bao cát sử dụng làm vật nặng đều là bao cát tiêu chuẩn 40kg, là giống như xã hội của ta trước kia.

Trận hình diễn luyện chính là dùng khuôn mẫu hình người mô phỏng titan, các đốt ngón tay trang bị cơ quan có thể linh hoạt điều khiển, phía dưới có bánh xe, phía trước có ngựa kéo, dễ dàng di động một cách nhanh chóng. Lúc diễn luyện, người phụ trách điều khiển titan đánh ngựa tới gần đội ngũ đang tiến lên phía trước, mà đội ngũ sẽ kịp thời phát hiện mà tránh titan. Ở trận hình huấn luyện không cho phép diễn luyện chiến đấu cùng titan, đội ngũ nhìn thấy titan bình thường đều sẽ tránh đi, bởi vì trong quá trình hành quân thực tế cần tận lực tránh tiếp xúc cùng titan. Đương nhiên là mỗi lần diễn luyện đều sẽ có ý bố trí vài cái khuôn mẫu của titan loại dị thường, trên mặt thường có ký hiệu để quân lính có thể nhận ra. Khi gặp loại dị thường, người ở vị trí nhất định sẽ phụ trách tiêu diệt.

Nói như vậy, tham gia huấn luyện đều là binh lính phổ thông, nhưng đội trưởng, Levi cùng Hanji cũng thường xuyên gia nhập, đại khái là để bảo trì cảm giác chiến đấu. Mà trên cơ bản, những người này một khi tham gia huấn luyện, những binh lính khác liền hoàn toàn không có cơ hội xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Gặp Mặt Annie

Editor: Sec, bongbonggemini

Trải qua một buổi sáng với những đợt huấn luyện gian khổ, giữa trưa, ta trở về ký túc xá tắm rửa rồi ra khỏi cửa. Lịch học chiều là khóa lý luận, thừa dịp nghỉ trưa, ta đi thư viện tra một ít bộ sách đồng dạng với lịch học. Chẳng biết là khéo hay dở nữa đây, ta gặp Annie ở thư viện.

Lúc ta nhìn thấy nàng, nàng đang ngồi trên dãy ghế thư viện đọc một quyển sách. Có vẻ nàng trốn ra trong lúc huấn luyện. Thực ra thư viện cùng sân huấn luyện rất gần, nàng hoàn thành bài huấn luyện chạy đến thư viện cũng không lạ.

Ta nhìn nàng đang nhàm chán giờ đi giờ lại vài tờ, xoa xoa tóc liền nhận không được cảm sách ngồi vào chỗ trống bên cạnh nàng.

“.....” Annie đối với hành động của ta tựa hồ có chút kinh ngạc. Ta ôn hòa cười hỏi: “Có thể ngồi ở đây chứ?”

“Được, chỗ đây không có người.” Annie lạnh nhạt trả lời.

“Cảm ơn.” Ta ngồi bên cạnh Annie, ra vẻ nghiêm cẩn xem thư, trên thực tế thì tâm loạn như ma, xem không vào. Trước kia ta đem tâm tình thích thú vây xem khóa huấn luyện thứ 104, lần này ngồi bên cạnh một người mà vài năm nữa sẽ kết thúc cuộc sống của ta, dù ít dù nhiều thì ta cũng cảm thấy thật không thoải mái.

Ta nhớ mang mang trong sách, Annie sau khi biến thành nữ hình titan sức chiến đấu là 11, đã vượt qua giá trị 10. [Tuy Levi cũng là 11] Nếu thật sự theo kịch tình, để đến lúc Annie hóa titan thì muốn bảo trụ tính mạng rất khó. Dù sao thì lúc Annie hóa titan có thể mau chóng che đậy gáy, mà phương pháp duy nhất để con người tiêu diệt titan là dùng lưỡi dao chém vào sau gáy, lưỡi dao đối với làn da cứng cỏi của nữ titan lại bất lực..... Nếu muốn được như Levi, có thể được nữ titan bỏ qua hoặc có thể tại lúc nàng công kích toàn thân trở ra thì ít nhất vận tốc cơ thể phải nhanh hơn tốc độ phản ứng của nữ titan. Mà điều này thì đại khái cả đời ta đều không làm được.

Nói thẳng ra là ta không biết làm cách nào để ba năm sau sống sót.

Nếu, hiện tại ta giết nàng. ... Không được, trước không nói kỹ thuật chiến đấu siêu quần của Annie, ta không phải đối thủ của nàng. Mà nếu ta thật sự có thể giết nàng thì “tổ chức” sau lưng Annie nhất định sẽ thi hành một kế hoạch khác, phái titan khác lên vào trộn với con người. Tình huống như vậy sẽ càng tệ hơn.

Còn có, có lẽ nghĩ như vậy thực sự hồn nhiên nhưng ta vẫn hi vọng có thể không hy sinh bất cứ ai mà vẫn đổi lấy được hòa bình. Tuy rằng từ xưa đến nay thì để đổi lấy tự do nhất định sẽ có hy sinh nhưng ta bây giờ vẫn đủ thời gian, ta nguyện ý thử thay đổi điều đó.

Trước khi xuyên không, với tư cách một người xem, ta đau lòng Annie thực bất đắc dĩ cho dù nàng đã giết chết vô số người vô tội.

Ta không phải thánh mẫu, không thể cứu rỗi nàng, nhưng, nhưng. vẫn nhìn không được có cảm giác như vậy.

Ta vụng trộm liếc mắt nhìn Annie. Người kia hoàn toàn không nhận thấy cảm xúc của ta dao động mà chỉ nhìn chăm chăm vào cuốn sách mà ngẩn người.

Tầm mắt ta nhìn xuống, nhìn đến sách Annie đang đọc viết —

Kỹ xảo cường hóa vô địch để bảo trì cơ bắp cho bộ mặt — Quắc Quắc —

“Phốc. Khụ khụ Khụ khụ.” Ta nhìn không được ho không ngừng. Ta muốn dừng con ho nhưng lại càng ho mạnh, một tay ta che miệng ý đồ ẩn ngực đĩnh chỉ lại con ho nhưng không tác dụng gì. (Phốc là tiếng sặc cười.)

Cuối cùng ta thật vất vả mới có thể thoát khỏi con ho khan mà liều mạng thở, vừa nhấc mắt thấy Annie ngạc nhiên nhìn ta: “Ngươi vừa rồi sao vậy?”

“Ta.” Ta sẽ không nói là nhìn thấy sách ngươi đọc. “Cái này. Ta sặc nước bọt.”

“....” Annie không nói gì quay mặt đi nhưng ta vẫn nghĩ được hơi thở khó chịu Ngươi thật ngốc “của nàng.

Lúc này có chút buồn bực cũng bình thường đi. Đây không phải lỗi của ta a! Ai bảo cái quyển sách kia viết như vậy~~

Ta tin tưởng Annie không thực sự xem quyển sách này! Ta tin tưởng nàng chỉ là rút bừa một quyển sách để ngẩn người. Đúng vậy. Người như Annie tuyệt đối sẽ không có khả năng đọc loại sách như vậy!!!

Ta đang miên man suy nghĩ, Annie đột nhiên quay đầu ra, nâng mặt hỏi: “Ngươi ở binh đoàn trinh sát sao?”

“A. Đúng vậy.” Cư nhiên chủ động nói chuyện với ta, chủ động a!

“Các ngươi vừa mới kết thúc viễn chinh ngoài thành đi.”

“Àn.” Chẳng lẽ nàng muốn hỏi sự tình liên quan đến Tinh Tinh?

“Kỳ thật. Vì sao muốn đánh cược tính mạng đâu” Annie trừng mắt nhìn, rõ ràng nhỏ tuổi hơn ta mà lại mang cho người ta cảm giác thành thục. nói thế nào đây... tịch mịch đi? “Kỳ thực. chỉ cần giống như những người bình thường đứng ở trong thành là được rồi, vì sao lại muốn đi chịu chết?”

“A. nếu ngươi nói vậy thì xác thực không ít người sẽ hy sinh.” Ta hơi ngây người, không dự đoán được nàng sẽ hỏi như vậy. “Nhưng sự hy sinh của mỗi người đều có ý nghĩa, hy sinh nhiều như vậy. cho dù tiến triển có vẻ chậm nhưng nhất định có thể đổi lấy tự do của nhân loại, ít nhất, đó là điều mà chúng ta luôn tâm niệm”

“Nhưng. ... Nếu cứ ôm tâm niệm như vậy đi chiến đấu thì khi thành công, con người chắc cũng sắp diệt vong” Annie tựa hồ có chút khó hiểu nhưng nàng luôn bảo trì bộ mặt không biểu cảm nên ta không biết cảm giác của mình có đúng hay không. “Trả giá như vậy đáng sao?”

“Có lẽ việc trả giá cùng hồi báo vĩnh viễn không thể cân bằng.” Ta thẳng thắn nói. “Nhưng. ... theo đuổi tự do là thiên tính của con người a.”

Annie thật lâu không nói gì, ta hoài nghi rằng nàng không nghe rõ ta đã nói gì. Nửa ngày, nàng đột nhiên nói một câu “Như vậy a” sau đó gấp sách lại, đứng dậy rời đi.

Ta nhìn theo bóng lưng nàng biến mất mới thu hồi ánh mắt.

Tuy việc Annie đột nhiên hỏi khiến ta cảm thấy kỳ quái nhưng cũng không suy nghĩ quá nhiều, lời nàng nói khiến ta nhớ lại Beast Titan.

Trở về sau cuộc viễn chinh ngoài thành, mấy ngày nay, ta luôn luôn bận đông bận tây, đem sự tình Tinh Tinh đẩy đến sau đầu. Hôm nay Annie hỏi chuyện viễn chinh ngoài thành, trí nhớ của Petra cùng cuộc chiến tại tòa trấn thủ lại hiện lên trong tâm trí ta.

Ta vẫn về suy nghĩ, phát hiện vấn đề khiến ta nghi hoặc không phải Tinh tinh, bởi vì ta đã sớm biết Tinh tinh có chỉ số thông minh cao, hơn nữa vô cùng hung tàn. Lại nhất là Tinh tinh rõ ràng có cơ hội tiêu diệt toàn bộ binh đoàn, có thể chờ chúng ta xâm nhập trấn tòa sau lại sử dụng titan nhóm phát động tiến công. Nhưng là nó nhưng không có ra tay.

Dựa theo kịch tình, Tinh tinh lần đầu tiên xuất hiện trước mặt binh đoàn trinh sát hẳn là ở năm 850. Một năm ấy nó tiến nhập thành Rose, chế tạo ra rất

nhieu titan, sát hại phân đội trưởng Mike, lại chỉ huy titan cùng tinh anh binh đoàn trinh sát cùng tấn binh binh đoàn trinh sát khóa 104 tiến hành rồi trực tiếp giao phong. Ta luôn luôn nhận định nếu titan xuất hiện dị động nhất định là tại năm ấy, thậm chí cảm thấy lần tai nạn kia ảnh hưởng đến diễn biến câu chuyện, nhưng Tinh tinh lại thỉnh linh bất ngờ xuất hiện trước mặt bọn họ tại lần viễn chinh ngoài thành kia.

Nếu lúc đó ta không xuyên đến biển thành Petra, tinh lại vẫn là Petra bản thật thì kịch tình căn bản là không có gì thay đổi. Vì trên thực tế Petra nhất định cũng sẽ đem chuyện về Tinh tinh báo cáo Erwin đội trưởng.

Nghĩ như vậy, kỳ thật ta không có thay đổi kịch tình, từ giờ trở đi đến năm 850, Tinh tinh hẳn là sẽ không lại xuất hiện trước mặt mọi người.

Đến cùng là cái gì khiến Tinh tinh buông tha cho kế hoạch nguyên bản, lựa chọn tiếp tục ba năm yên lặng?

Ta nhớ được trong nội dung tác phẩm Mike cùng Tinh tinh gặp được, Tinh tinh nắm ngựa của Mike ném qua làm cho Mike thất thủ ngã xuống, bị một titan loại nhỏ bắt lấy. Lúc đó tên titan kia tựa hồ không nghe mệnh lệnh của tinh tinh, muốn trực tiếp đem Mike ăn luôn, cuối cùng bị Tinh tinh một chưởng bóp nát đầu.

Lúc đó titan ở chung quanh cũng vây quanh ở Mike bên cạnh muốn ăn luôn hắn. Cho dù tinh tinh ra lệnh không cho bọn họ làm cái gì với Mike, chúng nó vẫn như cũ mạo hiểm tới gần Mike.

Làm ta lần đầu tiên thấy đến một màn như vậy, ta luôn luôn sợ hãi than Tinh tinh chẳng phân biệt được nhân loại và titan mà dành cho thủ đoạn tàn bạo ngang nhau, lại xem nhẹ titan không hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của nó. Hiện tại, đem theo vấn đề hồi tưởng lại kịch tình, liên tự nhiên mà chú ý tới điểm này.

Dựa theo tình huống như vậy, Tinh tinh tại năm 850 vẫn như cũ sẽ xuất hiện không thể hoàn toàn khống chế hiện tượng titan cá biệt. Giả thiết năng lực để Tinh tinh khống chế titan sẽ theo thời gian chuyển dời mà dần dần tăng cường, hiện tại năng lực nó phải yếu hơn năm 850 mới đúng. Nói như vậy, cuộc chiến ở trần tòa trước hết bại lộ việc này.

Tinh tinh hẳn là vì năng lực khống chế titan còn không cũng đủ cho nên buông tha cho kế hoạch đã định. Ta thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, ít nhất tình huống trong ba năm này sẽ tương đối an ổn một chút. Nhưng là Tinh tinh cần nhiều hơn nữa năng lực để khống chế titan, thuyết minh năm 850 nó phát động tiến công sẽ thập phần đáng sợ.

Huống hồ, tại thời đại mà titan tung hoành, thái bình an ổn đều là tương đối, không có tuyệt đối an ổn.

Nếu ta đoán đúng. Như vậy nếu trong ba năm này có thể giải quyết xong tinh tinh, tai nạn năm 850 có phải hay không liền sẽ không phát sinh?

Nhưng là cho dù năng lực hiện tại của Tinh tinh tương đối yếu kém, nhưng vẫn cứ không phải chúng ta bỗng chốc có thể tiêu diệt được nó. Huống hồ lai lịch đám người Annie cũng tràn ngập bí ẩn. Cô hương của bọn họ lại ở đâu, bọn họ cùng Tinh tinh có quan hệ gì, bọn họ vì sao muốn phá hư vách tường chờ. Nếu hiện tại với vàng ra tay với tinh tinh, ba người kia có phải hay không sẽ có phản ứng đặc biệt?

Rõ ràng biết hướng tương lai của kịch tình, muốn trước tiên tiêu diệt sự lo âu cho tương lai, nhưng sau khi cân nhắc lợi hại, ta vẫn như cũ không dám mạo hiểm cái biến kịch tình.

Nghĩ đến ba năm sau khả năng sẽ gặp phải tai nạn, ta nhìn không được nằm sấp trên bàn, đầu đầu không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Thí Nghiệm

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu

Khóa lý luận buổi chiều cơ bản là dạy các tri thức quân sự. Vừa hoàn thành khóa, Hanji liền vội vã chạy tới đem ta kéo ra ngoài.

“Cuối cùng người cũng tan học! Chúng ta tiếp tục làm thí nghiệm đi~” Hanji nói.

“Vậy.... còn cơm tối của ta.....” Ta tuyệt vọng hỏi.

“Đề sau khi làm xong thí nghiệm thì chúng ta cùng đi ăn~”

A a Thật buồn chán nga.

“Kỳ thật, ngày hôm qua ta phát hiện một chất liệu tương đối thích hợp!!!”

“Thật vậy sao?” Nháy mắt, ta dấy lên tia hi vọng. Nếu thành công... Ít nhất về sau sẽ không cần lại chịu sự tra tấn của Hanji!!

“Thật à!” Hanji dẫn ta đi phòng thí nghiệm, thật cẩn thận giờ lên một cái cốc chịu nóng chứa vật thể không xác định. “Ngươi xem đi.”

Ta ngẩn người, mơ hồ nghĩ ra thể tích khối nước trong cốc: “Thời gian phục hồi là bao nhiêu?”

“Tầm nửa phút. Trên thực tế, vật liệu này sau khi điều phối tốt, để trong không khí 20 giây liền động lại. Hơn nữa, độ trong suốt rất thấp, cơ bản phù hợp yêu cầu.” Hanji hơi hưng phấn, đem vật trong cốc điều chế đổ ra rồi dùng sức đem dao găm đâm lên. Mấy dao đâm xuống mà vật kia ngay cả một vết rách đều không có. “Nếu dùng loại giao thể này bắn từ đạn pháo ra ngoài, vậy, trong vòng hai phút thì giao thể trên đầu titan có thể động lại, vậy thì quá dễ dàng đối phó với titan rồi.”

“Thật lợi hại a...” Ta vừa nhìn khối giao thể vừa nghĩ thầm: “Vậy..... đây đến cùng là cái gì?”

“Đây là nhựa cây của một cây to trong rừng khổng lồ.” Hanji cười gãi gãi đầu: “Lúc trước cũng không nghĩ đến đâu nhưng ngày hôm qua, tâm huyết trào dâng nên mới, .. dùng nó để thử cùng ít thảo dược, kết quả thành công.”

“Tốt quá thôi.....” Ta nhin không được cũng vui vẻ: “Có vẻ rừng khổng lồ còn rất nhiều a.”

“Đúng vậy....” Khuôn mặt tươi cười của Hanji cứng lại. “Bên ngoài thành có rất nhiều.”

Không phải chứ? “Ý của ngươi là trong thành không có à?”

“Việc này....” Hanji cười khan vài tiếng, thành thật trả lời: “Không có.”

“.....”

“Hơn nữa giao thể này còn có khuyết điểm, chính là ngày mưa không thể sử dụng.” Hanji cầm lấy một cái cốc chịu nóng đầy nước, đem nước đổ hết lên vật kia, chỉ thấy khối giao thể ngấm nước đã bốc lên bọt khí, phát ra tiếng “Lèo xèo” mà tan biến.

Tâm ta cũng tan biến giống nó. Một mối quá, không muốn nghĩ.

Ta yếu ớt hỏi: “Nếu... nếu đầu titan bị bao trong đó mà tên titan lại chảy nước mũi hay nước mắt thì...”

“A....?” Hanji hơi ngây người, thật lâu sau mới phản ứng lại, lau mồ hôi: “Điều này..... Lượng nước hẳn là không đủ... cho nên hẳn vẫn có thể sử dụng.”

“Nga.” Sâu trong trái tim ta trào lên một cảm giác ưu thương.

“Tóm lại—” Hanji sôi nổi nói: “Không thử một lần thì làm sao mà biết được. Chúng ta trước làm ra một loạt đạn pháo để thử là sẽ biết thôi.”

Ta tất nhiên biết thực hành là tiêu chuẩn duy nhất để kiểm nghiệm này nọ! Trọng yếu là muốn có nguyên liệu phải ra ngoài thành đến rừng khổng lồ. Trong vòng hai tháng không viễn chinh ngoài thành, Hanji có thể chờ hai tháng sao??

Không ngoài dự đoán, câu tiếp theo của Hanji chính là: “Chúng ta có muốn thử phải ra một đội điều tra đi viễn chinh ngoài thành thử chút? Đi rừng khổng lồ lấy nguyên liệu trở về a.”

“Không nên nha....” Ngay từ đầu việc ta đưa ra nghiên cứu chế tạo bom giao thể là một ý tưởng điên rồ, vì sao mà Hanji cũng điên khùng giống ta vậy a! Thế giới này rốt cuộc còn nghĩa lý gì a! “Sau cùng, ngay từ đầu thì ta cũng chỉ nêu ý tưởng thôi..... Nếu vì vậy mà lại khiến cho các binh lính hy sinh.....”

“Ta lại cảm thấy nhất định có thể làm.” Hanji gãi đầu nhìn ta: “Huống chi, chuyện này ta cũng không quản được, phải viết báo cáo trình lên phân đội trưởng cùng Levi để bọn họ quyết định.”

Không thể nào a... Lại còn muốn làm rộn lên đến cấp cao!!!

Hanji cả đêm liền viết báo cáo đưa lên. Buổi sáng ngày thứ hai, Hanji cố ý xin nghỉ huấn luyện giúp ta, lôi kéo ta đi đến phòng thí nghiệm

Vừa vào phòng thí nghiệm, trái tim ta liền đập thành thịch. Đội trưởng, Levi, Mike, cùng với mấy vị có chức tương đối cao đều đã ở trong phòng thí nghiệm chờ chúng ta.

Hanji đi đến cũng không có sao mà ta đi sau nàng, mọi người đều dùng ánh mắt khác thường nhìn ta! Lúc này ta có thể giả bộ bất tỉnh sao? Có thể chứ?

Xem nhẹ ánh mắt kì dị ấy, Hanji nói với mọi người: “Nha, kỳ thật ý tưởng đạn pháo này là của Petra.”

Ta xúc động đến nỗi không muốn sống. Thật vất vả trải qua cuộc viễn chinh ngoài thành, lại ở đây đánh mất đi ý chí chiến đấu vì sự sống.....

“Ngươi là..... Người còn sống duy nhất của cánh phải kia?” Đội trưởng tựa hồ nhớ lại cái gì.

“Đúng vậy.....” Đội trưởng trí nhớ thật tốt! Ngay cả một người vô danh tiểu tốt như ta đều nhớ được!

“Ha ha ~” Hanji lại gãi gãi đầu, “Nguyên lai đội trưởng và người nhận thức Petra a ~ ha ha ~ vậy? Nếu không có chuyện gì chúng ta liền bắt đầu?”

Đội trưởng gật gật đầu ý bảo Hanji tiếp tục.

Hanji lấy nhựa cây ra, theo tỉ lệ trộn chút được cùng bình hóa học, sau đó đem hỗn hợp được đến giao thể đặt trong không khí. Ta thấy có người xem đồng hồ bấm giây.

Bốn phía yên lặng. Trong lòng ta mặc niệm: “Nhất định phải thành công. Nhất định phải thành công. Bởi vì không thành công thì thành người.”

“A a, thực xin lỗi.” Ta lui về phía sau một bước, dẫm đến chân của người phía sau. Ta một bên xin lỗi, một bên quay đầu nhìn liếc mắt một cái —

Tại sao lại là Levi!!

Levi yên lặng nhìn giày của hắn, liếc mắt một cái.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thí Nghiệm (2)

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu.

Xong rồi, xong rồi!! Chẳng lẽ ta phải giặt giày giúp hắn sao? Không cần a a a a a a.

“Ta thật sự không đứng dậy nổi a, bình trưởng.” Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, ta thấp giọng nói.

“Ồn muốn chết.” Kỳ tích là Levi không lưu ý, ánh mắt không nhìn giày, lạnh lùng liếc mắt nhìn ta một cái, lại nhìn về giao thể trên bàn.

Ta yên lặng quay đầu. Thật tốt quá, vậy ta liền mượn nước đầy thuyền, coi như chuyện này chưa từng phát sinh.

Thực tế, trong cái phòng này nhỏ hơn Levi chỉ có ta thôi, cho nên nếu Levi muốn nhìn giao thể thì nhất định phải đứng phía sau ta. ... Đứng sau người khác thì nhìn cái gì cũng không được. Ta tại sao không nghĩ đến điều này? Chờ một chút, phải ghi vào vở để lần sau nhớ kỹ!

“Động lại rồi!” Tiếng Hanji kéo ta trở về hiện thực. Có người bấm đồng hồ bấm giây, gọi lên: “Mười chín giây!” Tối hôm qua Hanji đã điều chỉnh tỉ lệ được phẩm nên thời gian đồng nhanh hơn trước.

“Thật sự rất nhanh.” Đội trưởng trầm ngâm một chút. “Hanji, tiếp tục đi.”

“Được!” Hanji vui vẻ đem giao thể đổ xuống, giờ lên dao găm đánh xuống. Một nhát, hai nhát, ba nhát. Hanji dùng sức đập hơn mười nhát nhưng khối giao thể vẫn hoàn hảo không hao tổn gì. “Xem đi.”

“Uhm.” Đội trưởng lật báo xem. “Trong này người có nhắc đến nó khi mà tiếp xúc với nước sẽ nhanh chóng phân tán?”

“Đúng vậy.” Hanji buông tay. “Tối hôm qua ta cũng làm ra một ít cải tiến.” Nàng đem nước đã sớm chuẩn bị tốt đổ vào giao thể. Vật vẫn như cũ phân tán nhưng thời gian chậm hơn một ít so với ngày hôm qua.

“Như vậy vẫn chưa được.” Levi đột nhiên lên tiếng: “Rừng khổng lồ ở ngoài thành Rose, nếu muốn lấy nguyên vật liệu ở nơi đó, nhất định sẽ có hy sinh. Trừ phi người có thể cải tiến tính năng thêm, bằng không ta sẽ không đồng ý phái đội điều tra.”

“Levi nói có đạo lý.” Đội trưởng tỏ vẻ đồng ý. “Hanji, Petra, các người lại thử nâng cấp chút. Xong có tiến triển gì lại báo cho chúng ta biết.”

“Tốt.” Hanji khoan khoái đồng ý. Ta vội vàng đi theo Hanji cúi chào đội trưởng. “Chúng ta đây đi về trước.”

“Đội chút.” Ta nghĩ đến cái gì, theo bản năng gọi lại đội trưởng.

“Có chuyện gì?”

“Việc này có thể tạm thời không công khai được chứ?” Những người khác không biết tân binh kỳ 104 có người có thể hóa thành titan, nhưng mà ta biết a! Nếu chuyện này để bọn Annie biết. phòng chừng sáng thứ hai chúng ta cũng chỉ nhìn được phế tích còn lại của phòng thí nghiệm.

“Đây là điều đương nhiên. Ít nhất giao thể của các người còn không phù hợp yêu cầu.”

Đội trưởng nói xong liền rời đi phòng thí nghiệm. Levi đi theo ra ngoài, đi ra chỗ cửa còn không quên liếc mắt lườm ta một cái. Đó là ánh mắt mà người ta dùng để nhìn một người kỳ dị.

Ta tỏ ra thực bị thương.

Xoay người lại, bỗng nhiên đụng vào một người. Ta phát hoảng, đang định xin lỗi, người kia đột nhiên đè lại bờ vai ta, cúi người xoa xoa đầu ta.

Là phân đội trưởng Mike! Động tác cổ quái này nguyên lai dường thành từ sớm như vậy! Ta cả người cứng ngắc, phát run đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, tuy rằng biết hẳn không có ác ý nhưng là loại cảm giác này thật sự hơi khó chịu a!

“Này, Mike người còn đứng ở nơi đó làm gì.” Là giọng nói của Levi.

Mike ngăn người, buông ta ra rồi đi qua.

Ta cảm động đến muốn rơi nước mắt. Đáng Cứu Thế a! Thần!

“.....” Levi thấy ta làm mặt muốn khóc, nhú nhú mày, bày ra bộ dạng khiết phích.

Khóa buổi sáng Hanji giúp ta xin phép, buổi chiều lại không thể không đi.

Chương trình huấn luyện buổi chiều là luyện đấu tập. Ta không ngoài ý muốn ở đây gặp Eld, Auruo cùng Gunter, nhưng là đã biết thêm một số tin tức ngoài ý muốn.

Ta cùng Eld ba người là “Mười chi nhất”. Trong đó gia nhập binh đoàn trinh sát sáu người. Hai người còn lại, phân biệt gọi là Iermu cùng Nico. Trong đó, Iermu bắt hạnh mất tích tại cuộc viễn chinh ngoài thành.

Ở dưới tình huống này mất tích, tỉ lệ tử vong hẳn là trăm phần trăm đi.

Tuy rằng trong trí nhớ Petra có Nico, nhưng trên thực tế ta là lần đầu tiên trực tiếp cùng nàng tiếp xúc. Nico là cô gái có dáng người thon dài, tuổi cùng ta không sai biệt lắm. Làn da nàng màu lúa mạch, mái tóc đen dài được buộc đuôi ngựa, gương mặt anh khí bông bột, có vẻ như là người có tính cách ngay thẳng.

Quan hệ của Petra và Nico vẫn thực tốt. Ta cùng với nàng bắt chuyện vài câu, bất tri bất giác liền nói đến Iermu.

Ta tuy rằng không có tiếp xúc cùng Iermu, nhưng căn cứ trí nhớ của Petra, Iermu là người thập phần ôn trọng. Huống hồ khi viễn chinh ngoài thành khoảng cách tìm tòi trận hình thập phần nghiêm cẩn, hẳn mất tích khi đi về khiến ta thực sự rất băn khoăn.

“Sau cùng..... việc Iermu mất tích khiến ta thật để ý.....” Ta nói trắng ra, “Hắn khi đó cuối cùng là như thế nào a?”

“Ai biết được, đại khái là nhất thời sơ ý, liên biến mất khỏi đội ngũ.....” Nói đến việc này về mặt Nico cũng có chút ngưng trọng.

“Hắn là không thể nào..... Nói đến điều này, trong quá trình hành quân giữ vững cương vị là điều mà người tu dưỡng quân sự xem trọng đi.” Ta không quá đồng ý, liền trực tiếp phản bác nói: “Hơn nữa người cẩn thận giống Iermu lại là ‘Mười người’ chi nhất, làm sao có thể làm ra chuyện như vậy a.”

“Ai nha, chúng ta hiện tại ở trong này đoán mò cũng không thể biết được sự tình, người mất tích cũng không có khả năng tự nhiên hiện ra trước mặt.” Nico tựa hồ rất phiền chán đối với nghi vấn của ta.

Ta sững sờ. “Nói cũng đúng. Chúng ta bắt đầu huấn luyện đi.” Dù gì thì khóa huấn luyện đấu tập đôi thật sự là thời điểm tốt để buồn chuyện, chúng ta nói nhiều như vậy căn bản không có người phát hiện.

Trên thực tế đối mặt với titan, đấu đôi hầu như không có tác dụng gì, đại khái đây là nguyên nhân mà khóa này thường bị bỏ qua đi.

Ta nhìn quét bốn phía, phát hiện đám Eld vẫn đang luyện tập khắc khổ, không thừa dịp này mà nhàn hạ.

Ta cũng có chút phiền chán: “Nico, chúng ta cùng nhau huấn luyện đi.”

“Tốt.” Nico cũng không có ý kiến.

Ta nghĩ nghĩ, mở đầu bằng một thức trong võ thuật.

“Này này, người đang làm cái gì a.....” Nico một mặt hắc tuyến nhìn ta.

“Thực xin lỗi.....” Ta chính là theo bản năng.....

Ta thật sâu hấp khẩu khí. “Ta muốn đến—” Vừa nói, một bên một quyền đánh tới Nico.

Nico hiển nhiên lấp bắp kinh hãi, né một quyền này của ta: “Này này, Petra ngươi trước kia tựa hồ không đánh như vậy a.....”

Ta nhanh chóng đá chân về phía hông của nàng: “Đại khái là bị titan kích thích đến khiến cho não hơi ngớ ngẩn –”

Nico xoay bước vặn người, hai tay ngăn cách một cước này của ta, sau đó vuron chân quét ta. Ta chỉ có một chân dẹt chống đỡ thân thể, như vậy liền bị nàng đánh ngã. Ta thừa cơ lăn một vòng sang bên cạnh, nhảy lên liền hướng ngực nàng đánh. Nico đón đỡ, ta dự đoán được động tác của nàng, trên đường thay đổi phương hướng hướng phần eo của nàng đánh đi. Nico bất ngờ không kịp phòng, động tác phòng thủ liền rơi vào không trung.

Nhưng nàng gặp nguy không loạn, trực tiếp nhắc khuỷu tay chuẩn bị chọi vào đầu ta. Ta đánh phải thu hồi nắm tay, chạy tới bên cạnh.

Hai người chúng ta đứng một hồi, thở hắt hắt, lại nhìn nhau cười. Nico nói: “Petra, ngươi vẫn giống trước kia, một khi có khả năng một phát trúng hai đích liền tự động lùi bước.”

“A.....” Ta nghiêng đầu nghĩ nghĩ, phát hiện lời nàng nói không sai. “Giống như thật là như vậy.”

Nico nhìn không được nở nụ cười. Ta tự đáy lòng tán thưởng nói: “Kỳ thật muốn nói cách đấu thuật, Nico ngươi so với ta lợi hại.”

Nico đang muốn trả lời, đột nhiên ta phía sau truyền đến một thanh âm: “Shì, thật sự là rất phiền a.....”

Không thể nào..... Ta không tự chủ được run lấy lấy, quay đầu lại, vừa vặn nhìn đến cặp mắt phiền chán của Levi.

Chẳng lẽ hắn vừa rồi luôn nhìn ta cùng Nico huấn luyện?

Não ta chưa kịp chuyển động, chỉ thấy binh trưởng bé nhỏ uy phong lẫm liệt đi tới..... Trái tim của ta loạn nhịp..... A a, hít thở không thông a.....

Levi đi đến trước mặt, bỗng nhiên đánh một quyền tới chỗ ta.....

Ta theo bản năng nhắm mắt lại, nhưng là không có đợi được sự đau đớn. Ta có chút kinh ngạc, mở to mắt ra. Nắm đấm không thấy, Levi không kiên nhẫn xem ta: “Ta nói ngươi..... Làm chuyện gì đều không biết, một chút phản ứng đều không có.”

A..... Nga. Ta bùng tình đại ngộ, nguyên lai Levi muốn huấn luyện chỉ đạo cho ta?

Không đợi ta hoàn hồn, Quyền thứ hai của Levi đã đánh đến chỗ ta. Lần này ta gợn cánh tay lên đón đỡ, miễn cưỡng chặn được một quyền này. Thành linh bất ngờ, khí lực của hắn cực lớn, hai tay ta cứng rắn cản một quyền này cũng ần ần đau nhức. Không có cho ta cơ hội thở dốc, quyền tiếp theo lại tới. Ta không dám đón đỡ, liền xoay người tránh thoát một quyền này, thuận thế tung một chưởng đánh đến bụng hắn. Nhưng một chưởng này còn tại giữa không trung đã bị Levi chế trụ.

Tay của ta bị hắn bắt lấy, không thể động đậy, nhưng Levi cũng không làm động tác tiếp theo. Ta ngẩng đầu, chỉ thấy hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm ta.

Ta cười trừ: “Binh trưởng.....”

Hắn buông ta ra, hừ một tiếng: “Quá yếu.”

“Vâng! Ta nhất định sẽ nỗ lực huấn luyện.”

Levi lại liếc mắt lườm ta một cái, sau đó rời đi.

Ta quay đầu, thấy Nico há hốc mồm, bất đắc dĩ cười cười.

Khóa huấn luyện buổi chiều kết thúc, ta tự giác chạy đến phòng thí nghiệm đi tìm Hanji. Dù sao hiện tại chuyện nghiên cứu đạn pháo đã là nhiệm vụ mà đội trưởng giao cho, ta không có lý do để không tận tâm tận lực. Mặt khác, ta còn có một sự kiện muốn tìm Hanji hỗ trợ.

“A ~ Petra, tới thật sớm nga ~” Hanji đang vội vàng làm thí nghiệm, vừa nhắc đầu nhìn đến ta, cười chào hỏi.

“Uhm, hoàn hảo.” Có thể không sớm sao, ngay cả bữa tối cũng chưa ăn liền vui vui vẻ vẻ chạy tới nơi này a.

“Hanji, ta có chuyện muốn hỏi ngươi.”

“Àn? Chuyện gì?” Hanji nghe được ta có chuyện muốn hỏi nàng, nhất thời buông đồ thí nghiệm xuống, đi đến trước mặt ta.

Ta nhất thời không biết mở miệng thế nào, do dự một chút, nói: “Kỳ thật là về tân binh lần này, Iermu.....”

“Nga, là người kia a.” Hanji tựa hồ đối Iermu sự tình có chút hiểu biết, “Người này cùng ngươi giống nhau là ‘Mười người’ chỉ nhất đi, ta nói rồi chúng ta đều sẽ tương đối chú ý mười người này nga ~”

“Ách..... Kia sự tình Iermu tại cuộc viễn chinh ngoài thành biển mất, ngươi có biết hay không?”

“Nhưng là có điều nghe thấy.” Hanji đẩy đẩy mắt kính, “Thế nào? Ngươi muốn điều tra chuyện này sao?”

“Đúng vậy.” Đã Hanji liếc mắt một cái nhìn ra mục đích của ta, ta sẽ không che che lấp lấp .“Ta cảm thấy việc Iermu mất tích..... Không bình thường.”

Hanji đi đến một cái trong quầy hồ sơ sờ soạn :“Nếu là nói như vậy..... Chỗ ta có trận hình lúc đó đội trưởng an bài cùng danh sách vị trí binh lính, ngươi muốn hay không?”

“Thật vậy chẳng? Vậy thật tốt quá, đương nhiên muốn!” Ta do dự một chút.

“[ha,] tìm được.” Hanji rút ra một bảng biểu đưa cho ta. Ta tiếp nhận, cẩn thận tra tìm, không bao lâu, tìm được tin tức.

Iermu, vị trí lúc đó là phía bên phải.

Khoảng cách trận hình bên ngoài bình thường là người có kinh nghiệm phong phú, nhưng Iermu là một trong “Mười người” Chỉ nhất, bị an bài ở vị trí bên ngoài cũng là điều dễ hiểu.

Mặt khác, ta ngoài ý muốn phát hiện ở sau Iermu là một cái tên vô cùng quen thuộc.

Nico.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Mối Hoài Nghi. (1)

Editor: Bongbonggemini

Ta nhìn thấy hai cái tên đặt song song với nhau!

Nếu nói rằng ta thấy việc Iermu mất tích không thích hợp, có khi là tự nhiên, nhưng hiện tại, có rất nhiều điều khả nghi a~~.

Khoảng cách của Nico và Iermu gần như vậy, nếu Iermu mất tích thì Nico nhất định sẽ phải phát hiện. Nếu trong lúc nói chuyện nàng nói dối rằng hấn bị đau bụng phải đi giải quyết vấn đề thì khả năng ta cũng không nghi ngờ. [chưa nói đến khả năng này gần như không có] Nhưng nàng lại nói thẳng “ Ai biết” rồi “ Nhất thời sơ ý.” Nói như vậy vừa nghe đã biết là nói dối.

“ Còn muốn xem nữa sao? Ngươi nhìn biểu bảng ba phút rồi đấy!” Hanji quơ quơ tay trước mặt ta, ta rốt cục lấy lại tinh thần: “ A, thật có lỗi. Chúng ta bắt đầu thí nghiệm đi.”

“Ngươi là đang hoài nghi người nào sao?” Hanji trực tiếp hỏi.

“..... Ân.” Tâm tư bỗng chốc đã bị đoán được.

“Ngươi hoài nghi Nico đúng không ?” Hanji cười cười, “Kỳ thật lúc trước ta kiểm kê nhân số, phát hiện Iermu mất tích chúng ta liền hỏi qua vài người bên cạnh hấn, nhưng là không ai phát hiện hấn mất tích như thế nào. Đã mỗi người đều nói như vậy, chúng ta cũng không có lý do đi hoài nghi người nào a.”

“Là như thế này sao?” Nói như vậy là ta suy nghĩ nhiều? Nico là vô tội ?

Nhưng là nói tới thời điểm Iermu mất tích, biểu hiện của Nico ẩn ẩn có chút không tầm thường a..... Vừa mới bắt đầu ta có chút nghi hoặc, khả nghi vậy mà không được cố ý đi điều tra. Sau này lại nghĩ điều tra một chút xem đây là có chuyện gì. Chuyển biến ở đây chính là biểu hiện của Nico trước mặt mọi người. So sánh với biểu hiện của mọi người trong nội dung tác phẩm khi phát hiện Marco hy sinh, nàng đối với việc người bạn mất tích rất khác, tầm thường, lạnh lùng, cùng với..... Phiền chán.

Trong ấn tượng Nico là một người nói tương đối nhiều, thật nỗ lực làm bạn với mọi người, có thể thoải mái dung nhập vào tập thể. Nàng biểu hiện như bây giờ thật sự là có chút đảo điên. Đương nhiên cũng không thể bài trừ nhân tố cuộc viễn chinh ngoài thành tạo kích thích lớn cho nàng, nhưng là.....

“Ngươi lại ngăn người.”

“A?”

“Lại nói tiếp, bộ dáng ngăn người của ngươi thật sự là siêu buồn cười a, tựa như mặt bỗng chốc đóng băng lại Aha ha.....” Hanji nhin không được cười to, “Tựa như như vậy..... Như vậy.....” Cự nhiên bắt đầu bắt chước ta biểu cảm? Ta lúc đó biểu cảm thật sự có như vậy 囧 sao?“Ha ha ha..... Trong lòng ngươi nghĩ cái gì đều thể hiện hết trên mặt Aha ha ha.....”

“.....” Ta thật xấu mặt. Tha ta đi.

Sắc trời bắt đầu tối, Hanji lôi kéo ta đi căn tin. Ta nhìn chung quanh căn tin, luôn luôn tìm kiếm bóng dáng của Nico, lại tìm không thấy nàng.

Nghi hoặc trong lòng ta càng ngày càng nặng, ăn xong bữa tối liền cáo biệt Hanji, đi đến cửa ký túc mà Nico ở.

Nico không ở trong ký túc xá, ta ngồi yên ở cửa ký túc xá, ôm hai chân ngẩn ngơ.

Sau cùng, trong lòng ta có chút hoài nghi thôi, hoàn toàn không có chứng cứ xác thực, vẫn chưa nghĩ ra khi nhìn thấy Nico nên mở miệng thế nào. Mong muốn thừa dịp này nghĩ tốt để khi nhìn thấy Nico nói ra những lời myoons nói, đầu óc lại trống rỗng, không rõ ràng.

Thật muốn nói hoài nghi. Chính là ta chủ hoài nghi việc Iermu mất tích có nội tình, mà Nico lại trùng hợp cùng này chuyện tình có liên quan. Ta phát hiện chính mình một khi hoài nghi người khác, sẽ đạt tới trình độ rất tệ. Ta thậm chí bắt đầu theo bản năng cho rằng Nico khả năng chính là nguyên nhân mà Iermu tử vong.

Nếu Nico thật sự biết chân tướng cũng không nói ra, kia Iermu mất tích chân tướng khẳng định tổn hại đến lợi ích của Nico. Tệ nhất chính là Nico bởi vì nguyên nhân trực tiếp hoặc gián tiếp nào đó mà giết Iermu.

A a, đại khái đều là bởi vì trước khi xuyên không xem nhiều Conan đi. Một chút liền đem Nico đổ lên vị trí tội phạm giết người, không chừng người ta thực sự vô tội đâu.

Ta vô đầu.

“Petra?” Thanh âm kinh ngạc truyền đến. Ta theo tiếng ngẩng đầu, nghe răng cười với Nico.

Nhìn xem thời gian, đã 8 giờ rồi, qua giờ ăn cơm 2 giờ

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Lời Giải Đáp

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu

“Petra. Người ở trong này làm gì?” Nico lại hỏi một lần, nàng có vẻ ngạc nhiên khi thấy ta xuất hiện ở nơi này.

“Nico, ta vừa mới đi trộm kem mang đến để ăn cùng người.” Lúc ta nhắc đến kem trong căn tin, giọng nói mang theo chút oán trách: “Ồ căn tin không tìm thấy người đành phải cầm về ở ký túc xá chờ người, người vậy mà lại về trễ như vậy, hiện tại kem đều đã tan ra rồi.” Trên thực tế ta cố ý nhờ Hanji giúp ta lấy kem vì không có lý do gì để khơi chuyện với nàng.

Nico yên lặng ngồi vào bên cạnh ta. Ta mở nắp hộp kem. Cốc kem đã biến thành trạng thái dung dịch. Ta lại lấy ra hai cái thìa, đưa cho Nico một cái. Nico trầm mặc tiếp nhận.

“Ăn ~ ăn ngon thật.” Ta không để ý tới Nico, tự mình lấy một chút kem cho vào miệng thưởng thức.

“.....” Nico do dự một chút, cũng ăn một chút.

“Thế nào, hương vị không tệ?” Ta cười hỏi nàng, “Cố ý trộm ra đây, muốn cùng ăn với người xem. Nói đến cùng thì bình thường cũng không thể ăn kem a~~”

“Có khỏe không?” Nico lại nói. “Người hôm nay tới tìm ta, sẽ không phải chỉ là tới tìm ta ăn kem đi?”

“Ồi ~ Nico người thật thông minh ~” Không cần trực tiếp như vậy a~, ta còn chưa nghĩ ra nên mở lời thế nào đâu.

“Vậy, người là muốn.” Nico thoáng căng thẳng.

“Ta hết thuốc khử trùng nên muốn sang mượn người một chút.” Ta không nói nên lời a, không nói nên lời, không nói nên lời a ~~~~.

“Mượn chút thuốc khử trùng thôi sao?” Biểu cảm của nàng bỗng chốc buông lỏng xuống, thật bất đắc dĩ trừng mắt nhìn ta một cái, “Người long trọng như vậy làm ta còn tưởng người có chuyện gì cần ta giúp đâu.”

“Chẳng hạn như?” Thấy tâm lý nàng buông lỏng, ta chậm rãi lần từng bước hỏi.

“A?” Nico sừng sốt nửa ngày, “Chẳng hạn.....”

Ta thẳng tắp nhìn chăm chăm nàng.

“Giúp người đánh người nào a?”

“A..... Ta giống người thích đánh người sao?” Ta một mặt thất vọng, “Người tại sao có thể nghĩ như vậy về ta nha, ta bình thường luôn luôn đều thật nghiêm cẩn.”

“Hôm nay buổi sáng rõ ràng liền đánh qua.....”

“Đừng như vậy.” Kem ăn xong rồi, ta dọn dẹp một chút cốc giấy vỗ vỗ mông đứng lên: “Thuốc khử trùng?”

“A, người chờ một chút.” Nico vào cửa, không bao lâu mượn khu văn thủy xuất ra. “Muộn một chút trả lại cho ta cũng không có vấn đề gì, ta còn có một lọ.”

“Tốt nga, cảm ơn ~” Ta tiếp nhận thuốc khử trùng, xoay người.

Quả nhiên thật khả nghi.

Lần đầu tiên trong cuộc đời tính kẻ người khác.... Thật là một mối và đau đầu a~

Đại khái là vì buổi tối ngồi bên ngoài ký túc xá nên bị nhiễm lạnh, lúc trở về ngủ không được lại đi dạo vài vòng nên ngày thứ hai ta bị cảm rồi sốt cao, được phê chuẩn cho nghỉ dưỡng.

Ta hiện tại liền ngay người trong phòng thí nghiệm nhìn Hanji.

“Petra này, lần trước người không phải nói rằng nước miếng cùng nước mũi của titan sẽ làm giao thể tan rã sao?”

“Đúng vậy” Người lại bắt đầu có chủ ý gì a.....

“Người hiện tại không phải cảm sao? Hay là cho ta chút nước mũi cùng nước mắt được chứ?” Hanji cười hi hi giờ lên một khối giao thể đã động lại tiến về phía ta.

“Mối không cần.” Đùa giỡn cái gì a. Ta lập tức lấy khăn che mặt.

Hanji tựa hồ hơi thất vọng đem giao thể để lại. A a, lỗi tai cúi xuống a.

“Sau cùng vẫn không có tiến triển gì sao?” Ta nhìn không được mở miệng hỏi Hanji.

Hanji lắc đầu, “Tựa hồ đã là cực hạn. Sau khi động lại gặp nước sẽ tan rã chính là đặc tính của nhựa cây. Ta đã tận lực làm chậm lại tốc độ giao thể tan, nhưng vẫn không đạt tới yêu cầu.”

“Như vậy a.....” Nếu theo tiết tấu này tiếp tục, giao thể gặp được ngày mưa đều không thể dùng mà nguyên liệu vừa muốn mạo hiểm sinh mệnh mới lấy được đến, lãnh đạo nhất định sẽ không đồng ý tiếp tục phát triển loại đạn pháo này đi.

Ta vốn đang phát sốt, lại biết tin tức này, đầu càng đau.

Giữa trưa, Hanji đi căn tin. Ta nhờ nàng giúp ta mang một chút canh trở về, liền chính mình ra phòng thí nghiệm trở về ký túc xá.

Đi ra phòng thí nghiệm, ta bỗng chốc ngây ngẩn cả người. Nico đang dùng tư thế ngồi xổm giống ta ngày hôm qua ngồi trước tàng cây ký túc xá.

“Nico..... Người tại sao lại ở trong này?”

Nico ngẩng đầu cười cười với ta: “Lấy kem cho người.” Hành vi cử chỉ không khác ta ngày hôm qua là mấy.

“Thật sự nha, tuyệt quá a.” Ta tiếp nhận kem, “Người làm sao có thể đột nhiên lấy kem cho ta a, sẽ không là do muốn bồi thường kem ngày hôm qua nên trộm lấy một ít?”

“Ha ha, đúng một chút.” Nico tựa hồ có chút ngượng ngùng. “Còn có, nghe nói người sinh bệnh, lại liên tưởng đến ngày hôm qua người nói kem ăn ngon. Ta nghĩ thời điểm người sinh bệnh không chuẩn sẽ muốn ăn một chút thứ gì đó đặc biệt nên trộm đi lấy.”

“Ồi? Người làm sao mà lấy được kem? Chẳng lẽ là lợi dụng thực lực lấy kem rồi chạy nhanh đi?” Ta cười hỏi nàng.

“A, đúng rồi. Chỉ cần động tác mau một chút, thật sự hoàn toàn không có người phát hiện ra đâu.”

“Thật là như vậy sao?” Ta đành chỉ mỉm cười, hai mắt thẳng tắp nhìn nàng, “Quên cùng người nói, kem ngày hôm qua là phân đội trưởng Hanji giúp ta lấy

ra đâu.”

“.....”

“Kem chỉ có quan viên chức vị tương đối cao cùng lãnh đạo mới có thể ăn, căn tin có người chuyên cung cấp kem, những binh lính phổ thông như chúng ta làm gì có cơ hội lấy được?.” Ta hỏi tiếp nói:“Ngươi làm sao mà lấy được kem?”

Nico mặt không biểu cảm xem ta, nửa ngày, mới nói:“ Chuyện này cũng đâu liên quan tới ngươi, đúng chứ?”

Ta sừng sốt, trong lòng thật không thoải mái . Nói đến cùng Nico lần này lấy kem xong vội tới đưa cho ta, hoàn toàn xuất phát từ hảo ý, mà ta lại tính kế nàng. Nói thật ra cũng thực quá đáng. Nhưng là.....

“Nhưng là ta nghĩ muốn biết nội tình của việc Iermu mất tích. Ngươi nhất định biết đến đi.” Ta không phí lời, trực tiếp hỏi.

Nico đồng tử mạnh thu nhỏ lại:“Ngươi đến cùng muốn như thế nào!”

Ta quát cường xem nàng:“Ta chỉ muốn biết chân tướng.”

“Chuyện này không biết vẫn tốt hơn.”

“Mặc kệ thế nào, Iermu là vô tội đi.”

“Ngươi câm miệng! Đừng nói nữa!” Nico tựa hồ có chút cuồng loạn.“Hắn nhất định. Đã chết !”

“Là ngươi giết hắn sao?” Ta không lo lắng nhiều, thốt ra.

“Ta không có!” Nico đột nhiên đem ta đẩy ngã. Ta bất ngờ không kịp phòng, hơn nữa phát sốt thân thể suy yếu, bỗng chốc gục trên mặt đất.

Ta tuy rằng té ngã, lại hoàn toàn không có chú ý tới thân thể đau đớn, một lòng nghĩ đều là biểu cảm của Nico. Biểu cảm của nàng mang theo thống khổ, phẫn nộ, tựa hồ còn có điểm tự trách.

Tại thời điểm này, một cái ý niệm như sét rạch ngang qua đầu ta: Nếu nói..... Nico có thể hóa titan..... Vậy nàng liền giống Annie vì một lý do nào đó mà giết hại đồng bạn..... Về mặt của nàng có phải giống Annie.....

Đúng lúc ấy, Nico đã hoặc mất đứng dậy, lưu loát rút đao chỉ vào ta:“Petra, ngươi nếu còn tiếp tục chuyện này, ta cũng chỉ có thể.....” Nói đến vậy thanh âm nàng nghẹn ngào, về mặt đầy nước mắt. Ta ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành cái cục diện này.

Hình ảnh tựa hồ động lại, Nico dùng đao chĩa vào ta, khóc không thành tiếng. Ta hai tay chống đỡ , kiệt lực chống đỡ đứng dậy, ngơ ngác nhìn nàng.

“Đao của binh đoàn trinh sát, không phải dùng như vậy a, ngươi rác rưởi.”

“Ai.....” Nico chấn động, khuỷu tay phải hướng phía sau đánh. Tuy nhiên khi nàng vừa động, cổ tay phải đã bị một bàn tay chặn giữ.

Ở phía sau, Levi lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng.

“Binh trưởng.....” Ta bỗng chốc ngốc người. Hắn luôn như vậy xuất quỷ nhập thần sao?

Nico cắn răng một cái, đao phía tay trái liền đâm thẳng qua. Levi gặp nguy không loạn, kéo tay phải nàng, lấy đao tay phải đến chặn đao tay trái. Chỉ nghe thấy “Ầm” Một tiếng, hai thanh đao đều rơi xuống.

Ta đột nhiên nhớ tới hoài nghi Nico có thể hóa thành titan. Nico là “Mười người” Chi nhất, nếu có thể hóa titan thì sức chiến đấu sẽ không kém bao nhiêu so với Annie. Nghĩ như vậy, ta vội vã ra tiếng cảnh báo:“Binh trưởng..... Không cần làm thương nàng.....”

Levi nhìn nhìn ta, lại quét mắt nhìn đến cốc kem đỏ, liếc mắt một cái:“Ngươi là người đội cảnh vệ?”

“A?” Ta lại tròn mắt. Vì sao lại nói đến đội cảnh vệ a?

“.....!” Nico vừa tức vừa vội, liều mạng dùng sức muốn tránh thoát tay của Levi , nhưng không hề có tác dụng.

Levi không cho Nico cơ hội, một cái con dao đập vào nàng trên gáy, Nico nhất thời té xỉu. Levi nghiêng Nico thân mềm nhũn, quay đầu nhìn ta liếc mắt một cái:“Ngươi cũng đi lại.”

“Đạ.....” Ta nỗ lực bước nhanh đuổi kịp Levi, trong lòng lại cảm thấy càng ngày càng mờ mịt . “Binh trưởng.....”

“Chuyện gì.”

“Cái kia..... Đội cảnh vệ, là chuyện gì xảy ra a?”

“Thành viên Đội cảnh vệ có kem cung ứng.”

“..... A!” Ta nhất thời bình tĩnh đại ngộ. Như vậy kem là Nico lấy từ căn tin đội cảnh vệ. Lúc trước thấy Nico có chút kỳ quái, thân phận của Nico hẳn là nằm vùng mà đội cảnh vệ phải nhập binh đoàn trinh sát.

Nghĩ đến đây, ta đột nhiên cảm thấy thật bị thương. Nico quan tâm đến ta, lại tạo ra chứng cứ vạch trần thân phận nàng.

Vô luận nàng có mục đích gì thì nàng đều rất quan tâm ta.

Nico bị đưa vào ngục giam xong mới tỉnh lại.

Ta lúc đó cũng có mặt. Nico cảm xúc thật bình tĩnh.

Nàng nói, khi nàng trở thành 1 trong 10 người mạnh nhất, đội cảnh vệ yêu cầu nàng đem tình báo của binh đoàn trinh sát cùng hướng đi đều báo cáo cho họ.

Đội cảnh vệ đội trưởng Nile Dok là nói như thế này: “Chúng ta là ủng hộ bên người quốc vương, quản lý nhân dân, duy hộ trật tự quân đội. Nếu chúng ta có thể sớm hiểu biết được hướng đi của trinh sát binh đoàn, chúng ta đây có thể càng thêm nhanh chóng điều chỉnh đội ngũ của chúng ta.”

Nico tin lời nói của Nile, liền dựa theo yêu cầu của hắn đem tình báo của binh đoàn trinh sát đưa đến đội cảnh vệ.

Ta nghe đến đó, nhin không được hỏi: “Vậy còn chuyện của Iermu.....”

Nico nghe được ta hỏi như vậy, đột nhiên toàn thân run run. Nàng nói nàng cũng không trách ta vạch trần thân phận nàng, bởi vì từ sau khi Iermu mất tích, nàng cũng bắt đầu hoài nghi ý đồ của đội cảnh vệ.

Trên thực tế, ở trong cuộc viễn chinh ngoài thành, Iermu trong quá trình hành quân phát hiện một tên titan người đầy lông thú.

Sau khi Iermu phát hiện titan đó lại liều lĩnh muốn tiến đến tìm hiểu tình báo titan. Nico ngăn cản không kịp, chỉ phải trở mắt xem Iermu rồi đi đại đội, hướng tới phương hướng kia mà đi. Hắn vừa đi, liền không trở về.

Nico sau khi trở lại thành Rose, vốn tính toán trước phản ánh việc này với binh đoàn trinh sát, nhưng người đội cảnh vệ trước kêu nàng đi qua hỏi này nọ. Sau khi nàng nói tình huống cụ thể trong cuộc viễn chinh ngoài thành, Nile thể nhưng mệnh lệnh nàng không cần nói ra chuyện này.

Dần dần hiểu biết về đội cảnh vệ Nico bắt đầu hoài nghi Nile. Nàng dần dần phát hiện Nile thu hoạch tình báo không phải vì dựa theo tình hình thực tế điều chỉnh vị trí của đội cảnh vệ, mà là vì chèn ép trinh sát binh đoàn. Bởi vì vài năm gần đây binh đoàn trinh sát dân vọng thập phần cao, đã xuất hiện xu thế chiếm quyền của đội cảnh vệ. Nile vì cầm quyền cho nên không từ thủ đoạn. Hắn biết xuất hiện chuyện như vậy, binh đoàn trinh sát nếu xâm nhập điều tra, có khả năng đạt được thành quả lớn hơn nữa, cho nên cố ý chèn ép.

Nico cũng bởi vậy lâm vào tự trách.

Erwin đội trưởng cùng Levi, Mike, Hanji đám người nghe đến nội tình, đều tức giận với âm mưu ngoan độc của đội cảnh vệ, nhưng sự kiện hấp daanxx lực chú ý lại là cái khác.

Titan người toàn lông kia, rất có khả năng chính là Tinh tinh.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Tinh Tinh Và Nghiên Cứu

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu

Sau khi nói ra hết tình hình, Nico còn chỉ ra những người khác của đội cảnh vệ nằm vùng tại binh đoàn trinh sát.

Đội trưởng quyết định không đã thảo kinh xà(1), không bắt bọn họ đến, nhưng lại không cho những người đó tiếp xúc với việc quan trọng của binh đoàn. Nhưng Levi kiên quyết không đồng ý, cho rằng nếu không trừ bỏ bọn họ thì sẽ để lại hậu quả vô cùng trầm trọng. Đội trưởng đành đồng ý đề nghị của Levi, vừa bí mật thanh lý người nằm vùng, vừa không cùng đội cảnh vệ trở mặt ngoài. Đội cảnh vệ không tiếp xúc được những người nằm vùng thì khác sẽ biết chuyện gì xảy ra.

(4): Thảo thảo kinh xà: đánh cỏ động rắn, tấn công vào xung quanh kẻ địch khiến chúng hoảng sợ mà lộ diện ra. (nôm na thế! ^^)

Nico được đội trưởng khoan thứ, được thả ra ngục giam, nhưng vẫn sẽ bị giam cầm một đoạn thời gian(???) . Khi nào thì cởi bỏ việc giam cầm còn phải

xem biểu hiện của nàng.

Kỳ thật ta cảm thấy chuyện đó cũng không trọng yếu, quan trọng là ta lại chiếm được tin tức của Tinh Tinh.

Sau khi trở về ta bất chấp việc sức khỏe không tốt, vội vàng vàng phác ra bộ dáng của Tinh Tinh, sau đó cầm bản đồ của thành Rose đi tìm Nico. Thái độ chú ý của ta đối với chuyện này làm Nico ngạc nhiên, nhưng nàng vẫn giúp ta nhìn bản vẽ.

“A, không sai. Tên titan kia bộ dáng y như vậy.” Nico tỏ vẻ nó chính là Tinh Tinh.

“Vậy ngươi giúp ta nhìn bản đồ xem, địa điểm mà ngươi và Iermu phát hiện ra titan kia là ở đâu?”

Trên bản đồ có lộ tuyến của đợt viễn chinh ngoài thành trước. Nico dùng ngón tay tìm kiếm theo lộ tuyến: “Um. Phía nam của tòa trấn thủ bị hủy diệt. Tại rừng rậm phía nam này.”

Quả nhiên lại là ở cạnh trấn tòa. Nói như vậy, suy đoán trước kia của ta đều chính xác. (suy đoán này xin xem lại ở chương 3 của truyện. Link:)

“Vậy ngươi còn nhớ rõ tình hình lúc Iermu đuổi theo titan sao? Có thể nói kỹ hơn với ta chứ?”

“Đại khái còn nhớ rõ.” Nico nhớ lại. “Lúc đó chúng ta đang đi qua rừng rậm, Iermu đang cùng ta nói tới chuyện buổi tối hôm trước các ngươi đi cố bảo vệ được titan. Hắn nói khi đó gặp được titan khẳng định chính là bởi vì không phải trùng hợp, Trong 24h mà tòa trấn thủ bị hủy hoại đi điều tra, kết quả lại vừa khéo gặp được titan. Nói xong, hắn quay đầu nhìn, nhất thời dừng nói chuyện, ngăn cả người, sắc mặt trắng bệch. Ta nhìn theo tầm mắt của hắn, liền thấy titan mà ngươi vẽ trên giấy kia.”

“Lúc đó chỉ có một tên titan?”

“Khẳng định là như vậy. Nếu có càng nhiều titan, vậy Iermu dù thế nào cũng không thể quay lại.” Nico khẳng định, “Tên titan kia gặp chúng ta nhìn đến nó, quay người lại liền biến mất ở trong rừng rậm. Iermu nhất thời sắc mặt trầm xuống, hô một tiếng với ta: “Ta đi qua nhìn xem” liền rời đi đội ngũ. Ta hô vài tiếng hắn đều ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ chốc lát liền tiến vào rừng rậm, biến mất trước mắt ta. Lúc đó mọi người cánh trái đều cách chúng ta khá xa nên không có người phát hiện hắn đột nhiên rời khỏi.”

Ta nhất thời cảm thấy đau đầu. Minh ta biết sự tồn tại của Tinh Tinh cũng đã đủ phiền toái, lúc này còn thêm Iermu. Hơn nữa hắn cư nhiên còn vừa thấy Tinh Tinh liền bỏ qua sự sợ hãi mà truy đuổi, người bình thường tán tỉnh nhau chính là dùng phương pháp này đi! Chẳng lẽ Iermu này cũng biết nội tình? Bình thường [ở trong trí nhớ của Petra] đều không thấy hắn là như vậy a. Chẳng lẽ hắn xuyên không giống ta nên thay đổi tâm tình? Thật đau đầu a thật đau đầu.

“Nói đến cùng, Petra, ngươi vì sao quan tâm chuyện của Iermu như vậy a?” Nico đột nhiên hỏi ta, “Sau khi nghe ta nói còn thể hiện ra bộ mặt dữ tợn.”

“A. Kỳ thật.” Nico đột nhiên hỏi làm ta bối rối, đang cố gắng tìm lời để nói dối, vừa nhắc đầu lại nhìn đến ánh mắt Nico thoáng tia ghen tuông.

“Nga ~ nguyên lai Nico ngươi ~” Ta nhất thời ngậm miệng.

“Ta. Ta cái gì a!” Nico bỗng chốc quẫn bách.

“Ngươi thích Iermu! Ta nói không sai đi!”

“Này! Ngươi không cần nói trắng ra như vậy!” Mặt Nico bỗng chốc đỏ lên, cuống quýt nhìn quanh bốn phía, thấy không người liền thẹn thùng cúi đầu.

“Tốt, công tác giữ bí mật thật tốt ~ ta chưa phát hiện a.” Ta cười hi hi chụp vai nàng.

“Bây giờ thì có ích lợi gì, hắn sẽ không trở về.” Mặt Nico hiện lên một tầng bi thương. “Hắn khẳng định đã.”

Động tác của ta dừng lại, không biết nên an ủi nàng thế nào, suy nghĩ nửa ngày, do dự đem tay thả lại bờ vai nàng, nhẹ nhàng xoa xoa.

An ủi một cách lặng lẽ

Bả vai nàng co rúm, đột nhiên ôm cổ ta lên tiếng khóc lớn, có vẻ như muốn đem tất cả sự thống khổ, ủy khuất dồn nén bấy lâu xả ra.

Ta chỉ có thể nhẹ nhàng vỗ lưng nàng.

Từ sau sự kiện nằm vùng này, ngày ngày đều thật bình thản. Sau khi khỏi bệnh ta lại tiếp tục huấn luyện, thời gian rảnh đi phòng thí nghiệm trợ giúp Hanji nghiên cứu đạn pháo.

Trên thực tế thông qua một đoạn thời gian huấn luyện, kỹ xảo ta trên cơ bản đã đạt tới trình độ của Petra trước kia. Nếu là chém giết một titan bình thường phần thắng rất lớn, trong quá trình luyện tập, ta đều chém vào sau gáy của titan mô phỏng. Nếu là loại dị thường, cũng có thể nắm chắc ít nhất toàn thân trở ra. Trước kia ta không bao giờ nghĩ tới mình có thể làm được điều này, hiện tại đều dần dần thực hiện. Theo thời gian trôi qua, ta cũng càng ngày càng thích ứng thế giới này, cảm giác chính mình là một phần của thế giới này. Có đôi khi ta thậm chí không rõ ràng là ta thay thế Petra sống sót hay Petra dung hợp trí nhớ và linh hồn ta. Duy nhất có thể khẳng định là, ta bắt đầu cảm thấy sống ở thế giới này cũng không phải quá đáng ghét.

Về phần đạn pháo khai phá, Hanji gọi tên đạn pháo từ “Tình tình dính nước mũi bitch-online” Biến thành “Không sợ nước, không sợ nước, ta lợi hại nhất” Lại biến thành “Đạo pháo giúp tình lại titan thôi” Cuối cùng biến thành “Ngươi đứng im cho ta chém ngươi”, nhưng là tính năng giao thể vẫn không đề cao được bao nhiêu. Gặp thủy tan ra sau khi hình thành 1 phút đã là cực hạn.

Levi đã tới phòng thí nghiệm xem qua. Hắn nhìn qua tuy rằng thật đậm đặc nhưng trên thực tế hắn là thập phần quan tâm sự tiến triển của nghiên cứu. Ta nghĩ nguyên nhân do vụ cãi nhau giữa ta và Nico trước phòng thí nghiệm. Hanji thật thành thật đem quá trình nghiên cứu đều nói cho hắn.

Lần cuối cùng Levi tới phòng thí nghiệm, Hanji theo lệ thường giới thiệu cho hắn đột phá sau mấy ngày nghiên cứu: “Levi, ngươi nói chúng ta đi lấy cơ thể sống của Titan về làm thí nghiệm có được không? Nói đến cùng không thực tiến một chút cũng không biết loại đạn pháo này dùng được hay không. Lại thêm chuyện nhựa cây sắp hết, cứ tiếp tục như vậy sẽ không còn nhựa cây để thí nghiệm a~.”

Ta nhất thời liền phát hoảng: “Hanji ngươi tính toán đem titan vào trong thành a!!!”

“Đừng rồi ~” Hanji thực nhẹ nhàng nói: “Một hai cái tốt rồi, để đây cũng có lợi cho thí nghiệm khác của chúng ta.”

“Nhưng là nếu ngươi đem titan mang sẽ khiến titan khủng hoảng a.” Ta vội vàng giải thích nói, “Như vậy sẽ khiến dân chúng trong thành mất đi tín nhiệm với chúng ta.”

“Vây ~ chúng ta có thể bí mật đem titan mang vào a ~ kiểu như nói cố định tốt sau đó dùng lồng đặc chế đựng, sau đó dùng vải đen che khuất bốn phía ~ bộ dạng này không chỉ có cư dân nhìn không thấy, titan cũng tiếp xúc không đến ánh mặt trời a. Bên ngoài liền tuyên bố có binh lính bị thương, bên trong đang tiến hành giải phẫu khẩn cấp a~”

“..... Ta còn là cảm thấy không quá ổn thỏa.” Ta thật sự thật lo lắng a, chủ ý này so với ý tưởng của ta còn kỳ lạ hơn! Hết thấy đều là lỗi của tác giả! Nhất định là như vậy!

“Không có việc gì ~ hơn nữa chúng ta có tinh anh của binh đoàn trinh sát ~ người mạnh nhất nhân loại ~” Hanji nhìn chăm chăm Levi.

Levi lúc đó trầm mặc, không nói một lời, nhưng trên thực tế hắn rời đi phòng thí nghiệm sau cũng rất có trách nhiệm đem chuyện này báo cáo cho đội trưởng. Càng kỳ lạ là đội trưởng cư nhiên đồng ý đề nghị a! Thật sự là rất kỳ quái! Nhất định có vấn đề gì đi!

Nói thật, nghiên cứu đạn pháo sự tình là vì ta dựng lên. Nếu không có thành công lại mang đến càng nhiều hy sinh Có lẽ là chính mình rất yếu đuối, nhưng ta thật sự không biết chính mình nên thế nào đối mặt.

Trên thực tế, hưng phấn vì chuyện này chính là Hanji. Những người khác đều rất lo lắng a.

Trải qua hai ngày chuẩn bị, đội trưởng phái ra đội ngũ tám năm mươi người ra ngoài bắt giữ titan. Đội trưởng tự mình xuất chiến, Levi, Hanji đã ở. Bao gồm ta ở bên trong, đoàn đội tương lai hy sinh của Levi đều đã ở.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tiến Hành Viễn Chinh

Editor: Gem

Làm ta kinh ngạc là việc Nico ở trong đội ngũ. Nghe nói là lần này Nico chủ động yêu cầu đi để đền bù lại tổn thất đã tạo thành cho binh đoàn trinh sát lần trước. Xét thấy biểu hiện của Nico trong lúc bị giam cầm, đội trưởng đồng ý.

Trong lúc đội ngũ tập hợp, ta lặng lẽ tiến đến hỏi Nico: “Ngươi chủ động yêu cầu cùng đội ngũ đi ra ngoài bắt giữ titan?”

“Đúng vậy.” Giọng nói của Nico thật kiên quyết “Lúc trước phạm vào sai lầm lớn như vậy, trong lòng ta vẫn thật băn khoăn.”

“Ngươi cần gì phải như vậy? Những lần viễn chinh ngoài thành trước là có thể tránh thì tránh titan nhưng là, lần này là đi bắt giữ titan, là hướng về phía titan mà đi a~, nhất định sẽ nguy hiểm hơn những lần trước nhiều.”

“Ngươi có thể đi, ta lại không được đi sao?” Nico hếch lên mày hỏi lại.

“Đó là..... Bởi vì ta cũng có tham dự nghiên cứu đạn pháo a, lần này viễn chinh chính là thuộc bốn phần của ta.” Ta cuối cùng không thể nói cho nàng bao gồm ta ở bên trong đội Levi lần này đa số không có gì nguy hiểm bởi vì kịch tình muốn lưu chúng ta đến năm 850 bị nữ titan giết chết? Căn cứ vào tính tình của nàng..... Theo kinh nghiệm mà nói phần trăm tử vong là rất cao a.

Nico cười vỗ vỗ bờ vai ta: “Ta cũng là một thành viên trong binh đoàn trinh sát, vậy nên việc này không thuộc bổn phận của ta sao? Hướng hồ..... Lần này đi ra ngoài, ta còn ôm một chút hi vọng có thể đem Iermu.....” Nàng do dự nói “Đem thi thể của Iermu tìm được”, nhìn qua thật bi thương.

Ta hoàn toàn có thể thấy hào quang tử vong của Nico a!

“Titan phụ cận đã rời xa!”

Ta nhìn không được quay đầu liếc mắt nhìn Nico. Về mặt nàng kiên định, ánh mắt nhìn khoảng không xa xa ngoài thành.

“Ba mươi giây nữa mở cửa thành!”

“Petra, lát nữa người đi theo ta.” Hanji dặn nhẹ bên tai ta: “Chúng ta nếu có thể bắt được titan 7m là tốt nhất.”

“Uhm” Ta đáp ứng một tiếng, đủ loại hình ảnh của lần viễn chinh ngoài thành trước hiện lên trước mắt ta. Ta lắc đầu, nỗ lực xua đi những hình ảnh này, tận lực suy nghĩ những bài học huấn luyện.

“Bắt đầu mở cửa!”

Ta hít sâu một hơi, gắt gao nhìn chăm chăm cửa thành chậm rãi mở ra.

Nên đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Ptsd

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu (đã beta)

Bọn lính lục tục ra khỏi cửa thành, bắt đầu phóng ngựa đi trên đường. Ta không chế con ngựa, nhìn không được quay đầu nhìn tường thành Rose chậm rãi đóng cửa, trong lòng trăm mối ngổn ngang.

Ta xuyên qua tại lần viễn chinh ngoài thành đầu tiên của Petra, ngay từ đầu liền gặp phải sự tàn khốc của chiến trận sinh tồn, không có thời gian để ta chậm rãi cảm khái. Nhưng lần này là ta chính mình đi ra cửa thành, hướng về thế giới vô tận ngoài kia, trong lòng vẫn không kiềm được có chút lo nghĩ.

Ta xem cửa thành hoàn toàn đóng cửa, thu hồi suy nghĩ, giục ngựa về phía trước. Bởi vì mục đích lần này là bắt giữ titan, cho nên trên tường thành sẽ chuyên môn an bày binh lính giúp chúng ta chỉ thị ở đâu có titan, dễ dàng cho chúng ta xuống tay. Bắt giữ titan cùng với đem titan mang về là một cái đại công trình, cho nên chúng ta hi vọng tốt nhất có thể ở phụ cận thành bắt giữ được titan, tận lực không đi quá xa, để tránh gặp quá nhiều công kích, thuận lợi đem titan mang về.

Binh lính trên tường thành phụ trách dùng ám hiệu để ra chỉ thị. Hồng, vàng, xanh biển, tím, bốn loại đạn tín hiệu phân biệt chỉ thị phương hướng của titan ở bốn phương hướng chính đông, chính nam, chính tây, chính bắc với đội ngũ. Nếu là phương hướng đông nam, đông bắc có thể dùng hai loại đạn tín hiệu tổ hợp. Tín hiệu đạn biến thành màu đen chỉ ra phương hướng có nhiều titan, cần tránh đi. Tín hiệu đạn xanh lục, thuyết minh titan số lượng ít, tầm khoảng ba tên, có thể bắt giữ.

Bởi thời điểm viễn chinh muốn bảo đảm toàn bộ titan trước cửa thành rời xa đi, cho nên trước khi viễn chinh chúng ta có thu được phương hướng phía tây thuận lợi cho việc bắt giữ. Cho nên vừa ra thành, đội ngũ liền hướng về phía tây mà đi.

Lướt qua mấy ngã tư đường, chúng ta có thể thấy đầu titan lộ ra từ phía sau những ngôi nhà cũ nát. Lần này vừa khéo có ba titan, trong đó hai titan ước chừng 10m, một titan 3m. Một titan tương đối gần phát hiện bất thường, xoay người lại, một cước đạp phá ngôi nhà tàn cũ, đi về phía đội ngũ.

Hanji thấp giọng hỏi ta: “Muốn 3m titan hay là 10m?” Ta còn chưa có trả lời, nàng liền lẩm bẩm “Quên đi, titan cuối cùng chưa bị giết thì đem về.”

Ta: “.....”

Titan đầu vàng vừa quay đầu, hai titan khác cũng phát hiện chúng ta. Bỗng chốc ba titan đều hướng tới chúng ta mà đến. Đội trưởng mặt không đổi sắc chỉ huy đội ngũ tiếp tục tiến về phía trước. Đội ngũ cùng titan khoảng cách càng ngày càng gần. Đại khái chỉ còn lại có ba, bốn mươi thước, đội trưởng rống to một tiếng “Trước giết 10m titan! Bắt sống 3m titan!” Trong đội ngũ nhất thời vang lên âm thanh hút khí. Sáu bảy binh sĩ đứng trước bắt đầu khởi động trang bị lập thể cơ động bay vút lên không trung, những người bên cạnh cũng nhanh chóng bay qua. Tại thời điểm này, động tác của titan đầu vàng lại ngoài ý muốn nhanh nhẹn, tay phải vung lên liền nắm lấy một binh lính đang bay tới từ bên phải. Chúng ta chỉ nghe đến binh lính kia hét thảm một tiếng, ngẩng đầu đã nhìn đến titan nắm lấy hai tay của binh lính, đang muốn vặn gãy thân thể hắn. Nhưng mà lúc này vài binh lính đã vòng lại sau lưng titan. Chỉ nghe thấy âm thanh trùng trùng cắt da cắt thịt, thân mình titan kia chấn động mạnh, trên mặt vẫn còn duy trì niềm vui sướng khi bắt được con người, hai chân ngã quỵ xuống trên đường. Binh lính kia rơi xuống từ trên tay nó, bị rơi ở rất xa, mảnh liệt khụ ra máu.

Lúc này, ta lại nghe đến tiếng titan ngã xuống đất. Ngẩng đầu vừa thấy, titan 10m còn lại cũng đã ngã xuống.

Titan 3m không vì đồng loại của nó tử vong mà lui ra, như trước dùng thân thể không tương xứng rất buồn cười của nó tiến đến. Đội trưởng rống to: “Tránh ra!” Binh lính phía trước nhanh chóng vọt đến hai bên, lộ ra đội ngũ trung tâm đang dùng đại pháo cố định. Titan tựa hồ có chút mê man, thả chậm cước bộ, hình như là không biết nên đi về phía hai bên hay tiếp tục tiến đến phía trước. Đúng lúc này, đội trưởng lại ra lệnh một tiếng: “Bắn pháo!” Hai đại pháo đồng thời bắn ra. Mũi tên sắc nhọn không chút lưu tình cắm vào hai bả vai của titan. Titan bay ra xa vài mét, bị tác động lớn mạnh của đỉnh cắm vào đất giữ lại.

Mọi người thấy thành công, đều nhìn không được hoan hô dậy lên. Đội trưởng lại không chút nào lo lắng, la lớn: “Bây giờ còn không phải thời điểm chúc mừng! Đem mấy tiểu pháo cố định bên cạnh titan! Chú ý bảo trì khoảng cách!” Lập tức liền có binh lính thật cẩn thận đưa loại tiểu pháo đến gần titan. Ta cùng Hanji cũng gia nhập hàng ngũ đẩy pháo. Chúng ta đứng bên cạnh quan sát titan, hẳn tựa hồ hao hết khí lực, nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Vài binh lính đối diện ta cũng không có bị thương, liền đưa pháo về phía trước, cùng titan dựa vào thật gần. Titan ấy vậy mà lại không có động tĩnh gì. Chúng ta thấy vậy, tuy rằng trong lòng không để ý, nhưng bởi vì thời gian hạn chế, cũng chỉ đành cẩn thận đẩy pháo tới gần. Chính trong một chớp mắt, titan đột nhiên vùng tay lên, không để ý bả vai bị đỉnh chân trụ cùng máu chảy ra, một phen bắt được một cái nữ binh gần đó, muốn đưa nàng nhét vào miệng.

Tất cả điều này phát sinh chỉ trong một chớp. Ta theo bản năng rút ra dao muốn xông đi lên, đã có người so với ta còn nhanh hơn. Ta chỉ nhìn thấy bên người có một cái bóng đen xẹt qua, người nọ đảo mắt chạy đến phía trước ta. Là Levi!

Ta hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, lại nhìn đến Levi đột nhiên dừng bước. Trái tim ta lại bỗng nhiên co rút nhanh. Chẳng lẽ..... Nữ binh kia đã.....?

Levi chậm rãi thu dao, sau đó xoay người chậm rãi đi trở về đến, phía sau hắn, ta thấy một bóng dáng vô cùng quen thuộc rút dao ra.

Đó là Nico.

Nguyên lai, Nico lúc đó ngay tại bên cạnh nữ binh kia, trước khi Levi đến đã một dao chặt bỏ đầu titan.

Ta bình tĩnh chăm chú nhìn Nico. Nico đứng ở bên cạnh titan, trên mặt một mảnh ngạo nghễ cùng hờ hững.

Nữ binh kia còn chưa hoàn hồn, hướng tới Nico nói lời cảm tạ. Nico trên mặt lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, hướng nàng gật gật đầu.

Trong lòng ta tổng cảm thấy có chút không đúng. Từ sau khi Nico đình chỉ giam cầm, bị cho phép tham gia hoạt động bắt giữ titan lần này, nàng thật giống như thay đổi thành một người khác.

Gãy titan chưa bị thương đến, ngoài gãy lộ ra một tầng hơi nước. Đội trưởng đánh gãy suy nghĩ của mọi người: “Hiện tại đầu của titan bị tổn thương, đúng là thời cơ tốt nhất! Nhanh chóng hành động!” Nói xong dùng ánh mắt phức tạp liếc Nico. Bọn lính ào ào tỉnh táo lại, không lại sợ hãi, đem pháo cố định để ở vị trí thỏa đáng. Chỉ nghe một trận nổ vang, tiểu pháo cố định ào ào bắn ra, phần eo cùng ngón tay của titan đều bị cố định lại.

Kế tiếp chính là công tác trang bị lồng đen. Hanji thấy titan thành công bị cố định lại, cao hứng la: “Quá tuyệt vời a hô ~titan 3m tới tay!” Ta cũng cảm thấy thật hưng phấn: “Đúng rồi! Hiện tại nếu có thể nhanh chóng dời đi titan này, đem người bị thương an trí tốt, sau đó trở về theo đường cũ.....” Ta quay đầu nhìn những binh lính bị titan ném thương. Hắn dựa vào tường ngói, một nữ quân y đang khẩn cấp băng bó cho hắn.

“Xem ra hết thấy đều thuận lợi.....” Ta nói còn chưa nói xong, chỉ nghe tường của phòng ốc bên cạnh ầm ầm nổ, ào ào sập. Ta liền phát hoảng, mạnh quay đầu, phát hiện chỗ tường an bài binh lính kia đã có một lỗ hổng, đầu titan vuron vào. Bên miệng tên titan kia, rõ ràng chân của binh lính bị thương kia. Dưới ánh mắt náo loạn, nữ quân y bị titan áp dưới thân, chỉ vưn tay dính đầy máu. Cái tay kia đang làm tư thế cầu cứu nhưng rõ ràng là nó đã mất đi sinh khí.

Bất thành linh tập kích khiến chúng ta có chút trở tay không kịp. Tên titan kia dùng sức nuốt vài cái, nuốt xuống thân thể đầy máu của thương binh, sau đó giống ếch nhảy dựng lên, đi tới một bên khác của binh đoàn trinh sát. Nữ quân y dưới thân nó đã bị ép không ra hình người.

“Là loại dị thường! Mọi người chuẩn bị sẵn sàng!” Loại dị thường vừa ra liền giết chết hai binh lính, mọi người đều tiến nhập trạng thái chiến đấu.

Titan loại dị thường ngồi xổm trước mặt binh đoàn trinh sát, miệng nhích tới nhích lui, tựa hồ đang nhâm nhi hương vị của binh lính đã chết kia. Ta nhìn chăm chăm nó, mồ hôi lạnh dần dần chảy ra.

Không có tín hiệu gì, loại dị thường đột nhiên động thân, thẳng tắp nhào tới đội ngũ. Nhất thời có mấy người bay vút lên không trung, người còn lại đã ào ào tăn ra. Vài binh lính trên không trung linh hoạt vòng đến phía sau của loại dị thường, đang muốn tập kích, thân thể loại dị thường lại bỗng nhiên ngã quỵ, quỵ rạp trên mặt đất, bỗng chốc làm vỡ hết căn nhà. Người trên đất lo lắng tránh né, binh lính trên không trung cũng chỉ đành lại một lần nữa bay lên trời cao.

Chờ bụi bặm rơi xuống đất, loại dị thường kia cứ nhiên dựa lưng vào mặt đất bất động. Tư thế này khiến cho tất cả mọi người có muốn đâm vào sau gáy nó cũng khó khăn.

Mọi người không biết nó muốn làm gì, đều cảnh giác tại chỗ đợi mệnh.

Chỉ thấy tên titan kia vịn vịn vài cái, cứ nhiên lật thân mình, lại bắt đầu lăn lộn. Tốc độ lăn lộn của nó tăng nhanh, bỗng chốc lại đụng vào một mảnh căn

nhà. Binh lính trên không trung không biết nên xuống tay như thế nào, chỉ phải đi theo loại dị thường. Giờ phút này, trong sự tĩnh lặng, bóng dáng của Levi xuất hiện. Chỉ thấy hắn bay vút lên không trung, nhanh chóng chui đến bên cạnh titan. Không có người nhìn đến kết thúc như thế nào, ngay tại trong chốc lát, loại dị thường đình chỉ lẫn lộn, thân thể mềm yếu tê liệt ngã xuống, bắt đầu bốc hơi hư thối. Levi lạnh lùng từ trong bụi đất đi ra, phất đi tro bụi trên quần áo, ghét bỏ nói một câu: “Bản muốn chết.”

Thấy sự tình kết thúc, mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hanji nhớ thương đến titan bị bắt, hô: “Mau trở về đem titan đòi đi!” Mọi người ào ào bùng tình, chạy về phía titan 3 m. Ta cũng đi theo chạy về đi, trong lúc vô tình hướng bên phải đi, nhất thời ngây ngẩn cả người: “Không còn kịp rồi.”

Lúc này, mọi người đều cảm nhận được chấn động từ mặt đất. Hướng bên phải nhìn lại, mấy tên titan tầm mười thước chính hướng tới chúng ta bên này mà đến. Nhất định thời gian chém giết loại dị thường quá dài, đem những titan khác đều đưa tới. Có vẻ như không còn thời gian để mang titan đi. Đội trưởng cắn răng một cái: “Vẫn là lui lại đi! Không cần lo cho titan 3m! Mau dẫn pháo cố định lui lại!” Lập tức có người bảo trì khoảng cách, đem pháo cố định lui ra, bộ mã chuẩn bị rồi đi. Hanji lưu luyến liếc mắt nhìn titan 3m, lôi kéo ta: “Người còn không mau đi!”

“Không! Không còn kịp rồi!” Ta quay đầu xem titan đang chuẩn bị tiến đến: “Con ngựa không đủ nhanh, phải có người lưu lại ngăn trở titan.”

Nhìn đến những binh lính hy sinh, trong lòng ta còn có một cỗ nùng đậm áy náy. Đều là bởi vì chủ ý điên cuồng của ta mà biết bao người hy sinh, mà trong quá trình bắt giữ titan cũng không có cống hiến gì. Ta cũng coi như có trách nhiệm với hành động lần này, cho nên cũng muốn làm chút gì đó. Bộ dạng này cũng không có gì kỳ quái.

Thật muốn nói, ý nghĩ của ta trên cơ bản chính là: Ngay cả binh lính vô tội đều hy sinh, vậy mà tại sao ta vẫn còn đứng đây?

Ta rút ra dao: “Hanji, ta muốn lưu lại bám trụ titan. Chờ một chút lại đuổi theo các người.”

“Ai, thực không có biện pháp với người.” Hanji gãi gãi đầu, lại nhảy xuống ngựa, “Ta đây cùng bám trụ titan với người đi.”

“A?” Ta ngây ngẩn cả người, “Hanji, người không cần như vậy.”

“Người không phải cũng làm đến loại trình độ này sao.” Hanji cười vỗ ta bờ vai một chút, “Nếu chúng ta cùng nhau hành động thì khả năng sinh tồn của hai người đều sẽ đề cao rất nhiều nga.”

Ta nghĩ nghĩ, gật đầu: “Àn.”

Titan đã dần dần tới gần, pháo cố định cũng bị đưa đi xa. Chúng ta cùng một số binh lính đã lui lại cản trở titan, chờ titan gần chút nữa liền chủ động tiến công. Năm mươi thước..... Bốn mươi thước..... Gần! Ta đang muốn khởi động trang bị lập thể cơ động, chỉ thấy phía sau có người còn nhanh hơn ta, sớm nhảy dựng lên, hướng về phía titan gần nhất mà đi.

Ta chấn động: Lại là Nico!

“Này! Sững sờ ở nơi đó làm gì!” Hanji lớn tiếng kêu ta. Ta giật mình một cái, phản ứng lại, theo Hanji bay vút lên không trung, trong lòng vẫn lo lắng vì biểu hiện dị thường của Nico.

Ta cùng Hanji bay về phía titan bên trái. Tốc độ của ta hơi nhanh, dẫn đầu đi đến trước mặt titan. Titan hai tay vươn về phía trước muốn cầm lấy ta. Ta điều chỉnh tư thế, thân thể tạo thành một góc 90o của tam giác, titan kia liền nắm lấy khoảng không, phần nộ ngựa đầu nhìn ta. Đúng lúc này, Hanji dùng tốc độ nhanh hơn vòng đến phía sau titan, bắn đinh vào sau gáy titan. Titan nhận ra sự khác thường, động tác thoáng trì trệ. Hanji nhân cơ hội nhanh chóng thu về cương tác, cả người tia chớp một loại đi đến titan phía sau, huy đao hung hăng khảm. Huyết nhục văng khắp nơi, titan thét lớn một tiếng, tê liệt ngã xuống dưới.

Ta nhanh chóng rút xuống, đứng ở trên thân thể titan thờ dốc, không khỏi hướng Nico nhìn lại. Không xem còn tốt, vừa xem, ta liền trông thấy một cảnh tượng ghê người: Nico như điên dại, liều mạng khảm gãy titan trước mắt. Nàng dùng sức, lại giống như không có mục đích chém lung tung. Titan bị nàng chém hơn mười đao, thanh thanh mê mẩn, nàng lại bùng tình không nghe thấy.

Tình huống nhìn qua tựa hồ là Nico chiếm thế mạnh, nhưng vài lần dễ dàng chém tới sau gáy titan Nico đều không để ý. Nàng chính là hết sức chuyên chú mà lại máy móc chém vào thân thể của titan.

Trước mắt ta đột nhiên dần hiện ra trận chiến trong hồi ức của Petra. Lúc đó Petra chính mắt thấy tiền bối vì nàng mà hy sinh, cũng giống Nico hiện tại. Chém giết titan cuối cùng không ý thức mà ngã xuống núi.

Cảnh tượng trước mắt trùng khớp với cảnh tượng trong đầu. Ta chấn động mạnh: Là PTSD!

PTSD, rối loạn stress sau sang chấn, theo khoa học thì đây là trạng thái sau khi phải đương đầu với sự kiện gây tổn thương và vẫn tiếp tục kéo dài sau đó khi sự kiện đã kết thúc từ lâu, trạng thái tâm lý này sinh ra mất cân bằng và để lại di chứng. Lúc đó cơ thể sẽ lọt vào nguy hiểm, nghiêm trọng hơn là tác động thương tổn vật lý, thân thể hoặc tâm hồn bức bối. Phản ứng này còn được coi là phản chứng sau khi bị thương (Hậu chấn tâm lý), Bệnh hay gặp ở những người từng trải qua các biến cố gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến sức khỏe tinh thần hoặc và thể chất.

Rất nhiều người sau khi bị thương sẽ khôi phục bình thường, nhưng một ít người lại vì nhận đả kích quá lớn mà không thể khôi phục trạng thái bình thường, thậm chí thời gian càng nhiều, trạng thái này sẽ phát triển thành một áp lực mới, trở thành PTSD. Người bệnh PTSD bình thường sẽ trải qua ác mộng hoặc những gì đáng sợ trong trí nhớ, cũng có người khó ngủ, cảm giác đơn độc. Bệnh trạng này càng nghiêm trọng sẽ càng tổn hại đến thân thể của cá nhân người mắc bệnh.

Tâm của Nico bị thương do Iermu mất tích, mà sự áp bách của đội cảnh vệ cùng tinh thần áy náy với đội trinh sát đã khiến cho nàng gặp áp lực lớn, trở thành ptsd tổn thương. Hiện tại nàng lại đối mặt titan nên bệnh trạng bị dẫn phát ra.

Petra khi còn sống thấy tiền bối chết, cũng dẫn phát tới ptsd. Mà Petra cuối cùng không thể giải trừ ptsd mà ngã xuống. Hiện tại Nico gặp phải tình huống đồng dạng, nếu không nhanh chóng giải trừ ptsd, tình huống sẽ trở nên càng khó lường.

Ta quay đầu, nhìn phía Hanji. Hanji hiển nhiên cũng phát hiện Nico không thích hợp, nhìn ta gật gật đầu, dẫn đầu bay về phía Nico. Ta gạt gao đuổi kịp. Nico vẫn như cũ chém mà không có mục đích. Ta đi lên một phen kéo Nico ra, Hanji sạch sẽ lưu loát chém vào gáy titan. Tên titan ngã ầm ầm ngã xuống đất, mà chúng ta ba người cũng rơi xuống gần thi thể của nó.

“Nico! Nico nguoi tinh tinh a!” Ta liều mạng giẫy Nico.

Nico vô cảm nhìn ta một cái, sau đó bỗng nhiên giẫy ra tay của ta.

“Không tốt!” Hanji quát to một tiếng. Nico lúc này đã nhanh chóng hướng tới một titan khác mà bay đi. Ta cùng Hanji vội vàng đuổi theo.

Titan nghiêng người đối diện với Nico. Nico cũng thẳng tắp bay qua chỗ titan. Ta cùng Hanji ra sức đuổi theo. Mắt thấy Nico cũng sắp bay đến bên cạnh titan, nó đột nhiên phát hiện chúng ta, quay sang liền hướng Nico mà cắn. Nico thể nhưng không lùi không tránh, hướng đao đâm vào cái mồm đang dính đầy máu của nó, tựa hồ cho rằng một đao chém lên thì titan sẽ lùi bước lại. Ta quát to một tiếng không tốt, cái khó ló cái khôn, chốt ấn động tự mò, hai đao bên hông bỗng bắn ra, vừa vận trúng vào hai mắt của tên titan kia. Nico bị đao của ta xẹt qua, cả người ngậy ngậy, liền ngã xuống dưới. Ta rón lấy lại đao, một tay đỡ lấy nàng. Hanji thừa dịp titan hoảng hốt mà nhanh nhẹn lách mình đến phía sau titan, một đao cắt đứt gáy của nó, đối với ta làm ra một thủ thế “ok”.

Tâm ta nhẹ nhàng buông xuống, liền dùng sức kéo chặt Nico chuẩn bị đi đến một địa phương an toàn, bỗng trước mặt xuất hiện một cái bóng lớn. Trong lòng ta thầm kêu to, đang muốn quay đầu, nhưng tay còn lôi kéo Nico, không có phương tiện chuyển hướng. Ta cắn răng một cái, đang muốn nhảy xuống, thân thể lại bị một bàn tay to bắt lấy. Titan phía sau một tay bắt lấy ta cùng Nico, mắt nhìn nhìn phía trước, đôi mắt tạo thành hình vầng trăng.

Đương nhiên cao hứng, bỗng chốc bắt được hai người. Nico như trước không phản ứng. Ta chỉ đành dùng sức nắm chặt lưỡi đao, đâm vào lòng bàn tay của titan. Chỉ nghe “Phốc xích” Một tiếng, bàn tay titan bị ta đâm thủng, lưỡi đao cũng vỡ tan. Chúng ta thoát khỏi bàn tay của titan.

Tươi cười trên mặt nó bỗng chốc cứng lại, đột nhiên nhanh chóng giơ tay lên, tính toán nhét hai chúng ta vào miệng.

Trong lúc tuyệt vọng, ta bỗng nhiên nhìn thấy lao dây cổ định “Loát” đinh một tiếng trên vách tường cách đó không xa.

Levi giống như thiên thần lao tới. Chỉ một đao, lực đạo của titan liền biến mất. Ta vội vã tránh thoát hai bàn tay của nó, lôi kéo Nico xuống mặt đất. Thẳng đến lúc này, thân thể to lớn của titan sụp xuống một bên vách tường.

Levi rơi xuống đất, cau mày nhìn chúng ta liếc mắt một cái: “Ta nói này, hai người các nguoi. Đến cùng đang làm cái gì!”

Nico vẫn như cũ, ta vội vã giải thích nói: “Nico. Đại khái mắc chứng rối loạn stress sau sang chấn.”

Levi nghe ta nói như vậy, cũng sửng sốt một chút. Bất quá trong nháy mắt, mặt hắn lại lạnh lại: “Petra, nguoi trước đưa nàng chạy về đại đội, hẳn là khoảng cách không xa lắm, không có nguy hiểm gì.” Hắn ngừng đầu nhìn Hanji liếc mắt một cái: “Nói này, ta cùng tên kia thu thập cũng đủ rồi.” Vừa mới dứt lời, hắn liền lại gia nhập chiến đấu.

“Tốt.” Ta vội vã kéo Nico, khởi động lập thể cơ động rồi đi nơi quỷ quái này, đuổi theo đại đội

“Nico, nguoi đến tốt cùng như thế nào?” Ta một bên phi một bên hỏi.

“..... Ta muốn giết chết titan, báo thù cho Iermu.” Nico rút cục đã mở miệng, mặt vẫn đóng băng như cũ.

“Nguoi như vậy. Chỉ sợ không có biện pháp báo thù cho hắn.” Có lẽ nói như vậy sẽ kích thích đến nàng, nhưng là ta đã không có lựa chọn nào khác. “Nguoi hiện tại ngay cả chém vào gáy titan cũng không biết chém, cứ tiếp tục như vậy chỉ có thể trở thành điểm tâm của titan, ở dưới hoàng tuyền mà yếu đuối khóc với Iermu đi!”

“Iermu không phải là người yếu đuối! Ta cũng không phải!” Nico rống giận đứng lên.

“Vậy nguoi liền tỉnh lại một chút!” Ta cũng gia tăng âm lượng, “Nguoi cho là nguoi như bây giờ, Iermu sẽ cảm thấy vui mừng sao? Nguoi không chỉ không thể thay hắn báo thù, còn có thể khiến chính mình chết! Đây không phải điều Iermu muốn nhìn đến !”

“.....”

“Nếu nguoi đã chết, còn có ai trên đời sẽ yêu Iermu như nguoi!” Ta dùng sức nắm chặt tay nàng, “Cho nên, đừng xúc động! Trước nỗ lực sống sót! Iermu nhất định cũng hi vọng nguoi có thể sống tốt, sau đó. Giết sạch titan!”

“..... Ta đã hiểu.” Nửa ngày, Nico rầu rĩ nói, “Thật có lỗi, thiếu chút nữa hại nguoi cũng.”

“Ta không phải vẫn còn sống thôi.” Ta nhìn không được thở dài nhẹ nhõm một hơi, khúc mắc của Nico tựa hồ đã được giải khai.

“Cho dù ta nói như vậy.....” Nico lại mở miệng “Cũng không đại biểu ta sẽ không vì Iermu báo thù!”

“Ai không nghĩ báo thù cho Iermu a!”

“.....!” Nico kinh ngạc ngẩng mặt nhìn chăm chăm ta, một lát sau, ánh mắt dần dần kiên định hẳn lên: “Um! Ta muốn nỗ lực sống sót! Sau đó kế thừa di chí của Iermu, giết chết toàn bộ titan!” (di chí là ý chí của người đã chết)

Ta nhìn Nico. Ánh mắt nàng nhìn thật giống ánh mắt trời sáng rọi kia.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Titan, Việc Bắt Giữ Titan

Editor: Gem

Quả nhiên như lời Levi nói, chúng ta rất nhanh liền đến đại đội, dọc theo đường đi không gặp nhiều titan lắm.

Sau khi đến đại đội, chúng ta lại thu được tin tức của binh lính trên tường thành, tạm thời phụ cận không có titan, đề nghị đội ngũ tiếp tục một đường hướng tây, bởi vì phía tây titan tương đối thưa thớt.

Chúng ta cứ như vậy lại lướt qua mấy cái ngã tư đường, trên tường thành lại truyền đến tin tức: Titan phương hướng Tây Bắc có thể bắt giữ.

Đội ngũ thay đổi phương hướng đi về phía Tây Bắc. Đội trưởng khẩn cấp truyền xuống chỉ lệnh: Sau khi bắt được titan, trong lúc làm công tác cố định cùng vận chuyển phải có người tản ra điều tra, chủ động dẫn titan phụ cận rời đi. Đội trưởng ra chỉ lệnh, ta chỉ biết lần này nhất định sẽ có thêm nhiều người hy sinh.

Nếu một ít người thoát ly đại đội, lấy chính bọn họ đến dẫn dụ titan, như vậy những người đó sẽ đem titan dẫn càng xa càng tốt, chính mình cũng sẽ rời xa đại đội, độc thân chiến đấu. Như vậy những người này khả năng không có nhiều cơ hội sống sót.

Đội trưởng tựa hồ đã chuẩn bị xong cho những người sẽ hy sinh. Hiện tại trong đội ngũ đại khái còn có hơn bốn mươi người, trong đó có ít nhất hai mươi người sẽ hy sinh.

Hơn nữa tuy rằng đội trưởng cách vài phút liền phóng ra một lần đạn tín hiệu ghi rõ vị trí hiện tại cùng chúng ta, nhưng Levi cùng Hanji vẫn chưa trở về.

Ta cũng không lo lắng an toàn của hai tên có sức chiến đấu cường hãn này. Trên thực tế, ta cảm thấy nếu hai người họ có thể kịp thời trở về, chiến lực của đại đội sẽ tăng cường, hy sinh sẽ giảm bớt.

Ta vừa nghĩ, đi nhanh về phía bên kia đội ngũ, rất nhanh liền thấy hai tên titan. Động tác của chúng hơi trì trệ, vẫn còn chưa xoay người lại, cũng đã có binh lính trong đội ngũ bay lên không trung, hung hăng đâm vào sau gáy nó. Titan nhận đến lực đánh sâu, đầu trùng trùng một chút, thân hình to lớn ngã ra sau, té ngã. Hai titan ở phía sau đang muốn đi lên phía trước, lại bị thi thể titan kia đụng vào, nhất thời cả ba giống quân cờ Domino liên hồi ngã xuống.

Đội trưởng vung tay lên, dừng đội ngũ lại. Tư thế của titan như thế này, muốn cố định cũng khó mà tìm được bộ phận để cố định. Đội trưởng mệnh lệnh binh lính phụ trách pháo cố định điều chỉnh vị trí của pháo, chờ titan đứng lên một chút rồi bắn ra cương tác.

Hai titan nằm trên đất, tứ chi lộn xộn, hơn nửa ngày không dậy được. Trong lòng ta sốt ruột, e sợ đêm dài lắm mộng, thời gian lâu đưa tới titan khác.

Thật vất vả, titan chống đỡ hai tay nhằm nâng thân lên, đội trưởng ra lệnh một tiếng: “Phóng ra!” Hai khẩu pháo cố định nổ vang, bắn thùng hai vai titan, vững vàng cắm trên mặt đất.

Thời gian đội ngũ ở đây đã quá lâu. Bọn lính cẩn thận mà nhanh chóng dùng loại pháo nhỏ để cố định titan. Bởi vì có kinh nghiệm lần trước, lần này động tác mọi người thuần thục hơn, đầu tiên có người phóng ra pháo cố định để cố định lại hai cánh tay titan, sau đó một đường mà tiếp tục xuống phía dưới, cố định toàn thân titan lần các đốt ngón tay.

Kế tiếp chính là đem titan cắt vào trong lồng. Binh lính phụ trách vận chuyển titan đang lắp ráp cái lồng, xa xa bên kia lộ ra đầu titan.

Vẫn là quá chậm sao?

Titan dần dần tới gần, mà công tác vận chuyển titan cẩn thận cẩn thận và nhẫn nại, một chút cũng không thể qua loa, không thể nhanh chóng hoàn thành.

Mất thấy titan càng chạy càng gần, ta nhớ tới mệnh lệnh của đội trưởng: Cần phải có binh lính dẫn titan rời đi.

Ta cắn răng một cái: Rõ ràng để ta đi thôi..

Ta rút ra dao, đằng đằng sát khí đi về phía trước vài bước, chuẩn bị cùng titan quyết trận. Đúng lúc này, cánh tay của ta bỗng nhiên bị người giữ chặt. Ta nhìn lại, là một binh lính cao gầy.

Hắn nhìn ra chủ ý chiến đấu cùng titan của ta, hai mắt nhìn thẳng vào mắt ta:“Ngươi là Petra đi.”

“Đúng..... Ta là.”

“Ngươi, thật sự có thể nghiên cứu phát triển ra loại đạn pháo này? Cái loại có thể vây khốn titan.”

Ta nhìn hai mắt hắn, nhất thời không biết nên đáp lại thế nào:“Hắn là có thể đi.....”

“Vây thỉnh nghiêm cần sống sót, sau đó vì nhân loại mà cống hiến! Ngươi, cùng phân đội trưởng Hanji, tuyệt đối không thể chết được ở trong này!” Binh lính kia dùng sức bắt lấy bờ vai ta:“Coi như là ta cầu ngươi, đừng để cái chết của chúng ta mất đi giá trị.”

“Stanley, phải lên nga!” Binh sĩ bên cạnh nhắc nhở hắn.

“Ân.” Stanley trả lời hắn, sau đó quay đầu lại, nhìn chằm chằm ta thật lâu:“Nhất định phải đáp ứng chúng ta.”

Ta yên lặng nhìn quét bốn phía một cái, bao gồm cả đội trưởng, mỗi người đều đang nhìn chằm chằm ta.

Ta thu hồi ánh mắt, gian nan nói với Stanley:“Ta..... Cho dù mất đi tính mạng cũng nhất định sẽ làm được!”

Tay Stanly bỗng chốc căng lên, trên tay dùng sức rất lớn, xương cốt ta cơ hồ cũng bị bóp nát, nhưng vẫn không nhả tay nhìn hắn. Một lát, Stanley như trút gánh nặng nở nụ cười:“Cảm ơn ngươi.”

Titan đã rất gần. Stanley quay đầu, quát binh lính vừa gọi hắn: “Lên đi!”

“Lên!” Vài binh lính đi theo gầm rú, trên mặt đều nhiễm một vẻ kiên quyết.

Stanley buông ra bờ vai ta, rút ra dao bay lên không trung. Ta mất đi lực chống đỡ của Stanley, bỗng chốc đứng không vững, quỵ rạp xuống đất. Bọn lính rút ra dao, ào ào hò hét, chạy qua hoặc bay qua bên người ta, nhắm phía địch nhân. Ta ngơ ngác nhìn thẳng phía trước, cảm thụ được một sinh mệnh tươi sống lướt qua ta, nhắm phía tử vong, nháy mắt nước mắt rơi như mưa.

Phía sau vang lên tiếng ngã, âm thanh của tiếng dao cắt vào thịt, âm thanh đổ rập của tòa ốc. Nico đi tới, kéo kéo ta, nghiêm cẩn mà bình tĩnh nói:“Petra, đây là tín nhiệm mà mọi người dành cho ngươi cũng là sứ mệnh mà ngươi phải gánh vác. Chúng ta mỗi người đều có việc phải làm. Mà việc của ngươi, chính là hoàn thành nhiệm vụ của ngươi, làm cho bọn họ chết có giá trị.”

Ta bình tâm lại, dùng tay áo hung hăng lau mặt:“Ngươi nói đúng, ta vừa rồi quá kích động. Chúng ta nhanh chút đi hỗ trợ công tác vận chuyển titan, tranh thủ mau một chút hoàn thành hành động lần này.”

Ta lôi kéo Nico chạy đến bên cạnh titan, đi theo binh lính khác cùng nhau vận chuyển titan.

Nhóm binh lính vừa rồi đã dẫn titan đi xa. Ta dùng sức vận vẹo ổ trục cương tác.

Thanh âm ồn ào dần lắng đi. Ta nghe được một tiếng hò hét vang dội. Ngẩng đầu nhìn về nơi xa, ta có thể thấy ở nơi ấy, Stanley nhảy lên mặt titan, dùng phiến dao còn sót lại đâm lên trên mặt nó.

Ta cắn chặt răng, tiếp tục vận vẹo ổ trục.

Cho dù đang làm công việc trước mắt, thật kỳ dị, ta vẫn cứ có thể nhìn đến tình huống chiến đấu phía xa xa.

Stanley dùng sức rút ra lưỡi dao trên mặt titan, cho dù bị titan bắt lấy vẫn dùng sức đem lưỡi dao không trọn vẹn hướng về phía ngón tay nó.

Ta đem ổ khóa tách ra, sờ soạn tìm kiếm ổ khóa trong lồng.

Titan đưa nửa thân mình Stanley vào mồm. Nửa người lộ ra của hắn yên lặng nhìn ta phía xa xa.

Ta tìm được chốt khóa, cho đi vào.

Miệng titan chậm rãi khéo lại. Chỉ một thoáng, nửa thân hình còn lại của Stanley đã vào trong cơ thể titan, thi thể hắn không nhắm mắt, vẫn cứ tha thiết nhìn về phía ta. (ToT_T_T)

Tay của ta run lên, ổ khóa mở ra.

Trong đầu đột nhiên vang lên lời nói vừa rồi của Stanley: “Coi như là ta cầu ngời, đừng để cái chết của chúng ta mất đi giá trị.”

Ta lại tiếp tục cầm đến một cái ổ khóa khác, động tác nhanh hơn.

Nhóm binh lính dẫn dụ titan dần dần chết trận, mà nhóm titan cũng dần dần rời xa, dần dần không nghe đến tiếng bước chân của chúng nó.

Ta cắn môi, hai tay nhanh chóng di động.

“Không tốt ! Phía đông lại tới một đám nữa!” Đội trưởng bỗng nhiên rút ra đao: “Công tác vận chuyển titan tiếp tục! Người còn lại đi theo ta!”

Phía đông ầm ầm truyền đến tiếng bước chân, mặt đất bắt đầu hơi hơi rung động. Nước mắt ta rốt cục lại rơi xuống.

Ta cho tới bây giờ không nghĩ tới sẽ có một ngày như vậy.

Người bên cạnh ào ào chết trận, mà ta lại bất lực.

Titan cách chúng ta còn rất xa, đội trưởng liền dẫn theo bọn lính hướng tới chỗ chúng mà đi. Mục đích của hắn thật rõ ràng: Không thể để chúng ta nhận đến tập kích

Mấy người tại chỗ này, đang khấn trương lấp ráp .

Miệng hơi mẫn, đại khái là môi bị cắn nát .

Bỗng nhiên, trước mặt ta xuất hiện một bóng ma.

Nico đang công tác tại phía xa. Nàng ngẩng đầu hướng về phía ta điên cuồng mà hô to: “Petra —!”

Ta biết có một tên titan ngay tại phía sau ta.

Không có quay đầu, tốc độ trên tay ta nhanh hơn. Ta có thể cảm nhận được phía sau titan ngồi xổm xuống. Nó hơi thờ phụng đến trên người ta.

Cho dù không có ta, Hanji cũng có thể hoàn thành đạn pháo nghiên cứu chế tạo đi.

Hai ngón tay titan đã nắm lấy ta.

Nico đang hô cái gì, vài người đều luống cuống chạy về phía ta, nhưng đều ngoài tầm với.

Ta không nghe được bất cứ gì, thẳng cho đến khi một thanh âm thanh thúy vang lên.

“Kha.”

Ổ khóa cuối cùng đã xong . Chỉ trong thời khắc này.

Ta còn chưa có tới kịp thở một hơi, thân thể đã bị một lực lượng lớn nhấc lên. Ta nhìn đến khuôn mặt hoảng sợ của Nico.

Quay đầu, ta nhìn thấy khuôn mặt xấu xí của titan.

Không hề hồi hộp, hai tay ta đâm mạnh đao xuống. Titan đem ta sát vào mặt nó, có vẻ như hai mắt nó đã bị thương.

Tên titan nổi giận gầm lên một tiếng, vẫn không tính toán buông ta ra. Đúng lúc này, có một bóng người chọt chém xẹt qua gáy titan, cũng gây tổn thương nặng nề cho nó. Ta nhìn xem một khối thịt máu từ gáy titan bay ra, sau đó ta theo bản năng tránh thoát tay titan, rơi trên mặt đất.

“Cám ơn, binh trưởng Levi, mỗi lần đều là ngời cứu ta.” Ta nhẹ nhàng mà nói.

Levi tà nghệ liếc mắt nhìn ta một cái, quay đầu lại nhìn titan vừa bắt được: “Titan đã bắt được, hiện tại cũng nên đi trở về đi.”

“Đội trưởng còn chiến đấu tại phía đông.”

Tiếng lập thể cơ động phun khí vang lên, Hanji cùng ba, bốn binh lính cũng hạ xuống . Hanji vừa rơi xuống đất liền nhìn đến titan, nhất thời kích động hô: “Bắt được ! Mau vận chuyển nó trở về!”

“Ta mang vài người đi thông báo để đội trưởng quay lại đây.” Levi ném một câu, chạy như bay mà đi. Vài cái binh lính thật tự giác đi theo hắn.

Hanji nhìn thấy ta cùng Nico đều không có việc, tự nhiên thật kích động. Mà lúc này không phải tán gẫu thời điểm. Chúng ta vội vàng bộ lên ngựa, ở cái lồng chu vi thượng miêng vải đen, lôi kéo bị bắt lấy được titan liền vội vàng chạy về cửa thành chỗ.

Đội trưởng cùng Levi rất nhanh liền chạy trở về, bởi vì không lâu sau, cho nên người hy sinh không nhiều lắm. Mặt khác người đồng hành cùng Stanly may mắn còn tồn tại cũng trở về đơn vị, binh lính cũng chỉ còn lại hơn hai mươi người.

Lần này viễn chinh không đến ba giờ, lại tiêu hao hơn phân nửa binh lực, những người còn lại đều mang thương tích trở về, còn mang về một cái lồng được bao vây bằng một miếng vải đen. Vừa vào cửa thành, chúng ta liền tiếp nhận ánh mắt khác thường từ quần chúng.

Hanji dựa theo kế hoạch tuyên bố trong cái lồng đang có một khoa trị liệu cấp cứu. Dù như vậy, cư dân vẫn như cũ bán tín bán nghi.

Ta ngoài ý muốn nhìn đến cha mẹ Petra. Bọn họ thấy ta không sao, cao hứng vỗ tay về phía chúng ta. Ta miễn cưỡng nâng tay lên quơ quơ, sau đó buông. Trải qua buổi sáng hôm nay, ta thật sự quá mệt, vô lực đáp lại niềm vui sướng của bọn họ.

Mặt khác, không ít người đang tìm kiếm người thân trong đội ngũ, biết được tin dữ sau lên tiếng khóc lớn khiến ta càng thêm ủ dột.

Ta cười ngửa đi đến bên cạnh cái lồng, bỗng nhiên có một người đàn ông đeo khẩu trang, bao khăn trùm đầu đi lên: “Ngươi có gặp qua Ouston hay không?”

Ouston? Tên này thật xa lạ, tựa hồ chưa từng nghe qua. Bất quá đã có người hỏi đại khái cũng là binh lính tham gia lần viễn chinh đầu tiên. Cái lồng đại khái ở cuối cùng của đội ngũ, mãi cho đến nơi này đều không thấy được ai đáp thì nhận định thành người đã hy sinh. Ta có chút mệt mỏi lắc đầu.

Người nọ nhìn qua tựa hồ có chút bị thương. Ta vỗ vỗ bờ vai của hắn. Đúng lúc này, đôi mắt hắn chợt lóe, bỗng nhiên theo trong lòng lấy một cây đao từ trong lồng ra, một đao đâm đến miếng vải đen.

Lần này ra ngoài dự kiến của ta, ta bất ngờ không kịp phòng, ngây dại cả người. Ngay tại thoáng chốc ấy, người đàn ông rạch đi miếng vải đen, dùng sức xé, chỉ nghe “Sát” một tiếng, miếng vải đen bị kéo xuống mảng lớn.

Tâm ta nhất thời run lên: Trong miếng vải đen Là titan a!

Theo bản năng, ta nắm chặt cánh tay hắn, rút đao ra đặt tại trên cổ gã: “Ngươi dừng tay!” Tuy rằng như vậy, nhưng trong lòng ta đã lạnh dần. Nếu cư dân phát hiện chúng ta đem titan mang vào trong thành.....

Ta đã lên tinh thần chuẩn bị đối mặt với một trận bàn tán, thế nhưng phát hiện bốn phía ngoài dự kiến lại bình thường, căn bản là không có người phát hiện một chút dị thường nào.

Ta nhìn không được nhìn lại chỗ miếng vải đen bị rách. Phía dưới miếng vải đen thế nhưng còn có một miếng vải đen, hoàn toàn nhìn ra cái gì.

Gã kia thừa dịp ta nhìn miếng vải đen ngây người mà tránh thoát, đi mất hút. Ta đang muốn xuống ngựa đi tìm, thanh âm của Hanji vang lên bên cạnh ta: “Đừng đuổi theo, kia nhất định là người của đội cảnh vệ.”

“Cái gì?” Ta vừa quay đầu lại, chỉ thấy Hanji ngồi trên lưng ngựa nghiêm cẩn nhìn ta, “Ngươi làm sao mà biết là người đội cảnh vệ?”

“Đội cảnh vệ ghen tị với binh đoàn trinh sát chúng ta về vấn đề dân vọng đã lâu, điều này hoàn toàn có thể thấy được từ sự kiện của Nico.” Hanji giải thích nói: “Việc chúng ta muốn bắt giữ titan không thể tránh được tình báo của đội cảnh vệ, ta liền đoán rằng bọn họ khả năng sẽ động tay động chân phá hư kế hoạch chúng ta trên đường về. Mà việc này hơn phân nửa là đem titan bại lộ khiến cho dân vọng của binh đoàn trinh sát mất hết, cho nên ta hay dùng hai miếng vải đen, âm thầm ngăn cản.”

“Là như thế này a.....” Ta ngăn người, cõi lòng đầy áy náy nói: “Thực, thực xin lỗi, ta không trông coi tốt cái lồng.....”

“Không quan hệ, ta cũng không nghĩ tới bọn họ sẽ hạ thủ nhanh như vậy.” Hanji an ủi ta một chút, “Ta cùng ngươi cùng nhau canh giữ bên này.”

“Vậy..... Bên kia?” Ta có chút lo lắng.

“Bên kia a..... Có người mạnh nhất nhân loại trông giữ a.” Hanji xung ta trừng mắt nhìn. Ta đi chậm vài bước nhìn về bên trái lồng, quả nhiên nhìn đến Levi lạnh lùng cười ngửa đi theo một bên.

“.....” Ta có chút lo lắng, vẫn đến trông coi phía sau xe ngựa. Phía trước và phía sau lồng đều là binh lính, cư dân hai bên chỉ có thể tiếp cận cái lồng bên trái cùng bên phải, nhưng binh lính phía sau chỉ có vài người, ta đề cao cảnh giác để trông coi.

Levi từ xa đi tới. Ta nghĩ nghĩ, vẫn là yên lặng đi đến bên cạnh hắn.

Levi quay đầu nhìn ta liếc mắt một cái, ta cứng rắn cười cười cho qua, Levi liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục cười ngửa đi.

“Cái này..... Binh trưởng?” Ta nhìn biểu cảm của hắn, trong lòng bồn chồn.

“Chuyện gì?”

“Lúc trước..... Thật sự thật cảm tạ ngươi đã cứu ta,” Ta thành khẩn nói tạ, “Tính riêng lần viễn chinh này ngươi đã cứu ta hai lần, hơn nữa tại lần viễn chinh ngoài thành trước..... Um, thật nhiều lần.” (Cơ sở để hình thành JQ)

“Nga.” (JQ a~~~~)

“.....” Ta hết chuyện để nói, không khí có chút xấu hổ.

“A a, bên trái có binh trưởng, bên phải có phân đội trưởng Hanji, trước sau đều là binh lính, cái lồng hắc là thật an toàn Aha ha.....” Ta nói với hắc hắc.

Đội chút, có gì đó không thích hợp cho lắm. Kiểu như..... Đã quên điều gì.

“Phía dưới cái lồng!” Ta trong đầu linh quang hiện ra, kêu sợ hãi một tiếng.

Levi biến sắc, vội vàng nhìn phía dưới lồng. Vừa nhìn, khuôn mặt hắc hiện lên vẻ giật mình, lắp bắp nói: “Không còn kịp rồi.....”

Ta nhìn theo tầm mắt hắc, chỉ thấy phía dưới lồng bốc ra một luồng hơi nước.

Hanji bên kia cũng đã chú ý đến biểu hiện khác thường của chúng ta, thoáng nhìn qua cái lồng, nhất thời hít một ngụm khí lạnh, thất thanh kêu to: “Là ai làm!”

Thanh âm Hanji rất lớn, người chung quanh đây dần dần im lặng lại.

Hanji tiếp tục phần nộ gầm rú: “Việc này đến cùng là ai làm! Là ai đem.....”

Ta bỏ nhào qua, che lại miệng Hanji, thấp giọng nói bên tai nàng: “Không cần kích động!”

Hanji sừng sốt, cắn răng cúi đầu, tay nắm dây cương lại vô lực buông xuống.

Những người ở chung quanh đều khe khẽ bàn luận nhưng rốt cục đã khôi phục tình cảnh vốn có.

Mà người toàn bộ binh đoàn trinh sát, bỗng trong khắc vừa rồi, mất đi khả năng kiểm soát cơ thể, vô lực.

Một đường trở lại bản doanh của binh đoàn trinh sát, Hanji gào khóc, dùng hơn hai mươi tính mạng để đổi lại thi thể của titan.

Trong vài phút, thi thể này đã hoàn toàn hư thối, biến mất trong không khí không còn thấy tăm hơi.

Lúc này đây, binh đoàn trinh sát thua, hơn nữa thua đến triệt để.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Hậu Viễn Chinh

Editor: Gem

Thi thể của titan hầu như không còn, người của binh đoàn trinh sát vẫn yên lặng vây quanh cái lồng trống không một hồi lâu.

Ngay từ lúc đầu Hanji liền ghé vào bên lồng gào khóc lớn, khóc đến khi quá mệt, không thể chống đỡ được nữa liền ngủ. Đôi khi ta thật rất hâm mộ Hanji, có thể thật tình phát tiết hết những uất khuất cùng bất mãn ra ngoài.

Biểu cảm trên mặt Levi lạnh lùng, Đội trưởng cau mày, sắc mặt ngưng trọng, không biết đang nghĩ cái gì.

Nico không nói gì ngồi bên cạnh ta.

Cả người ta cũng không hơn gì, suy nghĩ loạn, trong đầu ta đều là hình ảnh của lần viễn chinh này. Lời nói của Stanley một lần lại một lần lại văng vẳng bên tai khiến ta có xúc động muốn đập đầu vào tường.

Đầu ngày càng đau, ta phiền chán ngã xuống trên mặt đất. Người bên cạnh thấy ta như vậy, đều nhìn lại.

Nico kéo ta một phen. Ta lại lăn, tỏ vẻ ta không nghĩ lại đứng lên.

Levi cách ta rất gần, hắc nhẹ nhàng đá đùi ta.

Ta vẫn tiếp tục xê dịch, tỏ vẻ không muốn đứng dậy.

Thấy Levi khẽ nhủ thầm, ta cọ cọ trên mặt đất, cả người lăn đến phía dưới lồng.

Rất khó sờ, quả nhiên một người trốn ở góc phòng sẽ có cảm giác tương đối an toàn.

Ta ngửa đầu nhìn lên miếng vải đen, nước mắt chảy ra. Ta rất rõ ràng những người đã hy sinh là mang theo hy vọng nào mà đi nghênh đón cái chết. Chính là bởi vì bọn họ tin tưởng ta, mới thân nhiên đi chiến đấu như vậy, nhưng là ta..... Không có xem xét kỹ titan..... Ta rõ ràng đã đáp ứng bọn họ, bây giờ lại không thể không nuốt lời...

Nước mắt không ngừng chảy, ta nỗ lực nháy mắt. Không gian của lồng thật nhỏ, nâng tay lên lau nước mắt, khuỷu tay cọ đến miếng vải đen bị rách ở đáy lồng, phát ra thanh âm ”Sát sát”.

Ma xui quỷ khiến, ta bắt lấy thanh thép tại đáy lồng, hai chân cũng trèo hẳn lên lồng. Dùng một chút lực, ta phát hiện mình có thể vững vàng nằm ở đáy lồng.

Đầu óc bỗng nhiên bình tĩnh hẳn lại. Đáy lồng cách mặt đất rất gần, bốn phía lồng lại có binh lính, người giết chết titan là khi nào thì lên vào đáy lồng, xé rách miếng vải đen, sau đó lại toàn thân trở ra mà chúng ta lại hoàn toàn không biết?

Nếu dễ như vậy..... Đại khái chỉ có thể là tại lúc chúng ta vào thành. Trong nháy mắt mà cửa thành mở ra thần kinh mọi người đều sẽ hơi thả lỏng. Hơn nữa trong lúc cái lồng đi qua cửa thành xác thực có cơ hội. Mặt khác còn có việc người đàn ông ở đội cảnh vệ cắt miếng vải đen. Lúc đó tuy rằng người chú ý không nhiều lắm, nhưng là vẫn gây xôn xao. Tại lúc hỗn loạn ấy chạy trốn cũng không phải không có khả năng.

Bài trừ đi những điều này mà nói..... Lúc vào cửa thì bên cạnh lồng đều là binh lính. Có binh đoàn trinh sát, có đội cảnh vệ cũng có binh đoàn đóng quân (là đội Đồn Trú nha~), thậm chí người binh đoàn huấn luyện cũng không ít. Nếu muốn xen lẫn vào thì người này phải mặc đồng phục. Đồng phục thì chỉ có binh lính mới có, hơn nữa lại phát không nhiều cho nên người giết chết titan nhất định là binh lính.

Mà trong lúc hỗn loạn, cư dân xem náo nhiệt thì cũng có binh lính các binh đoàn vây xem, cho nên tìm không thấy manh mối có ích gì cả.

Nhớ lại một chút, đội cảnh vệ trước kia làm hai chuyện, đơn giản là mượn sức của nằm vùng phong toả tình báo về Beast Titan cùng với cố ý huỷ hoại uy vọng của binh đoàn trinh sát, đều là một chút chuyện không đáng kể. Titan bị giết lần này hẳn không phải là đội cảnh vệ làm. Vấn đề lớn trước mắt, quan trọng hay không quan trọng, ta tin tưởng đội cảnh vệ có thể hiểu được.

Nếu là như vậy, chỉ còn một khả năng.

Ta gần như quên mất trong binh đoàn huấn luyện còn có tổ ba người có thể hoá thành titan.

Nội dung tác phẩm, sau này bọn họ cũng trải qua chuyện giết chết titan được bất sống, hiện tại do bọn họ gây ra cũng không kỳ quái.

Ta yên lặng nói tay một lần nữa nằm lại trên mặt đất. Mặt đất lạnh như băng khiến ta cảm giác lạnh đến tận xương cốt.

Đầu óc hơi hơi trống rỗng.

Ta yên lặng chuyển mình. Nên đi ra ngoài.

Ta theo đường cũ mà lẩn, vừa nhấc đầu liền thấy Levi lạnh lùng nhìn chằm chằm ta.

”Binh trưởng.....” Ta yên lặng vươn tay về phía hắn. Ép buộc nửa ngày, ta đã sớm mất hết khí lực.

Levi trầm mặc giữ chặt tay ta kéo lên. Sau khi đứng lên, ta lại đặt mông dựa vào cái lồng mà ngồi. Levi cũng không nói gì đứng lên, xoay người rời đi.

Ta ôm bả vai, yên lặng ngẩng đầu nhìn khoảng trời âm u.

Trên thực tế đội trưởng cũng không có phản ứng rất lớn với sự tình lần này. Việc đem titan mang vào thành vốn không phải là việc dễ dàng. Hơn nữa ta cảm giác được đội trưởng cũng không cho rằng titan chết là do đội cảnh vệ làm.

Chính là những người lính đã chết, đội trưởng nhất định sẽ không quên.

Chiều hôm đó không có việc gì xảy ra, đội ngũ viễn chinh tiến hành nghỉ ngơi hồi phục. Quân y xử lý vết thương cho người bị thương khiến ta cảm thấy không khoé.

Ta thu thập qua loa, chạy đến bên ngoài sân huấn luyện chờ.

Ta cảm giác như mất hết can đảm, ngồi xuống góc đường. Gió nặng nề và trời âm u hẳn là đủ để hình dung tâm tình của ta bây giờ.

Lần đầu tiên nhìn thấy bộ ba biến thành titan là lúc ta mới viễn chinh trở về, tại lúc đi dạo nhìn đến bọn họ. Lúc đó ta lấy tâm tình xem xét mà đến. Khi đó ta luôn tin tưởng vững chắc bọn họ sẽ không thành địch của chúng ta, ít nhất, ta tin tưởng, còn ba năm, mâu thuẫn cũng không quá lớn, hết thấy đều có thể sửa. Ta thậm chí vì khả năng điều khiển lập thể cơ động của bọn họ mà cảm thấy hơi hơi hưng phấn.

Lần thứ hai ta tại thư viện gặp được Annie. Lúc đó ta còn hồn nhiên đau lòng Annie thân bất do kỷ, cho dù biết nàng sẽ có lúc trở thành nữ titan đến kết thúc sinh mệnh của ta. Ta lúc ấy, còn thiên chân nghĩ rằng sẽ không ai phải hy sinh nữa. Ta lúc ấy, đối mặt với câu hỏi của Annie còn tự hào trả lời.”

Theo đuổi tự do chính là thiên tính của con người a.”

Lần này, đại khái là lần thứ ba gặp mặt bọn họ đi. Trước đây, có rất nhiều sự tình đã phát sinh, người hy sinh rất nhiều. Sinh mệnh cứ lặng lẽ, cứ vô tình trôi đi. Hiện thực tàn khốc đã đánh nát ý tưởng ngây thơ mà ngu xuẩn ngày đó của ta. Ôm hy vọng với bộ ba hình nhân titan, đổi lấy chính là cái chết của Stanley cùng vô số binh lính vô tội.

Ta nghĩ đến đây, ngực đau xót.

Ta tuy rằng không nghĩ chất vấn cái niềm hy vọng của chính mình nhưng hiện thực, thực tại đã cho ta những đá kích nặng nề.

Ta dựa vào tường chậm rãi ngồi xuống.

Bắt đầu có tốp ba, tốp năm người đi ra khỏi sân huấn luyện. Ta đỡ đầu xem bọn họ đi qua.

Một lát sau, bộ ba hình nhân titan rốt cục xuất hiện tại cửa.

Bọn họ nhìn qua thật bình thường. Reiner đầu đầy mồ hôi, tay phải ôm lấy bả vai của Bertolt, cười lớn nói gì đó. Bertolt nghiêm cẩn nghe hắn nói, ngẫu nhiên liếc về phía Annie bên trái. Annie lắc lắc đầu, tựa hồ hoàn toàn không nghe Reiner nói chuyện. Reiner nói xong liền nói với Annie cái gì, Annie quay đầu, tà nghệ liếc mắt nhìn hắn, trả lời một câu, sau đó thu hồi ánh mắt, xoay đầu đi.

Thật sự rất hài hoà đâu...

Ta lẳng lặng nhìn chăm chăm bọn họ, cuối cùng cũng không đi lên.

Đã vào đêm, ta vẫn cứ ngồi ở chỗ đấy không nhúc nhích.

Nico từ xa đi tới. Nàng thấy ta ngồi trống rỗng trên đường, liền thẳng tắp đi về phía ta.

Đi đến trước mặt ta, cúi người. Nico hơi lo lắng nói với ta: ”Petra, cần phải trở về.”

Ta nhớ mang máng mình đỡ đầu quay lại ký túc xá, sau đó ngả đầu liền ngủ.

Ngày thứ hai tiếp đến, mọi hoạt động của binh đoàn trinh sát vẫn diễn ra như thường lệ. Không có người nhắc tới chuyện ngày hôm trước, nhưng chuyện này cũng không có đậm nhạt gì, mà trở thành việc mà lòng mọi người vĩnh viễn không muốn nhắc lại, trở thành vết đau trong lòng.

Đội trưởng như trước bộ dạng không sợ hãi. Levi càng ngày càng khó nắm bắt. Hanji không còn tinh thần như trước nữa. Nghiên cứu đạn pháo trị trệ không tiến hành, năng cũng liền tạm thời buông thả, bắt đầu tiến hành nghiên cứu titan.

Đội cảnh vệ cũng biết hành động lần này của binh đoàn trinh sát thất bại, gần nhất thu liễm hơn không ít, mọi chuyện thường ngày đều nhường nhịn binh đoàn trinh sát một chút. Điểm này càng khẳng định ý tưởng của ta về hung thủ giết titan chính là ba người Reiner, Bertolt cùng Annie.

Ta cố gắng không để cho mình xúc động, miễn tạo thành hậu quả khó lường, không thể cứu vãn. Tuy vậy, cảm giác áy náy cứ lớn vờn quanh ta cho nên mỗi ngày ta đều cố gắng nhập tâm huấn luyện để đầu óc chú ý hơn vào việc học tập, thời gian nhàn hạ thì làm thí nghiệm với giao thể. Nhưng ngay cả Hanji đều không có tiến triển thì ta càng không cần nói.

Qua vài ngày, chúng ta có được hai ngày nghỉ ngơi, có thể về nhà với cha mẹ.

Người binh đoàn trinh sát cơ hồ đều là người không có ngày mai, mọi người đều quý trọng thời gian sum vầy bên người thân. Phần lớn mọi người đều quyết định về nhà một chuyến. Ta cũng vậy, dọn dẹp một chút liền rời đi.

Nhà ta cách đại doanh huấn luyện rất gần. Một đoạn đường ngắn nhưng ta lại đi rất lâu. Đến nơi, ta đẩy cửa ra, một môi nói một câu: ”Con đã trở về”

Vừa nói xong, ta liền nhìn không được roi lệ.

Cảnh tượng vẫn như trước quen thuộc, mẹ nhô đầu ra từ trong bếp: ”Con đã về rồi! Dội chút, mẹ lập tức liền nấu xong đồ ăn ăn cơm”

Ba Petra cũng ngẩng đầu lên: ”Lần này lại nghỉ mấy ngày?”

”Vẫn là hai ngày.” Vào cửa ta liền lau khô nước mắt, làm như không có chuyện gì.

Ba Petra nhẹ nhàng tháo xuống mắt kính: ”Mấy ngày hôm trước các người lại viễn chinh chấp hành nhiệm vụ?”

”Ân.” Ta gật đầu, bởi vì không muốn nhớ lại mà nội tâm run nhè nhẹ, ta đóng chặt mắt, cố duy trì bình thường: ”Kỳ thật cũng là điều tra phổ thông, không có gì đặc biệt.”

”Nga...” Ba Petra hơi phức tạp nhìn chăm chăm ta. Ta không dám nhìn thẳng hắn, không khí nhất thời trở nên xấu hổ.

”Ăn cơm!” Mẹ vui rạo rực kêu lên. Ta vội vàng tiếp lời: ”Ta đi giúp mẹ.” liền vội vàng chạy vào phòng bếp.

Trên bàn cơm, ta yên lặng ăn, ba Petra như trước bí hiểm nhìn ta.

” Con gái... ” Ba ba rốt cục nói chuyện a! Tay ta run mạnh lên, canh hơi đỏ trên bàn.

” Dạ? ”

” Lần viễn chinh này của các người, không phổ thông đi! ” Ba Petra trịnh trọng nói: “Lúc các người trở về, ba phát hiện thương vong thật lớn. Trong ba giờ phát sinh số lượng tử vong như vậy thật không bình thường.”

” Kỳ thật... Chính là lần này không may mắn lắm... ”

” Nhìn ba, đừng cúi đầu. ” Ba Petra liếc mắt liền nhìn ra ta do dự cùng rồi rầm ” Đến cùng có chuyện gì, ba mẹ thật lo lắng người. ”

Ta ngừng đầu, thấy hai người bọn họ đều thân thiết nhìn ta. Chân thành và tha thiết này khiến ta cảm nhận được trên thế giới còn có hai người quan tâm ta vô điều kiện, là ba mẹ của ta. Mũi ta đau xót, nước mắt bỗng trào ra.

Kế tiếp, ta nỗ lực nén lại nước mắt, đem mọi chuyện trong thời gian qua đều nói cho bọn họ, tất nhiên là không đề cập đến Beast titan. Ba mẹ cũng thật nghiêm cần nghe.

Sau khi ta nện ngào nói xong toàn bộ sự tình đã trải qua. Mẹ Petra liền đau lòng nhìn ta: ” Con của ta, người chịu khổ! ”

Ta không nhìn được oà khóc lên trong lòng mẹ.

Khóc thật lâu, ta rốt cục dần dần ngừng, nhẹ nhàng mà nước nở.

Đúng lúc này, ba Petra dăm chiêu hỏi: ” Người nói, đi ra ngoài bắt giữ titan vì thí nghiệm gì? ”

” A... ” Ta gật gật đầu ” Ý tưởng đạn pháo này là ta đề xuất... Hiện tại vì vậy mà chết nhiều người như vậy... ”

” Đợi chút, trước đừng nói những cái này. ” Ba Petra nhìn chăm chăm ta: ” Nếu ta không có nghe sai, Loại đạn pháo này, nguyên liệu chủ yếu được dùng là nhựa cây? ”

” Đúng vậy nha. ” Ta hơi kỳ lạ: ” Sáp vậy? Có vấn đề gì sao? ”

Trong mắt ba chợt loé lên ánh sáng: ” Loại sự tình này, người tại sao lại quên ba người đâu? ”

Ba Petra vỗ vỗ ngực: ” Người đừng quên, ba người trước kia là nhà thực vật học a~ ”

” A a a a ” Ta vội vàng hồi tưởng trí nhớ, phát hiện ba Petra trước kia quả thực là nhà thực vật học, mười năm trước sau khi tiến thành Rose mới không nghiên cứu nữa, mở cửa hàng.

” Như vậy, ba ba hẳn có biện pháp thay đổi loại giao thể này? ” Ta nhất thời bất được hy vọng, thất thanh hỏi.

” Điều này~ bây giờ còn không thể kết luận. Nhưng là... ” Mắt ba ba loè sáng: ” Ba trước kia chuyên môn nghiên cứu cây cối rừng không lồ nga! Chính là khi đó chuyển nhà, không có phương tiện cho nên bỏ dở nghiên cứu. ”

” Quá tuyệt vời! ” Ta nhất thời đứng lên, ngấm lại không ổn, một lần nữa ngồi xuống: ” Ba, người sau khi ăn xong bữa tối đi phòng thí nghiệm với ta được không? ”

” Còn ăn bữa tối cái gì a!, hiện tại phải đi! ” Ba Petra tùy ý cầm một cái bánh mì, nói với mẹ Petra: ” Ta cùng con gái đi ra ngoài, người ở nhà chờ tin tức tốt lành! ”

” Tốt ” Mẹ Petra cũng đáp ứng, trên mặt nổi lên ý cười.

Lúc ta cùng ba ba đến phòng thí nghiệm, Hanji đã kích thích thần chúng ta một phen. Chờ sau khi nghe xong ý đồ của chúng ta, Hanji cũng phi thường hưng phấn, tìm thùng nhựa cây còn lại toàn bộ giao cho Ba Petra.

Ba Petra tuy đã đình chỉ công tác mười năm, nhưng động tác vẫn thành thạo. Hắn liệt kê các được phẩm, sau đó tiến hành thực nghiệm. Ta cùng Hanji ở một bên hỗ trợ.

Ngày thứ hai, đội trưởng cũng biết chuyện này. Sáng sớm, đội trưởng liền mang theo một đồng người tiến vào phòng thí nghiệm. Bận cả đêm, bỗng chốc bị ánh sáng chiếu đến, không mở ra được mắt.

Ba Petra vẫn tiếp tục làm thí nghiệm. Nhưng lúc hắn biết Levi là nam hơn nữa vóc người tương đối nhỏ lại lạnh nhạt thì lệ nóng rơi đầy. Trên thực tế, mấy ngày nay hắn liền cùng Levi hoà hợp.

Đương nhiên là loại ” Hoà hợp ” này không giống loại ” Hoà hợp ” bình thường. Levi vốn là người lạnh lùng. Ta cảm thấy hắn có thể quan tâm ba ba cũng

đã xem như là ” Hoà hợp”. Đương nhiên ba ba thần kinh thô không để ý đến vẻ lạnh nhạt của Levi mà thường xuyên đùa cùng hắn. Levi cũng ngoài ý muốn thường xuyên chạy đến xem ba ba làm thí nghiệm, đại khái nhiệm vụ bắt giữ titan tạo thành đã kích rất lớn cho hắn, chính là hắn che giấu rất khá, không dễ bị phát giác.

Rốt cục đến giữa trưa ngày thứ năm, ba Petra giờ lên cốc chịu nóng, thở dài một hơi: ” Cuối cùng cũng thành công”

Chúng ta một ngã trái ngã phải, bao gồm cả bên Levi, toàn bộ đều đứng lên.

Tay Hanji run run tiếp nhận cốc chịu nóng, sau đó lấy một chén nước, đổ tất cả lên.

Một giây, hai giây, mười giây, 1 phút, 2 phút,.....

Tay Hanji run run, giờ lên đao bấm xuống

” Àm” một tiếng, giao thể kia không tồn tại gì.

Hanji ném thanh đao, kích động ôm cổ ta: ” A a a a a, thành công a!!!”

Ta bị Hanji ôm cũng nhin không được cười ra tiếng. Xuyên thấu qua vai Hanji, ta thấy ba ba đặc ý nhìn ta, tựa hồ muốn nói: ” Xem, xem, ba ngươi lợi hại đi!!”

Bỗng nhiên Levi tới trước mặt ba ba. Hắn nghiêm cẩn cúi mình vái chào, trầm giọng nói: ” Lần này, thật sự cảm ơn ngài!”

Ba Petra ngẩn ngơ, trên mặt mang theo biểu cảm thụ sủng nhược kinh: ” Làm sao, làm sao!” Hắn ngẩng giờ ngón tay cái với ta, ý tứ đại khái là: ” Con gái, ánh mắt ngươi không sai!”

Ta nhất thời cảm giác không thích hợp. Thật không thích hợp!

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Melinda

Editor: Sec – chan

Sau khi xác nhận lại giao thể, ba ba trở về nhà. Mà ta bởi vì ngày nghỉ đã sớm kết thúc, cho nên trực tiếp trở về binh đoàn.

Tin tức đạn pháo giao thể thành công hắn là rất nhanh liền truyền cho toàn bộ binh đoàn trình sát biết. Tuy nhiên vẫn chỉ giữ bí mật trong binh đoàn trình sát. Cho nên, tin tức ta cùng Hanji trong một đêm họp tác nghiên cứu đạn pháo thành công truyền khắp toàn bộ binh đoàn, ta cũng bởi vậy nghênh đón đóa hoa đào đầu tiên trong cuộc đời.

Cũng là một đóa hoa đào kỳ quái.

“Học tỷ..... Ngươi thật sự thật là lợi hại! Có thể làm quen với ta chứ?” Một cô gái trắng nõn ngăn cản đường đi căn tin của ta.

“A?” Ta không phản ứng lại, chỉ ngây ngốc đứng.

“Cái kia..... Ta gọi Melinda.” Cô gái ngượng ngùng cúi đầu, ánh mắt khe khẽ liếc ta.

“.....” Không phải chứ.....

“Nghe nói học tỷ cùng phân đội trưởng cùng nhau nghiên cứu chế tạo ra loại đạn pháo rất lợi hại?” Mâu hồng trên mặt cô gái tên là Melinda càng hồng hơn, “Có thể Hẹn Hò..... không?”

Gì gì gì gì gì! Ta tựa như bị thiên lôi bổ trúng, đầu vầng mắt hoa, tay chân chết lạng, hoa cả mắt, đầu óc đường ngẩn. Đợi chút a ta còn chưa có chuẩn bị tốt! Yêu đương cái gì có phải hay không quá sớm! Hơn nữa đối phương lại là một cô gái! Tại sao lại đột nhiên như vậy!

“Petra học tỷ, ngươi làm sao vậy?” Cô gái lo lắng vươn bàn tay nhỏ bé sờ sờ trán của nàng, “Sắc mặt tại sao tệ như vậy.....”

“Phốc!” Ta duy trì không được, phun ra một ngụm máu, bị phản quơ quơ, đầu rơi xuống trên đất.

Trong lòng ta cái kia trăm mối ngổn ngang. Ta gian nan ngẩng đầu: “Cái kia. Ngươi vì sao không đi tìm Hanji.”

Chỉ thấy kia cô gái xấu hổ mà lại kiên định nói: “Bởi vì ta thích Petra học tỷ.”

Ta lại phun ra một ngụm máu. Nói đến cùng xuyên không sau phun máu cái gì đều không có, nhưng là lại cùng cô bé này tiếp tục nói phỏng chừng ta sẽ mất máu quá nhiều mà chết.

Một đôi giày đi đến trước mặt ta, sau đó dừng lại.

Ta giống như bắt đến phao cứu mạng: “Cứu ta.” Ngẩng đầu vừa thấy.

Má ơi, là Levi!

Chỉ thấy Levi một thân sát khí lạnh lùng nhìn quét cô bé kia, vì thế trên khuôn mặt trắng hồng cô lộ ra những làn sương

Levi chậm rãi mở miệng: “Không đi luyện tập cho tốt mà chạy đến đây tỏ tình sao. Rác rưởi” (A nói quá đáng quá)

Mặt cô gái đỏ rực lên, vội vàng nói một câu xin thứ lỗi liền bỏ chạy mất.

Levi nhìn bóng lưng cô gái biến mất, lại quay đầu tà nghệ tà liếc mắt một cái. Trái tim nhỏ của ta run lên, cho rằng hẳn muốn giáo huấn ta, nhin không được rút lui đâu. Tuy nhiên hẳn chính là nhìn nhìn ta quỳ rạp trên đất, khuôn mặt vốn bất động hơi chuyển, tỏ vẻ ta thật bản, người con trai kiết phích này ghét bỏ ta.

“Ta ân binh trưởng đã không giết.” Ta roi lệ chân thành cảm thán.

“Shi.” Levi nhẹ nhàng lướt qua, chỉ để lại ta ghé vào tại chỗ lệ nóng rơi trùng chiêm ngưỡng bóng lưng 1m6 của hắn.

Gần nhất mọi việc không lành a.

Lúc ta nằm sấp hồi hận thương xuân thu buồn, Nico vội vàng chạy tới, vừa thấy bộ dáng này của ta, nhất thời không phúc hậu cười ha ha: “Petra ngươi làm cái gì a! Thế nào lại bỏ xuống đường như con đĩa a!”

“Ai là đĩa a!” Ta lời lẽ chính nghĩa phản bác, “Ngươi tại sao tới khéo như vậy?”

Nico thật vất vả mới ngừng cười được: “Ta vừa mới nhìn thấy binh trưởng Levi, hẳn bảo ta đến mang ngươi trở về, ta còn tưởng rằng ngươi ra chuyện gì đang bị phạt chạy bộ linh tinh đâu.”

Ta cá giận nói: “Ta là cái loại này người sao!” Nói xong liền buồn bực đứng lên: “Ngươi nói, ta đời này còn có hi vọng sao?”

“A?” Nico lau nước mắt, hoàn toàn không chú ý ta đang nói cái gì.

Ta thờ dãi: “Ai, quên đi.”

Nico một mặt mờ mịt: “Ngươi lại làm sao? Động kinh sao? Thần bí lắm nhảm.”

Từ ngày đó bắt đầu, đoá hoa đào kỳ quái của ta càng khai lại càng khai càng mỹ lệ, càng khai càng quyến rũ, đón làn sương ban mai của mùa xuân mà khỏe mạnh trưởng thành.

Mỗi ngày ba lần đi nhà ăn ta nhất định sẽ ở trên đường “Ngẫu ngộ” cô gái tên Melinda. Lúc huấn luyện luôn có thể thấy mặt nàng, ngay cả khóa văn hóa đều có thể nhìn thấy nàng ngồi ở cách ta không xa không gần, ngẫu nhiên cắn cắn bút quay đầu nhìn xấu hổ cười.

Đại khái là sợ có người giống Levi đột nhiên chạy đến, Melinda không chủ động tìm ta, ngẫu nhiên ở trong khóa nhờ ta cho nàng mượn cái gì đó, mặt nàng đều lộ ra những tia ửng đỏ. Ta nhất định là chân tay luống cuống theo bản năng đem nàng muốn mượn gì đó đưa qua đi. Có mượn còn có trả, cứ như vậy lại một phen ép buộc, vì thế ta mỗi lần đều tri kỷ nhắc nhở nói: “Ngươi cứ mượn đi, không cần trả lại, ta nơi này còn nhiều.”

Xem Melinda phần mặt hàm đất vụ xuân đang muốn chới từ, ta cố nén trụ học máu xúc động, vội vàng chặn đứng lời của nàng: “Thứ này nhà của ta có rất nhiều, ngươi cứ việc dùng.”

“Vây. Cám ơn.” Melinda đỏ mặt mang theo một trận làn gió thơm xoay người mà đi, lưu lại ta một người đứng ở tại chỗ sững sờ.

Ta thật nghi hoặc: Ta bộ dạng có đào hoa đến vậy sao?

Lấy ra gương, ta lần thứ một nghìn lễ một tình tế đánh giá mặt mình. Tuy rằng không thể nói rõ rất xinh đẹp, nhưng ít nhất rất thanh tú. Lông mi dài, mắt to, làn da trắng nõn, tóc ngắn màu vàng.

Ta ra kết luận chính mình thanh tú, vì thế liền bỏ gương xuống, yên tâm thoải mái tiếp tục mặt dày nhận ánh mắt của Melinda cùng lễ rửa tội.

Nhưng là ông trời ơi, ta thật sự không tính toán ở cùng một cô gái a!!

Bộ dạng này qua vài ngày, Melinda thấy hiệu quả không lớn, lại thay đổi chiêu mới. Hoa đào nở như củ đón gió mà phấp phới.

Sự tình bắt đầu vào một buổi sáng sớm.

Bình lính cùng nhau rời giường sẽ lấy nước rửa mặt cùng nước uống một ngày. Vì thế ngày đó ta mơ mơ màng màng tỉnh lại, thay xong quần áo, mặc đồng phục chuẩn bị ra ngoài lấy nước sôi.

Vừa ra khỏi cửa, ta liền thấy ba cái phích nước đặt ngay ngắn chỉnh tề trước cửa, bên cạnh là Melinda đứng cười.

Áo khoác trong tay ta ” Xoẹt ” một tiếng liền rơi trên mặt đất.

Ta nhu nhu ánh mắt, liếc mắt nhìn Melinda một cái, lại xoa xoa ánh mắt, lại liếc mắt nhìn Melinda một cái.

Nụ cười rạng rỡ của Melinda hơi có xu thế co rút, vì thế nàng liền đổi thành mỉm cười, mơn miêng ôm môi, một cảm giác thật dè dặt.

”Petra học tỷ, người không phải đang nằm mơ ư?”

Ta a một tiếng, như trước cẩn thận nhìn bốn phía. Thời gian rất sớm, trên hành lang không có người, xuyên thấu qua cửa sổ có thể vô tình mà thấy được nắng sớm.

Ta nghĩ nghĩ, rốt cục không xác định hỏi một câu: ”Người ở trong này làm chi?”

”Giúp người lấy nước nha.” Melinda mặt đỏ lên, tựa hồ ở oán trách ta nhìn không thấy những phích nước bên chân nàng, vì thế cố ý mân mê cái miệng nhỏ nhắn chỉ chỉ tay về phía phích nước, ”Nhạ, đều ở chỗ này đây.”

Ta thật mờ mịt hỏi tiếp: ”Người vì sao phải giúp ta lấy nước?”

Melinda mây đỏ gợn lên: ”Người. Người rõ ràng biết đến.”

”Nga.” Ta giật mình một cái, đột nhiên phản ứng lại với quan hệ phiến toái giữa chúng ta, nhất thời tỉnh hơn phân nửa, trên mặt bật cười: ”Cái kia. Không cần đi, quá phiến toái. Chính người cảm lại mà dùng.”

Melinda vừa nghe, nhất thời hộc mắt đỏ lên: ”Học tỷ, người ghét bỏ ta?”

”Không phải a.” Ta vội vã phủ định, sau đó hoàn toàn không biết nên nói cái gì kế tiếp.

Một luồng ánh mặt trời đã xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu vào trên hai người. Phòng ngủ phía sau bắt đầu có động tĩnh, có người tỉnh.

Melinda tựa hồ có chút sợ hãi người khác thấy nàng tới tìm ta, ngượng ngùng cúi đầu: ”Ta đi trước !” Sau đó không đợi ta phản ứng lại, trực tiếp chạy đến góc hành lang, sau đó quay người lại, biến mất.

Một trận gió nhẹ nhàng thổi qua, ta nhìn không được run lấy bầy.

Trên thực tế hành vi của Melinda khiến ta dường thành mỗi đêm trước khi ngủ lấy trước nước của ngày hôm sau. Tuy rằng không thể uống đến nước sôi, nhưng là so với việc để Melinda lấy nước thì ta thả uống nước lạnh còn hơn.

Nhưng là Melinda hiển nhiên không có bụng tha cho. Sau sự kiện lấy nước, ta phát hiện lúc đi cười ngửa Melinda sẽ trước tiên giúp ta chuẩn bị tốt yên ngựa, đi học văn hóa nàng sẽ giúp ta tìm sẵn những cuốn sách cần dùng, lúc ăn cơm nàng giúp ta chiếm chỗ.

Hơn nữa ở trên yên ngựa, trên sách giáo khoa, thường xuyên có thể nhìn đến tin nhắn tình yêu nàng lưu lại.

Trên sân huấn luyện có thể ngẫu nhiên nhìn thấy ánh mắt Levi lạnh như băng (a ý gato), ánh mặt ngạc nhiên của Hanji, ánh mắt bình tĩnh của đội trưởng, nhưng những ánh mắt này chút đều bị Melinda trực tiếp bỏ qua không nhìn.

Vì thế ta lại dường thành thói quen chuẩn bị đồ trước 15 phút. Phải làm trước Melinda a.

Trên lớp học văn hóa, Nico nâng mặt nói với ta: ”Người chính là rất ôn nhu rất mềm lòng, trực tiếp từ chối liền không có việc gì.”

Ta bị thương gật gật đầu: ”Người nói rất đúng, mà ta lại hạ không được quyết tâm đến. Nhiều năm như vậy a, khó được có ai theo đuổi ta như vậy, tóm lại có chút cảm động. Huống hồ người ta nếu thật tâm thích ta, ta đây nói ta một chút cũng không thích nàng, thật đã thương người a.”

Nico nhìn chăm chăm ta, nửa ngày, phun ra một câu: ”Trang điểm.”

Ta đang muốn trả lời, mắt thoáng nhìn thấy Melinda ngồi phía trước quay đầu lại, xấu hổ cùng giận dữ liếc mắt nhìn ta một cái, lại nhanh chóng quay đầu lại đi.

Lời định nói ra bỗng chốc đảo ngược lại xuống bụng.

Tan học, ta cùng Nico đi ra phòng học, nhìn thấy Hanji đi tới. Nàng một tay lại một tay ôm lấy bả vai chúng ta, ánh mắt lại nhìn Melinda cách đó không xa, khóe mắt loăn loăn che giấu không được ý cười: “Thế nào? Cô bé kia vẫn đang theo đuổi người?”

“Ài, đừng nói nữa.” Ta có chút buồn bực. Nico ở bên cạnh vui sướng khi người gặp họa cười trộm.

Hanji nhất thời có chút cảm thán: “Thực sự có nghị lực a.” Quay đầu, nàng cười hì hì nói với ta: “Mô hình đạn pháo đã làm tốt lắm, người khi nào đến phòng thí nghiệm nhìn xem?”

Ta đành tạm biệt Nico, đi theo Hanji đến phòng thí nghiệm.

Một bước tiến vào phòng thí nghiệm, ta liền nhìn đến đạn pháo được đặt ở trung tâm, nhất thời hai mắt đăm đăm.

Đạn pháo hình trụ, đầu đạn phía trên là hình nón, mặt ngoài bị mài bóng loáng. Hanji hưng phấn mà xao xao đạn pháo: “Làm tốt giao thể về sau liền trực tiếp chân không gửi ở trong đạn pháo, đến lúc đó dù một tá titan đến, đạn pháo xác thể nổ tung, giao thể liền quần quanh thân chúng!”

“Thật sự tốt lắm ôi.” Ta cũng thật hưng phấn, trong lòng còn có một chút chờ mong, muốn nhìn một chút loại này đạn pháo trong lúc thực chiến có phát huy được tác dụng hay không.

“Cho nên hiện tại nghiên cứu chế tạo tốt lắm, ta quyết định vẫn là kêu nó ‘Hồ dính nước mũi tinh tinh bitch-online.no397’.” Hanji hăng hái tuyên bố, “Bởi vì là thí nghiệm thứ 397 thành công!”

Ta nhất thời có chút choáng váng, đồ đồ lấy cái bàn bên cạnh. Hanji quả nhiên rất chung tình với cái chuyện đặt tên này.”

Giờ phút này, cửa bị đẩy ra, đội trưởng mang theo một đám người tiến vào.” Mô hình đạn pháo hoàn thành? Ta vừa hợp xong liền chạy tới.”

Ta liền phát hoảng, theo bản năng xê dịch về phía sau.

Tựa hồ không có người phát hiện ta này động tác nhỏ. Hanji thật tự nhiên trả lời: “Đúng rồi, vừa mới hoàn thành đâu, ta hiện tại liền đem kết cấu đạn pháo giới thiệu cho các người một chút đi.”

Đội trưởng không hề dị nghị. Vì thế Hanji hưng phấn mà bắt đầu giới thiệu: “Các người xem bề ngoài đạn pháo cùng bề ngoài của đạn pháo phổ thông không khác biệt lắm, giao thể gửi ở xác thể chỗ này.” Hanji tay chân cùng lúc sử dụng, lúc nói mặt đầy ánh hồng quang, tim đập gia tốc.

Ta đứng ở bên cạnh yên lặng nhìn.

Hanji thao thao bất tuyệt nói, chân ta bắt đầu có chút mỏi, tính toán đối đáng đứng, kết quả chân mềm nhũn, cả người liền đổ về phía sau, nhân tiện liền đụng vào người ở phía sau ta.

“Thực xin lỗi!” Ta còn chưa có đứng lên liền xin lỗi trước, ngẩng đầu đã thấy đến tất cả mọi người đang kinh sợ nhìn ta.

Không phải chứ.

Ta có chút cứng ngắc nhìn lại, người bị ta đụng vào là Levi.

Bỗng nhiên trong đầu ta xuất hiện hình ảnh:

“Trên thực tế trong cái phòng này nhỏ hơn Levi chỉ có ta thôi, cho nên Levi nếu muốn nhìn đến thí nghiệm thì phải đứng sau ta. Đứng sau người khác thì cái gì đều không nhìn thấy. Ta tại sao không sớm nghĩ đến điểm này! Chờ một chút phải ghi vào sổ để nhớ kỹ!”

Đây là kinh nghiệm đúc kết từ lần trước làm thí nghiệm cùng Hanji đi! Hồngбет! Lúc đó quên ghi vào sổ!

Hơi thở từ vong này! Ta lặng lẽ ngắm áo khoác Levi bị dính đầy tro bụi, khóc không ra nước mắt.

“..... Người lưu lại sau khi xong.” Levi trầm ngâm một hồi, rốt cục quyết định lần này sẽ không bỏ qua ta.

Ta rơi vào khủng hoảng, khuôn mặt chết lặng.

Thực ra Hanji vừa hưng phấn liền có thể nói thật lâu. Mãi cho đến thời gian cơm chiều nàng mới tạm dừng một chút để mọi người đi ăn cơm chiều.

Vì thế mọi người đi qua ta đều dùng vẻ mặt thương hại cùng lực bất tòng tâm nhìn ta.

Ta tỏ vẻ thật hoảng sợ.

Mọi người đều rời khỏi, chỉ còn ta cùng Levi.

Ta cúi đầu đứng, không có phân phó của Levi không dám vọng động.

Qua thật lâu, Levi mới nói: “Đi ăn cơm trước đi.”

Vì thế ta liền lí nhí đi theo Levi đến căn tin. Ở căn tin, ta không hề ngoài ý muốn gặp được Melinda. Nàng vẫn như cũ ở giúp ta chiếm vị trí, xem ra là sót ruột chờ. Thấy ta cúi đầu đi theo Levi đi vào căn tin, Melinda lấp bắp kinh hãi, trong mắt có một chút kỳ quái, nhưng là không dám lên tiến lên bắt chuyện.

Ta thấy cô nương nhà người ta lo lắng, còn lặng lẽ chớp chớp mắt với nàng, tỏ vẻ ta không sao.

Levi phát hiện động tác nhỏ của ta, cũng nhìn về phía Melinda. Melinda nhất thời có chút sợ hãi, cúi đầu, mặt bởi vì quần bách mà đỏ lên.

Kế tiếp, ta mất hồn ăn bữa tối cùng Levi.

Nói đến cùng, nếu không phải ta ở loại tình cảnh này, nhìn Levi ăn cũng là loại hưởng thụ. Hắn động tác thập phần tao nhã, lại ngăn gọn lưu loát. Không giống quý tộc như vậy quá đáng già mồm cái káo. Ta cùng Hanji, Nico ăn cơm thời điểm, xa xa nhìn Levi, thường xuyên sẽ nhịn không được mà tán thưởng.

Nhưng là hiện tại. Ta ngay cả giương mắt nhìn hắn cũng không dám a!

Cứ như vậy hoảng sợ miễn cưỡng ăn xong cơm chiều, Levi thật khí phách đứng lên cất bước rồi đi, ta vội vã nhắm mắt đuổi theo phía sau, trong lòng hơi nghi hoặc: Ta còn tưởng rằng là phạt chạy bộ cái gì, kết quả Levi ngược lại mang ta đi ăn tối. Hắn đến cùng muốn làm gì a..

Ta đi theo Levi, trong lòng miên man suy nghĩ, ngay cả hắn dừng lại bước chân đều không biết, vẫn như cũ đi về phía trước, lại một lần nữa đụng vào hắn.

“Thực xin lỗi.” Ta bặt xin lỗi, nghĩ rằng hôm nay ta thật sự phải đi về mộ rồi.

Nhìn quanh bốn phía, ta phát hiện chúng ta đang đứng ở quảng trường trung ương của binh đoàn trinh sát. Quảng trường này bình thường là dùng cho đội trưởng tuyên bố công việc trọng yếu cùng với việc tụ họp, mấy ngày luôn luôn không sử dụng, hiện tại trên đất có một tầng lá rụng thật dày. Ta mặc danh kỳ diệu, không biết Levi vì sao muốn đem ta đưa nơi này.

Chỉ thấy Levi lấy từ góc quảng trường một cái túi to, lại từ trong túi lấy ra hai bộ quần áo.

Đây rõ ràng là áo khoác dùng dọn dẹp vệ sinh a.

Ta ngốc lẳng xem hắn.

Levi đem áo khoác bỏ ra, thân hình 1m6 rắn chắc. Hắn nhanh chóng khoác lên người bộ áo khoác dọn dẹp vệ sinh, mang khẩu trang lên, sau đó lấy qua một cái chổi. Toàn bộ quá trình không vượt qua 1 phút, ta xem mà ngây cả người, phản ứng lại liền liên tiếp vỗ tay.

Lúc này, Levi lạnh lùng tà nghệ ta liếc mắt một cái: “Còn đứng ở nơi đó làm gì?” Hắn cầm lấy một bộ áo khác ném về phía ta. Ta mờ mịt mà bắt lấy, suy nghĩ nửa ngày, mới mở miệng hỏi: “Binh trưởng. Người đây là muốn ta mặc?”

Levi có chút không kiên nhẫn: “Vô nghĩa. Người tối hôm nay muốn cùng ta dọn sạch sẽ quảng trường này.” Hắn nói xong, liền nâng chổi dọn dẹp.

Ta dứt một tay vào áo, vọng nhìn lên trời, lại khoác nốt tay áo còn lại, lại nhìn trời một chút.

Hôm nay bầu trời đêm thật vắng lặng, ngôi sao trên trời phi thường sáng chói. Rất đẹp, đẹp đến nỗi khiến người ta khó thở.

Càng khiến lòng ta càng thêm rối rắm

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Kế Sách Của Melinda

Editor: Sec – chan

Tối hôm đó bạn đến hơn nửa đêm, lá rụng trên quảng trường đều được dọn sạch.

Levi lạnh nhạt coi đồ dùng quét dọn xuống, sau đó lại mang theo ta đi giặt quần áo.

Cuối cùng đợi đến sau khi mọi việc kết thúc, hắn nhẹ nhàng phiêu phiêu nói một câu “Hôm nay vất vả, buổi tối ngày mai lại tiếp tục” Sau đó liền nhẹ nhàng lướt qua.

Lưu lại ta đành đi ngủ bù cùng với đôi mắt thâm.

Buổi sáng ngày thứ hai, ta vất vả lắm mới nâng người dậy được, thất thần mà đi múc nước.

Buổi tối ngày hôm qua đi quảng trường quét dọn, lúc về ký túc xá đã qua nửa đêm, hoàn toàn quên mất việc múc nước.

Vừa mở ra cửa, trong lúc mơ màng lại nhìn thấy Melinda đứng ngoài cửa, bên cạnh không hề ngoài ý muốn là một loạt phích nước.

Áo khoác ta ” Lạch cạch ” một tiếng rơi trên mặt đất.

Ta nghĩ nghĩ, mờ mịt hỏi nàng:”Ngươi làm sao mà biết đêm qua ta không lấy nước?”

Melinda vẫn như cũ nở nụ cười tươi rói :” Ngày hôm qua ta thấy ngươi cùng binh trưởng Levi quét dọn ngoài quảng trường, cảm thấy ngươi đêm qua khẳng định không rảnh đi lấy nước..... Cho nên.....” Trên mặt nàng hiện lên vẻ tươi cười ngượng ngùng.

Mặt ta nhất thời đỏ lên: Vốn ta múc nước vì tránh đi cô bé này kết quả cô bé nhà người ta không chỉ nhìn ra mà còn lại thông cảm với ta, thấy ta quên lấy nước nên trì kỷ đưa đến..... Bây giờ trông ta có vẻ rất nhỏ mọn.....

Ta sừng sốt nửa ngày, Melinda luôn luôn khẽ cười nhìn ta.

Vì kéo dài thời gian, ta cố ý làm chậm động tác nhặt lên áo khoác. Trong quá trình ta lấy áo, Melinda luôn luôn ngượng ngùng tươi cười chăm chú nhìn ta.

Rối rắm nửa ngày, ta rốt cục quyết định nhận ý tốt của nàng. Ta lấy đến bình nước, cười cười với nàng:”Cám ơn.”

”Làm sao!” Melinda cuống quýt trả lời, khuôn mặt nhỏ nhắn bởi vì kích động mà đỏ lên.”Nhưng là Petra học tỷ, tối hôm qua vì sao lại quét dọn quảng trường cùng binh trưởng Levi đâu?”

”A, còn không phải bởi vì lỡ chân dẫm nhầm sau đó bị hấn trừng phạt.....” Ta theo bản năng thốt ra, vừa nói xong lại cảm thấy có chút không ổn, cái loại nguyên nhân này nhất định sẽ làm hư hỏng hình tượng quang hy của ta trong lòng Melinda. Nhưng mà kỳ thực ta cũng không thích nàng. Nghĩ như vậy ta liền an tâm lại.

Melinda bỗng thờ dãi nhẹ nhõm một hơi:”Nguyên lai là như vậy a.” Ngẩng đầu, lại dùng nụ cười đẹp tươi của nàng nhìn ta:”Vây ~ học tỷ, ngươi chậm rãi dùng, ba phích nước ầm ầm là đủ. Ta đi về trước !” Nói xong khoan khoái tự nhiên mà chạy xuống cầu thang.

Ta bị tươi cười của nàng làm cho hoa mắt lên, nửa ngày mới có phản ứng lại. Thật là cô gái sức sống thanh xuân a. Vẫn luôn luôn lo lắng cho ta sao?

Nếu không ta liền theo ý nàng?

”Này! Đang ngăn người cái gì a!” Ta bỗng nhiên bị Nico rống, giật mình tỉnh người lại.

”Ngươi đừng quên hôm nay huấn luyện đấu thuật nga.” Nico xoa thắt lưng bất mãn nhìn ta, ”Hiện tại đã bắt đầu ! Huấn luyện viên người ta đều sắp nói giải tán!”

”Thực có lỗi.....” Ta hơi hơi cúi đầu, sau đó đánh một quyền qua.

”Ngươi tại sao vừa nói chưa dứt lời liền đánh a!” Nico linh hoạt xoay thắt lưng tránh thoát, cúi thấp người, phản ứng lại đánh một quyền vào bụng ta. Ta nhớ được đầu, ngực bụng cùng phần eo tuyệt đối không thể bị đánh tới, vì thế vội vàng lui về phía sau, kéo ra khoảng cách với Nico.

”A, phản ứng rất nhanh thôi ~” Nico trêu đùa, dưới chân lại đột nhiên phát lực, vọt tới phía ta. Ta lập tức né sang bên phải, ngồi xổm xuống chống đỡ bằng hai tay, chân trái vươn ra muốn quét chân Nico. Nico thu lực, nhảy lên tránh thoát đòn quét. Ta vội vã thu hồi chân lại, lui về phía sau một bước. Ta vừa lui lại, đòn cước của Nico cũng đã đánh ra. Ta dò xét thấy nàng bỗng chốc không thu được lực, trực tiếp đẩy lưng của nàng. Nico mượn lực ngã về phía trước rồi nhanh chóng đứng lên theo tiếp tục.

Đội nửa ngày ta vẫn chưa ra tay, Nico bỗng nhiên ra quyền đâm vào bụng ta. Ta chợt chạy đi lên, chế trụ tay của Nico

”Ồi? Trước kia ngươi không dùng qua chiêu này a.” Nico rút tay về, một mặt ngạc nhiên.

Nét mặt già nua của ta đỏ ửng lên, ngượng ngùng xoa xoa đầu mũi, nói cho nàng đây là lần trước đấu với Levi, ta học trộm.

Nico cũng gãi gãi đầu, thần sắc có chút khác thường:”Nói đến binh trưởng.....”

Ta biết Nico nếu vô đầu thì nhất định sẽ là chuyện gì quan trọng, ta liền vành tai lên nghe.

Nico rối rắm vô đầu nàng lại thành một mớ, ập a ập ứng mở miệng:”Cái này..... Nếu không ngươi đi theo sau ta? Như bây giờ thì ta không biết nên diễn tả với ngươi như thế nào.....”

Ta nhất thời ngẩn người: “Có cái gì khó mà nói? Chẳng lẽ là người phát hiện bình trường hấn có chuyện gì cổ quái? Không phải là khiết phích thôi, chúng ta đều biết đến nha.”

Nico có chút rối rắm nói: “Không phải. Đến lúc đó ta tới tìm người, chính người đi sẽ biết.”

Ta rất buồn bực, nhưng vẫn đáp ứng lại.

Huấn luyện vừa kết thúc, ta đi ra sân huấn luyện, cánh tay đã bị người kéo lại. Nhìn lại, là Melinda.

Nàng hôm nay đặc biệt tới. Hiện tại nàng đang lôi kéo tay ta về phía căn tin.

Ta nghĩ nghĩ, cảm thấy hôm nay nàng vất vả lấy ba phích nước giúp ta, bần khoản, cho nên ta cũng đành mặt dày để nàng tùy ý lôi kéo.

Đến căn tin, cầm com trưa, Melinda ngồi đối diện ta, ăn một miếng liền cười cười nhìn về phía ta.

Ta nghĩ nghĩ, cảm thấy hôm nay nàng vất vả lấy ba phích nước giúp ta, bần khoản, cho nên ta cũng đành mặt dày để nàng nhìn.

Đột nhiên, Melinda mở miệng: “Petra học tỷ.....”

Thần kinh ta đột nhiên căng thẳng lên, chờ câu tiếp theo của nàng.

“Người tại sao không ăn a?” Melinda nghiêng đầu thật đáng yêu hỏi ta.

Thần kinh vừa rồi căng thẳng của ta đã yên tĩnh lại: “A..... Đúng ách, bỗng chốc đã quên.”

“Àn.....” Melinda như đâm chiều gật gật đầu, đột nhiên lại mở miệng: “Petra học tỷ, người nói chúng ta hiện tại..... Có tính là đang hẹn hò không?”

Ta vừa uống xong một ngụm canh, bỗng chốc liền phun ra.

Melinda thật nghiêm cẩn nhìn chăm chăm ta. Ta thật rối rắm a.

Như bây giờ, nếu ta không đồng ý với nàng, tránh không được gánh vác cái danh xấu “Lừa gạt cô gái nhỏ bé lại bội tình bạc nghĩa”, dù sao Melinda làm nhiều chuyện cho ta mọi người đều biết, hiện tại ta còn ngồi ăn com đối diện nàng. Hơn nữa nói đến cùng Melinda cũng thật sự rất quan tâm ta, trong lòng ta cũng bắt đầu có chút buồn lòng.

Melinda nhìn ta cúi đầu chậm chạp không ra tiếng, sắc mặt dần dần trắng bệch. Ta vô tình chăm chú nhìn, thấy nàng dĩ nhiên là bộ dạng chực khóc.

Ta nhất thời ngẩn ngẩn cả người.

Melinda thấy ta nhìn chăm chăm nàng, nước mắt rốt cục chảy xuống dưới: “Học tỷ..... Người có phải ghét bỏ ta không?.....”

Ta nhất thời luống cuống tay chân nửa ngày mới lấy được khăn từ trong người lau mặt cho nàng.

Kia Melinda lấy khăn tay thả xuống đất, tình chân ý thiết khóc nói với ta: “Học tỷ..... Ta thật sự khiến người chán ghét sao? Nếu..... Nếu là như vậy, ta còn không bằng đi ra ngoài để cho titan ăn luôn.....”

Chân tay ta cũng hoảng cả lên, bỗng chốc liền ngã từ ghế tựa xuống.

Nghe được Melinda còn đang khóc, ta quỳ rạp trên mặt đất gian nan nói: “Ta..... Ta đáp ứng người.....”

Thanh âm nức nở của Melinda rất nhanh liền ngừng lại. Ta ngẩng đầu, nhìn thấy nàng một mặt kinh hi mà nhìn ta, biểu cảm trên mặt giống như trời đông giá rét thối lui xuân về hoa nở.

Nàng run giọng hỏi: “Thật vậy chẳng? Petra học tỷ..... Người..... đồng ý th.. thật?”

Ta nỗ lực ngồi lại trên ghế tựa: “..... Là nha.” Ta không đáp ứng người người sẽ tìm cái chết.

Tiếng vang lúc ta ngã xuống quá lớn, không ít người trong căn tin đều nhìn về phía bên này.

Melinda được đến lời khẳng định của ta, khuôn mặt vui sướng của nàng khiến mọi người đều chú ý đến phía chúng ta. Nàng hoảng loạn nhìn quét một chút bốn phía, mặt nhất thời đỏ, cúi đầu thật sâu.

Ta cũng nhìn quét một chút, lại ngoài ý muốn giao mắt với Levi. (Ồi ôi!)

Levi mặt không biểu cảm nhìn ta, tựa hồ có chút đâm chiều. (A ấy biết mình thích Petra rồi nên đang xác định lại xem Petra có bách hợp không ý mà!!! Oh my Levi!)

Ta bất đắc dĩ cười một cái xem như chào hỏi.

Vì thế toàn bộ buổi chiều, Melinda đều luôn luôn kề cận ta. Ta vừa đáp ứng hẹn hò với nàng, việc đã đáp ứng người khác cũng nên làm được, cũng chỉ đành để nàng đi theo.

Melinda luôn luôn thật khoan khoái, một hồi lại một hồi nói với ta “Chúng ta chờ lúc nào rảnh đi ra ngoài đi dạo được không?” Lại nói “Học tử, người về sau không cần lui tới nhiều với nam nhân nha, ta sẽ ghen”. Cách không bao lâu, nàng còn nói: “Học tử, ta về sau luôn luôn bộ dạng này đi theo người được không?”

Đã đáp ứng con gái nhà người ta đều phải nghiêm cẩn làm được. Vì thế ta không có nghĩ nhiều liền đáp ứng nàng.

Melinda cười đến thật vui vẻ.

Nico buổi chiều nhìn thấy loại tình trạng này của chúng ta, liền phát hoảng, biểu cảm lại hình như có chút lo lắng. Khi đó ta đang bị Melinda quấn quýt lấy, không có phương tiện nói chuyện, đành mỉm cười một cái với nàng, tỏ vẻ muốn một chút lại tán gẫu.

Đợi đến lúc huấn luyện chiều kết thúc, ta thật thẳng thắn nói với Melinda ta có chuyện nói với Nico. Melinda nhìn qua có vẻ không vui, nhưng ngoài ý muốn trở nên dễ nói chuyện, tự mình đi trước.

Chờ Melinda đi, ta liền đi tìm Nico. Ta cũng chưa tìm nhiều nơi lắm, Nico liền vội vàng chạy tới.

Nàng tới nay, ta liền cười chào hỏi với nàng. Nhưng là Nico hoàn toàn không nhìn, đánh gãy lời nói của ta, trực tiếp hỏi: “Petra, người tại sao luôn ở cùng với nàng a?”

Ta ngẩn người, do dự một chút, vẫn là chi tiết bấm báo: “Nàng giữa trưa hỏi ta có đáp ứng làm quen với nàng không, ta đồng ý.”

Nico biến sắc: “Người như thế nào a! Tại sao lại đáp ứng!”

Ta có chút không hiểu: “Nàng đối ta rất tốt a, hơn nữa giữa trưa khóc đến chết đi sống lại……” Nói xong, mặt ta đỏ lên, “Nếu nàng thật sự để ý ta như vậy, cho dù là bách hợp cái gì…… Cũng thử xem đi, bằng không liền thật có lỗi với nàng.”

Nico nửa ngày không nói gì, cuối cùng rốt cục nói ra một câu: “Bản thân người ưu tú hơn nàng, mặc kệ là năng lực, tướng mạo hay là nhân phẩm đều tốt hơn nàng nhiều lắm, cần gì nhân nhượng như vậy.”

“A?” Ta nghĩ nghĩ, trả lời theo một lẽ đương nhiên: “Đã đáp ứng rồi người ta, vậy vô luận như thế nào đều phải làm được a. Nàng cũng làm cho người ta thích. Còn có, vì sao lại liên lụy đến nhân phẩm a?”

Nico cắn chặt răng, một phen giữ chặt cổ tay ta liền quay đầu chạy tới: “Người theo ta đến…… Cho dù về sau người có trách cứ ta, ta cũng muốn làm như vậy……”

“Nga. Ta sẽ không trách người.” Ta mặc danh kỳ diệu chạy theo.

Nico cứ tiếp tục chạy, ta lại nghe đến tiếng thở dài của nàng.

Chạy đến một góc cây cối rậm rạp, Nico bỗng nhiên dừng lại, một phen ấn ta nằm sấp, nàng cũng nằm sấp xuống theo.

Ta không rõ tình huống, đang muốn hỏi, Nico lại bám vào tai ta thấp giọng mà cấp tốc nói: “Ta ngày hôm qua nhìn thấy Melinda, trong lúc vô ý nghe được nàng cùng nàng một người bạn khác tán gẫu, nói chính là sau khi phát sinh chuyện này. Ta nghĩ thâm, chúng ta coi như là bằng hữu, ta phải cho người biết.”

Ta sững sờ một hồi, nghe giọng điệu của Nico cũng dự cảm đến sẽ là một chuyện trọng yếu, liền không lại ra tiếng, nín thở cùng đợi.

Qua không bao lâu, ta liền thấy Melinda đi ra, dựa vào thân cây đối diện ngồi.

Trong lòng ta ần ần đoán được chuyện này có quan hệ với Melinda, nhưng là nàng đi ra như vậy vẫn khiến ta có chút giật mình.

Melinda dựa vào thân cây hết nhìn đông tới nhìn tây, tựa hồ đang đợi người. Trong lòng ta nhất thời tò mò, nàng đang đợi ai đâu?

Lại qua một đoạn thời gian, ngay tại lúc ta bắt đầu cảm thấy trên người tê mỏi chuẩn bị nói cho Nico ta mặc kệ, bên kia đường xuất hiện một bóng người.

Ta nín thở ngưng thần xem. Bóng người kia dần dần đến gần, dĩ nhiên là Levi.

Ta ngây người ngẩn ngơ. Chỉ thấy Melinda thấy Levi, nhất thời đứng bật lên.

Trong lòng ta có chút không yên, lặng lẽ hỏi Nico: “Nàng sẽ không là đến phản đối chuyện bình thường trừng phạt ta đi?”

Nico không đành lòng vỗ vỗ bờ vai ta: “Đừng nói chuyện, xem tiếp sẽ biết.”

“Nga.” Ta chỉ phải quay đầu xem tiếp.

Liền như vậy một lát, Melinda đã đứng trước mặt Levi. Levi dừng lại bước chân, lạnh lùng hỏi: “Ngươi tại sao lại ở trong này?”

Melinda hơi cúi đầu: “Ta..... Biết binh trưởng mỗi ngày đại khái lúc này đều sẽ đi tắm rửa.”

Ta ngẩn người, chẳng lẽ nàng theo dõi Levi?

Trong lúc ta ngây người, Levi lại mở miệng: “Nói như vậy, ngươi tìm ta có việc?”

Melinda tựa hồ cố lấy dũng khí: “Binh trưởng Levi..... Ta thật thích ngươi, có thể làm quen với ta không?”

Tâm ta hơi giật mình. Không có nghe sai đi?

Thanh âm lạnh lùng của Levi lại vang lên, xuyên thấu bóng dáng mơ hồ tiến vào trong tai ta: “Nghe nói, ngươi đang theo đuổi Petra.”

Ta cũng ngẩn đầu, nhìn chằm chằm Melinda, chờ nàng trả lời. Mồ hôi lưu vào ánh mắt, tầm mắt có chút mơ hồ.

Nico ở một bên nắm chặt tay của ta.

Melinda còn cực đáng yêu cười cười, nói: “Ta cùng Petra học tỷ hoàn toàn không có loại quan hệ này, chính là bình thường ở chung tương đối thân mật mà thôi. Kỳ thật ta cùng Petra học tỷ kết giao bằng hữu cũng là bởi vì nàng cùng binh trưởng nhận thức, ta muốn tiếp cận binh trưởng.....” Cho dù tầm mắt mơ hồ ta vẫn như cũ có thể nhìn đến hai gò má đỏ bừng của nàng.

Hoàn toàn không nghĩ tới cô bé này vài giờ trước còn buộc ta làm quen với nàng nay lại tỏ tình với một người con trai khác.

Ta cực bình tĩnh rút lại tay từ tay Nico, lại cực bình tĩnh đứng dậy đi ra từ trong bụi cây.

Levi cùng Melinda nghe thấy động tĩnh, cùng quay đầu lại. Melinda thấy ta, khuôn mặt đỏ bừng kia bỗng chốc trở nên trắng bệch lại.

Ta trấn định đi ra phía trước, nâng tay lên đánh cho nàng một bạt tai. Ta vốn chưa từng nghĩ tới ta sẽ có ngày đi đánh con gái, nhưng là nàng đối với ta như vậy, đánh một hai cái cũng không tính quá đáng.

Luôn luôn cho rằng nàng thật sự thích ta, do đó nhân nhượng nàng. Kết quả nàng chính là lợi dụng ta để tiếp cận Levi.

Tay giờ lên cao, cổ tay lại bị bắt lấy không thể bỏ xuống. Ta quay đầu, thấy Levi cau mày nắm giữ cổ tay ta.

Ta nghĩ nghĩ, chậm rì rì thu tay. Levi cũng buông ra cổ tay ta. Hai tay ta ôm ở trước ngực.

Sắc mặt của Melinda đã thực trắng, miễn cưỡng kêu ta một tiếng: “Petra học tỷ.....”

Ta lắc đầu, nghiêm nghị nói: “Ngươi không cần bảo ta như vậy.”

Sắc mặt Melinda càng hoảng loạn hơn, môi rung động, lại nửa ngày chưa nói ra cái gì.

Levi ở phía sau ta hỏi: “Ngươi làm sao có thể ở bụi cây bên kia?”

“Ta.....” Ta vốn tưởng kiên cường một chút nói chuyện không liên quan tới ngươi, nhưng là quay đầu nhìn chằm chằm khuôn mặt than của Levi liền vô lực nói: “Ta đứng dịp đi qua nhìn thấy các ngươi.”

Levi cũng không có hỏi nhiều. Ba người cứ như vậy giằng co.

Ta đứng yên thật lâu, đột nhiên cảm thấy rất mệt, liền vẫy vẫy tay: “Melinda, tùy ngươi đi đi. Dù sao ta cũng không thích ngươi, ngươi theo ngay từ đầu liền không thích qua ta. Ngươi nếu thích Levi binh trưởng lời nói liền cùng hắn đi đi. Ta cũng lười quản.” Nói xong, ta cất bước liền tính toán thu tay lại chạy lấy người.

Thanh âm lạnh lùng của Levi lại lần nữa vang lên: “Ai nói ta sẽ mang theo nàng.” (A đừng giận chị nga! Lúc này chị chưa biết mình sẽ thích a!!! >.<)

Ta sùng sốt lại sùng sốt, ánh mắt liếc đến sắc mặt Melinda giống như người chết. Bước chân ta cứ như vậy trì trệ.

Levi lạnh lùng nhìn ta liếc mắt một cái: “Ta không muốn xem mấy chuyện linh tinh giữa hai người các ngươi.” Quay đầu bước đi, một cái liếc mắt cũng không thèm nhìn Melinda.

Ta đứng tại chỗ ngẩn người, cũng xoay người rồi đi.

Sau này Nico nói với ta, một ngày trước nàng vừa khéo nghe đến Melinda nói với bạn nàng sẽ tỏ tình với Levi. Melinda thậm chí ngay cả thói quen cuộc sống của Levi đều biết rõ đến từng chi tiết, cho nên biết khi nào thì có thể mai phục sẵn chờ Levi.

Lực lượng tình yêu thật vĩ đại. Một người, có thể bởi vì tình yêu đi lừa gạt một người không liên quan khác.

Ta không quá cao hứng. Ta đóng vai nhân vật phụ cũng quá bi tình.

Bất quá sau ta ngẫm lại, Melinda muốn tiếp cận Levi, lợi dụng người khác làm cầu nối là nhanh nhất. Mà trong lúc lợi dụng này, tỏ tình lại nhanh hơn chậm rãi trở thành bạn bè. Không có khả năng hướng người con trai tỏ tình, mà hướng người con gái tỏ tình lại rất tiện, muốn nói bách hợp cũng xong, nói không có mọi người tin tưởng. Mà nàng rất thông minh khi không xuống tay với phân đội trưởng Hanji, ta đây chính là người được chọn. Ta tiếp xúc với Levi nhiều hơn các nữ binh khác mà da mặt lại dày. Nàng luôn luôn kề cận ta, ít nhất có thể làm quen trước mặt Levi.

Lại nghĩ tới phía trước nàng theo ta nói “Học tử, người về sau không cần lui tới với quá nhiều nam nhân nga, ta sẽ ghen”, lúc đó liền vô tâm mà nghe, hiện tại nhớ lại, còn rất có thâm ý. Vừa tiếp cận Levi, vừa giải quyết được uy hiếp tiềm tàng.

Cho nên nói đứng ở góc độ của Melinda mà ngẫm lại, ta đều cảm thấy chuyện này cũng không khó chấp nhận quá.

Buổi tối ăn xong bữa tối, ta đang muốn trở về ký túc xá, Levi lại xuất hiện.

Ta cẩn thận nghĩ nghĩ, nhớ lại buổi tối hôm trước hẳn xác thực có nói “Hôm nay vất vả, buổi tối ngày mai tiếp tục” (Thực ra ta thấy đây là Levi đang tiếp cận Petra. Kiểu tiếp cận hơi lạ nhưng khá đáng yêu!! Đúng là Levi của ta mà), cho nên cũng liền ngoan ngoãn theo hắn đi.

Nhiệm vụ tối hôm nay là rửa sạch vũ khí của binh đoàn. Levi mở cửa. Ta xem thiết bị trong phòng đôi mắt không nhìn được tối lại

Cũng may trong phòng có ghế băng, không cần luôn luôn ngồi hoặc là đứng. Chiều lệ thường, ta mặc quần áo rồi an vị làm việc.

Levi ngồi ở bên cạnh ta. Lúc ta mài dây lưng, Levi đột nhiên mở miệng: “Người hận ta sao?”

Ta mờ mịt nghĩ nghĩ, trả lời: “Ta nên hận người sao?” (Thực sự mà nói, ta không biết nên dịch câu này nt này hay là “Ta vì sao lại hận người.” Hai câu này ý nghĩa khác nhau một trời một vực nha.)

Động tác Levi dừng một chút, sau đó lại tiếp tục. “Àn.”

Chuyện này ta vô luận suy nghĩ như thế nào, cũng chỉ được cho là một việc nhỏ. Tuy rằng lúc đó lòng ta buồn lòng, cũng có ý niệm thử ở cùng Melinda xem, lúc phát hiện cũng chỉ hơi thương tâm, vì dù sao cũng không có chân chính động tình.

Trong lòng ta là nghĩ như thế, ngoài miệng cũng là nói hắn ra: “Kỳ thật..... Ta cũng không thích nàng, lúc đó chính là cảm thấy nàng thật thích ta, cũng đối ta tốt lắm, nàng còn nói cái gì ta không đáp ứng nàng nàng còn không bằng đi làm thức ăn cho titan, ta mới đáp ứng ở cùng nàng. Lúc phát hiện bị lừa cũng thật khó chịu, nhưng chính là bởi vì không có thật sự thích nàng, cho nên hiện tại ngẫm lại cũng không có gì.”

Levi không hề phản ứng, ta có chút hoài nghi hẳn thực sự không nghe thấy. Bất quá theo tính cách của hắn, phỏng chừng cũng không quan tâm đến mấy cảm xúc nhỏ nhoi trong lòng ta. Nói trắng ra là hiện tại đối ta chính là cấp trên quan tâm cấp dưới mà thôi. Mặt khác, hẳn nghe được hay không cũng không sao.

Nói đến cùng..... Nếu nói là cấp trên thì phải quan tâm cấp dưới..... Vậy như Levi hẳn là được cho là cấp trên có trách nhiệm.....

Ta ngừng đầu thiên chân hỏi: “Binh trưởng, người hơn ba mươi rồi đúng không?”

Levi không để ý ta, mà ta rõ ràng nhìn trên người hắn hơi thở “Ta thực ghét bỏ người ngu xuẩn.”..... (ng có thể nghĩ đc hơi thở? Chắc chứ? Ng thật lợi hại. Câu dạy bảo.)

Một đoạn thời gian sau, Melinda không có lại xuất hiện trong tầm mắt ta. Ta ban ngày thì đi huấn luyện, buổi tối còn thường xuyên bị Levi gọi đi quét dọn, cũng dần dần lãng quên chuyện này.

Nhoáng lên một cái hơn một tháng đã đi qua. Lần viễn chinh ngoài thành thứ hai cũng chuẩn bị bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: 15: Đạn Mù Màu Đỏ.

Editor: Sec – chan

Lần viễn chinh ngoài thành này ngoài việc khảo sát địa hình như mấy lần trước thì còn có thêm một cái nhiệm vụ mới nữa, đó là tới rừng không lồ, sau đó thu hồi một số lượng lớn nhựa cây.

Sau khi nghiên cứu chế tạo thành công giao thể, đội trưởng đã ủy thác xưởng công binh chế tạo một số đạn pháo để thử nghiệm nhưng rõ ràng một điều là, không đủ nhựa cây.

Đối với tôi và Nico, lần này viễn chinh này có khả năng coi bỏ bí ẩn trong chúng ta về việc Iermu mất tích. Lộ tuyến của binh đoàn trinh sát trong mỗi lần viễn chinh đều không thay đổi nhiều, cho nên lần này hẳn là sẽ đi qua tòa trấn bảo. Đây sẽ là một cơ hội để coi bỏ bí ẩn.

Còn Tinh Tinh. Trong khoảng thời gian này ta luôn bỏ qua sự tồn tại của nó nhưng bây giờ đối mặt với cuộc viễn chinh ngoài thành, ta lại không thể không nghĩ đến mối đe dọa tiềm tàng này.

Tinh Tinh thật sự rất khó để nắm bắt, lần viễn chinh ngoài thành trước nó tập kích quân cánh phải, lại phục kích chúng ta ở trấn tòa, đánh cho chúng ta trở tay không kịp, bí ẩn về sự mất tích của Iermu đến nay vẫn chưa được sáng tỏ, nếu lần này lại lọt vào sự tập kích của nó cũng là không đáng ngạc nhiên lắm.

Hiện tại cũng chỉ có thể âm thầm hi vọng phỏng đoán lúc trước của ta chính xác, Tinh Tinh không vừa lòng với lực lượng hiện tại nên tạm thời không ra tay. Mặc dù điều này cũng chỉ được coi là kéo dài chút hơi tàn, nhưng vừa hay có chút thời gian để chuẩn bị.

Đã có kinh nghiệm của lần viễn chinh trước, binh đoàn trinh sát lại một lần nữa bước vào địa bàn của titan.

Ta vẫn như cũ bị xếp vào cánh phải – cánh quân có tỷ lệ tử vong cao nhất. Ta có chút chán nản, đặc biệt là khi phát hiện Eld, Auruo, Gunter cũng đều ở cánh phải ta càng thêm chán nản. Đây nhất định là do số phận, phải chết thì cùng chết, ai cũng đừng nghĩ thoát đi.

Nico cũng ở cánh phải, khoảng cách khá gần với ta. Levi lần này cũng ở cánh phải. Về cơ bản, hẳn là chỉ huy của cánh phải. Hanji cùng hành động tại phía trước với đội trưởng, bởi vì muốn lấy được nhựa cây không lộ thì cần có tin tức của Hanji.

Mà trọng điểm là, Melinda đã lâu không thấy cũng ở cánh phải. Nhưng nàng cũng không ở gần với ta, ở phía trước ta, trung gian còn có vài người ngăn cách. Cho dù như vậy, ta vẫn nhìn thấy từng hành động của nàng.

Lúc nhìn Melinda cười ngửa ở phía trước, ta liền nhìn không được nhớ tới chuyện ngày hôm trước.

Melinda tìm tới ta trước buổi viễn chinh một ngày.

Lúc đó ta cũng hơi ngạc nhiên, tuy nhiên thời gian qua lâu như vậy, ấn tượng về chuyện kia đã phai nhạt. Vì thế ta mỉm cười hỏi nàng: “Người tìm đến ta có chuyện gì?”

Người biết ta đều biết chuyện Melinda quán quít ta. Bầu không khí có chút xấu hổ. Người chung quanh đều thức thời rời đi. Ta nhìn chăm chăm nàng chờ nàng trả lời.

Melinda dường như có lấy lòng can đảm, ngẩng đầu nhìn thẳng vào mắt ta, nghiêm cẩn nói: “Thật xin lỗi!”

“.....” Ta liền thuận miệng nói: “Ah, không quan hệ.”

Melinda không nghĩ rằng ta sẽ phản ứng như vậy, ngăn người nhìn ta. Sau đó, nàng phục hồi lại tinh thần, đôi mắt to tràn ngập áy náy: “Thật sự rất xin lỗi, Petra học tỷ. Ta không nên lừa người như vậy. Nhưng là, ta vô cùng thích binh trưởng.”

“Ah.” Ta vẫn thuận miệng đáp.

Melinda có vẻ không vừa lòng với phản ứng của ta, khuôn mặt cứng đờ lại, tiếp tục nói: “Học tỷ, ta đã nghĩ thông suốt. Muốn ở cùng với Binh trưởng Levi thì ta nhất định phải trở nên mạnh mẽ. Cho nên, từ đây về sau, ta nhất định sẽ nỗ lực! Mời Petra học tỷ cũng nỗ lực lên!”

“Ah... việc này.....” Ta lúng túng gãi đầu.

Khuôn mặt của Melinda sáng lên, có vẻ như đang mong chờ phản ứng tiếp theo của ta.

“Không cần gọi ta là học tỷ ~ kỳ thật người năm nay mười tám tuổi đúng không, ta mười bảy tuổi Aha [ha,] kêu như vậy làm ta có vẻ còn già hơn người ~” Ta có chút u buồn. Phía trước hơi ngại sửa chữa nàng, nàng cũng gọi thuận miệng, sau lại quên mất. Bây giờ cuối cùng cũng nói hết lời trong lòng ra, thật tuyệt a.

Sau đó, bỏ qua biểu cảm cứng ngắc của Melinda, ta vừa gãi đầu vừa quay người bước đi.

Ta không quan tâm chuyện phía trước, không có nghĩa là ta sẵn sàng để tiếp tục tin tưởng, dù sao nàng đã từng coi ta là đứa ngốc mà đùa bỡn. Một sự thật hiển nhiên a.

Ta đắm chìm trong kí ức, đột nhiên nghe thấy phía trước kêu lên. Ngẩng đầu nhìn lên, trước mặt xuất hiện hai titan 15m.

Binh lính phía trước cứ kêu to: “Mau thay đổi phương hướng! Di chuyển về phía bên trái a!” “Không còn kịp rồi! Vừa rồi chúng ta không phát hiện titan ở bụi cây! Khoảng cách hiện tại quá gần!” “Mau phóng ra đạn tín hiệu màu đen! Có thể là loại dị thường!”

Tìm ta thất chặt lại, khoảng cách xác thực rất gần, khả năng thật sự phải tấn công trực diện.

Đột nhiên trong đội ngũ có một bóng đen bay lên. Chúng ta còn chưa thấy rõ động tác, bóng đen kia liền nhanh chóng đâm vào gáy titan. “Bá” một tiếng, máu tươi vẩy ra, thân mình titan gục xuống. Đúng lúc này, bóng đen kia lại nhanh chóng giảm tốc, né tránh bàn tay của titan. Sau đó, hắn điều chỉnh tư thế để bay lên, vung dao lên chém vào sau gáy titan. Titan kia nhất thời liền quỵ xuống. Hai chân hắn nhảy lên đỉnh đầu của titan, mà ngựa hắn vừa hay lại chạy đến phía sau titan. Người nọ liền lập tức nhảy xuống. Hai titan đan chéo nhau, hai cái thi thể ầm ầm ngã xuống đất.

Tất cả diễn ra trong tích tắc. Có khả năng làm như vậy cũng chỉ có Levi.

Lúc này binh lính phụ trách bắn đạn tín hiệu còn chưa kịp nổ súng, ngay người cầm súng.

Levi tiếp tục giục ngựa trên đường, lớn tiếng ban hành mệnh lệnh: “Lúc gặp phải titan không được hoảng loạn cũng không được hành động thiếu suy nghĩ! Toàn bộ đội ngũ tuyệt đối không được dừng chân lại!”

Trong lòng ta nhìn không được bội phục sự bình tĩnh của Levi. Nói đến cùng, Levi là nhân loại mạnh nhất, các phương diện nhất định đều phi thường xuất sắc. Nếu Levi một cái không cẩn thận trở thành bữa ăn, phòng chừng nhân loại thực sự rơi vào nguy hiểm.

Tốc độ vừa rồi của hắn nhanh như vậy, quả thực là đã vượt qua giới hạn của con người. Đương nhiên cũng có có thể là đáng người bé bỏng [?] nên thuận tiện. Ta yên lặng đánh giá lại chính mình một chút, quyết định nếu thật sự cần chiến đấu thì trước tiên phải cởi bỏ áo choàng để tránh gia tăng lực cản của không khí. Cái kỹ năng con quay này của Levi mặc áo choàng mà tốc độ đều nhanh như vậy, thực không khoa học! (vốn có khoa học đâu! =>)

Vô tình ngẩng đầu, ta hoảng sợ phát hiện Melinda luôn nhìn chăm chăm Levi, cái ánh mắt này khiến ta nhìn không được rung mình một cái. (chỉ ấy phát hiện nguy cơ... >.<)

Levi ngơ ngác tự cầu nhiều phúc đi. Bị nàng xem trọng phòng chừng không có kết quả tốt. Tuy rằng là bị người phụ nữ không từ thủ đoạn vì yêu như Melinda yêu cũng khá cảm thấy hạnh phúc đấy [?], nhưng về lâu dài thì chưa biết được.

Nhưng ta lại nghĩ, Levi nhất định sẽ không ngại.

A a, đến cùng đang miên man suy nghĩ cái gì a.

Đội ngũ binh đoàn trinh sát đã đi đến bình nguyên. Trên bình nguyên mênh mông vô bờ, ẩn phía xa có mấy điểm đen, là titan đang di chuyển. Chúng nó cách chúng ta đều rất xa, không đủ uy hiếp.

Nhìn gần, cỏ trên đất có chút thưa thớt, chính là một nắm mà thôi, nhưng là nhìn xa một chút, từng lớp cỏ kết lại thành cả một lùm, titan ở phía xa chậm rãi di chuyển, làm nổi bật sắc cỏ vàng cùng bầu trời xanh bụi, cảnh sắc nhìn qua vậy mà khá bình yên.

Đi tiếp một đường, chúng ta trải qua chiến trường bắt giữ titan lúc trước. Qua thời gian lâu như vậy, máu tươi của Stanley cùng các binh lính hy sinh đã không còn, trên đường cỏ dại mọc um tùm khô cứng, đông đưa theo gió nhẹ. Ngọn cỏ đầu nhọn, lưng lay trước gió, cũng đánh vào tim chúng ta.

Chúng ta còn trải qua lần viễn chinh ngoài thành bị tập kích trên sườn núi. Tình cảnh trong mộng lần lượt hiện lên trước mắt ta, tiền bối vì cứu ta mà hy sinh như thế nào, Petra chân chính rơi xuống vách núi như thế nào, ta được Eld cùng Levi cứu viện như thế nào, hết thấy đều thật rõ ràng, cảnh tượng giống như mới trải qua ngày hôm qua.

Mảnh thảo nguyên này, lúc trước từng đã là khu giàu có nhất thành Maria, rau dưa nơi này trồng có thể bán được giá rất cao. Hiện tại ta còn mơ hồ tìm được dấu vết các cơ sở thủy cừu nông nghiệp. Ở trong này cưỡi ngựa cần đặc biệt cẩn thận, nếu ngựa một cước đạp vào cống dẫn nước, chân ngựa sẽ bị gãy không thể lại tiếp tục cưỡi.

Sau khi titan chiếm lĩnh tường thành Maria, khu khai khẩn này liền hoàn toàn bị hoang phế. Bờ ruộng biên phòng cũng đã sớm bị tàn phá, ngựa thường thường còn đạp đến dụng cụ kim khí gì đó. Ta cưỡi ngựa chạy, đá đến một cái cái gì đó. Vật kia bị đá vào mà hiện ra. Ta ngưng thần nhìn lại, phát hiện đó là một cái bình đựng bằng đồng, chuyên dùng để bảo quản thực phẩm.

Ta lại nhìn một mảnh thảo nguyên hoang vắng, nhìn không được thờ dài.

Trải qua này hai trận tắm máu, nhìn đến titan, thù hận sâu sắc lúc trước đến bây giờ trở nên bình tĩnh lạnh nhạt. Không phải là không để ý đến sự hy sinh của bọn họ, mà cái chết của bọn họ luôn tồn tại trong tim mọi người. Nhưng mọi người đều biết đến thù hận cá nhân là vô ích. Chúng ta phải tin tưởng lẫn nhau, không thể vì tình cảm của một người mà bị ảnh hưởng. Có như vậy, toàn bộ binh đoàn, thậm chí cả nhân loại, mới có cơ hội đấu lại với titan.

Nico ở bên cạnh vẫy tay như chú mèo Lucky (Manekineko), ta rút cục chú ý tới nàng.

Nico thấy ta hoàn hồn, tiếp tục nắm dây cương, nghiêm mặt hỏi: “Ngươi vừa mới nghĩ cái gì a!”

Ta sững sờ: “Không, ta cái kia. Cảm thán thế nhân lúc phồn hoa lúc ảm đạm. ”

Nico nghe xong lòi ta nói, cũng đem ánh mắt hướng xa xa, thật lâu, mới thu hồi ánh mắt, buồn bã nói: “Kỳ thật. Nhà của ta phía trước cũng ở trong thành Maria. ”

Ta có chút giật mình, truy vấn nói: “Chẳng lẽ ngươi cũng là. người thấy qua titan xâm nhập năm 845?”

Nico yên lặng gật gật đầu, nửa ngày mới mở miệng. Giọng nàng không lớn, nhưng vẫn nghe được rõ ràng: “Nhà của ta trước kia ở Shiganshina. Lúc một nhà chúng ta biết được tin tức titan đột phá tường thành cũng đã muộn, lúc đó titan đã vào trấn nhỏ của chúng ta. Ta cùng ba mẹ chạy ra phòng ở không bao lâu, liền nghênh diện một con titan.”

Trong lòng ta có chút thương cảm, đã đoán được kết cục của chuyện xưa, nhưng vẫn cứ nghiêm cẩn nghe.

“Lúc đó titan còn không phát hiện chúng ta, nhưng là kia cũng chỉ là thời gian sớm muộn gì vẫn đề. Nếu lại kéo dài thời gian lời nói, chúng ta hội ngộ đến càng nhiều titan. Khi đó, chúng ta đều dọa choáng váng. Ba ba trước phản ứng đi lại, thừa dịp titan còn chưa có phát hiện chúng ta, cố ý chạy đến bên kia là to. Kia chỉ titan bỗng chốc liền thấy ba ba. Lúc này, ba ba quay đầu thật sâu nhìn ta cùng mẹ liếc mắt một cái, liền kêu to hướng bên kia chạy tới. Ba ba khi đó ánh mắt, ta này cả đời đều quên không được.”

“Ta lúc đó hoàn toàn dọa choáng váng, căn bản là không lưu nước mắt. Mẹ khi đó đã ý thức được ba ba hy sinh chính mình đến bảo hộ chúng ta. Nàng cố nén nước mắt, lôi kéo ta liều mạng bốn chạy. Ba ba tiếng quát tháo rất nhanh liền đình chỉ. Yên tĩnh một lát, ta nghe được ba ba ầm nhả đến cuối cùng kêu thảm thiết. Thẳng đến khi đó, ta tài phản ứng đi lại, biết ba ba vì chúng ta làm cái gì.”

Ta nghe, liền tưởng đến Eren mẫu thân, trong lòng nhin không được một trận bi thương.

“Ta cùng mẹ nỗ lực ngăn tiếng khóc, sợ đưa tới càng nhiều titan. Chúng ta chạy ra một đoạn đường, đã có thể thấy con sông phía trước cùng với con thuyền vận chuyển dân chạy nạn chuẩn bị khởi hành. Nhưng ngay lúc này, phía sau truyền đến tiếng bước chân ù ù. Chúng ta nhìn lại, mặt sau một titan đã phát hiện chúng ta.”

“Thuyền chạy nạn thấy có titan đuổi theo, liền lập tức chuẩn bị thu mỏ neo khởi hành. Mẹ thấy tình huống khẩn cấp, đẩy ta từ phía sau, la lớn: ‘Nico! Chạy mau!’ xoay người vậy mà chạy tới phía titan. Ta đã mất đi ba ba, nên gắng giữ chặt mẹ, không cho nàng đi. Ta khi đó nghĩ, cho dù phải chết, cũng muốn chết cùng mẹ.”

Ta nghĩ tới thân thể Nico, biết nàng là cô nhi, trong lòng không khỏi càng náo nức. Mẹ nàng, cuối cùng vẫn như cũ vì bảo hộ nàng mà chết.

“Mẹ lúc này đột nhiên tát ta một cái, lúc đó ta ngậy ngậy cả người, theo ý thức buông lỏng tay ra. Mẹ rơi lệ mà nói với ta: ‘Ba người đi chịu chết là vì sao! Ta hiện tại đi chịu chết lại là vì cái gì! Nico! Người nhanh đi lên chiếc thuyền kia! Trăm ngàn không báo thù vì chúng ta! Người nhất định phải sống sót, sống tốt!’ nói xong, mẹ lại dùng lực đẩy ta, chính mình xoay người chạy tới phía titan.”

“Titan bắt được mẹ liền không rảnh đuổi theo ta. Ta rút cục lên được chiếc thuyền. Ta biết ba mẹ hy sinh chính mình, hơn nữa bảo ta không cần báo thù, kỳ thật đều là vì ta để ta về sau có một cuộc sống an toàn, cả đời rời xa titan. Nhưng là... Nhưng là ta làm không được.....” Cho dù này đã xem như chuyện cũ năm xưa, nhưng Nico nói tới đây, giọng nói mang theo nghẹn ngào: “Hiện tại, ngay cả Iermu cũng chết trong miệng titan.....” Nàng bỗng nhiên ngừng đầu nhìn ta: “Petra, người luôn luôn an nhàn sinh hoạt tại nơi không có titan, đại khái..... Sẽ không biết đi.....”

Ta nghiêm cẩn nói với Nico: “Ta có thể lý giải tâm tình của người. Tuy rằng ta không có tự mình trải qua sự thống khổ khi người thân bị titan sát hại, nhưng mà cùng sinh hoạt lâu như vậy, chúng ta đã sớm đã là bạn tốt, ở trên chiến trường đồng sinh cộng tử qua. Điều đó người không thể phủ định. Người nói như vậy cũng quá khách khí. Nếu người không để ý, cha mẹ ta cũng nhất định nguyện ý đối xử với người như con ruột.” Mặc kệ là Petra trước đây hay là ta, Nico đều cẩn thận quan tâm, ta nói những lời này cũng là thật tâm thật lòng. Hướng hồ lúc ta về nhà đều đem chuyện đã xảy ra tại binh đoàn đều nói cho ba mẹ, bọn họ cũng thật thích Nico, chính là cho tới bây giờ cũng chưa gặp qua.

Tuy rằng kiểu nói này có vẻ có chút khoa trương lại giả tạo, nhưng là Nico vẫn như cũ có chút giật mình, lau nước mắt nói với ta “Cám ơn”. Nhưng về u buồn trong mắt nàng cũng không giảm bớt.

Ta lặng lẽ thở dài, gánh nặng trong lòng của Nico quá lớn. Đợi đến khi nàng nhìn thấy ba mẹ, tình huống nhất định sẽ có chút cải thiện. Nói đến cùng, Petra ba ba lại vô cùng tự nhiên. Phía trước lúc làm thí nghiệm có thể vui vẻ trò chuyện với Levi chính là cái bằng chứng.

Ta đang suy nghĩ, bỗng nhiên nhìn đến đạn khói màu đỏ trên không trung.

Ta cả kinh, nhanh chóng phán đoán vị trí, là cánh trái. Đạn mù màu đỏ đại biểu titan phổ thông, nói như vậy cánh trái bị titan tập kích?

Đội ngũ trung tâm nhanh chóng bắn lên đạn mù xanh lục. Là đội trưởng. Hẳn dùng đạn mù chỉ thị, đội ngũ thay đổi phương hướng, hướng về bên phải mà đi.

Xem ra đây chẳng qua là một lần gặp được titan bình thường thôi. Ta thay đổi phương hướng theo đại đội, nhưng là không biết vì sao trong lòng có một dự cảm xấu.

Bỗng nhiên, một quả đạn mù màu đỏ bay lên. Vẫn như cũ là cánh trái! Trong lòng ta kinh ngạc, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm phương hướng cánh trái.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, đạn mù màu đỏ liên tiếp được bắn lên. Bắn ra nhiều đạn mù như vậy, thuyết minh cánh trái bị số lượng lớn titan tập kích.

Đây chắc không phải do Tinh Tinh làm chứ? Trong lòng ta đột nhiên có chút sợ hãi, nhin không được nhìn về phía Levi.

Levi cũng nhìn chăm chăm hướng cánh trái, nhưng biểu cảm lại rất trấn định.

Ta thấy hấn trấn định, cũng thoáng yên lòng, nhưng vẫn là nhện không được nhìn về phía cánh trái.

Đúng lúc này, đạn mù màu đỏ lại được bắn lên, khoảng cách lại càng gần hơn.

Thần kinh vừa thả lỏng của ta lại căng cứng lại. Khoảng cách càng gần, thuyết minh. titan đang cố tiếp cận trận hình trung tâm.

Trong thời gian ngắn như vậy, cánh trái không có khả năng toàn diệt. Titan khả năng trực tiếp đi ngang qua trận hình, đến cùng là vì cái gì? Chẳng lẽ đàn titan này đều là loại dị thường?

Trung tâm dâng lên đạn mù màu vàng. Đây là chỉ thị toàn quân gia tốc.

Khoảng cách đạn mù càng ngày càng gần. Mọi người thu được chỉ thị, đều như được đặc ân, ào ào huy động roi đánh ngựa. Đội ngũ gia tăng tốc độ nhanh, rất nhanh liền bỏ lại titan một bên.

Ta quay đầu nhìn xem đàn titan, cũng nhìn không ra cái gì đặc biệt. Chúng nó nhìn qua hoàn toàn không giống như là có tổ chức có kế hoạch mà truy kích binh đoàn, đại khái chính là vừa vận chạy thành một đồng thời.

Ta thầm nói nguy hiểm thật, quay đầu lại phát hiện Nico luôn gắt gao nhìn chăm chăm phía sau. Titan đã dần dần không thấy, Nico vẫn nhìn chăm chăm phía sau, sắc mặt trắng bệch.

Lần này đến phiên ta quay tay giống Manekineko, mà phản ứng của Nico còn chậm hơn ta. Rốt cục, nằng lúc sau mới chú ý tới ta. Ta cố ý học giọng điệu lúc trước của nằng, nghiêm mặt hỏi: "Ngươi vừa rồi nghĩ cái gì a!"

Mặt Nico như trước trắng bệch, lời nói ra lại khiến trong lòng ta kêu cách một tiếng: "Mặt sau có một tên titan, bộ dạng rất giống. Iermu."

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Cái Chết

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu

Chẳng lẽ Iermu bị Tinh Tinh biến thành titan hơn nữa hiện tại xuất hiện ở nơi này? Ý nghĩ đầu tiên của ta rất tồi tệ, nếu chuyện này bị phát hiện Nói không chừng sẽ thay đổi kịch tình sau đó gây nên hậu quả nghiêm trọng

Ta nhìn lại, bất đắc dĩ là đám titan kia đã bị binh đoàn trinh sát bỏ lại xa, nhìn không tới nữa. Ta lấy lại bình tĩnh, nỗ lực nở một nụ cười nhạt nói với Nico: "Titan làm sao có thể giống Iermu đâu ha ha ha, titan đều xấu như vậy, Iermu nhưng là cái soái ca đấy."

"Ồi?" Nico ngẩn người, tựa hồ cảm thấy lời nói vừa rồi của nằng thật vô lý, nhưng chung quy vẫn hơi hoài nghi titan giống Iermu kia.

"Nói, ngươi đã nhìn thấy titan giống ta chưa a? Hay là giống ngươi?" Ta tiếp tục nói, ý đồ dò đi lực chú ý của nằng. "Hoặc là giống binh trưởng Levi ha ha ha."

Nói đến một nửa liền dừng lại. Ta rõ ràng thấy binh trưởng từ phía trước quay đầu lại, mặt mang sát khí trừng ta một cái.

Má ơi vậy mà hấn vẫn nghe được?! Không có khả năng a! Nhất định là tâm linh cảm ứng cái gì đi! Nhất định là nhạy cảm khi người khác nói xấu mình. Ta nghĩ.

Nico có vẻ như đã tin lời ta, quay đầu lại không nhìn phương hướng mà titan đứng. Nằng tự giễu cười cười: "Dạo gần đây hình như là hơi khàn trương quá, đặc biệt lần viễn chinh ngoài thành này. Vừa nghĩ đến chuyện của Iermu ta liền vậy."

"A a, không sao đâu, ta lý giải. Ta cũng là như vậy a." Ta vội vã đánh gãy lời của nằng.

Thật vất vả dỗ dành Nico, ta bắt đầu lâm vào trầm tư. Nếu titan kia thật là Iermu thì, dù như thế nào cũng không thể để cho người khác phát hiện Iermu có thể biến thành titan, ngay cả Nico cũng không thể. Đồng thời, cũng nhất định phải nghĩ biện pháp bảo vệ Iermu chu toàn, để tránh hấn bị người không biết chuyện giết chết. Nếu có thể có biện pháp đem Iermu trục ra khỏi thân thể titan thì tốt rồi.

Buổi sáng rất nhanh liền đi qua. Binh đoàn trinh sát ở một cứ điểm cố định an toàn tiến hành nghỉ ngơi hồi phục.

Biểu tình của đội trưởng Hanji, Levi cùng một số sĩ quan cấp cao có chút ngưng trọng, bởi vì chuyện phía trước titan trực tiếp bỏ qua cánh trái, đi ngang qua toàn bộ trận hình làm bọn hấn thật dễ ý. Trừ bỏ bọn họ ra, binh lính phía dưới cũng có chút bất an. Lần viễn chinh ngoài thành trước, bóng ma của việc quân phải toàn diệt cùng phục kích tại trấn bảo vẫn ám ảnh trong lòng họ.

Bầu không khí thật kỳ lạ.

Ta luôn ngồi nghĩ chuyện xảy ra với Iermu, ngay cả lương khô cầm trong tay cũng không ăn. Thật sự không muốn ăn a.

Ngồi ở bên cạnh – Eld nhưng lại ăn thật sự rất ngon miệng. Hắn vừa nhai nhồm nhoàm vừa hỏi ta: “Petra người không ăn sao? Lát nữa còn phải hành quân, cho dù không muốn cũng nên ăn một chút đi.”

“Àn..... Cảm ơn.” Ta cắn mấy miếng bánh mì khô, nhưng vẫn không thể nuốt xuống, ngược lại tắc ở trong cổ họng. Ta có chút chán nản, ăn cỏ lại đi lấy một bình nước.

Hành lý của binh lính đều chất đống ở một chỗ. Ta đi qua, nhanh chóng lấy nước rồi uống mới miễn cưỡng nuốt trôi miếng bánh mì xuống. Quả nhiên vẫn là ăn không vào, rõ ràng sẽ không cần miễn cưỡng. Trong lòng ta nghĩ, buông bình nước, ngẩng đầu lại đột nhiên thấy Nico.

Nico không phát hiện ta. Nàng đã chuẩn bị tốt trang bị lập thể cơ động cùng lưỡi dao, cuối cùng sửa sang lại một chút liền lén lút vòng qua binh lính canh gác chạy ra bên ngoài.

Ta thờ dãi. Cuối cùng nàng vẫn nghi ngờ titan kia sao? Vội vàng chuẩn bị tốt trang bị, ta cũng lặng lẽ mà đi theo.

Ta một bên lấy trang bị vừa cẩn thận để không bị Nico cùng binh lính canh gác phát hiện, một đoạn đường đi vô cùng gian khổ. Nico đi cũng đủ xa, đại khái là cảm giác binh lính canh gác sẽ không phát hiện, vì thế hai tay đặt ở trên trang bị lập thể cơ động chuẩn bị khởi động. Ta vội vã đuổi lên vài bước cầm lấy tay Nico.

Nico nghe thấy động tĩnh, hai tay lại bị bắt lấy, ngạc nhiên, nhìn lên, không khỏi thất thanh kêu lên: “Petra! Sao người lại tới đây!”

Ta dựng thẳng lên ngón tay đặt ở bên môi: “Hư –! Quá lớn tiếng sẽ đem titan đưa tới nga.” Xem khuôn mặt kinh ngạc của Nico, ta có chút chột dạ hỏi: “Nico, người muốn làm gì mà phải trốn ra a?” Kỳ thật ta rõ ràng đoán được, nhưng là giả làm bộ dáng không biết vẫn tương đối tốt hơn.

Nico tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, vội vàng đẩy ta một cái nói: “Petra, người mau trở về đi thôi! Nơi này cách doanh địa rất xa, rất nguy hiểm.”

Ta cứng rắn lời kéo tay nàng: “Vậy người cũng trở về.”

“Không được a!” Nico dùng sức gỡ tay của ta ra, “Ta..... Ta muốn đi nhìn rõ! Titan kia đến cùng là cái gì!” Rốt cục nói ra. Nico không tự giác run run, bàn tay nắm chặt ta bỗng chốc dùng nhiều lực hơn. Dù như thế nào ta cũng phải đi. Tuy rằng loại ý tưởng này rất hoang đường, nhưng là trong lòng ta luôn có một loại dự cảm, nếu lần này không đi về sau nhất định sẽ hối hận!”

Ta buồn bực hỏi: “Thật sự nhất định phải đi sao?”

Nico kiên định gật gật đầu.

Ta tiếp tục buồn bực nói: “Được rồi kỳ thật ta biết sự thật.”

Nico sắc mặt bỗng chốc liền thay đổi. Nàng một mặt không thể tin hỏi ta: “Người biết sự thật? Người đến cùng đang nói cái gì a? Sự thật là thế nào?” Vấn đề được hỏi liên tiếp giống như quả đạn pháo liên châu vậy.

Ta vẫn như cũ thật buồn bực nói: “Gã titan kia, thật sự rất có thể là Iermu.”

Nico mở to hai mắt nhìn. Tuy rằng nàng cũng có chút nghi ngờ, nhưng nghe được ta chính miệng nói như vậy, nàng vẫn là sợ đến choáng váng.

Ta nhúc nhích, quyết định đem mọi chuyện nói cho nàng: “Kỳ thật đâu, có một số người là có thể titan hóa..... Bọn họ bởi vì một lý do..... Cái kia.... Một nguyên nhân kỳ lạ nào đó, đột nhiên liền mất đi ý thức biến thành titan.....” Ta rối rắm một chút, vẫn là không đem chuyện về Tinh Tinh nói ra. “Trong thực tế..... Kỳ thật trên cơ bản là không có việc trùng hợp đến như vậy nhưng chúng ta cũng cần nhìn thẳng vào loại khả năng này.....” Ta sửa miệng. Vạn nhất để Nico biết titan khả năng đều là nhân loại biến thành phỏng chừng nàng sẽ hỏng mất.....

Nico sững sốt nửa ngày, cuối cùng phục hồi tinh thần lại, tốt xấu cũng xem như tiếp nhận cái sự thật này. Bất quá lực chú ý của nàng lập tức đặt lên gã titan có thể là Iermu: “Ta đây hiện tại phải đi tìm gã titan kia, làm rõ xem nó đến cùng có phải do Iermu biến thành không!” Nói xong nàng xoay người bước đi. Ta vội vã giữ chặt nàng lại.

“Người hiện tại đi đâu tìm a! Đi khắp thế giới tìm hắn sao? Người lẻ loi một mình trong cái thế giới mà titan đầy đất ra này, phỏng chừng ngay cả cái bóng của hắn cũng chưa nhìn đến đã bị giết đi!” Ta dùng sức nắm tay Nico, “Hiện thực chút đi! Chúng ta đi về trước! Về sau lại chậm rãi tính toán!”

“Không! Hiện tại sẽ đi!” Nico vẫn kiên quyết như cũ, “Không dễ dàng mới nhìn đến nó, hiện tại nó hẳn là còn ở gần đây, đuổi theo mà vận khí tốt còn có thể gặp phải. Nếu hiện tại không đi, về sau lại nghĩ tìm sẽ chẳng khác nào mò kim đáy bể!”

Ta thấy không thể thuyết phục được Nico, đành phải nói tay: “Được rồi, người đã cố ý muốn làm như vậy, vậy người cứ đi tìm đi. Ta đi cùng người.”

Nico nghe xong, quay đầu vội vàng nói với ta: “Người nhanh chút trở về, không cần vì giúp ta mà mạo hiểm như vậy.”

“Không được. Ta còn biết một chút tình báo. Nếu ngươi tự đi khẳng định không có biện pháp biết rõ đó có phải là mặt thật của titan không.” Ngươi khí của ta cũng thật kiên quyết.

Nico nghĩ nghĩ, chỉ phải đồng ý.

Bốn phía là rừng cây, ta tùy tay nhặt cành cây trên mặt đất khoa tay múa chân, Nico nghiêm cẩn cúi đầu xem. Ta vừa vẽ vừa nói: “Vừa mới chúng ta gặp được titan phương hướng là tây nam. Ấn theo tốc độ của người, nơi đây cách titan kia còn khoảng 40 -50 km. Chúng ta hiện tại cưỡi ngựa đi qua, nhanh một chút đại khái một giờ sau có thể đến nơi.” Ta cầm nhánh cây trong tay ngừng đầu chỉ về hướng tây nam, thất lưng bần gấp nên bị cứng lại rồi.

Ngay tại phương hướng ta chỉ vào, trong rừng cây lộ ra một khuôn mặt thật lớn.

Hơn nữa khuôn mặt kia. Rõ ràng chính là mặt của Iermu.

Nico vừa thấy cũng ngây ngẩn cả người, theo bản năng tiến lên. Ta nhanh chóng túm nàng lại, lớn tiếng gọi: “Ngươi không được xúc động! Chúng ta dẫn nó rời đi chỗ khác! Hiện tại chúng ta cách doanh địa của binh đoàn còn rất gần, ở trong này chiến đấu nhất định sẽ bị phát hiện! Cứ tiếp tục như vậy thì titan này sẽ bị giết!”

Thân mình Nico kịch liệt run lên, quả nhiên nghe lời dừng lại. Ta lôi kéo nàng đứng lên, vừa chạy vừa nói: “Hiện tại chúng ta trước chạy ra rừng cây! Để sau đến một nơi đủ xa hơn nữa có lợi cho chúng ta thì dừng lại đánh cùng nó!”

Nico nghe xong, không hoảng loạn giống như vừa rồi. Nàng nghe lời chạy theo ta.

Chúng rất nhanh ra khỏi rừng rậm. Phía sau luôn luôn có tiếng bước chân ừ ừ, nghĩ cũng không cần nghĩ chỉ biết gã titan đã theo kịp. Sau khi chạy ra khỏi rừng rậm chúng ta mất đi nơi ẩn trốn, chúng ta khởi động trang bị lập thể cơ động bay ra phía xa. Gã titan cũng chui ra khỏi rừng cây, khuôn mặt giống Iermu ghép trên thân hình đông dừa. Ta quay đầu nhìn thoáng qua, nhìn không được trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Titan đi theo ở phía sau, chúng ta lợi dụng trang bị lập thể cơ động vẫn duy trì được tốc độ thích hợp để titan có thể đuổi kịp, lại không đến mức sẽ bị nó bắt được.

Bay một đoạn đường, ta cảm giác không đúng. Ở phía sau truy đuổi chúng ta không chỉ có titan giống Iermu, còn gia tăng thêm ba, bốn gã titan nữa. Lúc titan rất giống Iermu đuổi theo chúng ta tạo nên thanh thế quá lớn, hấp dẫn titan khác đuổi theo. Ta đang bay, số lượng titan ở phía sau đã biến thành sáu bảy con, trong lòng không khỏi tràn ngập lo lắng.

Rốt cục, phía trước lại xuất hiện một mảnh rừng rậm. Ta cùng Nico liếc nhau, bay đến trên cây cùng đội titan tới.

Trước có một cái titan chạy đến trước mặt chúng ta, vươn bàn tay lớn hướng về chúng ta. Ta cùng Nico nhanh chóng né đi, titan kia không bắt đến chúng ta, ngược lại đem cái cây mà chúng ta vừa rồi đứng đánh ngã, bàn tay nó đầm máu, hơi nước sinh ra do việc chữa trị thân thể dâng lên. Ta bắt lấy cơ hội vòng đến sau lưng nó, chém một đao vào phần gáy của nó. Lúc này Nico đã cuốn lấy một gã titan khác. Nàng cúi đầu bay đến bên chân titan kia, gã titan quả nhiên trúng kế, cúi lưng xuống muốn bắt được nàng. Nico liền điều chỉnh trang bị lập thể cơ động, bay vút lên không trung, nhắm ngay vào phần gáy của titan, giải quyết xong một tên. Lúc này, một titan khác cũng muốn bắt lấy nàng. Nico nhanh chóng lui ra, titan kia liền bỏ nhào lên thi thể của titan vừa rồi. Thi thể titan không có lực chống đỡ, mang theo titan kia cùng ngã quỵ. Nico liền sạch sẽ lưu loát thuận tay đâm vào sau gáy nó.

Nico sau khi giải quyết hai tên titan liền ngây ngẩn cả người. Trong một khắc ngây người này, thân thể của nàng đã bị một titan khác bắt được. Là gã titan rất giống Iermu. Titan kia đem Nico giờ lên trước mặt, hé miệng, tựa hồ đang muốn nuốt Nico vào trong miệng.

Ta thấy tình huống xấu, vội vàng khởi động trang bị lập thể cơ động muốn đi cứu Nico, bất đắc dĩ là trước mặt bị gã titan khác chặn lại. Trong lòng ta lúc này vô cùng sốt ruột, một đao đâm vào đầu gối của titan. Titan nhất thời chống đỡ không nổi ngã xuống đất. Ta nhanh chóng thừa dịp đó đâm vào phía gáy của nó, trong lòng lại hoảng sợ. Cứ trì hoãn như vậy, Nico chỉ sợ.

Ta ngừng đầu, lại nhìn đến một màn kịch làm người ta khiếp sợ —

Titan giống Iermu đã khép lại miệng, tinh tế ngắm nhìn Nico. Nico kinh ngạc nhìn nó, bỗng nhiên rống to lên: “Iermu! Ngươi trở về cho ta a!”

Titan kia nghe được tiếng hô của Nico, thế nhưng toàn thân run lên, tay bỗng chốc liền buông lỏng ra. Nico tránh ra một chút, nhanh chóng chém vào các đốt ngón chân của titan, gã titan bất ngờ không kịp phòng, ầm ầm ngã xuống đất.

Nico linh hoạt lui ra, chờ lúc titan té trên mặt đất, linh hoạt nhảy lên lưng hắn, hướng về phía ta hô to: “Petra! Chúng ta làm gì với nó bây giờ!”

Ta thấy gã titan khác chuẩn bị lại đây, liền không dám chậm trễ, phi thân tránh ra, một bên quát to một tiếng: “Tách phần thịt sau gáy của nó ra! Nếu nó thật là Iermu, bản thể Iermu nhất định là ở chỗ này!”

Nico nghe theo lời, tách đi phần thịt sau gáy nó. Ta cũng không dám chậm trễ, phóng ra cương tác vòng qua mấy cây. Titan kia cũng đi vòng theo ta, động tác ngu ngốc, chậm chạp. Ta nhân cơ hội vòng đến sau lưng nó đâm một đao lên. Chỉ một thoáng sau khi máu bắn ra, gã titan mềm yếu ngã xuống.

Ta xoay người, xem thi thể titan đang bốc hơi cùng với Iermu như cũ tách phần thịt. Miệng vết thương trên đùi titan đã khép lại, nhưng không biết vì sao lại nằm trên mặt đất không hề cử động, thân thể hơi hơi rung động, để Nico tách thịt nó ra.

Ta đếm đếm số thi thể titan trên mặt đất, bao gồm cả titan Iermu, nơi này tổng cộng có sáu tên.

Không đúng! Còn thiếu một tên!

Trong lòng ta lộp bộp một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Nico. Phía sau Nico xuất hiện một tên titan. Nó là 15m cấp bậc, không biết là cố ý hay là vô tình, cứ nhiên đi về phía Nico. Nico hết sức chuyên chú tách phần thịt sau gáy của titan, thể nhưng hoàn toàn không có phát hiện.

Titan kia cách Nico đã rất gần, ta không kịp đuổi qua, quát to một tiếng:“Nico! Cần thận!”

Nico nghe thấy tiếng la của ta, vậy mà lại rơi lệ đầy mặt ngẩng đầu:“Là Iermu! Ta tìm được hắn!” Nàng có vẻ do quá vui sướng nên không hề phát hiện nguy hiểm phía sau.

“Nico! Cần thận sau lưng ngươi!” Ta khàn cả giọng hô to.

Nico lúc này phản ứng lại, theo bản năng nhìn về phía sau. Nhưng là lúc này titan kia cách nàng đã rất gần. Chỉ thấy titan ngay tại lúc Nico quay đầu, đánh vào một gốc cây đại thụ, phương hướng hơi chệch đi.

Ta hít sâu một hơi, vừa định tiến lên, bỗng nhiên tâm lại rung động lên. Gốc cây cổ thụ bị titan động vào đã bắt đầu rung, tán cây kịch liệt lay động, chậm rãi nghiêng đổ về phía Nico

Ta hô to một tiếng:“Nico! Mau tránh ra! Cây sắp rơi xuống!” Nico đứng lên, vừa định rời đi, lại đứng im.

Ta càng thêm sốt ruột kêu to:“Nico! Ngươi làm gì! Mau tránh ra a!”

Đầu Nico nâng lên, nở một nụ cười tươi rói với ta. “Không được, Iermu ở trong này. Nếu ta tránh ra, Iermu sẽ chết.” Ngón tay nàng chỉ vào phần gáy của titan, chậm rãi nói.

Ta nháy mắt hiểu được Nico muốn làm cái gì, còn không kịp phản ứng, cây kia liền lung lay thoáng động, nặng nề ngã xuống đất. Bụi đất bay lên, cảnh tượng cuối cùng ta nhìn đến là, là Nico nằm sấp trên gáy của titan kia, đôi mắt tràn ngập sự kiên định.

Cây kia ầm ầm ngã xuống đất, nện lên người Nico nhưng nàng vẫn bảo vệ phần gáy của titan.

Ta bỗng chốc ngã ngời trên mặt đất, trước mắt mông mông, không thể tin được cảnh tượng mà mình đang nhìn đến.

Không biết qua bao lâu, ta mơ hồ nghe được một trận thanh âm truyền đến. Ta hoảng hốt ngẩng đầu, thấy titan đụng vào cây kia bò lên, thân thủ chuyên mở hoành ở nó trước mặt đại thụ. Dưới tàng cây, Nico vẫn như cũ ghé vào trên gáy titan, máu chảy đầy đất.

Ta gầy dựa dùng lưỡi dao chống đỡ, đứng lên, thoáng động hướng tới bên kia đi đến.

Gã titan lộ ra nụ cười xấu xí. Hai ngón tay nó bóc lên thi thể Nico.

Ta đã đứng ở trước mặt nó. Hai ngón tay titan bắt lấy thi thể Nico, ánh mắt nhìn ta, tựa hồ có chút mê hoặc. Ở trong mắt nó, đại khái là không biết nên ăn phần nào trước.

Ta hít sâu một hơi, dùng hết toàn thân khí lực hét lớn một tiếng:“Nàng là người muốn chạm liền có thể chạm vào sao?!” Không cần dùng lập thể cơ động, ta một đao đâm trên đùi titan, mượn lực, bay vút lên không trung, hung hăng huy đao chém xuống hai ngón tay đang bắt lấy Nico của nó. Thi thể Nico cũng rơi xuống theo, nằm trên lưng của titan Iermu.

Titan kia đột nhiên bị chém tới hai ngón tay, nhất thời gợn lên tay bị thương lớn tiếng hét. Ta khôn cho nó cơ hội thở dốc, nhảy đến sau gáy nó, hung hăng nhấc đao lên, chém xuống một cách chính xác. Titan run rẩy một cái, liền ngã xuống trên đất.

Ta cùng ngã xuống, sau đó lập tức đứng lên, đi đến bên người titan nằm trên mặt đất. Titan kia như trước bình tĩnh nằm trên mặt đất, tựa hồ hoàn toàn không cảm nhận được tràng sinh ly tử biệt phía trước.

Ta dùng sức búng phần gáy của titan, quả nhiên phát hiện một cơ thể người bên trong. Ta vươn tay, sống chết đem người kia tha ra bên ngoài. Đã quên sự tồn tại của con dao, thân thể hắn có phần dính liền cùng titan, có phần không tha ra được, ta liền thô lỗ xé mở. Cuối cùng, người kia rốt cục bị ta trục ra từ thân thể titan.

Đem thân thể hắn chuyển qua, ta nhìn thấy một khuôn mặt vô cùng quen thuộc. Người này, thật là Iermu.

Ta trong nháy mắt cứng người lại, nước mắt mãnh liệt chảy ra, từ lúc ban đầu nghẹn ngào đến lên tiếng khóc lớn. Ta nghĩ đến cái chết của Nico, nghĩ đến tình yêu mà nàng dành cho Iermu, nghĩ đến nàng trước khi chết như trước thủ hộ Iermu, mà Iermu lại không chút nào cảm kích, đến bây giờ còn đang ngủ say, nhìn không được cảm thấy Nico chết không đáng giá. Nghĩ đến đây, lại không thể tin được Nico thật sự đã chết. Ta bò đến bên cạnh thi thể Nico, dò thám hơi thở ép buộc cổ tay nàng nửa ngày, trên người đều dính đầy máu của Nico, mới thật sự tin tưởng Nico đã chết, bị cây đổ mà chết. Nghĩ đến đây, trong lòng ta lại bắt đầu oán hận Iermu, hận hắn vì sao muốn tự mình đi tìm Beast Titan mà bị biến thành titan, cuối cùng còn trả giá bằng sinh mệnh của Nico. Ta vừa bị thương vừa tức giận, nhìn không được đứng lên, dùng sức lau đi nước mắt, chạy về dùng sức gọi dậy Iermu, lớn tiếng gầm rú với hắn, còn hung hăng đánh hắn mấy bạt tai.

Iermu bị ta ép buộc, rốt cục tỉnh lại, trong đôi mắt đen tràn ngập sự mê hoặc:“Petra?” Hắn lại dừng dừng, một mặt mờ mịt:“Ta. Đây là ở nơi nào?”

Ta thấy bộ dáng này của hắn, bỗng chốc liền nhụt chí, đầu óc trống rỗng. Hắn biến thành titan về sau vô thức, lúc đó có thể hơi chút không chế thân thể cho chúng ta đi đến trước hắn sau gáy đã xem như tốt lắm, ta còn trách cứ hắn gì nữa?

Iermu gặp ta bày ra bộ dáng này, nhìn không được càng mê hoặc. Hắn ngồi dậy, tỉnh tể nhìn quanh bốn phía. Ta đột nhiên nhớ tới thi thể Nico còn tại bên cạnh, Nico nhất định không nghĩ để người mà nàng yêu thấy bộ dáng thê thảm này của nàng, ta cố gắng che khuất tầm nhìn của Iermu, không cho hắn nhìn đến thi thể Nico, nhưng là đã không còn kịp rồi. Iermu thấy Nico cách đó không xa, tầm mắt liền dừng lại, không còn động.

Nửa ngày, hắn mở miệng, thanh âm khàn khàn mà run run:“Đó là. Nico?”

Ta gật gật đầu, đột nhiên cảm thấy thật nghẹn khuất, nước mắt càng là mãnh liệt trào ra.

Iermu sững sốt một lát, bỗng nhiên cầm lấy bờ vai ta, tuyệt vọng hỏi:“Ta vì sao lại ở chỗ này? Các người vì sao đều sẽ ở trong này? Nico. Lại sao lại thế này?!”

Ta khóc đến cơ hồ không thở nổi:“Chúng ta. Đến. Cứu người. Nico nàng. Vì bảo hộ người hy sinh. ” Ta không dám cũng không thể nói cho Iermu hắn biến thành titan do đó gián tiếp hại chết Nico sự tình, trong lòng ủy khuất muốn chết, thầm nghĩ lên tiếng khóc lớn.

Iermu chậm rãi nói tay, trên mặt là mờ mịt cùng đau khổ:“Phải không. Trong khoảng thời gian này sự tình gì ta cũng không nhớ được. Nico là vì bảo vệ ta mà chết sao. ”

Ta mất đi nơi chống đỡ, nhìn không được nằm ở trên đất khóc lớn lên.

Bỗng nhiên, mặt đất hơi hơi chấn động. Ta cảm giác được trước Iermu đứng lên, tránh ra. Ta nỗ lực nháy mắt, muốn nhìn rõ cảnh sắc chung quanh. Thật vất vả mới nhìn được một chút. Ta thấy Iermu đi đến bên cạnh thi thể Nico, nhìn chăm chăm nàng hồi lâu, sau đó cõng bỏ trang bị lập thể cơ động trên người nàng, đeo lên người hắn.

Ta ngờ ngác hỏi:“Iermu, người muốn làm gì?”

Iermu quay đầu liếc mắt nhìn ta một cái, lại nhanh chóng thu hồi ánh mắt, điều chỉnh trang bị lập thể cơ động, đơn giản đáp:“Người không phát hiện sao. Có titan đang hướng đến nơi này. Ta muốn chiến đấu.”

Ta cả kinh, chạy tới giữ chặt hắn:“Không được, chúng ta chạy nhanh đi. Nico hy sinh chính mình để bảo hộ người, người không thể chết ở đây!!”

Iermu không để ý ta, vẫn như cũ điều chỉnh dây lưng trang bị lập thể cơ động. Hắn cài chốt cuối cùng vào, tự nhủ nói:“Đã cài tốt.” Sau đó nhìn chung quanh, chọn lấy gốc cây khỏe nhất, ôm lấy thi thể Nico chuyển vào dưới cây.

Ta nhìn hắn làm mọi chuyện, vội vàng nói:“Iermu! Người làm gì! Mau trở về! Người cho rằng đây là kết quả mà Nico muốn sao!”

Iermu đem thi thể Nico thu xếp tốt, đứng thẳng dậy, quay đầu nhìn chăm chăm ta chậm rãi nói:“Cho dù đây không phải điều nàng muốn, nhưng đến khi mà ta gặp mặt nàng ở thiên đường, nàng nhất định sẽ không trách ta.” Iermu cười khổ một tiếng, tiếp tục nói:“Nếu hiện tại trốn tránh việc chiến đấu, ta thật hồ thẹn với bốn phận của chính mình.”

Ta ngây dại, đứng ở tại chỗ thật lâu cũng chưa nói thêm một câu.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần. Iermu sững sốt liếc mắt nhìn ta một cái:“Petra, người mau trở về đi thôi. Ta đời này hối hận nhất là vẫn chưa thể nói được cho Nico là ta thích nàng. Nếu người cũng đã chết, chuyện mà ta phải hối hận sẽ lại gia tăng đâu. Ta cũng không muốn như vậy a.”

Ta bỗng nhiên trấn định xuống dưới:“Kia, ta cũng muốn thực hiện bốn phận của ta. Về phần người thích nàng chuyện này, người nói với ta cũng không cần thiết. Điều duy nhất ta có thể làm chính là nói cho người, nàng cũng thích người.”

Iermu khiếp sợ nhìn ta, sững sốt vài giây, lại quay đầu nhìn nhìn thi thể của Nico, trên mặt là ý cười ôn nhu:“Được, ta sẽ chính miệng nói với nàng.”

Titan đã bắt đầu tiến đến. Iermu sờ sờ:“Tám tên. Muốn cố lên nga Petra, ta cũng không nghĩ người đến lúc đó lại quấy rầy thế giới hai người giữa ta và Nico đâu.”

Ta nhìn Iermu, lại nhìn về titan ở phía trước.

Lúc ta tỉnh lại, ta phát hiện chính mình đã nằm ở trong doanh địa của binh đoàn trinh sát. Eld bọn họ phát hiện không thấy ta cùng Nico sau đi tìm cũng không thấy trong doanh địa. Levi sau khi biết được chuyện này, quyết định thật nhanh, mang theo mấy người Eld đi tìm chúng ta, cuối cùng tìm được ta trong rừng cây, mặt khác còn phát hiện thi thể Nico cùng Iermu. Lúc đó người khiêng ta đã bất tỉnh trở về là Levi.

Nghe bọn hắn nói, lúc đó mặt ta lạnh băng ngồi ở phía giữa phần đất trống, chung quanh đều là thi thể hư thối của titan đang bốc hơi. Biểu cảm của ta đại ra, phía trước mặt là hai khối thi thể được đặt song song với nhau.

Thi thể Nico đầm máu, mà Iermu đã bị titan cắn mất nửa thân mình, trên mặt lại mang theo nụ cười bình an

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: 17: Cuốn Nhật Ký

Kể từ sau vụ tai nạn, đội trưởng quyết định nghỉ lại tại doanh địa một thời gian.

Trại nằm sâu trong rừng của binh đoàn trinh sát vô cùng an toàn. Sâu trong rừng rậm là những cây cao dài, khoảng cách giữa các cây nhỏ khiến cho titan khó có thể chen vào. Ngẫu nhiên sẽ có titan 3m xuất hiện, nhưng đều là số rất ít, hơn nữa bình thường vừa thò đầu ra đã bị binh lính chém. Doanh địa dựa lưng vào một vách núi cao dựng đứng, titan không thể leo lên mà binh lính lại có thể lợi dụng trang bị lập thể cơ động để lên đỉnh núi.

Sau khi ta tỉnh lại, Eld cùng mấy người nói với ta tình huống, sau đó đội trưởng cũng tới. Đội trưởng hỏi ta đã xảy ra chuyện gì. Ta lúc đó đau đầu kịch liệt, nhưng vẫn như cũ nghĩ biện pháp che giấu chuyện Iermu có thể biến thành titan. Ta nói cho đội trưởng ta trước kia cùng Nico, Iermu đều rất quen thuộc, lúc đi trên đường nhìn đến ám hiệu mà Iermu để lại liền cùng đi cứu hân, cuối cùng dẫn đến kết quả như vậy.

Mặc dù giả thiết Iermu là một con người có thể sống sót sau hai tháng ở tại địa bàn của titan không thực lắm, nhưng đội trưởng cũng tiếp nhận lời giải thích của ta, bởi vì hân cũng không tìm thấy những khả năng nào khác. Người có thể biến thành titan đối với đội trưởng hiện tại mà nói thì đó là một ý nghĩ kỳ quặc.

Ngay cả như vậy, đội trưởng trầm ngâm một lát, cuối cùng nói với ta: "Petra, người lần này tự tiện hành động, vốn nên chịu hình phạt nặng nề, nhưng xét ở công tiêu diệt titan của người, liền giảm bớt hình phạt một chút." Hân phất người gọi Levi đến. Sau khi hân đến, đội trưởng nói với ta: "Từ giờ trở đi, người sẽ tuân theo mọi mệnh lệnh của Levi, không cho phép tự tiện hành động, mọi chuyện đều nghe sự chỉ huy của hân."

Ta vẫn chưa thể hoạt động bình thường đành mờ mịt ngồi ở trên giường gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Đội trưởng gật đầu liền rời đi. Nói đến cùng, về bề ngoài của hân tuy thật nghiêm túc nhưng trong thực tế lại đối đãi với cấp dưới rất nhân nghĩa.

Sau khi đội trưởng rời đi, Levi thuận tay đóng cửa lại, sau đó ngả ở cửa nhìn ta.

Ta yên lặng chui vào trong chăn, sau đó giờ chăn lên đắp kín cả miệng lẫn mắt, giống như bộ dạng này có thể làm ta quên đi hết ký ức đau buồn.

"Lúc đó đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"..... Ta không nghĩ lại nói, người đi hỏi đội trưởng đi." Nói đến cùng là Levi đem ta khiêng trở về a, theo lý thuyết không phải hân là như vậy nói với hân, nhưng là trong lòng ta ghen ghét, nói dối lên.

Qua thật lâu, Levi cũng không có nói nữa. Ta lén lút kéo chăn xuống để lộ ra ánh mắt, phát hiện Levi đã ngồi ở bên cạnh bàn, cầm bản ghi chú trong tay, lặng lẽ nhìn.

Trong lòng ta đột nhiên cảm thấy không công bằng. Ngay từ đầu ta liền gánh vác cái gánh nặng của việc biết bí mật của titan, vừa nỗ lực giãy dụa để sinh tồn đồng thời còn phải cố gắng giữ kín phần bí mật này, cho dù biết titan ăn thịt con người. Thật vất vả để sống sót, lại gánh vác lý tưởng đánh đuổi titan và nhiệm vụ nghiên cứu đạn pháo. Rõ ràng muốn bảo vệ những người xung quanh tránh khỏi bí mật của titan, cuối cùng thì người bạn kẻ vai sát cánh cùng sinh ra từ vẫn hy sinh, chính mình làm cái gì cũng không xong. Ta bắt đầu thống hận chính mình yếu đuối, nhưng lại càng hiểu biết thêm về sự bất công của thế giới.

Trong nháy mắt ta thật sự muốn mặc kệ, mặc kệ việc kịch tình bị đảo ngược dẫn đến những nguy hại gì, cũng không quan sống chết của chính mình, đơn giản chỉ cần nói hết mọi chuyện ra rồi quên đi. Nhưng là ta lập tức ngừng lại ý tưởng này. Ngay từ đầu đã không có sự lựa chọn. Kể từ khi đặt chân vào thế giới này, ta chỉ có thể sống như bây giờ. Con người không thể luôn luôn không để ý cái gì cả.

Ta càng nghĩ càng khổ sở, nhện không được một chút xúc chấn lên ngồi dậy.

Tầm mắt Levi rời khỏi bản ghi chú, liếc mắt nhìn ta một cái. "Sao vậy?"

"Ta....." Không biết vì sao, nhìn đến ánh mắt lạnh lùng của Levi, ta bỗng nhiên không nói thành lời.

Im lặng chuyển đến góc giường, ta dùng chăn cuộn tròn mình lại. Cảm thấy chính mình thật vô dụng, cho dù mệt mỏi cũng không dám nói ra. Sau đó ta ngẫm lại, Levi luôn luôn nhìn qua thật đáng tin cậy, nhưng để có thể làm được như vậy hân hân cũng có một mặt đau khổ mà không dám nói ra. Nói không chừng những gì hân trải qua còn đau khổ hơn ta, trong lòng hân có lẽ còn mất mát hơn ta, chẳng qua là hân che giấu rất khéo nên mới không có biểu hiện ra bên ngoài. Hân để có thể trở nên mạnh mẽ như bây giờ nhất định phải có một câu chuyện ẩn sau sự mạnh mẽ đó. Trái lại chính mình, nỗ lực lâu như vậy, cuối cùng vẫn không khác gì, cái gì đều không làm được, chỉ có thể tro mắt xem những người bên cạnh dần dần chết đi. Levi tốt xấu còn có

thể cứu mình trong gang tấc giữa sự sống và cái chết, mà chính mình ngay cả một cơ hội để cứu Nico đều không nắm bắt được.

A, ah, không muốn suy nghĩ gì nữa. Thực sự muốn cứ chết luôn ở chỗ này. Cho dù ý thức được đây là ý tưởng trốn tránh hiện thực, ta cũng không thể phản chấn trở lại. Thật sự, mong cứ như vậy, buông tha và quên đi.

Đầu ta chôn sâu ở trong chấn. Ta thậm chí còn không muốn để ý, nhưng là nước mắt cứ chảy ra, chảy ra mãi. Cảm giác ẩm ướt trên chấn nhắc nhở ta, ta mới phát hiện chính mình đang khóc, nỗi bi thương trong lòng càng dày thêm. Quả nhiên là không làm được gì cả, chỉ suốt ngày biết khóc.

Ta luôn luôn cho rằng chính mình có thể sẽ rất kiên cường, nhưng lúc chân chính phải đối diện mới mọi thứ mới biết được chẳng qua cũng chỉ như thể mà thôi.

Bỗng nhiên chấn bị kéo ra. Đôi mắt ta tan rã, ngẩng đầu lên đã thấy Levi cau mày đứng trước mặt ta.

Ta yên lặng đem chấn kéo trở về. Không biết vì sao, không nghĩ để cho người khác nhìn đến bộ dáng yếu đuối của ta. Có lẽ là lòng tự trọng còn lại đang quấy phá tâm trí.

Levi lại đem chấn kéo ra.

Cứ như vậy lặp lại mấy lần, ta rốt cục buông tha cho , thấp giọng hỏi:“Người cần gì làm như vậy a.” Nâng lên mu bàn tay xoa đi nước mắt trên mặt. Thì ra lòng tự trọng có thể dễ dàng bị buông bỏ như vậy, trong nội tâm ta lại càng khinh thường chính mình hơn một chút.

“Người khóc cái gì a.” Mặt Levi vẫn lạnh tanh như trước, tuy nhiên giọng nói lại thêm và phần mềm mại.

Ta mờ mịt mở to hai mắt nhìn hắn, tâm trí trống rỗng, lời nói dối được biên soạn dành cho đội trưởng không có cách nào thốt ra lần nữa. Ta làm không được

“.....” Levi thấy ta không nói một lời, tạm dừng một chút, sau đó lại mở miệng:“Kỳ thật người không cần tự trách. Người đã làm rất tốt.”

Những lời này thật giống như một cái gai đâm thẳng vào trong lòng ta. Ta đột nhiên đứng thẳng dậy, theo bản năng lớn tiếng phản bác:“Không phải như thế!” Levi sững sờ, đại khái là không nghĩ tới ta sẽ có phản ứng lớn như vậy. Ta cùng hắn nhìn nhau vài giây, vừa rồi còn kêu to như vậy, hiện tại có vẻ con tức giận đã được áp dần đi.

Ta suy sụp ngồi trở lại trên giường:“Thực ra..... Tất cả đều là lỗi của ta..... Rõ ràng còn có cơ hội bảo vệ bọn họ.....” Ta không thèm quan những giọt nước mắt, cứ để chúng lăn dài, ta tự nhủ: “ Vì sao bọn họ đều đã chết, vậy mà vẫn chưa đến phiên ta.....”

Ta cúi đầu, đột nhiên cảm thấy thật bất lực. Chẳng lẽ ta đặt vị trí mình lên quá cao? Luôn suy nghĩ về những gì phải làm, nhưng là cuối cùng lại lưu lạc đến hoàn cảnh này. Có lẽ ta đã sai ngay từ đầu. Trước kia luôn cảm thấy người xuyên không đến một thế giới khác đều là Đảng Cứu Thế, đều có thể nhận lấy trọng trách cứu vớt thế giới, nhưng những điều này đều là gạt người. Càng nỗ lực, lại càng là thất vọng, lại cảm giác được năng lực của bản thân hữu hạn. Ta chính là một con người bình thường a, căn bản là không có dị năng hay cái gì. Không có gì tốt đẹp, phẩm cách lại hèn nhát, bây giờ còn bị người khác xem bộ dáng khóc lóc nức nở. Nghĩ đến đây, lòng ta càng thêm thương cảm. Mơ mơ màng màng ngẩng đầu, ta buột miệng nói ra:“Người có thể giúp ta được không?” Vươn tay muốn cầm lấy tay áo Levi, nhưng là đột nhiên nhớ tới hắn có bệnh khiết phích, mà tay mình vừa dùng để lau nước mắt, nói không chừng còn có nước mũi, dơ bẩn vậy, nghĩ đến đây tay liền tạm dừng ở không trung, sau đó lại chậm rãi thu hồi, đặt ở trên đầu gối.

Ta cứ như vậy tội nghiệp nhìn hắn, trong lòng hoàn toàn không biết chính mình đang làm cái gì.

Bỗng nhiên thấy hoa mắt, không thể nhìn tới cái gì nữa. Cảm giác được có cái gì đó đang cọ xát trên mặt. Ta sững sờ nửa ngày mới phản ứng lại, hóa ra Levi lấy ra một chiếc khăn tay lau mặt cho ta. Ta liền cứ ngỡ ngàng nghiêm mặt mặc cho hắn lau. Mãi cho đến khăn mặt ta bị lực ma sát làm cho đau rát, Levi đại khái cảm thấy được đã lau sạch sẽ, ném thẳng chiếc khăn mặt vào đầu ta. Trong lòng ta phi thường khiếp sợ, còn có cảm động. Cứ như vậy đem khăn của hắn cho ta, Levi không phải bị khiết phích sao?

Ta thật cẩn thận nhắc lên khăn mặt, lại thật cẩn thận liếc mắt nhìn Levi một cái. Người kia đứng ở trước giường, như trước không biểu cảm nhìn chằm chằm ta.

Thấy ta cũng nhìn hắn, Levi nhàn nhạt nói:“Người còn sống không phải sao? Chỉ cần còn mạng sống thì vẫn còn có vô hạn khả năng”

Trong lòng ta chấn động, tay run lên, dùng sức nắm chặt khăn mặt trong tay.

Levi tựa hồ rất vừa lòng phản ứng hiện tại của ta, xoay người ngồi vào bên cửa sổ tiếp tục xem bản ghi chép.

Ta hít sâu vài cái, xốc chấn run run đứng lên. Ngồi lâu trên giường, thân thể ngoài sự đau xót lưu lại sau chiến đấu còn hơi tê tê. Nhớ được đội trưởng là vì lần sự kiện này mà ở lại doanh địa, vậy thời gian xuất phát chậm nhất là buổi sáng ngày mai.

Ta đi qua đi lại vài bước, thân thể dần dần thích ứng. Có lẽ nhờ lời nói của Levi vừa rồi làm trong lòng ấm áp, hiện tại miệng vết thương ngược lại không còn quá đau đớn, hoạt động cũng càng thêm tự nhiên một ít. (Ta nghĩ là do ngồi lâu nên căng cơ, cawng cơ xong thì thoải mái....)

Ta thấy Levi vẫn luôn nhìn bản ghi chép, nhìn không được có chút tò mò, có lẽ là vừa rồi bị hắn khai đạo tâm sinh tạo nên một chút hảo cảm, không còn kính sợ như trước kia, ta liền cố ý đi tới đi lui bên cạnh hắn, muốn xem xem hắn đang nhìn cái gì.

Chờ ta đi đến lần thứ năm, Levi rút cục mở miệng. “Ngươi không cần lúc ẩn lúc hiện, muốn nhìn thì có thể đi lại mà xem.”

Ta nhất thời có chút xấu hổ, tuy nhiên vẫn như cũ rất hiếu kỳ, liền nhìn không được đi lên xem. “Đây là cái gì?”

“Di vật của Iermu.” Levi quơ quơ bản ghi chép, “Nhật ký của hắn. Phát hiện trên thi thể. Hắn luôn tùy thân mang theo, đại khái vốn định vạn nhất ngày nào đó chết trận, có thể để mọi người nhận biết rõ danh tính.”

Trong lòng ta nhất thời chấn động. Iermu nguyên lai luôn mang theo nhật ký tùy thân, nói như vậy..... Có lẽ có thể giải thích chuyện đã xảy ra trước khi hắn hóa titan.....

Bất chấp mọi việc, ta vội vàng hỏi: “Có thể cho ta xem hay không?”

Levi có chút kỳ quái nhìn ta, nhưng vẫn đưa bản ghi chép lại.

Ta tiếp nhận bản ghi chép, liền nhanh chóng xem. Iermu nhìn có vẻ ổn trọng vậy mà ghi nhật ký thật có thể khiến người ta mở rộng tầm mắt. Trong bản nhật ký này, hắn dùng khoảng hơn 70 trang nói về cảm tình mà hắn dành cho Nico, còn lại đại khái mười trang là ghi lại thu chi cuộc sống bình thường, hai ba trang là oán giận về toilet trong nhà vệ sinh nam. Trong này không có chuyện gì liên quan đến việc Iermu trước khi hóa titan.

Ta rất nhanh liền xem xong, có chút ưu thương gấp bản ghi chép lại. Lúc đưa cho Levi, ta lại có chút bối rối: Vì sao quyền nhật ký đơn giản vậy mà lại khiến Levi xem lâu đến như thế.

Giấy tiếp theo, nghi hoặc trong lòng ta chiếm được đáp án. Levi vừa cầm bản ghi chép vừa lầu bầu: “Chờ lần này trở về, phải lệnh cường chế binh đoàn tiến hành chinh đồn toilet trong nhà vệ sinh nam, một đám con trai bẩn thỉu.”

Ta: “.....”

Buồn bực đứng nửa ngày, ta vẫn không bỏ cuộc: “Chỉ có một quyển này sao?”

Levi không chút để ý trả lời: “Tổng cộng có hai bản, một quyển này là sau tòng quân bắt đầu viết, quyển còn lại là nhật ký trước tòng quân. Chờ một chút sẽ vui lấp chúng nó cùng thi thể Iermu. Ta trước lấy một quyển xem có tình báo gì hay không.” Nói xong biểu cảm hắn có chút ngưng trọng, “Quả nhiên phát hiện có tình báo liên quan đến toilet trong nhà vệ sinh nam.”

Ta sùng sốt: “Các ngươi đem cả thi thể Iermu lẫn Nico mang về?”

“Cũng không thể mặc kệ binh lính chết trận cho titan ăn xác.” Levi tựa hồ vẫn còn đắm chìm trong vụ việc toilet, “Chỉ có hai người, mang về chôn cũng là bình thường.”

Ta vừa vươn tay, lại cảm thấy không đúng, bỗng nhiên phản ứng trở lại, kéo khăn lông lau tay, sau đó mới lại vươn tay bắt lấy ống tay áo Levi: “Có thể mang ta..... đi xem thi thể bọn hắn không! Còn có..... Bản nhật ký còn lại.....”

Levi nhìn cahwmf chăm ta vài giây, cuối cùng không có cự tuyệt yêu cầu của ta. Hắn khép lại nhật ký, đứng lên nói: “Đi thôi.”

Ta đã ngủ toàn bộ buổi chiều, hiện tại đã là hoàng hôn. Thi thể của Nico cùng Iermu được để trong một ngôi nhà gỗ hẻo lánh trong doanh địa. Bên cạnh nhà gỗ chính là từng mảng, từng mảng mồ, cho tới bây giờ binh lính hy sinh phụ cận doanh địa của binh đoàn trinh sát có thể mang về đều mang về đây chôn cất.

Levi tiếp tục đi ở phía trước, tuy rằng nhìn qua không thèm để ý nhưng là vì chiếu theo tình huống cơ thể ta nên vẫn cố ý thả chậm bước chân. Ta đi theo phía sau hắn, trong lòng vẫn là thật không thoải mái.

Lại một lần nữa thấy thi thể Nico cùng Iermu..... Cho dù vừa rồi bị khai đạo, ta vẫn như cũ cảm thấy chính mình không mặt mũi thấy bọn họ. Vừa nghĩ đến hai người bọn họ, những ký ức đau đớn lại ủa về và sôi nổi lên trong nội tâm ta.

Dần dần đến gần nhà gỗ nhỏ. Ta có chút do dự ngẩng đầu. Levi trước đây cửa ra, xoay người hướng ta ý bảo, sau đó trước hết đi vào phòng ở.

Ta theo bản năng quay đầu nhìn quanh bốn phía. Cho dù bị phát hiện cũng không có gì, ta đến xem thi thể hai người bọn họ là bình thường, nhưng trong lòng ta cất giấu bí mật, nhìn không được vẫn là có cảm giác có tật giật mình.

Ta không mong đợi lần đầu này, lại nhìn đến bên cạnh nhà gỗ có một bóng người chột lóc qua, rất nhanh liền trốn vào bóng mờ trong phóng ốc Tiếng bước chân hết sức tinh vi, nhưng là ta ngay tại cửa, cẩn thận nghe vẫn là có thể nghe thấy. Tiếng bước chân kia rất nhanh liền biến mất, tưởng là người đã đi xa.

Đã có thể trong nháy mắt này, ta nương ánh sáng nhận thấy bóng lưng người nọ.

Người kia, là Melinda.

Trong nháy mắt ta vừa sợ vừa nghi. Melinda vì sao sẽ đột nhiên chạy đến nơi đây.

“Ngươi đang cọ xát cái gì?” Levi có chút không kiên nhẫn.

“A, thực xin lỗi.” Ta đành chỉ suy nghĩ miên man, vội vàng vào nhà.

Một bước vào phòng, một loại không khí đè nén khiến cho ta không thở nổi. Trong phòng trống trơn đặng đặng, chính giữa là hai khối thi thể được che bằng vải trắng.

Ta có chút phát run.

Levi đứng ở một bên xem ta. Ta có chút bất lực nhìn lại hắn. Nhưng là ánh mắt Levi thật kiên định, ý tứ là muốn ta tự mình đến, hắn sẽ không sẽ giúp ta.

Ta chậm rãi chuyển đến bên cạnh thi thể Iermu, hít sâu một hơi, nhẹ nhàng mà kéo ra vải trắng.

Thời gian Iermu chết đi không tính lâu lắm, thi thể chưa hư thối, nhưng là mặt hắn đã không còn nữa sự sáng rọi của cơ thể người sống, trên mặt nhiễm lên nhan sắc trắng xanh. Duy nhất không có thay đổi, là đôi môi hắn vẫn hé mở nụ cười.

Tay ta rung lên một chút, trực tiếp kéo xuống vải trắng.

Ngay tại phần ngực của thi thể Iermu có một quyển có chút nhật ký cũ tàn.

Ta buông vải trắng, nhẹ nhàng cầm lấy bản nhật ký, run run tay mở ra.

“Ngày hai mươi ba tháng hai năm 839.....”

Ta cứ đọc theo một hàng dọc. Có thể theo giữa những hàng chữ tràn đầy bông bột tức giận mà thấy người như hiện trước mặt ta, loại cảm giác này xót xa khó có thể hình dung.

“Ngày bảy tháng mười năm 844. Mấy ngày nay ta bị bệnh thương hàn, bệnh càng ngày càng nghiêm trọng, cha mẹ đều thực vội, nhưng là phụ cận đều không có bác sĩ. Sau khi các bức tường thành được dựng lên, trật tự xã hội bắt đầu trở nên hỗn loạn. Thôn trang nhỏ như chúng ta, người có năng lực đều đi ra ngoài kiếm kế mưu sinh, hiện tại ngay cả bác sĩ đều không có.”

Ta hít sâu một hơi, tiếp tục đọc.

“Bệnh ta thật sự rất nặng, đến nỗi cảm thấy chính mình sắp mất mạng. Ngay tại lúc này, người nhà ta tìm đến một bác sĩ. Hắn từ một nơi rất xa đến để trị liệu bệnh thương hàn cho ta. Ta khỏe thật sự nhanh, hiện tại đã hồi phục không sai biệt lắm, thật sự muốn cảm tạ vị bác sĩ kia đâu. Tên của hắn kêu.....”

Tay của ta hưng hăng run lên, thiếu chút nữa không cầm nổi quyển nhật ký.

“Grisha Yeager.”

Đó không phải..... Bố của Eren sao.....

Trách không được Iermu nhìn thấy Beast Titan sẽ phấn đấu quên mình đuổi theo, đại khái là bố của Eren nói gì đó với hắn.....

Bố của Eren cùng Beast Titan..... Giữa bọn họ đến cùng có liên hệ gì.....

Ta cố nén trụ sự nghi hoặc trong nội tâm, tiếp tục xem Nội dung tiếp theo của nhật ký không đưa ra manh mối gì. Iermu đem chuyện này che giấu tốt lắm, có lẽ là sự tình làm người ta rất khiếp sợ, khiến cho hắn ngay cả việc viết vào nhật ký cũng không thích.

Chậm rãi khép lại nhật ký, ta nhẹ nhàng đặt lại nhật ký vào trước ngực hắn, cuối cùng nhìn thật sâu vào hắn, sau đó thay hắn che lại vải trắng.

Levi ở một bên nhìn hành động của ta, ra tiếng nói:“Người cũng cáo biệt cùng Nico đi.”

Ta theo lời, im lặng ngồi xổm xuống bên cạnh thi thể Nico, nhẹ nhàng vạch tấm vải trắng lên.

Vải trắng bị lột ra, Vết máu trên thân Nico đã biến thành màu đen, nang vẫn như cũ cau mày.

Không biết Iermu ở thiên đường có tìm được nang không. Hắn có nói qua là nang chỉ điểm thông báo a.

Tuy nhiên người kiên quyết lại chấp nhất giống Iermu, vô luận như thế nào đều sẽ tìm được nang đi.

Vừa từ biệt cùng thi thể Iermu, hai tay ta hiện tại đã không còn run. Ta nhẹ nhàng vuốt lên mày Nico, nói khẽ với nang:“Trước người nghe được sao? Iermu cũng thích người đấy.”

Cảm nhận được Levi nhìn chằm chằm ta, ta vẫn như cũ tính toán nói hết mọi lời:“Ta trước lặng lẽ nói cho người, Iermu tính toán ở thiên đường tìm được người sau đó hướng người thông báo nga. Hắn muốn cho người một sự ngạc nhiên, cho nên người không cần nói với hắn ta trước tiên đem chuyện này nói cho người đâu. Iermu ngu ngốc này phỏng chừng hơn nửa khắc cũng tìm không đến người, ta trước nói cho người là muốn cho người vui vẻ mà thôi.....” Quay đầu liếc mắt nhìn Levi một cái, ta nói tiếp với Nico:“Bình thường Levi đã ở bên cạnh nga, hắn nghe được cũng không có quan hệ đi,

binh trưởng sẽ giữ kín bí mật.”

Bên cạnh Levi thấp giọng nói một câu: “Ngươi ngu ngốc a.”

Ta cuối cùng tránh đi miệng vết thương này, nhẹ nhàng đẩy ra những sợi tóc tán loạn trên tóc Nico: “Tái kiến.”

Bọc lại vài trang cho Nico, ta im lặng đứng lên, liếc mắt nhìn Levi một cái. Levi hiểu được ý tứ của ta, mở cửa đi ra ngoài, ta yên lặng theo sau.

Một đường không nói. Levi bỗng nhiên mở miệng: “Có phát hiện cái gì ở bản nhật ký kia sao?”

“A?” Trong lòng ta cả kinh, do dự mà nói: “Cái kia..... Nghe nói ở phía Tây Bắc El Thoth có một bãi phế liệu rất lớn, đồng rác ở nơi đó thường xuyên không người xử lý, có một vài đứa nhỏ nhà nghèo còn thường xuyên ở nơi đó tìm những thứ mà người khác vứt bỏ để mà mưu sinh.....”

Levi trầm ngâm một lát: “Xem ra phải nói chuyện cùng đội phòng vệ về chuyện này, xả rác cùng bản dân mặc kệ, mấy đứa bé kia ăn cái đấy làm gì không biết a.” Hắn đi nhanh hơn chút sau đó liền thả chậm bước chân chờ ta.

Ta lúc này tài ý hội đến Levi là ở tìm nói phân tán ta lực chú ý, trong lòng nhin không được cảm thấy ảm áp, lại có chút buồn cười. Cur nhiên dùng loại đề tài này, ai tưởng được đến mục đích của hắn. Kỳ thật hắn bắt ngờ có tình vị, nhưng hoàn toàn không giỏi biểu đạt.

Có lẽ là do trước kia ở thành phố ngầm đã trải qua không ít chuyện, liền trở nên càng thêm quý trọng tình cảm giữa người với người đi.

Thật sự là khó nhìn được..... Thật muốn cười đau. Chờ ta phát hiện đã thấy chính mình không tiếng động nở nụ cười. May mắn Levi đi ở phía trước ta, không có phát hiện.

Nghĩ nghĩ, bỗng nhiên trước mặt xuất hiện một bóng hình quen thuộc. Lại là Melinda.

Nàng đi ở phía trước, xem ra không phát hiện chúng ta.

Ta đi mau vài bước lướt qua Levi, vỗ bả vai nàng một chút: “Hello.”

Melinda tựa hồ phát hoảng, nhìn lại là chúng ta, sắc mặt nhất thời khác đi.

Ta hỏi thẳng: “Ngươi vừa rồi đến túp lều bên nhà xác làm gì?”

Sắc mặt Melinda càng thêm không tốt, đợi một lát, nàng rũ mắt xuống thấp giọng đáp: “Cha ta cũng từng là người trong binh đoàn trinh sát, chết trận vài năm trước, chôn ở bên kia. Ta vừa mới đi xem hắn.”

Ta sững sờ, xem bộ dáng Melinda, đột nhiên cảm thấy áy náy: “Thực xin lỗi..... Ta chính là vừa mới thấy ngươi, tùy tiện hỏi mà thôi.....”

Melinda nỗ lực tác động khóe miệng để nở nụ cười, lắc đầu: “Không..... Không quan hệ.....”

“Cha ngươi..... Tên gọi là gì?” Levi bỗng nhiên xen mồm hỏi.

“Kêu..... Stan Fig.” Melinda tựa hồ có chút e ngại Levi. Có lẽ là do lần tỏ tình đó để lại bóng ma.

“Anh hùng hiến thân vì sự nghiệp của toàn nhân loại vô cùng đáng để tôn kính.” Levi vốn vô cùng lạnh nhạt bỗng nhiên cao giọng lên. Mà Melinda vừa nghe, nhất thời mặt rung rung nước, cảm kích ngẩng đầu nhìn hắn.

Ta liền phát hoảng vỗ vỗ Melinda: “Tóm lại, lần này là ta không đúng, ngươi đi về trước nghỉ ngơi đi.” Nguyên bản cho rằng sẽ phí một phen vỗ mồm, nhưng Melinda lại rất nhu thuận ừ một tiếng, xoay người rời đi.

Xem Melinda đi xa, cuối cùng bóng lưng biến mất không thấy, ta cùng Levi không hẹn mà cùng xoay người đi đến phía nghĩa trang. Vừa tiến vào nghĩa trang, chúng ta liền cẩn thận xem xét các bia mộ.

Không tìm bao lâu, ta bỗng nhiên nghe được Levi bảo ta: “Petra, ngươi đi lại.”

Ta theo lời đi đến bên cạnh Levi, xem bia mộ trước mặt hắn.

Trên mộ bia rõ ràng viết tên mộ chủ: Stan Fig.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Kế Hoạch Thu Thập Nhựa Cây

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu, Sec

Ta hơi ngạc nhiên khi nhìn thấy trên bia mộ có khắc chữ “ Stan Fig ”. Chẳng lẽ ta thật sự hiểu lầm Melinda ?

Bởi vì lần trước nàng lừa gạt ta, trong lòng ta luôn cảm thấy nàng có vấn đề, chỉ cần nàng nói gì thì phản ứng đầu tiên của ta là nghi ngờ. Nhưng là lần này chứng cứ ngay tại trước mắt ta, ta không tin cũng không được.

Tuy nhiên không biết vì sao, nghi ngờ trong lòng ta vẫn chưa được xóa bỏ.

Sau, ta đứng ở một bên yên lặng xem những binh lính khác mai tang Iermu cùng Nico. Cho đến tận khi bia mộ của bọn họ được lập xong, ta mới rời đi. Bia mộ thật đơn sơ, chỉ khắc lại tính danh của bọn họ.

Nico. Oldman.

Iermu. Holt Sharansky

Cứ như vậy, kết thúc cả đời.

Vào đêm, Levi cũng trở về nghỉ ngơi. Ta trở về một mình, mở cửa phòng ra, lại phát hiện Hanji ngồi ở trong phòng chờ ta.

Ta ngẩn người. Hanji sau khi nhìn đến ta khuôn mặt biểu lộ sự nhu hòa: “Petra, thật sự là vất vả cho người.”

Ta rũ mắt xuống, nhẹ nhàng “Ừm” một tiếng.

Ta đứng ở cửa nửa ngày không nói chuyện. Hanji cũng không có ý đánh vỡ sự im lặng.

Một lát sau, Hanji đứng lên, nhẹ nhàng kéo lấy cánh tay ta, nói: “Petra, ta biết người trải qua một hồi ác chiến, lại mất đi chiến hữu thân thiết nhất, trong lòng nhất định rất khó chịu, nhưng là người nhất định phải phấn chấn lên. Ngày mai chúng ta có thể đuổi tới rừng khổng lồ , công tác lấy nhựa cây còn cần sự trợ giúp của người.”

Ta im lặng gật đầu: “Uhm, điều này ta biết.”

Hanji lo lắng nhìn ta: “Ta thấy tinh thần người không tốt lắm, nhưng là sáng mai chúng ta sẽ xuất phát, cần phải thông báo cho người một vài kế hoạch hành động. Nếu hiện tại không nói thì ngày mai không có cơ hội. Cho nên.”

“Ta không có gì vấn đề.” Ta hiểu được ý tứ của Hanji. Đại cục trước mắt, cảm tình cùng sinh tử của cá nhân đều là việc nhỏ. Không chỉ Nico cùng Iermu, chúng ta đều giống nhau. Ta, Hanji, Levi, thậm chí là đội trưởng.

Lời của Hanji bị ta ngắt, nàng cũng không tiếp tục nói. Trầm mặc một lát, nàng vỗ vỗ bờ vai ta, sau đó đi trở về bên cạnh bàn, mở ra một tấm bản đồ rất lớn, đưa qua cho ta xem.

Đó là bản vẽ rừng khổng lồ và địa hình phụ cận.

“Dựa theo hành trình lúc trước, chúng ta sẽ tiến vào từ mũi phía nam của con đường. Đi qua rừng khổng lồ ước chừng mất nửa giờ, nhưng lần này chúng ta cần lấy nhựa cây, nhất định phải dừng lại trong rừng rậm một thời gian.” Tay Hanji xẹt qua lộ tuyến đã định trước, thấy ta gật đầu mới tiếp tục nói: “Khu rừng này là một trong những địa hình thích hợp nhất đối với việc sử dụng trang bị lập thể cơ động, trong hoàn cảnh bình thường gặp được titan cũng sẽ không có quá lớn vấn đề. Hơn nữa, loại cây có thể lấy ra nhựa cây trong rừng khổng lồ cũng nhiều, lần này chúng ta thu thập nhựa cây có thể ở nơi tương đối cao, như vậy cũng càng an toàn hơn.”

Ta nghe xong kế hoạch của Hanji, không có vấn đề gì.

“Địa điểm chúng ta dự định dừng lại thu thập nhựa cây là ở nơi này.” Hanji chỉ vào một đường trên bản đồ, ở nơi đó có một chữ “x” đánh dấu hồng.

“Đường vào rừng khổng lồ tương đối rộng, ngay cả titan 15 m đều có thể đi qua, cho nên đại hình titan sẽ thường lui tới ở nơi đó, cái đường kia đến nay cũng vẫn như cũ có thể sử dụng. Nếu ngay tại đường thu thập nhựa cây thì có chút nguy hiểm. Nhưng là càng đi vào trong thì cây cối càng dày đặc, ngựa rất khó tiến vào, gặp được titan loại nhỏ ở nơi đó cũng sẽ rất phiền toái. Địa phương mà chúng ta hiện tại lựa chọn mật độ vừa khéo, đại hình titan đều rất khó tiến vào, cho dù đi vào được cũng hoạt động không tiện, mà ngựa hoạt động vẫn khá thoải mái. Như vậy sau khi thu thập tốt nhựa cây, chúng ta có thể trực tiếp lên ngựa rời đi.” Hanji mở ra một quyển sổ ghi lại số liệu điều tra của lần viễn chinh trước cho ta xem, mặt trên đánh dấu rõ ràng thông tin về khu vực xung quanh rừng khổng lồ.

“Thu thập đủ nhựa cây phòng chừng cần thời gian nửa ngày. Trước đây, binh đoàn trinh sát tiến hành viễn chinh ngoài thành sẽ không phái ra nhiều người như vậy, nhưng là lần này cơ hồ toàn bộ binh đoàn đều xuất động để chuẩn bị cho bước tiếp theo.” Biểu cảm Hanji có chút ngưng trọng. “Sau khi thu thập tốt nhựa cây, binh đoàn chúng ta chia làm hai đường. Trong đó một đường dựa theo kế hoạch dự định tiếp tục viễn chinh, một đường khác đưa nhựa cây trở về. Tiếp tục viễn chinh là đội trưởng cùng phân đội trưởng Mike mang đội, hộ tống nhựa cây là ta cùng Levi chỉ huy.” Nói tới đây, Hanji liếc mắt nhìn ta một cái: “Petra, người đến lúc đó định tiếp tục viễn chinh hay là quay lại?”

Ta thấp giọng trả lời: “Ta liền cùng các người cùng nhau đưa nhựa cây trở về đi.” Ta luôn luôn đem chuyện có liên quan đến đạn pháo trở thành trách nhiệm của bản thân, hướng chỉ lẫn viễn chinh ngoài thành này mới một ngày ta liền trải qua nhiều việc như vậy, mặc kệ là thân thể vẫn là tâm, cũng không nghĩ lại tiếp tục.

“Ân, ta cũng nghĩ vậy, cho nên đã đem người tiến vào tổ của chúng ta.” Hanji gật gật đầu, vẻ mặt có chút cổ quái, “Hơn nữa lúc trước đội trưởng nói, người hiện tại dưới sự giám thị của Levi, cho nên cho dù ta không có nói trước đem người sắp xếp, người cũng không có sự lựa chọn.”

Ta nhất thời có chút buồn bực.

“Ai nha, kỳ thật không có gì.” Hanji nhúc nhúc đầu, cười nói: “Kỳ thật đội trưởng rất chú ý người. Hẳn để Levi giám thị người, trên thực tế là ở bảo vệ người. Ân, chính là bảo vệ người, ý tứ bảo vệ nhiều hơn ý tứ giám thị. Ai kêu người đột nhiên chạy đi giết titan a.”

“Ta biết đến a. Hơn nữa hiện tại mặc kệ thế nào đều phục tùng theo quyết định của đội trưởng đi.” Kỳ thật nguyên nhân lần giám thị này là do ta cùng Nico trộm đi ra ngoài a.

“.....” Ta có chút bất lực với loại thần kinh thô như Hanji. Sau khi nghĩ lại, ta hỏi: “Hanji, ta muốn biết một việc. Melinda ở tổ nào?”

“Ồi? Con bé lần trước theo đuôi người?” Hanji ngẩn người, mở ra bản ghi chú trong tay tra xét, “Là ở tổ đội trưởng. Có vấn đề gì sao?”

Ta do dự một chút, vẫn nói ra lời: “Có thể hay không đem nàng. tiến vào tổ của chúng ta?”

“Vì sao a?” Hanji trên mặt biểu cảm thật vi diệu, “Chẳng lẽ người vẫn còn dư tình với nàng? Nga ta đã biết người nhất định là tương tác hợp nàng cùng Levi! Không được, ta quay đầu phải đem chuyện này nói cho Levi a, thật sự là Aha ha ha.”

“Không phải! Ai muốn tác hợp nàng cùng Levi a!” Ta nhin không được lớn tiếng phản bác, sau khi nói xong mới cảm thấy có chút không thích hợp.

Hanji chớp chớp mắt nhìn ta: “A? Vậy người làm gì kích động như vậy a, đem nàng điều lại làm gì. Chẳng lẽ người thật sự với nàng.”

Ta lắc đầu mạnh.

Hanji không hiểu nói: “Vậy người đến cùng là vì sao muốn điều nàng lại a?”

Ta nhất thời thật ưu thương. Ta mới không cần đội cái mũ “Người bị theo đuôi sau khi bị đá vẫn vui vẻ thích đối phương”. Nói đến cùng ta cảm thấy Melinda thật khả nghi, hoàn toàn đoán không ra nàng muốn làm gì. Nhưng hiện tại lại không có chứng cứ, bảo ta giải thích thế nào với Hanji đây.

Ta túm quần áo rối rắm thật lâu, sau đó thật kiên định ngẩng đầu, nhìn thẳng vào mắt Hanji.

Hanji thật chờ mong nhìn ta, nếu nàng là con mèo lười nói phông chừng lỗ tai đã dựng thẳng lên cao từ lâu rồi.

Ta khụ khụ vài cái, sau đó dũng cảm mở miệng: “Không vì sao.”

Hanji bỗng chốc ngã xuống từ ghế tựa.

Sáng sớm ngày thứ hai tuyên bố kế hoạch thu thập nhựa cây ở rừng không lồ. Hanji vẫn đưa Melinda vào tổ đưa nhựa cây trở lại.

Lúc tôi đến nơi tập hợp đã hơi muộn. Thật khó để mặc vào dây lưng mà vẫn tránh đi các vết thương, cứ như vậy liên tiêu phí rất nhiều thời gian. Tuy nhiên thật trùng hợp là, lúc ta đi qua liền nhìn đến Melinda đứng cuối hàng ngũ.

Ta yên lặng đi qua chào hỏi nàng: “Buổi sáng tốt lành.”

“A. Buổi sáng tốt lành ~” Melinda nhìn thấy là ta, khuôn mặt hiện ra nụ cười ngọt ngào.

Ta liền đứng ở bên cạnh nàng nghe đội trưởng tuyên bố kế hoạch.

“Cái này. Petra học tỷ?” Ta đang nghe, Melinda bỗng nhiên vươn tay quơ quơ trước mặt ta.

Ta quay đầu: “Chuyện gì?”

“Cái kia. Ta biết người hiện tại bị binh trưởng Levi giám thị, cho nên có rất nhiều cơ hội tiếp xúc cùng binh trưởng. Ta a, nhất định sẽ nỗ lực hơn.” Rõ ràng tươi cười thật ngọt, lời nói ra lại mang ý tứ hàm xúc châm biếm.

“Nga.” Ta thật thông dong trả lời. Nguyên bản muốn nói tùy tiện người, ta căn bản không cần, nhưng là nói như vậy chỉ sợ lại đâm phải trái tim thủy tinh của nàng. Suy nghĩ một chút vẫn là dùng phương thức tương đối uyển chuyển đi.

Melinda thấy ta mất mặt, liền không nói nữa.

Kế hoạch đội trưởng ta sớm nghe Hanji nói qua, hiện tại liền cúi đầu nhìn đôi giày.

Ánh mắt thoáng nhìn sang trái

Trên gót giày của Melinda. Dính rêu xanh tươi mới.

Loại rêu xanh này chỉ sinh trưởng tại nơi không có cây cối, trong doanh địa cũng không có. Mà xem rêu xanh này thật tươi mới, không có khả năng là dính vào từ giữa trưa ngày hôm qua .

Suy tính thời gian một chút. Nhiều nhất mười hay mười hai giờ. Đại khái chính là sau khi ta cùng Levi gấp nạng

Cẩn thận nhìn nhìn lại, giày nạng phần sau còn có bùn đất khá tươi mới. Tuy rằng so ra kém độ ẩm không khí 95 trên phần trăm của các khu rừng nhiệt đới, nhưng gần doanh địa, độ ẩm không khí tương đối cao, do đó, đi bộ đường dài trong rừng cũng rất dễ văng bùn.

Melinda giày mặt trái có dấu vết bị lau qua, bùn còn lại một số cũng đã được lau sạch một nửa. Nhưng trong rừng rậm đất đỏ cằn cỗi, giày đen tương phản màu sắc vẫn là có chút chênh lệch. Khoảng cách giữa ta và nạng khá gần, vừa khéo khiến cho ta phát hiện điều này.

Nói như vậy, nạng sau khi tách ra khỏi ta cùng Levi, lại một mình rời đi doanh địa chạy vào rừng rậm, hơn nữa không sử dụng trang bị lập thể cơ động, có lẽ là sợ hãi gas tiêu hao quá nhiều, cần bổ sung khiến người khác nghi ngờ. Chờ sau khi trở về, nạng phải chà lau giày, nhưng ở đêm khuya nếu đốt đèn thật dễ dàng khiến cho người khác chú ý. Cho nên ở tình huống không đủ ánh sáng, giày của Melinda chưa được lau hết bùn đất.

Đến cùng là cái gì khiến nạng mạo hiểm nguy hiểm đi bộ tiến vào rừng rậm thường có titan lui tới đâu?

Chẳng lẽ là bia mộ kia có vấn đề? Có cần quay lại nơi đó kiểm tra không đây?

Ta lắc đầu, từ bỏ ý định này. Ngày hôm qua ta cùng Levi rõ ràng cẩn thận kiểm tra rồi kia một mảnh mờ, cũng không có phát hiện cái gì không tầm thường địa phương. Lúc đó không có tìm được, cách một buổi tối, hiện tại càng không thể tìm được. Huống hồ lập tức sẽ xuất phát, cũng không có thời gian để ta cẩn thận nhìn lại.

Đội trưởng nói ra kế hoạch một cách đơn giản. Chúng ta rất nhanh liền làm tốt chuẩn bị xuất phát.

Rêu xanh cùng bùn đất trên giày của Melinda vốn không rõ ràng, lại do sự ma sát khi đi nên đã rơi hết xuống.

Vị trí của cánh phải có chút thay đổi. Vị trí của Nico ban đầu bây giờ được Levi thay thế. Nói là người giám hộ, thật sự là giám sát chặt chẽ

Thật lâu sau khi xuất phát ta cũng chưa nói gì, mà Levi lại cũng không phải nói người nói nhiều. Vì thế dọc theo đường đi trừ bỏ im lặng vẫn là im lặng.

Ngay tại ta lúc ta cho rằng trạng thái này sẽ kéo dài đến khi đến rừng khổng lồ, Levi ngoài dự đoán mọi người mở miệng .

“Petra, người có biết làm thế nào rồi chứ?” Hấn nói.

Trong nháy mắt, ta sững sốt một chút. Ta cho rằng hấn sẽ không nói cái gì, cho dù muốn nói cũng sẽ dùng toilet vệ sinh nam làm lời dạo đầu. (>.<)

Vì thế ta hoảng hốt trả lời:“Làm thế nào là làm thế nào, người đang nói làm thế nào a?”

Levi có chút không kiên nhẫn:“Vô nghĩa, đương nhiên là chỉ làm thế nào để thu thập nhựa cây.”

“Ồi.” Ta nhất thời phiền não. Bị Levi nhắc tới tình ta mới phát hiện Hanji ngày hôm qua cái gì đều nói, chính là chưa nói thế nào thu thập nhựa cây. Buổi sáng đội trưởng có nói, nhưng là khi đó ta đang nghiên cứu giày của Melinda , hoàn toàn. Không. Nghe. Đến.

Biểu cảm Levi trở nên không kiên nhẫn:“Vừa mới đội trưởng nói, người phân tâm đúng không?” Giống như hấn đã sớm đoán được.

Ta ngẩn người, cảm thấy càng thêm phiền não. Đã sớm biết đến, vì sao không nói sớm a, một đoạn thời gian dài như vậy cũng không thèm nói gì, hấn đùa sao?

“Thấy cái kia sao?” Levi chỉ chỉ thứ mà mấy con ngựa đang lôi kéo đằng sau. Ta liền theo lời nhìn:“Àn.”

“Cái kia chính là dùng để đựng nhựa cây.” Levi giải thích,“Đội đến rừng khổng lồ, chúng ta sẽ phát thùng và ống dẫn. Người phải dùng lưỡi dao cắt dọc theo kết cấu cây, sau đó dùng ống dẫn để nhựa cây chảy vào trong thùng, cuối cùng cho hết vào trong lọ.”

“Nga.” Ta yên lặng nhìn lọ đựng nhựa cây. Lúc trước nhìn thấy, có vẻ như chúng được làm bằng kim loại.

Mấy cái lọ này mang theo vài cái, còn theo lời Hanji, cứ theo cách này cần nửa ngày để bình đầy.

Ta đang phiền muộn, Levi lại dặn một câu:“Lúc thu thập nhựa cây phải hành động cùng ta.”

“Àn.” Ta gật gật đầu.

Đúng lúc này, một khuôn mặt to bự mắc kẹt trên cửa khu nhà bỏ hoang.

“Là titan!” Binh lính ào ào kêu lên.

Mặt titan rất gần với một bữ binh, nó hé miệng đang muốn cắn xuống một cái. Lúc này không biết người nào hô một tiếng “Binh trưởng Levi”, ta cảm thấy hoa mắt, bên cạnh lập tức đã không có bóng người.

Trong khoảnh khắc nguy hiểm ấy, Levi nhanh chóng phi tới, đè lại trán titan, chân còn có dư lực đá vào con ngựa cái. Con ngựa kêu một tiếng dài, nhảy mạnh ra khỏi đường. Nữ binh kia coi như thoát khỏi nguy hiểm.

Đúng lúc này, Levi giữ bàn tay trên trán titan, thân thể mượn lực bay lên, ở không trung nhắm ngay gáy của titan mà đâm. Đầu titan bỗng chốc liền rơi xuống. Hai chân Levi đạp trên tường, vững vàng bay trở lại mặt đất. Hắn lưu loát cho đao vào vỏ, cau mày nhìn tay trái vừa đụng vào trán titan.

Ta theo bản năng lấy ra khăn giấy đưa qua.

Levi liền tiếp nhận, dùng sức chà bàn tay.

Ta có chút sững sờ.

Từ sau khi bị Levi chỉ điểm, lòng kính sợ của ta với hắn giảm đi một chút. Trước kia luôn nghĩ chính mình giải quyết sự tình, hiện tại cũng bắt đầu có chút ý lại hắn, tựa như binh lính khác hoàn toàn dựa vào hắn mà tồn tại. Mà tất cả những thay đổi này, chỉ xảy ra trong vòng hai ngày.

Mà đối với sự ý lại của người khác, Levi luôn nhận toàn bộ, có lẽ ngay chính hắn cũng cảm thấy là đương nhiên.

Người mà hắn cần bảo vệ nhiều lắm. Cứ như vậy, sẽ không vất vả, không mệt nhọc sao?

Nếu hắn cần..... Người hắn có thể dựa vào, lại có ai đâu?

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Ta Muốn Bảo Vệ Người

Editor: Gem

Khoảng hơn mười giờ sáng, chúng ta tới rừng không lồ.

Sau khi đến điểm chỉ định, chúng ta dựa theo kế hoạch phân phát ngựa, sau đó lợi dụng trang bị lập thể cơ động trèo lên chỗ cao để thu thập nhựa cây.

Cây tại rừng không lồ tuy rằng cao lớn nhưng đường vẫn lại rất rõ ràng, cũng thật dễ dàng để cắt. Ta dựa theo lời Levi đã hướng dẫn, cẩn thận dùng lưỡi dao nhẹ nhàng cứa vào đường vân sẫm màu trên thân cây, sau đó chậm rãi bẩy dao lên. Lúc lưỡi dao được bẩy lên, những giọt nhựa cây trong suốt chảy từ từ xuống. Ta vội vã đem ống dẫn rút ra. Ống dẫn là đặc tạo, một đầu là hình cái phễu, có thể đề trên thân cây. Ta đem ống dẫn đặt sát thân cây, nhựa cây liền chậm rãi qua ống dẫn đi vào trong thùng.

Ta thấy công việc thu thập nhựa cây khá thuận lợi, trong lòng nhin không được vui vẻ. Đúng lúc này, một bàn tay tiến tới rút ống dẫn ra.

Ta “A” một tiếng, quay đầu nhìn lại là Levi, có chút oán trách nói: “Binh trưởng người làm cái gì a.”

Levi lạnh mặt rút đao ra, vết nứt ta vừa bẩy nứt sâu ra, sau đó hắn thuận thực đem ống dẫn nhấn lên trên. “Người thu thập quá chậm.”

Ta há hốc mồm nhìn động tác thuần thực của Levi: “Binh trưởng, người trước kia nhất định từng là công nhân thu thập nhựa cây đi, hoặc là hay chơi mấy thứ dính dính như nhựa cây?”

Levi liếc mắt về phía ta: “Câm miệng, nhanh làm đi.”

Ta run lên, xoay người tiếp tục xem xét nhựa cây.

Lại giờ lên lưỡi dao, ta nhắm ngay thân cây dùng sức đâm dao xuống. Đánh giá thấy lần này tróc đủ mạnh, ta liền tự tin rút đao. “Phốc” một tiếng, nhựa cây bắn tung tóe trên mặt ta.

A a a a a! Ta vốn chỉ là muốn đạt tới yêu cầu của Levi ! Tại sao lại trở nên thế này a!

Ta meo mếu giống như sắp khóc .

Auruo nhìn thấy cũng liền châm chọc: “Xem ra ở titan phía trước, Petra nhưng là trước bị nhựa cây hồ mặt a.”

Ta khóc cho người xem a! Ta khóc cho người xem!

Tóm lại tại đây thời điểm ta còn nhớ rõ đem ống dẫn dùng sức đặt tại trên cây, sau đó liền mạng lau mặt. Miễn cưỡng đem đại bộ phận nhựa cây đều lau sạch sẽ, nhưng là vẫn là cảm thấy trên mặt dính dính.

Trong lúc đang liền mạng lau mặt, Levi gọi ta một tiếng: “Này.”

“Đúng vậy.” Ta theo bản năng quay đầu.

Levi nhìn mặt ta nửa ngày không nói. Ta lúc này mới đột nhiên phản ứng lại, nhanh chóng che mặt.

Sau đó ta nghe được Levi thấp giọng nói một câu: “Bản muốn chết.”

Ta nhất thời giận dữ, cả người bùm mặt ngồi xổm trên cành cây. Bị ghét bỏ Ta thật bị thương.

Nhưng là cho dù bị ghét bỏ cũng phải nghiêm cẩn làm việc. Sau khi bị nhựa cây phun vài lần cuối cùng đúc kết được kinh nghiệm, động tác lấy nhựa cây của ta cũng nhanh hơn hẳn.

So với những người làm công việc canh gác, người lấy nhựa cây vẫn nhiều hơn. Mười tám bình lớn lần này mang theo cũng đều đầy. Nhưng tiếp theo lại phát sinh việc kỳ quái. Ngay lúc chúng ta hoàn thành xong việc chuẩn bị dọn dẹp đi về lại có rắc rối kéo tới.

Lính gác từ phía xa xa bắn ra đạn tín hiệu. Đạn tín hiệu màu đỏ, liên tục ba khóa.

Có nghĩa là có rất nhiều titan xuất hiện.

Ta nghĩ nghĩ một chút. Cây cối tại rừng không lồ độ cao bình quân hơn mười mét. Giả thiết lúc binh lính canh gác ở độ cao mười mét trông về phía xa thấy titan cùng với lúc mà bắn cảnh báo, muốn trước khi titan đến đây đem nhựa cây lên xe cũng là miễn cưỡng có thể. Cứ như thế này, nhất định sẽ có nhiều người lưu lại ngăn trở titan.

Trong lúc ta nghĩ, binh lính phía dưới đã có chút xô xao, nhưng dù sao đều đã trải qua huấn luyện, rất nhanh liền đem nhựa cây lên xe. Levi đẩy ta một cái, trầm giọng nói: “Petra, người trước đi theo bọn họ đi, ta cùng một vài người lưu lại chặn titan.”

“Đi cái gì! Ta cũng muốn lưu lại a!” Ta đoán trước hẳn sẽ như vậy, vội vàng đưa ra lập trường.

“Người hôm qua đã trải qua chiến trận khốc liệt, hiện tại thân thể còn chưa có phục hồi như cũ, ở tại chỗ này chỉ làm liên lụy tới người khác.” Levi phủ định giá trị của ta, cũng không lại để ý ta có phản ứng hay không, trực tiếp cùng vài người nhảy xuống, ở lại chặn titan.

Ta thấy hẳn vẫn tự ý quyết định, trong lòng thật khó chịu, giận dữ nhảy xuống hỗ trợ vận chuyển nhựa cây.

Sau khi đã làm xong công việc, bước chân titan càng tới gần làm mặt đất chấn động. Mọi người đều vội vàng lấy ngựa trở lại tuyến đường chính, sau đó khởi hành theo một tuyến đường khác, tránh đối đầu trực tiếp với titan.

Chờ Hanji ra lệnh xuất phát, ta cố ý ngồi trên lưng ngựa nhìn về phía Levi, sau đó đi không xa lắm liền điều khiển ngựa tránh sau thân cây, sau đó vung trộm quay lại.

Rất nhanh có thể thấy được mấy người Levi. Ta chọn một khoảng cách phù hợp để trốn tránh.

Trong lòng thật không yên, tuy nhiên Levi hết sức chăm chú nhìn chằm chằm phương hướng mà titan đi đến, hoàn toàn không nhìn về phía sau. Ta liền thoáng an tâm.

Dù sao đến lúc đó hỗn loạn, ai có thời gian mà nhận ra ai.

Dù sao là đội trưởng hạ mệnh lệnh, ta hiện tại do Levi giám hộ. Cho dù hẳn buông tha việc giám hộ ta, ta cũng phải đi theo a.

Ta tìm lý do cho hành vi của mình, một gã titan đã xuyên qua rừng cây xuất hiện trước mắt chúng ta. Gã kia khoảng 7m, đầu thật nhỏ, bụng rất lớn, dáng người dị dạng, hai tay đặc biệt thon gọn, chân lại rất dài, có lẽ cũng là vì vậy mà tốc độ chạy vô cùng nhanh.

Sau gã titan thứ nhất, titan thứ hai, thứ ba lập tức xuất hiện.

Nói thì chậm mà xảy ra thì quá nhanh, Levi bay lên không. Ta chỉ cảm thấy thấy hoa mắt sau đó cảnh sắc xa xa dần nhuộm màu đỏ tươi, ba titan dẫn đầu ào ào ngã xuống. Ta chỉ còn kịp nhìn thấy khối bay ra từ trang bị lập thể cơ động của Levi, mới biết được hẳn trực tiếp bay thành hình chữ S, cùng lúc giết chết chúng. Sau đó ngay cả khối cũng biến mất trong giây lát.

Titan ào ào xuất hiện, binh lính lưu lại đều nhập vào chiến đấu. Vừa vặn có một titan 3m lướt qua chỗ ta ẩn mình. Ta cũng không do dự mà nhảy xuống chém vào trên gáy nó, nhân cơ hội gia nhập chiến cuộc.

Levi đối có bố trí với các binh lính lưu lại, hình như là phân ra thành hai trận hình, chính hắn ở trong trận hình thứ nhất. Số lượng binh lính phía trước khá nhiều, phần lớn công kích đều từ binh lính phía trước ngăn cản, sau đó binh thứ từ sau vọt đến giải quyết. Binh lính phía trước thương vong nặng nề. Ta đầu tiên là chiến đấu ở phía sau, chuyển đến phía trước trong sự hỗn loạn.

Melinda cũng bị lưu lại ngăn cản titan. Ta trong lúc chiến đấu trông thấy nàng liền hơi giật mình, mà nàng lại hoàn toàn không phát hiện ta. Thành tích lúc nàng làm binh lính huấn luyện cũng thường thường, có thể chống được đến hiện tại đã rất lợi hại rồi. Ta cũng không nghĩ nhiều, không dám phân tâm. Có một titan há miệng hướng tới phía ta. Ta lợi dụng trang bị lập thể cơ động mà bay lên, tránh thoát miệng rộng của titan, thừa cơ điều chỉnh tư thế, hai tay cầm dao dùng sức đâm vào chân nó. Titan lúc này ngã về phía trước, dao của ta cũng tạo thành một lỗ hổng sâu trên cổ hắn. Nhưng ta không khống chế tốt độ mạnh yếu, cả người không trải qua vận động, lúc dao chém đến hắn dùng sức rất yếu, titan không bị chém một đao mất mạng. Nó sau khi vò huyệt liền dùng khuỷu tay chống đỡ, có vẻ như đang muốn đứng lên. Đúng lúc này Auruo bay qua, chém một đao vào sau gáy titan.

Auruo vừa đâm dao xong liền bản năng ngẩng đầu, nhìn thấy là ta liền có vẻ giật mình. Ta nhìn hắn hé miệng tựa hồ đang muốn kêu tên của ta, vội vàng hoa chân múa tay đem động tác hắn chặn lại. Auruo chú ý tới động tác của ta, không hô thành tiếng. Lúc này lại một gã titan tới gần. Auruo liền hướng tới phía titan mà đi, lúc đi còn không quên trừng ta một cái.

Ta không kịp nghĩ nhiều, điều khiển dao bỏ tới titan phía bên cạnh. Một dao đâm xuống, vừa vận trúng vào sau gáy titan. Sau khi titan ngã xuống, ta nhảy tới cạnh cây bên cạnh, cảm thấy có chút không thích hợp.

Titan phía chung quanh có vẻ như thật thừa thớt a.

Nhìn quanh bốn phía, ta phát hiện một chỗ titan tương đối đông đúc. Trong lòng ta cảm giác không đúng, cẩn thận nhìn, binh lính bên kia đều đã hy sinh. Hình như người duy nhất vẫn còn đang chiến đấu Chính là Levi.

Mồ hôi lạnh trên người ta lập tức rơi xuống. Tuy rằng sức chiến đấu Levi mạnh, nhưng một người đối mặt với nhiều titan như vậy cũng không tránh được có nguy hiểm! Huống hồ trang bị lập thể cơ động càng dùng áp khí càng thấp, động lực cũng sẽ rơi chậm lại. Nghe nói phía trước Hanji từng làm ra cải tiến với việc này, trong lúc thực chiến cũng có thể tận lực điều chỉnh tư thế để phối hợp, nhưng lượng khí thể vẫn ảnh hưởng tùy theo lượng vận động lớn hay ít, chúng ta bình thường dù là trong lúc huấn luyện hay là trong chiến đấu cũng có thể cảm nhận được điểm này, hơn nữa kỹ thuật của người sử dụng trang bị lập thể cơ động càng cao thì càng dễ phát hiện. Trong cuộc chiến đấu ác liệt, tốc độ tiêu hao khí thể nhất định vô cùng nhanh. Cho dù tốc độ Levi rất nhanh nhưng ta cũng cảm giác được tốc độ hắn đã không còn nhanh như ban đầu nữa.

Ta khẽ cắn môi, xông về phía Levi. Không nghĩ tới lúc tiếp cận tới, ta lại ngoài ý muốn thấy một người.

Melinda.

Nàng vẫn còn chiến đấu.

Có thể chống được tới hiện tại thật sự rất lợi hại a. Trong lòng ta bắt đầu do dự. Xem động tác Melinda tuy rằng không thuần thục nhanh chóng như Levi nhưng lại vô cùng lưu loát. Thực lực của nàng, trên thực tế cũng không thấp.

Ta cách bọn họ đã rất gần, nhưng là bọn họ vẫn ra sức chiến đấu, hoàn toàn không có chú ý tới ta. Hơn nữa xem cục diện, tựa hồ cũng không phải không thể vẫn hồi. Ta bỗng nhiên cảm thấy nguyện vọng của ta lúc này là gia nhập chiến cuộc, không muốn trở thành con rối của titan.

Đã như vậy, ta đi tiếp có phải là sẽ mất mặt không đây. Ta có chút do dự.

Trong lúc do dự ta ngẩng đầu nhìn một cái. Levi xoay tròn một cái, lập tức trong lúc thi thể titan còn chưa ngã xuống, thân thể liền nhắm đến một titan phía trước. Đúng lúc này, một titan bên cạnh hắn vươn tay tới. Levi chưa kịp phản ứng, bởi vì Melinda ngay tại phía dưới titan kia.

Đúng lúc này, ta lại thấy một khiến người ta khiếp sợ.

Melinda lạnh nhạt xoay người, một đao chém trúng titan ở khoảng cách không xa, lại hoàn toàn không để ý mà bắt lấy tay của Levi.

Đầu óc ta vẫn còn khiếp sợ, thân thể lại tự động làm ra phản ứng. Chờ ta ý thức được mới vừa rồi làm cái gì, ta phát hiện chính mình đã một chém đứt tay của titan suýt chạm đến Levi, lưỡi dao cũng bởi vì dùng sức quá lớn mà phân làm mấy mảnh. Ta lúc đó không suy nghĩ cẩn thận, đầu óc vẫn còn hỗn loạn, trực giác lại khiến ta trực tiếp vòng đến sau lưng titan kia hoàn hảo chém đứt cổ nó.

Chờ ta lí giải tình huống, Levi đã giải quyết mấy titan còn lại, đứng ở trên thi thể bốc hơi của titan mà nhìn ta.

“Người đến đây làm gì.”

Một giọng nói bỗng nhiên vang lên..

Người hắn cần bảo hộ có rất nhiều. Cứ như vậy, sẽ không vất vả sao?

Lúc hắn cần,..... Hắn có thể ý lại, lại có ai có thể để hắn ý lại?

“Ta muốn bảo vệ người a.” Ta không suy xét mà thốt ra.

Levi nửa ngày không nói chuyện. Ta một lát sau mới đột nhiên phát hiện lời ta vừa nói thật ngốc!

Muốn nói mấy lời này thì cũng phải đợi thực lực ta tăng lên sau khi luyện tập điên cuồng! Ít nhất là thu nhỏ chênh lệch lại a! Vì sao bỗng nhiên lại ngu ngốc thốt ra mấy lời này a! Trời ạ! Ta đều sắp khóc vì sự ngốc nghếch của mình! Ta đến cùng sao vậy a! Không! Không phải lỗi của ta! Là chiến đấu làm loạn thần kinh ta ! Nhất định là như vậy ! Để sau lại dùng cố này đi!

Ta đang nghĩ lấy cớ, Levi lại lạnh lùng nói một câu:“Cái gì? Lớn tiếng chút.”

Thật tốt quá hẳn không có nghe đến! Ta vội vã cuồn lắc đầu:“Cái gì cũng chưa nói!”

Levi vẫn như cũ đứng trên thi thể titan nhìn ta. Bỗng nhiên, hán giờ lưỡi dao về phía ta.

Không thể nào, muốn giết người diệt khẩu sao?! Không đợi ta phản ứng lại, Lưỡi dao liền xoay tròn hướng ta mà đến. Ta trong nháy mắt dọa choáng váng, vẫn không nhúc nhích. Lưỡi dao kia giống như đâm vào cái gì đó sau lưng ta.

Levi lập tức bay qua đầu ta. Tiếng đao cứa vào thịt vang lên, thân thể to lớn ở phía sau cũng ngã xuống. Ta lúc này mới ý thức đến vừa rồi sau lưng ta có titan.

Levi lại cứu ta một lần nữa.

Ta mờ mịt quay đầu, Levi đứng ở sau lưng ta nhìn ta.

Nhớ tới lời vừa nói ta nhất thời cảm thấy xấu hổ vô cùng. Rõ ràng muốn bảo vệ người khác lại bị đối phương cứu! Nghĩ lại nghĩ trong lòng lại có chút may mắn. May mắn hẳn không có nghe đến a không có nghe đến.....

Lúc này Levi đột nhiên lạnh lùng mở miệng:“Bảo vệ ta?”

A a a a a a cho nên, hẳn kỳ thật nghe được sao!! Ta bị phần che mặt, quát to một tiếng:“Bình thường người rõ ràng nghe được vì sao làm bộ như không nghe đến! Người gạt ta a!”

Thượng đế a! Ta chẳng qua là thấy hẳn như vậy nên muốn vì hẳn kham ưu một chút động thời thể hiện giá trị của ta thôi mà! Vì sao lại dễ ta gặp gỡ chuyện như vậy!

Nói đến cùng khi đó lúc Melinda đi lên, ta không làm gì thì cũng có thể tự bảo vệ mình! Ta rất ngốc a !

Levi không có trả lời mà là thấp giọng nói:“Titan nơi này cũng tiêu diệt được phần lớn. Chúng ta đi nhanh đuổi theo đại đội đi.” Hẳn không chờ ta phản ứng liền tiến lên. Ta nghe được tiếng bước chân của hẳn dần dần đi xa.

Ta có chút ưu thương đem tay dùi khỏi mặt, sau đó mặt xám mày tro đứng lên, yên lặng đi lên theo.

Titan trên cơ bản đều bị tiêu diệt, binh lính may mắn còn tồn tại cũng một lần nữa tập hợp. Đi vài bước, ta ngẩng đầu, vừa vận thấy được Melinda trong đội ngũ.

Ta giật mình một cái. Nàng khi nào thì đã ở trong đội ngũ ?

Ta hốt hoảng quay đầu nhìn Levi. Levi cũng nhìn Melinda. tuy nhiên mặt hẳn không biểu cảm, hoàn toàn nhìn không ra trong lòng đang nghĩ cái gì.

Phía trước Melinda cô ý không cứu viện Levi, hẳn nhất định là biết. Vậy mà trên mặt hẳn vẫn còn như vậy, ta cũng không thêm nói cái gì, chỉ cúi đầu đi theo hẳn trở lại trong đội ngũ.

Sau kiểm kê nhân số, Eld, Auruo, Gunter quả nhiên đã ở trong đội ngũ ngăn trở titan, hơn nữa toàn bộ may mắn còn tồn tại. Nhưng ta cũng không giật mình. Theo ngay từ đầu vận mệnh của ban Levi đã được định sẵn, muốn sống cùng nhau sống, phải chết cùng chết, ra trận thì cùng đi phòng thủ cùng nhau chiến đấu. Tuy nhiên Auruo sau khi thấy ta lại dùng ánh mắt kỳ quái liếc nhìn.

Ta thật mờ mịt nhìn lại hẳn.

Hắn phi thường mất tự nhiên thu hồi tầm mắt.

Sau khi gọi ngựa, chúng ta đuổi theo đại đội do Hanji dẫn dắt.

Ban đêm titan hành động chậm chạp. Hanji lo lắng trên đường hộ tống phát sinh việc ngoài ý muốn, sau khi thương lượng cùng Levi cuối cùng quyết định hành quân suốt đêm. Tờ mờ sáng, chúng ta trở về thành Rose.

Dọc theo đường đi cũng không lại phát sinh biến cố. Ta luôn luôn quan sát Melinda, cũng không phát hiện nàng có hành động quái dị gì.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: 20: Vạch Trần

Editor: Sec

Sau hai ngày chúng ta trở về thành, đội ngũ mà đội trưởng dẫn cũng trở về thành .

Nghe nói lúc đó còn chưa đi ra quá xa, đội của đội trưởng liền cảm thấy có việc bất thường .

Ví dụ như, không thấy những con thú chạy xung quanh.

Ví dụ như, không thấy titan lờn vờn xung quanh.

Lại ví dụ như, ngay cả những con ngựa hiền lành cũng bắt đầu cảm thấy không thoải mái.

Đội trưởng phát hiện đội ngũ từ lúc rời đi rừng không lồ đến tận sau lại không gặp được một gã titan nào cả. Tuy rằng nói lúc đó bị che ở rừng không lồ nội titan số lượng xem như rất nhiều, nhưng là còn chưa có nhiều đến nhượng phạm vi trăm dặm nội titan toàn bộ tụ tập số lượng.

Hơn nữa, ngựa khác thường là điều vô cùng đáng chú ý. Động vật thì thường miễn cảm hơn con người.

Dù loại dấu hiệu cho thấy, không nên đi tiếp. Cho dù không có chứng cứ xác thực chứng minh con đường phía trước nguy hiểm, nhưng đội trưởng vẫn quyết định không lại mạo hiểm. Dù sao nhiệm vụ lớn nhất của lần viễn chinh này — thu thập nhựa cây, đã hoàn thành .

Lúc ra lệnh lui quân, đội trưởng còn thiết lập một kế hoạch. Hắn không trở về theo đường cũ, mà là lựa chọn đường xa hơn mà thường ngày nguy hiểm. Kết quả, ván bài này đội trưởng thắng. Đường xa kia vẫn như cũ không thấy một tên khổng lồ nào cả. Điều này làm cho đội trưởng càng thêm tin chắc vào phán đoán của hắn.

Một đường đi kế tiếp đều vô cùng bình an. Đội trưởng mang theo đội ngũ về tới thành.

Lúc nghe thấy tin tức này, ta đang đứng trong phòng thí nghiệm cùng Hanji.

Hanji ngăn người, hỏi ta:“Người không biết là thật khéo sao? Trước không đề cập tới phía trước các người tự tiện chạy đi giết titan, lúc ở rừng không lồ thì cả một đám titan đột nhiên chạy tới, đội trưởng bọn họ vừa rời khỏi rừng không lồ lại không có gặp một tên titan nào..... Mọi việc thật rồi rắm a.”

“Đúng vậy. Thật giống như đã tính kế tốt từ trước.” Ta theo bản năng trả lời, sau đó bỗng nhiên cảm thấy hơi hối hận. Hiện tại nếu truy tra tiếp thì kịch bản sẽ bị lộ a. Vì thế ta lại bổ sung thêm một câu:“Thật sự là rất khéo đâu, lần này vận khí siêu kém.”

Ta nói xong còn vụng trộm ngắm Hanji một cái. Hanji nghe được thì có chút dăm chiêu, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía ta. Ta cùng với Hanji nhìn nhau vài giây, thật chột dạ nhưng vẫn phải nỗ lực chống không né đi ánh mắt của nàng. Nếu lúc này dời ánh mắt thật dễ dàng bị nàng nhìn ra chính mình trong lòng có quỷ a

Lúc mà đôi mắt ta sắp lòi ra vì trừng lâu quá, Hanji cuối cùng cũng thu hồi ánh mắt, không có tiếp tục nhìn thẳng ta. Nàng cúi đầu, nâng cằm, từ từ nói:“Petra, người nói xem có khả năng là..... Trong binh đoàn trinh sát của chúng ta có nội gian hay không?”

“Nội gian?” Ta nỗ lực làm ra vẻ lạnh nhạt, nhưng là trái tim lại đập thật sự rất nhanh. Hanji vẫn phát hiện sao?

“Cũng không nhất thiết phải là ai đó . Ví dụ như con đường, có thể thu hút titan hay gì đó...” Đôi mắt sau gọng kính của Hanji có chút lóe ra.“Chân tướng cuối cùng ẩn giấu ở đâu?”

Ta suy nghĩ một hồi, có chút chần chờ mở miệng:“Có khả năng này. Hơn nữa..... Nếu là người như người nói..... Cho tới bây giờ thì chúng ta là người có khả năng nhất.....”

Nếu tại lúc này cứ một mực trốn tránh chuyển hướng đề tài nhất định sẽ bị Hanji hoài nghi đi. Chỉ có thể đánh cược một phen, biện pháp duy nhất..... Chính là trước ổn định bọn họ, sau đó nhanh chóng tìm ra chân tướng trước bọn họ.

Ta rất rõ ràng rằng chỉ số thông minh của Hanji cao hơn ta, nàng có lẽ còn nắm giữ những tình báo mà ta không biết. Đầu trí ta hoàn toàn không phải đối thủ của Hanji. Nhưng ta còn có một cái ưu thế, đó là ta hiểu biết hướng đi của kịch tình.

Hanji “Nga” một tiếng, hỏi:“Vì sao là chúng ta?”

Ta đã nghĩ tốt nên ứng phó như thế nào, nhưng nếu chỉ trong chốc lát liền nói ra cũng không phù hợp giả tưởng là ta hoàn toàn không biết gì. Cho nên ta làm bộ như do dự, trả lời:“Người muốn nói mọi chuyện không phải trùng hợp, mà là do cố ý thì, theo thời gian thì việc này hẳn là ở ngày thứ hai của cuộc viễn chinh..... Vừa khéo ở buổi tối ngày hôm trước cao tăng lên kế hoạch phân bố người trinh sát cùng thu thập nhựa cây.....” Ta vốn muốn nói thẳng, nghĩ lại nghĩ, cảm thấy nói như vậy tựa hồ không tốt, vì thế tạm dừng một chút, làm bộ như suy xét, vụng trộm đưa mắt về phía Hanji liếc một cái.

Hanji trầm ngâm, gật gật đầu ý bảo ta nói tiếp.

Ta liền tiếp tục trang: “Ngày thứ hai đội trưởng công bố kế hoạch toàn viên đều bị vây trong trạng thái gấp rút hành quân, cho dù có người biết cái gì cũng không thể tiết lộ đi ra ngoài. Cho nên dựa theo thời gian chỉ có ban đêm ngày đầu tiên. Người bị hiềm nghi cũng liền thu nhỏ lại đến trên vai người biết tin tức.” Nói xong, ta lại cố ý cười khổ một tiếng, nói tiếp: “Không thể không thừa nhận, hiềm nghi lớn nhất hẳn là ta. Các người đều là lão binh của binh đoàn trinh sát, mà ta là tân binh kỳ này, tiến binh đoàn còn không đến nửa năm. Nếu thật muốn hoài nghi lời nói đại khái cũng sẽ hoài nghi ta đi.”

Hanji không tỏ thái độ. Vì thế ta cũng chỉ đành bất đắc dĩ nói: “Nhưng là ta thực không làm mấy việc này a. Huống hồ con người cùng titan làm sao có thể trao đổi a. Titan lại là một lũ không biết nghĩ chi biết ăn thịt người nữa. Hơn nữa ta lúc đó còn bị vây dưới sự giám thị của binh trưởng Levi ôi chao. Kỳ thật ta vẫn là nguyên ý tin tưởng đây chính là trùng hợp.” Cuối cùng vẫn là biện giải một chút. Bởi vì dưới tình huống như vậy thắng thần thành khẩn chính mình hiềm nghi lớn nhất, có lẽ sẽ thêm một chút tín nhiệm. Nhưng nếu hoàn toàn không biện giải cũng không hợp lẽ thường.

Về phân quan hệ giữa con người và titan, hai ngày nhàn rỗi này ta thật cẩn thận hồi tưởng lại trí nhớ. Ta cùng Nico, Iermu chiến đấu không có người ở hiện trường nhìn, mà lúc đó thi thể của titan cũng toàn bộ hư thối, không có người sẽ phát hiện thi thể titan do Iermu biến thành có một khoang chứa người ở đằng sau. Mặt khác, trong một trăm năm này con người đã nhiều lần thử trao đổi cùng titan, nhưng sở hữu nỗ lực đều thất bại, titan không biết suy nghĩ là chuyện mà mọi người đều công nhận.

Nhưng ta vẫn như cũ không cho rằng bộ dáng có thể gạt được Hanji. Giống binh đoàn trinh sát như vậy theo đuổi tập đoàn biến đổi nhân loại, nguyên bản liên xa so người bình thường càng thêm tin cậy quyền uy của mấy tin đồn nhảm, cường điệu dùng chính mình thực tiễn đến chứng thực sự vật tồn tại trên thế giới này. Ta chỉ cầu có thể tạm thời ổn định bọn họ, sau đó ta mới có cơ hội.

Hanji nhìn chăm chăm ta, bỗng nhiên phù phù mắt kính: “Petra, ta lại chưa nói là người, người kích động cái gì.”

Ta nghe được những lời này, ở mặt ngoài lạnh nhạt, trong lòng vẫn là bị dọa phát hoảng. Ta cho rằng chính mình bỗng chốc nhiều lời cái gì, khả hồi tưởng một chút, nhớ tới là Hanji trước nhắc tới “Nội gian”, ta như vậy nói tiếp cũng hợp tình lý, sau đó ta quyết tâm làm như vậy, ở mặt ngoài lại làm bộ như không hiểu: “A người không phải nói nội gian cái gì sao?”

“Là nha.....” Hanji bỗng nhiên nở nụ cười, sau đó xoa xoa đầu, mặt phỉm hồng: “A a, cái kia, người kỳ thật không cần chính mình thắng thần thành khẩn nói chính mình hiềm nghi lớn nhất ~ theo ngay từ đầu ý tưởng làm đạn pháo không phải là người đề xuất sao? Chúng ta làm sao có thể hoài nghi người a.”

“Ồi?” Ta thật nỗ lực sắm vai nhân vật thiếu nữ chính trực lại vô cùng thơ ngây, “Ta..... Chính là cảm thấy chống lại cấp hội thành thật trả lời là binh lính nghĩa vụ.....”

“Ha ha ha ha ha người thật sự là rất ngốc ôi ~ nhưng cũng rất dễ thương nha.....” Hanji nhin không được cười rộ lên. Ta lặng lẽ thờ phào trong lòng. Xem ra là ác mộng đã đi qua.....

“Tuy nhiên.....” Hanji thật vất vả ngừng cười, lau nước ở khóe mắt, sau đó lại mở miệng, “Petra, người có hay không nghĩ tới trừ bỏ chúng ta bên ngoài còn có người khác trước tiên biết kế hoạch a?”

“A?” Ta ở mặt ngoài giả ngốc, trong lòng vẫn là lặng lẽ căng thẳng.

“Kiểu như..... Lúc đó chúng ta nói chuyện bị người nghe được.” Hanji lau sạch nước mắt, thay một biểu cảm đứng đắn nhìn ta, “Tận lực nghe lén vẫn là trong lúc vô ý nghe được cái gì.”

Ta lâm vào trầm mặc. Hanji quả nhiên vẫn là phát hiện điểm này.

Thật muốn nói ai khả nghi nhất, không phải Melinda thì là ai

Từ rồi đi rừng không lâu sau, ta liền đối Melinda sinh ra càng thêm sâu nặng hoài nghi. Nàng ở chỉ mình treo chuông là lúc không có lựa chọn cứu viện Levi đủ để chứng minh nàng thích Levi là do nàng cố làm ra vẻ. Mà rừng không lồ xuất hiện rất nhiều titan lại rất khớp thời gian. Làm sao sẽ có chuyện khéo như vậy.

Ta trầm mặc hồi lâu. Hanji cũng không có thúc giục ta, tuy nhiên ánh mắt lại thẳng tắp nhìn chăm chăm ta, rõ ràng là đang hỏi ta: “Người có biết đối phương là loại người nào hay không?”

Vì thế cách nửa ngày, ta nghe được thanh âm của bản thân vang lên: “Này..... Cũng quá đáng sợ..... Hoàn toàn không thể tưởng tượng.....”

Hanji biểu hiện có chút thất vọng, chuyển trở về tiếp tục chống má: “Ta còn tưởng rằng người sẽ có điểm manh mối đâu, dù sao cũng là người lúc đó ở trong nhà gỗ.”

Ta ưu tư nhìn phía nàng: “Ai biết sự tình sẽ là như vậy a. Phải làm khi sớm biết rằng lời nói ta sẽ lưu tâm.”

Cuộc nói chuyện cho dù đã kết thúc. Trong nháy mắt ta cảm thấy chính mình thật tiện.

Ta biết mặt sau trong nội dung tác phẩm, cả về thái độ của Hanji với Nick cha sự biết chuyện tình titan. Ta hiện tại hành vi kỳ thật cùng Nick cha sự không khác mấy.

Nhưng ta cùng hắn không giống với. Ta yên lặng tự nhủ.

Ta sẽ giải quyết chuyện này.

Sau vài ngày ta như nhau ngày thường như vậy hành động. Ta tin tưởng chính mình chính là tạm thời ổn định Hanji. Cho dù nàng không nghi ngờ ta là nội gian, nàng cũng sẽ hoài nghi ta biết nội tình gì đó.

Luôn luôn qua mấy ngày, đợi đến bụi bặm lạc định, đại gia đã không nói đến lần viễn chinh ngoài thành này, ta mới chuẩn bị đi tìm Melinda.

Ta là tại một buổi huấn luyện chiều chấm dứt gọi nàng lại. Lúc đó bầu trời trong, ánh mặt trời sáng vừa vãn.

Ta đem nàng gọi vào một kho chứa. Phòng kia có một đoạn thời gian vô dụng, phía trước Levi vừa khéo bảo ta đến làm một lần tổng vệ sinh, phòng trong coi như sạch sẽ. Ta lúc đó liền xem xét qua phòng ở. Bởi vì là phòng chứa, cho nên chỉ có một cửa sổ nhỏ, không dễ bị nghe lén.

Melinda đi vào cửa. Ta đuổi kịp, sau đó cẩn thận đem cửa đóng lại.

Melinda thấy ta đóng cửa, ngăn người, sau đó trên mặt làm bộ khó hiểu: "Petra học tử, người đây là....."

Gặp ta không trả lời, nàng lại nói tiếp: "..... Tựa như trong trường học đem mấy cô bé không vừa mắt khóa tại phòng chứa sao? Nơi này cũng không phải là trường học a....."

Ta thấy nàng một mặt vô tội nhìn ta, có chút cảm giác đau đớn sâu trong lòng.

Ta liền thật sự vô cùng đau đớn nói với nàng: "Người cũng đừng làm bộ nữa."

Sắc mặt Melinda có chút thay đổi, nhưng vẫn cứ làm bộ như hoảng sợ: "Petra học tử, người đang nói cái gì?"

Gân xanh trên trán ta nhẩy dựng lên: "Đầu tiên, người không cần lại bảo ta học tử, ta rõ ràng mới mười bảy tuổi. Tiếp theo....." Ta châm chọc hạ giọng, "Người không có khả năng không hiểu ý tứ của ta."

Bất đắc dĩ Melinda vẫn như cũ giả bộ hồ đồ: "Ta thật sự không hiểu..... Người là cảm thấy hành vi lúc thường của ta đều là cố gắng ra vẻ sao?"

"A..... Đây cũng có..... Tuy nhiên trọng điểm không phải cái này....." Ta đang cố gắng châm chọc dùng từ, Melinda lại thẳng lướt qua ta đi đẩy cửa: "Nếu không có việc gì ta còn có việc phải đi đây, không thời gian cùng chơi với người nga....."

Ta sùng sốt. Hiện tại đã muốn đi, nàng là đang chốt dạ thôi.

Ta quyết định đánh cược một phen: "Beast Titan."

Bước chân của Melinda quả nhiên ngừng lại.

"Diện mạo của hắn giống như vượn tay dài, chiều cao 17m, có được chỉ số thông minh cao, có thể chỉ huy các titan khác, có thể tiến hành đối thoại cùng con người, là titan có thủ đoạn phi thường tàn nhẫn." Ta nhớ được nguyên văn hình dung Beast Titan chính là như vậy, rập khuôn đi lên hắn là chính xác.

Phía sau Melinda bắt đầu đóng cửa vừa mở ra lại, sau đó chậm rãi xoay người.

"Người đến cùng muốn nói cái gì." Giọng nói nàng vang to lên.

Ta quay đầu, chống lại ánh mắt nàng: "Người cùng nó..... Đến cùng có quan hệ gì?"

"Cái gì gọi là có quan hệ gì?" Melinda cười lạnh một tiếng.

Nàng bỗng nhiên chuyển biến thái độ, ta ngược lại yên lòng. Nếu nàng từ đầu tới đuôi một mặt giả ngu ta ngược lại khó làm.

"Chúng ta liền ẩn tình tự thời gian đề nói đi." Ta theo bản năng nâng lên tay, cúi đầu nhìn nhìn đầu ngón tay, chậm rãi nói: "Người ngay từ đầu đã nghĩ muốn tiếp cận Levi bình thường, nhưng là chẳng phải bởi vì thích hắn đi."

Melinda nhú nhú mày, tựa hồ vẫn như cũ hy vọng nàng may mắn: "Người vì sao cho là như vậy?"

"Ồ rừng không lồ, người rõ ràng có thể giúp đỡ Levi, nhưng là người buông tha cho." Ta hồi đáp, "Kỳ thật trước khi nhìn đến một màn kia ta luôn luôn nghĩ đến người là thật thích hắn."

Melinda từ chối cho ý kiến thẳng tắp nhìn chăm chăm ta.

"Lúc đó ta cùng Levi ở doanh địa gặp được người, người nói người là đi mộ nhìn phụ thân đã chết nhiều năm của người. Nhưng là sau khi trở về ta tra qua danh sách binh lính đã hy sinh, phụ thân trong miệng người, người đàn ông gọi là Stan Fig, khi chết chỉ có hai mươi tư tuổi, hơn nữa hắn là ở năm kia hy sinh. Hắn làm sao có thể có con gái lớn như người đâu. Người chính là, thuận miệng báo ra một cái tên trong trí nhớ đi. Trên thực tế người muốn xem xét, là thi thể Nico cùng Iermu."

“Lúc đó ta tin tưởng người phải đi mò xem xét, cho nên luôn luôn làm không rõ ràng người muốn làm cái gì. Bây giờ nghĩ lại, sự tình đã có lời giải thích hợp lý. Người xem qua bản nhật ký thứ nhất của Iermu, nhưng là tiếc nuối là, không có đạt được cái gì tình báo. Cho nên người chỉ phải suốt đêm đi lại doanh địa, đi an bày titan tập kích đội ngũ thu thập nhựa cây. Người lúc đó có thể làm, cũng chỉ có ngăn cản chúng ta thu hoạch nhựa cây. Nếu người muốn biết cách mà ta phát hiện, ta nói cho người, là rêu xanh cùng bùn trên giày người tiết lộ hành tung của người. Người cũng không có làm tốt việc quét sạch dấu vết trên giày người.” Ta có thể ở bản nhật ký tìm được manh mối có liên quan đến phụ thân Eren là vì ta biết kịch tình, hiểu biết đến phụ thân Eren là nhân vật mấu chốt. Mà đối với những người khác mà nói, Phụ thân Eren cho dù bởi vì trị liệu rất nhiều bệnh thần bí mà thanh danh lan xa, cũng chỉ là một danh y đơn thuần mà thôi. Nếu là Melinda, phỏng chừng cũng không có phát hiện ra manh mối bị che giấu.

“Lúc người đi, bản nhật ký thứ hai, cũng chính là nhật ký sau khi Iermu tòng quân, vừa lúc ở trong tay ta cùng Levi binh trưởng. Người không thể tìm được nó, cũng không dám đi trộm ở chỗ Levi, cũng chỉ có thể đến phòng ta đi thử thời vận. Lúc đó bản nhật ký kia đã bị thả lại trên thi thể Iermu, tiếc nuối chính là người cũng không có lại đi thăm dò thi thể của Iermu. Mà người đương nhiên cũng không thể tìm được tại chỗ ta. Nhưng là người trong lúc vô ý lại nghe đến ta cùng Hanji nói chuyện. Đây coi như là trùng hợp đi, trên thế giới chính là có nhiều việc trùng hợp như vậy khiến cho người ta không thể tin được. Ví dụ như người vô ý thu hoạch tình báo về kế hoạch, lại ví dụ như ta trong lúc vô ý phát hiện người là nội gián xen lẫn trong binh đoàn.” Ta nói đến nơi này, nghĩ đến phía trước trải qua hết thảy, nghĩ đến chiến hữu tử vong, chính mình trong lòng cũng nhận không được trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Melinda không nói gì, chỉ quật cường nhìn ta.

“Kỳ thật Beast Titan. Ta ở phía trước đã từng gặp qua nó, cũng là bởi vì. Cơ duyên xảo hợp.” Ta do dự một chút, vẫn là lấy cớ đi, “Hiểu biết được tình báo liên quan đến nó. Người tối hôm đó chuồn êm ra doanh địa, không dùng trang bị lập thể cơ động, nhất định là đi gặp nó thôi.”

Melinda nghe đến đó, bỗng nhiên thay đổi sắc mặt. Ta luôn luôn chú ý quan sát nàng, không khỏi bị dọa phát hoảng.

Ánh mắt Melinda mang theo phần nộ, thù hận cùng mờ mịt: “Ta hận nó.”

“Cái gì?” Ta không nghĩ tới Melinda sẽ là cái phản ứng này.

Melinda không nói cái gì nữa, ánh mắt lại trở nên trống rỗng.

“Vì sao?” Ta ý thức được đây là một thời cơ tuyệt hảo, nhận không được truy vấn.

Melinda không có giống hi vọng của ta nói ra hết chân tướng. Nàng có vẻ đang cố tìm về lý trí, hít mắt vào nhìn ta: “Người nếu đã biết. Sẽ chết.”

“Ý tứ là bị người giết rồi sao?” Ta thật trấn định hỏi lại, “Người liền như vậy tự tin có thể giết ta?”

“Ta mới sẽ không giết người.” Melinda làm như có chút buồn cười liếc nhìn ta một cái, “Cũng khó cho người, trình thám được mớ rắc rối này. Nói đi nói lại thì mấy tên ngốc kia cũng biết sao?”

Ta tự nhiên biết “Mấy tên ngốc kia” trong miệng nàng là chỉ ai: “Đội trưởng bọn họ đều không biết.” Tạm dừng một chút, ta thân nhiên mở miệng: “Ta. Không thể làm cho bọn họ biết những cái này.”

“Ân. Thì ra người cũng là người có nỗi khổ a.” Melinda như có đắm chiêu gật gật đầu. “Thật có lỗi, người hôm nay cố ý tiêu phí nhiều như vậy tâm tư đem ta gọi đi lại, còn nói nhiều như vậy. Đáng tiếc ta không thể cung cấp tình báo cho người.”

“A?” Ta theo bản năng phát ra âm tiết.

“Đã đều bị người phát hiện, ta cũng chỉ có thể đi rồi.” Melinda giọng điệu bỗng nhiên thoải mái thật sự, “Nhưng là muốn cảm ơn người. Ta ở trong này trải qua cũng rất vất vả.”

“Người nói đi là chỉ. Phải rời khỏi thành Rose?” Ta có dự cảm xấu.

“Ân.” Melinda gật gật đầu.

“Người. Muốn đi tìm Beast Titan?” Ta có chút sốt ruột. Không thể để nàng cứ như vậy mà đi. Mặt khác, ta còn ần ần cảm giác được có cái gì không đúng.

“Đúng vậy. Ta muốn đi tìm nó.” Trên mặt nàng hoàn toàn không có sự thoải mái được rời đi bề khổ, ngược lại là sự kiên quyết thấy chết không sờn. “Ta hận chết tên kia.”

“Đợi chút. Người sẽ không là muốn giết nó.” Ta gạt mình một cái, thất thanh hỏi.

“Hừ hừ.” Melinda cười lạnh một tiếng, cũng không trả lời chính diện.

“Vì sao?” Ta theo bản năng đi về phía trước muốn giữ chặt Melinda, nhưng nàng lại nhẹ nhàng một cái xoay người đi ra ngoài, sau đó đóng cửa lại. Hai tay ta liền bắt lấy khoảng không.

Ta vội vàng mở cửa, ngoài phòng đã không có bóng người.

Ta chạy đi phòng ở, hướng về ký túc xá mà chạy tới, chạy không xa lại suy sụp dừng lại. Xem bộ dáng nàng, hẳn là sẽ đến thẳng tường thành Rose, tuyệt đối sẽ không quay lại ký túc xá .

Tuy rằng không biết quan hệ giữa Melinda và Beast Titan cùng với nàng vì sao lại mang thù hận sau sắc với Beast Titan như thế, nhưng ta biết kết quả.

Beast Titan sẽ không chết. Nó sẽ lại lần nữa xuất hiện tại thành Rose vào thành Rose.

Vậy kết cục của Melinda liền có thể đoán được.

Ta thất bại ngã ngổ trên mặt đất

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cùi Mực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ban Levi

Editor: Mặc Thủy Vô Lưu

Việc Melinda mất tích gây sự chú ý, nhưng ta khẳng định rằng không có người thấy qua ta tiếp xúc cùng Melinda, cho nên sẽ không có người hoài nghi đến ta.

Lúc trong rừng không lồ Melinda không có cứu viện Levi, Levi hẳn biết đến, nhưng là sự tình còn không tra rõ ràng, không tiện để công khai các thông tin tình báo. Cho nên cuối cùng đối với việc Melinda mất tích, đội trưởng lấy lý do vấn đề tâm lý để giải thích việc này.

Thân phận của Melinda đại khái đã bị đội trưởng bọn họ đoán được tám chín phần rồi. Sau này Hanji nói với ta, bọn họ cho rằng Melinda là đội viên cảm tử của một thế lực thù địch với binh đoàn trinh sát, cho dù hy sinh thân mình cũng muốn phá hủy toàn bộ binh đoàn trinh sát. Về phần Melinda hấp dẫn titan, bọn họ cho rằng nàng cố ý nghĩ cách bại lộ ra hành tung của binh đoàn trinh sát để hấp dẫn titan. Nói đến cùng, suy nghĩ của bọn họ hoàn toàn không hướng đến phương diện Melinda có thể trao đổi cùng titan.

Ta mặt ngoài thì đồng ý cái nhìn của bọn họ, trong lòng lại âm thầm cảm thấy may mắn. Như vậy tốt hơn so với việc để bọn họ biết được titan cùng con người lui tới với nhau.

Ta vẫn như cũ không rõ tại sao lúc đầu Melinda liên thủ với Beast Titan nhưng sau khi sự tình bại lộ lại muốn đi giết chết Beast Titan. Như bởi vì Beast Titan hội nhân kế hoạch thất bại đối Melinda hạ sát thủ mà Melinda nhân này phản kháng lời nói còn nói được đi qua. Nhưng nhìn lại dáng vẻ của Melinda, rõ ràng là oán hận với Beast Titan chất chứa đã lâu.

Vậy tại sao nàng còn lui tới với Tinh Tinh?

Ta suy nghĩ thật lâu cũng không ra.

Rất nhanh, việc Melinda mất tích dần dần đăm nhặt đi.

Hai lần viễn chinh ngoài thành này binh lính hy sinh không ít cho nên phòng ở ký túc xá bỗng trống trải rất nhiều. Mặt khác, bắt đầu có những người biểu hiện khác thường, có một chút binh lính ý chí không kiên định bắt đầu muốn rời đi binh đoàn trinh sát. Rất nhanh, lệnh của cấp trên đã hạ xuống, ký túc xá của binh đoàn trinh sát cần tiến hành điều chỉnh.

Ta bị điều đến một ký túc xá khác. Người ít đi, ký túc xá cũng được trang hoàng lại, chắc là lo lắng rằng người lưu lại đều là tinh anh nên điều kiện sinh hoạt cũng trở nên tốt hơn.

Ta thu thập xong đồ của mình, liền đi về phía ký túc xá mới.

Không biết có phải là đặc biệt an bài hay không, ký túc xá mới của ta rất gần ký túc xá của các cán bộ cao tầng. Về sau sẽ thường xuyên nhìn thấy mấy người đội trưởng, Levi, Hanji và Mike.

Đi tới cửa, ta yên lặng mở cửa.

Lúc đó trời vẫn như cũ nắng ấm.

Mà ta liếc mắt một cái liền nhìn đến bạn cùng phòng mới đang ngồi trong ký túc xá. Mái tóc quăn dài màu đen xa lạ mà quen thuộc.

“Bịch” một tiếng, túi hành lý của ta rơi xuống đất.

Theo lý thuyết, túi hành lý rơi xuống gây nên tiếng ồn lớn nhưng người kia vẫn cứ ngồi tại chỗ không nhúc nhích.

“Ngươi là..... Nico?” Ta nhìn không được đi lên vài bước muốn nhìn rõ ràng.

Thiếu nữ ngồi trên giường nhanh chóng quay đầu lại, đôi mắt sáng ngời nhìn ta.

Chân ta run run, té ngã trên đất.

Xoa xoa đôi mắt. Ta vuốt cằm nghĩ.

Người kia không phải Nico. Dáng người nàng nhỏ hơn Nico, làn da cũng trắng nõn, nhưng mái tóc quần màu đen cùng đôi mắt anh khí lại khá giống Nico.

Ta ngẩng đầu, thiếu nữ vẫn như cũ nhìn chăm chăm ta.

Ta rất là mờ mịt. Ta chẳng qua nhận sai người thôi mà, có cần như vậy hay không aizzz.....

Lúc này, thiếu nữ mở miệng: “Này, ngươi là Petra đi.”

“Ah?” Ta giật mình. Thiếu nữ này gây ngạc nhiên cho ta rất nhiều lần, nàng biết tên của ta, đây đến cùng là chuyện gì xảy ra? “Ách..... Là ta.”

“Àn.” Thiếu nữ nhú mày, “Ta là biểu muội của Nico. Ta gọi Isis. Oldman.”

Ta nghi ngờ đánh giá nàng. Trách không được giống như vậy..... Nhưng mà..... Ta cũng không nghe Nico nói qua nàng có biểu muội?

Thấy ta vẫn còn xem xét nàng, Isis tức giận nói: “Giấy khai sinh, chứng minh thư, hộ khẩu, giấy chứng nhận nhập ngũ, ngươi muốn xem ta sẽ cho ngươi xem toàn bộ.”

Ta thấy nàng hiểu rõ ý nghĩ của ta, mặt đỏ bừng lên: “Ồi..... Ta ah..... Không phải.....”

Isis trừng ta một cái: “Ta biết, nàng từ trước đến nay không nhắc tới ta đúng không! Là vì ta là biểu muội nàng, từ nhỏ đi theo cha mẹ sinh sống trong thành Rose, không ở cùng bọn họ.” Dứt lời nàng hất tóc, có chút oán trách nói: “Người nhà biểu tỷ bị titan hại chết, nàng chạy trốn tới thành Rose, không để ý đến di ngôn của cha mẹ lúc lâm chung mà muốn tòng quân báo thù, muốn tự mình chiến đấu với titan.” Sau đó nàng lâm bâm nói: “Ta đương nhiên không đồng ý! Cho nên gạt nàng cũng báo danh tòng quân. Biểu tỷ liền hoàn toàn không để ý ta, tuy nhiên ước định cùng ta, lúc tốt nghiệp binh đoàn huấn luyện thành tích ai cao hơn sẽ tham gia binh đoàn trinh sát, người còn lại tiến vào binh đoàn đóng quân, vận khí tốt thì có thể vào đội cảnh vệ.” Nàng tự lâm bâm xong lại thở dài: “Aizzz..... Ta lúc đó làm sao lại đồng ý với nàng chứ, nhất định là đầu phát sốt nghĩ rằng mình có thể siêu việt nàng, kết quả nàng lại là một trong mười người giỏi nhất, ta còn kém một chút.”

Ta ngăn người, thấp giọng nói: “Biểu tỷ ngươi không để ý ngươi..... Một phương diện là giận ngươi, về phương diện khác chắc là không nghĩ để cho người khác biết các ngươi có quan hệ huyết thống. Nàng đã quyết ý muốn ra ngoài thành tiêu diệt titan, không cho người khác biết quan hệ giữa các ngươi có thể làm giảm bớt áp lực, cho ngươi ít đi làm chuyện nguy hiểm..... Nàng là quan tâm đến an nguy của ngươi.” Cùng người xa lạ tán gẫu về bạn cũ, trong lòng không khỏi thổn thức.

Từ lúc đứng lên, ta phát hiện Isis đã không còn như ban đầu, trên mặt nàng nhiễm lên vẻ u buồn, nhìn ta. Thật lâu sau, nàng mới mở miệng nói: “Phải không..... Để ý đến an nguy của ta.....”

Ta không biết nói cái gì, cũng chỉ có thể gật đầu.

“Cái gì a!” Isis bỗng nhiên bùng nổ làm ta giật cả mình. Biểu cảm của nàng cho thấy nàng thật tức giận, nàng liên hồi chất vấn ta: “Đã là như thế này, nàng vì sao lại không cẩn thận như vậy a, cứ như vậy liền chết! Nàng rõ ràng biết nàng vạn nhất xảy ra chuyện ta nhất định sẽ nhập binh đoàn trinh sát! Nàng nhất định biết! Một khi đã như vậy, vì sao còn.....” Nói xong lời cuối cùng, giọng nàng dần dần thấp xuống. Con tức vừa rồi có vẻ đã biến mất. Isis ngăn người, nâng tay áo điên cuồng lau đi nước mắt.

Ta nói không nên lời an ủi nàng, chỉ có thể ngo ngác mà đứng.

“Nên giới thiệu đi, ta được điều tới từ binh đoàn đóng quân.” Isis lau khô nước mắt, vươn tay về phía ta: “Lần đầu gặp mặt.”

Ta theo bản năng nắm lấy bàn tay nàng.

“Nha, Petra, nghe nói biểu tỷ nàng lúc chiến đấu đến chết thì ngươi ở bên cạnh.” Isis thừa cơ dùng sức nắm giữ tay của ta, “Ngươi đem tình huống lúc đó kể lại cho ta được không?”

“A.....” Ta nhìn ánh mắt nghiêm túc của nàng, không có cách nào cự tuyệt. Dù sao nàng là biểu muội của Nico, có quyền lợi biết tình cảnh lúc đó. Nhưng Nico hy sinh liên lụy tới chân tướng về titan, ta không thể chi tiết kể lại chuyện này. Mặt khác, ta cảm thấy không nên kể lại chuyện bạn cũ hy sinh trước mặt người thân của họ để không khiến người đó đau khổ.

Ta lấy lại bình tĩnh, đem phiên bản đã biên soạn tốt nói cho nàng, Nico, là vì cứu Iermu mà hy sinh, Iermu sau khi bị cứu viện vẫn kiên trì chiến đấu đến tận phút giây cuối cùng. Ta không đề cập đến bất cứ chuyện gì liên quan tới titan.

Isis nghiêm cẩn nghe. Trong quá trình lắng nghe nàng luôn cố gắng bảo trì biểu cảm lạnh nhạt, nhưng ta có thể nhìn thấy hai tay trên đầu gối của nàng siết chặt lại.

Nghe xong chuyện, Isis lặng im nửa ngày, sau đó nói: “Ta không trách nàng. Cũng không trách cái người tên là Iermu kia.”

Ta nhìn thẳng vào nàng.

Isis nói tiếp: “Ta hận bọn titan.” Sau khi nói xong, nàng liền đứng lên, rồi đi ký túc xá.

Ta kinh ngạc nhìn về phía ngoài cửa hơn nửa ngày mới nhớ ra phải sắp xếp sửa sang hành lý.

Bình đoàn trình sát sau khi chinh đồn lại liền có một buổi họp tụ hội vào buổi chiều.

Không ngoài sở liệu là đội trưởng tổng kết cùng diễn thuyết, ngoài dự đoán mọi người là binh trưởng Levi lên đài sau khi đội trưởng đi.

Ta nhất thời cảm thấy khẩn trương, trái tim đập nhanh hơn vài nhịp.

“Ta hiện tại tuyên bố, thành lập ban tác chiến đặc biệt do ta lãnh đạo.”

Ah ah ah a a a đã đến !

“Hiện tại, thành viên của ban tác chiến đặc biệt còn chưa xác định, thành viên chọn lựa từ biểu hiện mấy tháng vừa qua.”

Ah? Còn chưa xác định?

Ta há hốc mồm mà nhìn lên. Trên đài, biểu hiện của Levi vẫn thật lạnh nhạt.

“Yêu cầu đầu tiên là đã tham gia hai lần viễn chinh trước, sở thảo phạt titan phải có trên 20 đầu titan. Mặt khác, bình thường trong lúc huấn luyện biểu hiện ưu tú, không có sự cố xấu gì. Ưu tiên nam.”

Đội chút, ta không có nghe sai đi?

“Ưu tiên nam sao.....” Ta theo bản năng lặp lại một lần.

“A..... Đại khái là vì nữ hài tử luôn có chút chuyện tình tương đối phiền toái, tỷ như nói kỳ sinh lý cái gì.....” Nữ binh bên cạnh nhiệt tình giải thích giúp ta, “Đã là ban tác chiến đặc biệt thì yêu cầu như vậy cũng không lạ..... Thực ra cũng không phải kỳ thị gì.....” Nàng có chút u buồn cúi đầu, “Đôi khi thật hy vọng mình sinh ra là con trai.”

Đội chút, trọng điểm không phải này a.

Nếu ưu tiên nam..... Ôi ôi, ta nói không chừng sẽ không thể gia nhập ban Levi a.

Ta phát hoảng vì ý nghĩ này.

Trong lòng không hiểu có chút thất vọng.

Thất vọng cái gì a, nếu như vậy, nói không chừng ta sẽ không chết.

Trong lòng ta thật loạn, bản khoản ngẩng đầu nhìn về phía Levi.

Không biết vì sao, ta bắt đầu chờ mong việc gia nhập ban Levi. Là do thực lực mạnh mẽ của Levi hấp dẫn ta hay là gì?

Hoặc là muốn thực hiện lời hứa, đơn thuần là muốn bảo vệ hắn?

Nói thật ra, hắn không cần sự bảo vệ của ta a. Cho nên ta làm cái gì..... Ảnh hưởng cũng không lớn cho lắm.

Tóm lại, không gia nhập ban Levi, có lẽ có thể bảo trụ tánh mạng a. Đây chính là mục tiêu của ta từ lúc tới nơi này mà. Có lẽ cứ như vậy thì có thể thực hiện.

Vốn nên vui vẻ chứ, sao ta lại không thể nở nụ cười thể này.

Levi nói chuyện thật ngắn gọn, sau khi hắn tuyên bố còn có vài người hỏi mấy câu nhưng là ta hoàn toàn không nghe đến.

Sau buổi họp, ta hoảng hốt quay trở về ký túc xá. Gần đến ký túc xá, ta lại thấy Levi hai tay ôm ngực dựa vào tường mà đứng.

Ánh mặt trời ban chiều nhẹ nhàng. Ánh sáng ấy chiếu sáng lên trên người Levi, ta cũng bị ánh sáng này làm hoa mắt.

Ta đứng tại chỗ ngẩn người, một lúc lâu mới nhớ ra, nhớ tới ký túc xá của ta hiện tại rất gần nơi Levi bọn họ ở, thật dễ dàng gặp mặt, vì thế ta liền cho rằng hẳn vừa vịn đi dạo đó đây. Dù sao lúc trước ta nói với hắn “Muốn bảo vệ người” vẫn khiến ta xấu hổ khi nhìn thấy Levi, ta liền cúi đầu chào rồi bước đi.

Levi đột nhiên gọi ta lại: “Petra.”

Ta bất ngờ ngẩng đầu, bước chân dừng lại, lên tiếng đáp.

Hắn nói với ta: “Người đi lại đây.”

Hoá ra hẳn muốn mang ta đi tổng vệ sinh! Lần này là tẩy rửa ký túc xá cũ!

Ta buồn bực đi lấy nước, làm ướt khăn lau, sau đó lau cửa sổ.

Vụng trộm nhìn về phía Levi, Levi vẫn đang yên lặng quét rác.

Lại trộm nhìn tiếp, Levi yên lặng lau sàn.

Lại quay đầu nhìn, Levi đang lau bàn.

Cửa sổ ta lau vẫn chưa sạch, trong lòng càng thêm buồn bực.

Lau lau, ta lại nhin không được quay đầu, không thấy bóng người.

Đi rồi sao? Ta nghĩ thầm.

“Người sao vậy?” Giọng nói Levi bỗng vang lên bên tai. Ta run lên, ngã ngối về phía sau.

“Bình thường!”

“Đừng cho là ta không phát hiện người đang nhìn lên.” Levi lạnh lùng nhìn ta một cái, tự mình đi lau cửa sổ.

“Bình thường người tại sao đột nhiên lại chạy tới lau cửa sổ a.....” Ta cố nhoen miệng cười, “Làm ta giật cả mình.....”

“Những nơi khác đều đã sạch, mỗi cửa sổ chỗ người là chưa xong.” Levi lạnh nhạt trả lời. Mặt ta nhất thời đỏ hỏn lên.

Levi nhanh chóng lau xong cửa sổ, nhấc thùng đi về phía ký túc xá khác. Ta liền ôm chồm run sợ đi theo sau.

Buông đồ vật, Levi cầm lấy cái chổi. Ta liền nhặt lên khăn lau, tiếp tục lau cửa sổ.

Lau lau, Levi bỗng nhiên nói chuyện: “Petra, người vừa rồi cũng nghe đến đi.”

“Ừm.” Ta tự nhiên biết hẳn chỉ quyết định thành lập ban Levi.

“Thực ra..... Danh sách có bốn, cấp trên tương đối hi vọng toàn viên đều là nam.”

Ta ngẩn người, rầu rĩ đáp lại một tiếng “Nga”.

“Ta tính toán cho người vào danh sách.”

“Ah?” Ta theo bản năng quay đầu lại, lại không biết nói cái gì.

“Chính là như vậy. Người nguyện ý sao?” Levi nhìn chằm chằm ta.

Ta giật mình nhìn hắn.

Sống sót là mục tiêu cao nhất của ta từ khi xuyên qua tới nay. Ta vốn cho rằng kịch tình hoàn toàn không có đường cứu vãn, nhưng là hiện tại đột nhiên đề ta lựa chọn có gia nhập ban Levi hay không. Điều này khác xa tưởng tượng của ta.

Nếu hiện tại từ chối, ta liền không cần vất óc nghĩ cách để sống sót ba năm sau. Chiều năng lực hiện tại của ta, mặc dù không dám khuyếch đại, nhưng muốn giết titan phổ thông, sống sót thẳng đến xuất ngũ hoặc là đổi nghề làm binh lính tuyển ngũ, đều là rất có khả năng. Ta có thể hoàn toàn quên đi mọi bí mật, cũng không cần lo lắng nguy hiểm của kịch tình, cứ mặc kệ cho kịch tình xảy ra là xong.

Nếu gia nhập ban Levi, kế tiếp nhất định phải dựa theo kịch tình. Ta phải đối mặt nữ titan, hơn nữa phải nghĩ ra kế hoạch vừa không dễ bị chết vừa không phá hư kịch tình. Nhưng là y theo trí nhớ vốn có, cục diện lúc đó thật sự rất rối rắm, toàn thân trở ra là điều gần như không thể.

Ta đem lợi hại đều bày ra, nên tuyển cái nào ta tự nhiên rất rõ ràng.

Lúc này, ta hẳn là khéo léo từ chối lời đề nghị của Levi, buông tha cho việc gia nhập ban Levi đi. Nhưng là ta nhìn thấy Levi vẫn nhìn ta, chột dạ nói không ra lời. Hẳn tuy rằng không biểu hiện ra, nhưng là ta có thể cảm nhận được sự chờ mong của hắn.

Trong lòng có chút bất an với suy tính lúc trước. Ta, có lẽ phải đánh cuộc.

Ta lại suy nghĩ một lúc, rốt cục phát hiện ta cần đánh cuộc vào cái gì.

Nếu lựa chọn rời đi, ta đây về sau, sẽ không có thể đứng ở bên cạnh Levi a.

Đó là điều sẽ mất khi lựa chọn rời đi, nếu lựa chọn lưu lại, ta sẽ nhận được bảo vật trân quý nhất.

Không biết từ lúc nào, bảo trụ tánh mạng đã không phải điều quan trọng nhất. Mà nó đã trở thành nhân tố quan trọng trong việc lựa chọn.

Không lại nghĩ nhiều, cũng không phải nhất thời hành động theo cảm tính. Tuy rằng cảm thấy cách nghĩ hiện tại thật xa lạ, thật mờ mịt, thậm chí có chút sợ hãi nhưng ta vẫn rõ ràng mình nên lựa chọn thế nào.

Ta ngẩng đầu, nghiêm cẩn nói: “Bình trưởng, xin cho ta gia nhập đi.”

Levi vẫn nhìn ta, ta lại cảm giác được hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn chậm rãi thu hồi ánh mắt, nói: “Được, ta sẽ báo cáo chuyện này với cấp trên.”

Ta bỗng nhiên nhận thấy được có gì đó không đúng.

“Bình trưởng, cấp trên là nói. Toàn viên là nam đúng không?”

“A, nếu là ta tự mình đề cử, cấp trên hẳn là không có ý kiến.” Levi dừng lại động tác quét rác, quay đầu nhìn ta một cái.

“Đợi chút. Trọng điểm không phải vậy a.” Ta nhất thời có chút khó không ra nước mắt, “Dưới tình huống như vậy bình trưởng người vẫn chọn ta, có phải là có ý nghĩa rằng người coi ta là con trai không a!”

“.....” Levi dứt khoát xoay người lại, nhìn chằm chằm vào ta.

Ta bị hắn nhìn đến sợ hãi, nuốt nuốt nước miếng: “Bình. Trưởng?”

Levi chỉ nói một câu “Ngu ngốc” rồi quay đầu đi.

Khóe miệng ta trừu rút.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: First Kiss

Editor: Sec, to be or not to be

Đã lựa chọn lưu lại thì phải nghiêm túc đối mặt với tất cả mọi chuyện.

Lưu lại cũng không có nghĩa là cam tâm chịu chết. Từ bây giờ đến lúc chiến đấu cùng titan, ta nhất định có thể nghĩ ra biện pháp giải quyết.

Vị thế của con người và titan đang ở trạng thái cân bằng. Titan tạm thời sẽ không phát động tiến công với những người trong thành, mà con người lại không đủ năng lực để tiêu diệt titan.

Vị thế cân bằng này sẽ bị phá vỡ vào năm 850. Lúc đó con người và titan mới thực sự chiến đấu chính diện sau hơn một trăm năm.

Mà việc ta phải làm chính là, tại lúc hai bên đang ở trạng thái cân bằng dựa vào ưu thế biết trước kịch tính, tận lực hỗ trợ, gia tăng sức mạnh của con người.

Nói tóm lại là phải luyện cho đến trình độ có thể khiêu chiến được Boss. Trong khoảng thời gian này phải dồn sức luyện tập thôi.

Cho dù không thể giúp binh đoàn trinh sát tăng cường thực lực, nhưng không để bản thân gây cản trở thì ta vẫn rất tự tin mình làm được.

Hiệu suất của Levi rất cao.

Ngày hôm sau hắn liền tuyển đủ bốn thành viên. Ta đương nhiên biết là người nào.

Buổi sáng, Levi triệu tập thành viên đội ngũ tác chiến đặc biệt. Sau ta mới biết được hoá ra mọi thành viên đều là do Levi chủ động nói chuyện xong mới chọn lựa.

Ta cảm thấy kì lạ và cứ im lặng mãi.

Eld mang hình tượng hiền lành lại giống như người anh cả vậy, Gunther có vẻ nội hướng, luôn luôn đứng một chỗ không nói chuyện. Aurou từ lúc nhìn thấy ta vào cửa đã dùng ánh mắt khác thường nhìn ta.

Ta cúi đầu, cảm thấy hơi lạ, nghĩ đi nghĩ lại, ai sợ ai a. Vì thế ngọn lửa trong tâm bùng cháy, ta dừng cảm nhìn lại hắn.

Aurou không nhìn ta nữa, biểu cảm lại vẫn như cũ.

Chưa kịp phỏng đoán hàm nghĩa của biểu cảm đó, Levi đã mở miệng. Chúng ta nghiêm túc nghe.

“Hiện tại tuyên bố danh sách thành viên của đội ngũ tác chiến đặc biệt. Petra. Ral, Aurou. Bossard, Eld. Jinn, Gunther. Shulz. Các vị từ hôm nay trở đi liền thuộc sự quản lý của ta.”

Ôi ôi người đầu tiên được đọc là ta ôi chào! Nét mặt già nua của ta đỏ ửng hẳn lên, rất là xấu hổ.

“Từ đây, các vị trừ bỏ việc huấn luyện thông thường, còn phải đi theo ta chấp hành một ít nhiệm vụ đặc biệt.” Levi nói, “Những nhiệm vụ đặc biệt này, đôi khi sẽ đi hẻm đến nỗi vượt qua sức tưởng tượng của chúng ta, tất nhiên là sẽ vô cùng nguy hiểm, nhưng là một tin tưởng, cấp trên giao phó nhiệm vụ tự nhiên có đạo lý của bọn họ.”

“Từ lúc bắt đầu gia nhập binh đoàn trinh sát, các vị còn phải có giác ngộ dâng hiến trái tim mình vì nhân loại. Cũng bởi vậy, mà phát huy hết thực lực của bản thân. Hi vọng về sau mọi người có thể không ngừng cố gắng.”

Ta cẩn thận hồi tưởng một chút, phát hiện ta không hoàn toàn có giác ngộ dâng hiến trái tim mình vì nhân loại, lúc trước vẫn chỉ biết lo lắng cho tánh mạng bản thân, quả nhiên là thật xấu hổ, xấu hổ đến chết mất.

“Có vấn đề gì không?” Levi băng quơ hỏi một câu. Mọi người từ lúc lựa chọn gia nhập đội Levi đã có những giác ngộ này rồi, không có người ra tiếng hỏi.

Levi tạm dừng một lát, thấy không có người hỏi liền gật gật đầu: “Giải tán.”

Mọi người đều đứng lên đi chuẩn bị tham gia huấn luyện. Ta nhìn không được quay đầu liếc mắt nhìn Levi một cái.

Hắn lúc trước tới tìm chúng ta, hẳn là cho chúng ta lựa chọn đường sống.

Vậy..... Hắn trở thành lãnh đạo của đội ngũ tác chiến đặc biệt, liệu có phải do hắn tự nguyện hay không?

Hắn là không rồi.

Từ năm 845 titan xâm nhập thành Maria, binh đoàn trinh sát – người trực tiếp ra trận chiến đấu với titan, danh vọng bỗng chốc tăng cao, tăng đến độ cao trước nay chưa từng có. Sau đó, binh đoàn cũng trưởng thành hơn rất nhiều. Mà trong đó, công lao của Levi là không thể bỏ qua. Cũng bởi vậy, hắn trở thành binh trưởng, trở thành người mạnh nhất.

Cũng bởi vậy, ta cảm thấy lúc cấp trên giao mệnh lệnh cho Levi làm lãnh đạo đội ngũ tác chiến đặc biệt, sẽ không trung cầu ý kiến của hắn.

Ngẫm lại bản thân, thật sự không có gì để oán giận. Ít nhất Levi đã cho bản thân cơ hội lựa chọn.

Nghĩ như vậy, ta bỗng nhiên cảm thấy trở nên mạnh nhất như Levi cũng không phải điều đáng mừng.

Aizz, aizz, aizz, một người sức chiến đấu kém như ta thì có tư cách gì đi thương hại người mạnh đây! Bị thần kinh hay sao a!

Sau đó, ta bỗng nhiên tỉnh ngộ, tại sao bản thân ta lại bỗng nhiên quan tâm nhiều đến Levi như vậy a. Chẳng lẽ là đi chứng từ lúc nói câu “Ta muốn bảo vệ người” sao? (:3 >0<)

Nghĩ ra..... Nguyên ý đánh cược sinh mệnh để trả giá cho cái gì, phản ứng đầu tiên lúc đó cũng là nghĩ tới Levi a.

Đây, nhất định là do ý thức tự hy sinh cái tôi để bảo vệ tập thể của ta. (==) Hiện tại có vẻ như đã đem đại cục đặt ở trên tánh mạng mình rồi. Ta đã dần dần dung nhập thế giới này, cũng là lúc nên suy nghĩ về thế giới này rồi. Lúc trước mỗi tiếng nói, mỗi cử động, nụ cười của Nico, Iermu, Stanley, Melinda, dù như thế nào đều mang ảnh hưởng đến ta. Bây giờ ta còn chỉ lo đến chính mình, thì cũng quá ích kỷ đi. Ta nguyện ý lưu lại, mạo hiểm đánh cược sinh mệnh lấy đại cục làm trọng, coi như là thể hiện khí độ cùng khí khái của người xuyên không nha.

Ta nghĩ ra câu giải thích hợp lý, liền vừa lòng gật đầu, bỗng cảm thấy tương lai tốt đẹp, con đường phía trước chói lòa ánh sáng. Ta bắt đầu hơi kính nể

bản thân a.

Suy nghĩ nhiều như vậy, thời gian lại chỉ qua vài giây thôi. Nhưng Levi đã phát hiện ta nhìn hắn, ngẩng đầu lên nhìn lại về phía ta.

Ta giật mình phản ứng lại, cười trừ rồi đi theo mấy người kia ra cửa.

Vừa đi ra cửa, Aurou liền tiếp tục dùng cái ánh mắt khác thường hồi nãy mà nhìn ta.

Trong lòng ta buồn bực khó chịu. Làm gì mà lại nhìn ta như vậy a! Bộ dạng của ta rất giống loại đặc biệt (loại dị thường) sao?

Gió nhẹ thổi qua, thổi thêm vào dũng khí của ta. Vì thế ta bình tâm lại, hỏi thẳng: “Arou người làm sao vậy a?”

Arou bày ra biểu cảm “Không nghĩ tới người là con gái lại không dè dặt mà lại trực tiếp hỏi như vậy”. Eld cùng Gunther đi ở phía trước cũng dừng bước chân lại quay đầu nhìn qua.

Khuôn mặt Aurou bỗng trở nên thật đau khổ. Hắn vẫy vẫy tay, ý bảo Eld cùng Gunther có thể đi trước, nhưng là hai vị kia lại làm bộ như không phát hiện, hưng phấn mà chuẩn bị xem kịch vui.

Đúng lúc này, ta chú ý tới biểu cảm của Eld cùng Gunther có chút khác lạ.

Cái ánh mắt xem kịch vui này của bọn họ.....rõ ràng là nhắm ngay vào ta a.

Sau một lúc, Aurou thấy bọn họ không đi cũng liền dừng tay. Trên mặt hắn xuất hiện nụ cười bốn cột, đôi mắt sáng hẳn lên vì hưng phấn.

Ta tròn mắt há hốc mồm mà nhìn hắn, trong lòng có dự cảm không lành.

Giọng nói của Aurou tràn đầy sự đùa vui cùng hưng phấn: “Petra người có phải là Thích binh trưởng đúng chứ!”

“Oanh” một tiếng, đầu óc ta bỗng trống rỗng.

Ta mơ hồ nghe được giọng nói khô khan của mình vang lên: “Người..... Người mới là người thích binh trưởng!”

Eld lạnh nhạt nói: “Nàng đều nói không thích, các người mau đưa tiền.”

Arou chưa từ bỏ ý định tiếp tục hỏi: “Không thì tại sao lúc ở rừng không lẽ người tự nhiên lại chạy đến nói câu ‘Bởi vì ta muốn bảo hộ người’, vừa rồi còn nhìn chăm chăm vào binh trưởng a.”

“Ta..... Ta hy sinh cái tôi lấy đại cục làm trọng không được sao.....” Trời ạ ngay cả bản thân ta đều cảm thấy câu tự giả thích hiện tại có chút sai lệch.

Không biết ai cười bởi thêm một câu: “Ha ha chúng ta đoán đúng rồi, người nhìn mặt Petra đỏ chưa kia.”

Đến lúc này còn có thể theo bản năng phản bác, ta thực bội phục bản thân: “Arou người mới thích binh trưởng, nhìn người xem, kiểu tóc đều cổ ý dễ giống hắn.”

“Ta là sùng bái, sùng bái.” Aurou hiển nhiên không bị ta nói choáng.

Ta nỗ lực nhìn lại, chỉ thấy Gunther cười vỗ vỗ bả vai Eld: “Cuối cùng là ai đưa tiền? Một – năm nga.”

Eld bất đắc dĩ lấy ra ví tiền, lúc đưa tiền còn nhân cơ hội chê trách nhìn ta một chút. Sau đó, xem ví tiền trống rỗng, thê thảm quay đầu về phía ta: “Petra cho mượn chút tiền sinh hoạt đi”.

Gió nhẹ thổi tới, ngọn lửa trong lòng ta lại bùng nổ, trong lòng xuất hiện ý nghĩ “Ta liều mạng của các người”.

Lúc này, Aurou tiếp nhận tiền, ra vẻ khoan hồng độ lượng vỗ vỗ bả vai ta: “Ai nha..... Dù sao tuổi còn nhỏ thôi ~ có thể lý giải ~ có thể lý giải ~”

Ta thật sự nhịn không được, thốt ra: “Này! Người còn nhỏ hơn ta một tuổi đi!”

Arou cứng mặt lại, câu tiếp theo chuẩn bị nói ra nghẹn trong cổ họng, không kịp thu lại đầu lưỡi, “Kha” Một tiếng cắn thẳng vào đầu lưỡi.

Eld cố ý ở bên cạnh cười, cười đến nỗi không thở được, bắt đầu ho khan kịch liệt.

Tự làm tự chịu a, thật sự là tự làm tự chịu. Ác giả ác báo, thiện giả thiện lai a!

Arou thật vất vả trở lại bình thường, nhìn ta ngẩn người, nhin không được vừa cười: “Ha ha ha ta chẳng qua cắn vào đầu lưỡi mà thôi, người đây là yêu phải binh trưởng oa Aha ha ha ha..... Kha!”

Ta lạnh lùng nhìn hắn tiếp tục cắn vào đầu lưỡi sau đó che miệng không dám lên tiếng nữa.

Não bắt đầu chuyển động, ta bắt đầu suy xét một vấn đề mà ta thực sự không muốn suy xét.

Cái gì mà ta thích binh trưởng a! Ta chẳng qua là bắt đầu ý lại hấn mà thôi! Mọi người ít nhiều đều ý lại hấn không phải sao! Ta chẳng qua là phát hiện hấn thực sự vất vả, muốn giúp hấn chia sẻ một ít mà thôi! Bởi vì hấn quả thật rất vất vả a! Ta chẳng qua muốn bảo vệ hấn một chút mà thôi! Bởi vì luôn luôn là hấn bảo vệ người khác nên ta muốn để hấn cũng có thể an toàn một chút! Ta chẳng qua muốn lưu lại trợ giúp hấn mà thôi! Bởi vì hấn là con người mạnh nhất hơn nữa lại là binh trưởng mà mọi người cần ! Ta chẳng qua là vừa vặn nhìn vào hấn một cái mà thôi! Bởi vì hấn gánh vác trách nhiệm thật sự vô cùng nhiều! Ta chẳng qua chỉ lo lắng binh trưởng hơn các người một chút mà thôi! Có sai sao! Vì sao bỗng nhiên lại nói là ta thích binh trưởng a!

Ta suy nghĩ nửa ngày, nhìn trời than thở.

Thật ra mà nói, ta đây vì sao lại nghĩ nhiều hơn người khác?

Ta đến cùng có thích binh trưởng hay không a. (Yep~~ yep~~)

Nghĩ nghĩ, ta đã theo bản năng nói hết ra lời.

Bỗng nhiên có người vỗ vỗ ta bờ vai. Ta mờ mịt quay đầu, thấy Gunther một mặt không đành lòng nhìn ta:“Người vừa rồi đã đem ý nghĩ của chính mình hoàn toàn nói ra .”

A?! Cái gì!?

Ta còn chưa có phản ứng lại, chỉ thấy Gunther tiếp tục không đành lòng nhìn ta, nhẹ giọng nói:“Nếu muốn xác định tâm ý của bản thân, phương pháp tốt nhất chính là.....h.”

Ta sau khi nghe xong, thật lạnh nhạt rút đao ra, lại thật lạnh nhạt đuổi giết Gunther mấy km đường dài.

Chờ ta trở lại ký túc xá, Isis đã sớm ngồi ở đây đọc sách. Nàng nhìn thấy ta trở về, ra tiếng:“Người đã về rồi.” (Okairi ~)

Ta mệt mỏi gật gật đầu, ném đồ xuống, cả người ngã ở trên giường, nhìn trần nhà mà không nhúc nhích.

Isis yên lặng nhìn ta hồi lâu, nói ra một câu:“Người có vẻ rất khác thường a.”

Ta hừ hừ hai tiếng xem như đáp lại.

“Hon nữa sắc mặt không tốt lắm, sinh bệnh sao?”

Ta bỗng nhiên nghĩ đến Isis cũng là nữ sinh, nói không chừng có thể cho ta lời đề nghị. Nghĩ như vậy ta hoắc mất một cái ngồi dậy, động tác này làm Isis phát hoảng:“Oa! Người hôm nay thật là trùng tà a!”

Ta u oán nhìn Isis, thiếu chút nữa rơi cả nước mắt, nhìn đến tận lúc mà da gà của nàng nổi hết kên, run lên run lên, lại run lên run lên.

Sau đó nàng rốt cục mở miệng hỏi ta:“Người..... Làm gì mà nhìn ta như vậy a.....”

Ta ần ần hỏi:“Có thể..... thỉnh giáo người một việc sao?”

Gân xanh trên trán Isis lộ ra:“Người không có thể sử dụng phương thức bình thường để hỏi sao?”

Ta có chút do dự, vẫn cố lấy dũng khí nói:“Nghe nói..... Nghe nói muốn hiểu biết chính mình có thích một người hay không, phương thức tốt nhất là..... Cái kia.....”

“A?” Isis ra vẻ nàng không hiểu,“Cái kia? Cái nào?”

“Chính là cái kia.....” Ta che mặt,“.....h cái gì đó.”

“Oa!” Isis bày ra vẻ mặt khiếp sợ,“Ai nói cho người ! Nhất định là đàn ông đúng không!”

Ta ngán người, gật gù đầu tỏ vẻ chính xác.

“Như vậy cũng quá cực đoan thôi.” Isis nhú nhú lông mày,“Kỳ thật rất nhiều chuyện có thể cho người thấy rõ tâm ý của bản thân, cũng không nhất thiết phải như vậy a.”

Ta ngượng ngùng nói:“Đúng nga.” Trong lòng tính toán lần sau nhìn thấy Gunther hấn là đuổi giết hấn mấy con phở thì tốt đây? Sáu con phở? Có vẻ hơi ít đi. Bảy con phở lại hơi nhiều..... Đã vậy thì liền tám con phở đi. (Thương Gunther~~~)

“Nói người thích ai a?” Isis bỗng nhiên tò mò hỏi.

“A? Không phải cái kia..... Ta chính là nghe tới sau đó tùy tiện hỏi một chút.” Ta nỗ lực duy trì bộ mặt chính trực.

“Nga. Vậy ngươi vì sao lại đỏ mặt?” Isis tựa tiểu phi tiểu* nhìn chăm chăm ta.

Tựa phi tựa tiểu: cười mà như không cười, trong trường hợp này thì Isis có ý muốn vạch trần... nên sau đó... các nàng tự hiểu rồi nhé! ^o^

Ta cuối cùng thuận miệng nói vài lời, tìm cơ đi ra khỏi ký túc xá.

Ta lắc lư thân mình, chạy đến phòng thí nghiệm của Hanji.

“A a, là Petra sao? Mau đến xem!” Hanji vừa thấy đến ta liền hưng phấn mà bảo ta, “Đây là ta nghiên cứu mới nhất ta vừa chế tạo ra, hợp kim siêu cấp nga ~ có thể tăng cường độ bền cho lưỡi dao ~ lúc chém titan sẽ không dễ dàng bị gãy nữa!”

“Thật sự là quá tốt.” Trong lòng ta lại nghĩ tới kế hoạch đuổi giết Gunther “Có thể để ta dùng thử một chút hay không?”

“Được a!” Hanji hoàn toàn không đoán được ý tưởng của ta, sáng khoái đồng ý, “Tuy nhiên phải đợi chút, loại hợp kim này vừa mới nghiên cứu chế tạo ra, muốn thay đổi và chế tạo thành lưỡi dao còn phải mất một khoảng thời gian. Ngươi tới vừa khéo ! Vừa vặn chứng kiến lúc loại hợp kim này xuất thế!”

Ta gật gật đầu. Hanji bỗng nhiên thần thần bí bí sán lại gần, hình như có chuyện lớn muốn tuyên bố. Ta liền theo bản năng dán tai vào nghe.

“Petra ngươi hãy nghe cho kỹ nga, đây là một bí mật.”

“Ân.”

“Ta tính toán mệnh danh loại hợp kim này là ‘Cứng rắn tới cực điểm smug bastard-no.117’. Thế nào, tên này rất đẹp đi!”

Đầu chỉ là đẹp. Khóe miệng ta trừu rút, cứng ngắc cười gượng một tiếng: “Đẹp, rất đẹp.”

Hanji sang sảng cười ha hả, bỗng nhiên làm như nhớ tới cái gì: “Đúng rồi, ta giờ còn phải làm thí nghiệm, ngươi đi trước đem báo cáo đưa cho Levi hộ cái.”

Trong lòng ta lộp bộp một tiếng. Lúc này sao? Không thể nào? Khéo như vậy?

Hanji đã đem báo cáo thí nghiệm đưa tới, thấy ta vẫn sững sờ đứng, chậm chạp không nhận lấy, nghi hoặc hỏi: “Petra ngươi làm sao vậy?”

“Không. Không có gì.” Ta vẫn cầm lấy báo cáo, “Ta. Ta phải đi ngay.”

Đi đến trước cửa văn phòng Levi, tâm tình ta hơi phức tạp.

Đứng ở ngoài cửa, ta nhẹ nhàng hô một tiếng: “Bình trưởng?”

Bên trong không trả lời.

“Bình trưởng? Bình trưởng ta đến đưa văn kiện, ngươi ở bên trong sao, bình trưởng?” Ta lại hỏi vài tiếng, lại không có lời đáp.

Do dự một chút, ta đẩy cửa đi vào.

Levi ngồi ở trên ghế dựa, một bàn tay để lên đầu, có vẻ đang ngủ.

Ta rón ra rón rén đi qua, nhẹ nhàng đem báo cáo thí nghiệm để trên mặt bàn hán, sau đó cúi người nhìn xuống.

Hô hấp thật đều, hai mắt nhắm nghiền, nhất định là đang ngủ.

Trầm ngâm nửa ngày, ta bỗng nhiên nảy ra một ý nghĩ lớn mật, điều này làm trái tim ta cũng khá hoảng sợ.

h cái gì. Đánh chết ta cũng không thử. Tuy nhiên nếu là cái khác.

Ta ngồi xổm đối diện bàn, hai tay để lên mép bàn, yên lặng nhìn vào Levi.

Người kia vẫn như cũ lấy tay chống má, ngủ thật sự thực.

Môi Levi rất mỏng, rất đẹp mắt. Đôi lông mày lúc ngủ, không cong lên như bình thường mà vẽ một độ cong như hoà. Có lẽ hán cười rộ lên sẽ rất đẹp, nhưng là ta cho tới bây giờ không gặp qua hán cười.

Ta lấy tay chống bàn đứng lên. Chân có chút tê mỏi. Ta lén lút đưa mắt qua, thấy Levi không phản ứng, liền nhanh chóng chạm nhẹ vào môi hán một cái, sau đó lập tức rút môi về.

Vụng trộm giương mắt nhìn Levi, hán vẫn như cũ hoàn toàn không biết gì mà ngủ say.

Ta yên lòng lại.

Đây là nụ hôn đầu tiên. Trong lòng ta nghĩ ngợi, có chút hối hận, ta tại sao không suy nghĩ kĩ càng, phải long trọng một chút về sau còn có thể nhớ lại.

Hít sâu một hơi, ta giống lúc trước lặng lẽ tiếp cận, thấy hắn không phản ứng, cổ lấy dũng khí, một mặt trịnh trọng hôn lên bờ môi của hắn.

Nói là hôn, thực tế vẫn là nhẹ nhàng giao môi. Chỉ nhẹ nhàng chạm, ta liền như bị điện giật mà rút trở về, trái tim cũng bắt đầu run mạnh lên, đôi mắt hoa lên, ý nghĩ choáng váng, toàn thân liền mềm yếu ngã xuống.

Nỗ lực chống đỡ không té ngã không đánh nghiêng này nọ. Ta hồi tưởng lại một chút, tốt xấu còn không có quên đi mình làm vậy để chứng minh cái gì.

Có lẽ mấy người Aurou nói đúng.

Bỗng nhiên nhớ tới, ta vội vã nhìn nhìn Levi, hắn hoàn toàn không phát hiện cái gì, vẫn không nhúc nhích.

Ta có chút ngượng ngùng vươn tay, nhẹ nhàng xoa xoa môi Levi.

Ai biết được là vừa lau, Levi bỗng nhiên mở mắt nhìn thẳng vào ta.

Ta bị dọa nhảy dựng, mới vừa rồi thật vất vả chống trụ đã sụp xuống. Ta vô cùng bi thảm ngã trên mặt đất.

Ta quỳ rạp trên mặt đất tường, xong rồi.

Levi liền đứng lên, từ trên cao nhìn xuống.

Ta chợt dạ cười gượng một tiếng: “Bình thường, ta đến đưa văn kiện.” Trong lòng cầu nguyện, hắn trăm ngàn không cần phát hiện cái gì, trăm ngàn không cần phát hiện cái gì.

Levi không ra tiếng, ánh mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Ta cười đến khó nghe: “Aha ha. Vừa rồi có muỗi đậu trên môi ngươi Aha ha.”

Levi như trước chưa nói cái gì, chỉ liếc mắt nhìn ta một cái, ngồi xuống xem báo cáo thí nghiệm mà ta mang đến.

Ta liền nom nớp lo sợ, cười cười đứng ở một bên, trong lòng lại âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Xem ra hắn không phát hiện.

Lúc này Levi bỗng nhiên mở miệng: “Tinh thần ngươi có vẻ rất tốt.”

“Ồi?” Ta sững sờ, nụ cười trên mặt cứng lại.

“Đã như vậy. Văn kiện văn phòng ta về sau từ ngươi phụ trách khâu vác đi.”

A?!

Ta tiêu hóa thật lâu, mới tiếp nhận xong cái sự thật này.

Levi nhìn văn kiện, cũng không lại để ý tới ta đang đứng một bên.

Ta liền vô lực nhìn chậu cây trong phòng. (?)

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: 23: Tình Cảm Thử Thách

Editor: Gem

Giúp Levi xử lý văn kiện vài ngày, ta cảm nhận sâu sắc, việc này không phải cho người làm.

Văn kiện cần xử lý rất nhiều! Đội trưởng cùng ba phân đội trưởng của binh đoàn trinh sát cùng xử lý văn kiện cũng còn miễn cưỡng, nhưng Hanji thì không thể trông cậy rồi, suốt ngày vui đùa làm thí nghiệm, đem văn kiện cần xử lý ném hết cho ba người còn lại.

Trong khi đó thì mũi của Mike lại quá thính, cho nên chỉ cần hắn nhìn thấy là hắn đã bắt đầu phàn nàn, chỉ trích. Ta thầm nghĩ: Điều này thực sự có thể sao?

Mà đội trưởng lại thường xuyên phải ra ngoài gặp các vị quan chức cấp cao khác.

Vì vậy, phần lớn văn kiện, đều sẽ tới tay Levi.

Thành thật mà nói, lúc đầu ta rất sốc. Về cơ bản, văn kiện trong phòng Levi luôn cần hoàn thành và chuyển ra ngoài nhiều lần. Hắn lại thường xuyên ra ngoài, có thể trong thời gian quy định bảo đảm chất lượng và số lượng, rồi sắp xếp ổn thỏa nhiều văn kiện như vậy. Ah a thật sự đáng kinh ngạc.

Dưới sự thần uy (rực rỡ) của hắn, người chuyển văn kiện như ta đây đặc biệt đáng thương.

Hơn nữa ta còn không thể nghỉ mấy buổi tập huấn thường xuyên, cho nên mấy việc này đều làm trong lúc huấn luyện.

Ta từng nhiều lần hoài nghi lúc đó Levi tỉnh, bởi vì ta hôn trộm hắn cho nên mới lặng lẽ trả thù như vậy.

Khi ta nói hết ý tưởng này cho Levi, hắn cười khò mà nói: “Gi? Lá gan ngươi thật lớn a. Nếu lúc đó hắn mà tỉnh, vậy có lẽ hiện tại cổ của ngươi không còn ở đó.”

Ta thầm cân nhắc một lát, thấy rằng điều này cũng khá hợp lý liền gật đầu.

Im lặng một lúc, ta lưỡng lự hỏi nhỏ: “VẬY. Ngươi có biết binh trưởng Levi thích loại hình gì hay không?”

“Wow.” Eld bày tỏ sự ngạc nhiên.

Ta không để ý tới mặt mũi, chờ mong nhìn hắn.

“Ừm. Có lẽ thích những người mạnh mẽ, dù sao binh trưởng cũng là người mạnh nhất mà.” Eld suy nghĩ một lát rồi trả lời.

Ta hỏi tiếp: “Còn gì nữa?”

“Còn có.” Eld tiếp tục suy nghĩ, “Chắc là sẽ thích người thông minh. Dù sao thì phân đội trưởng Hanji bình thường không biết lớn nhỏ lại không có chừng mực, nhưng năng góp phần nghiên cứu khoa học nên binh trưởng Levi thường dễ dàng tha thứ nàng.”

“Không có gì khác?”

Eld rồi rầm: “Cuối cùng có lẽ là. Ah. Hiểu chuyện đi.”

Chẳng lẽ muốn ta tìm Hanji mượn một bộ kính giúp người ta thông minh, sau đó vừa luyện cơ bắp vừa chào hỏi Levi sao?

..... Ha ha.

“Nhưng mà,” Ta đột nhiên nhớ tới, “Văn kiện mà binh trưởng xử lý vẫn nhiều vậy sao? Trước ta thì ai giúp hắn công việc phân loại a?”

Eld đau khổ nói: “Ta không biết a. Đây. Có thể cho ta vay tiền được chưa?”

“A?” Ta không phản ứng kịp.

“Ngươi không phải nói. Nghe ngươi tố khổ xong thì sẽ cho ta vay tiền sao.”

“.....”

Ta nói chuyện với Eld xong liền trực tiếp đi tới phòng làm việc của Levi.

Vừa vào cửa, Levi không nhìn lên, rất tự nhiên nói một tiếng: “Pha trà.”

Ta đứng ngây một lát, liền thẳng đến trước mặt hắn lấy cốc.

Vừa định đi lấy, Levi đã nhấc chén lên, uống nốt phần trà trong chén, sau đó thuận tay đem ly không đưa cho ta.

Ta như trước ngăn người xem hắn uống hết trà, bỗng nhiên nhớ đến lúc hôn hắn, trái tim đập nhanh khác thường. Đây chắc chắn là di chứng!

Nhìn cái cốc trong tay hắn, ta hơi do dự, bắt đầu cảm nhận được cảm giác bi thảm của những người anh hùng. Ta nhận lấy cái cốc, đựng tới tay Levi, tay run lên mạnh mẽ.

“Ngươi làm sao vậy?” Levi nhận thấy ta khác thường, cuối cùng cũng ngừng đầu lên nhìn ta.

Ta ngưng ngưng cười cười:“Không có gì, rút gân mà thôi.”

Ta cầm cốc, lòng thật náo nê.

Trước khi phát hiện tình cảm của mình với Levi, ta vẫn bình thường khi ở cùng hắn. Nhưng sau chuyện kia, ta luôn cảm thấy không thoải mái với cách tiếp xúc này.

Phải cố gắng che lấp tình cảm với hắn, không dám biểu hiện ra ngoài. Trước không đề cập đến cấp bậc binh trưởng và binh lính vội, chúng ta đều là binh lính.

Chiến tranh với titan không biết lúc nào mới kết thúc, giờ nghỉ lại, đến lúc đó một nhát về cái mạng cũng đã là xa xỉ lắm rồi.

Ngoài ra, ta không nghĩ trở thành gánh nặng của Levi. Gánh nặng hắn mang đã đủ nặng rồi.

Ta càng thêm hi vọng hắn có thể không lo không nghĩ chiến đấu, dù sao đi nữa, lòng hắn thấy không hối tiếc là được rồi.

Nghĩ như vậy, ta ngửa đầu nhìn trần nhà, hít sâu một hơi, đẩy lòng náo nê đồng thời lại kính nể bản thân vì rộng lượng như vậy.

Rửa xong cái cốc, tinh thần ta tăng lên một bậc. Quá trình rửa cốc như rửa sạch linh hồn ta.

Vì vậy ta cầm lấy cốc, cho lá trà vào, sau đó nước sôi, trực tiếp cầm đưa cho Levi.

Levi nhấp một ngụm, khuôn mặt không gọn sóng, đem cái cốc trả lại cho ta:“Rất khó uống.”

Ta hơi sững sờ. Trước kia ở nhà ta vẫn pha như vậy a. Levi uống trà đòi hỏi thực cao a.

Cầm cái cốc trở về lập lại quá trình đã làm, lại ngâm một lần, đưa cho Levi, lại vẫn thấy được phản ứng như cũ.

Tiếp tục như vậy cho dù tâm linh ta là thánh hiền cũng khó đỡ cái yêu cầu pha trà của Levi a.

Đợi đến lần thứ tư, Levi cuối cùng cũng từ bỏ, nói:“Tốt lắm, cứ như vậy đi.”

Ta thờ dãi nhẹ nhõm, đang muốn đứng ở bên cạnh đợi mệnh, Levi lại mở miệng rất tự nhiên:“Petra, giúp ta giặt sạch chỗ quần áo bên kia.”

Ta nhìn theo ngón tay hắn, thấy vài kiện áo somi khoát lên trên một cái ghế.

Hơi sững sờ, ta yên lặng đi qua ôm lấy mấy cái áo somi đẩy cửa đi ra ngoài.

Trước khi cửa đóng lại, ta quay đầu, nhanh chóng nhìn Levi một cái.

Hắn vẫn như cũ ngồi ở chỗ kia xử lý văn kiện, một tay cầm bút, một tay cầm ly trà, tư thế tao nhã lại khí phách, đẹp mắt giống như một bức họa vậy.

Nhìn xong, ta liền nhận mệnh cầm áo somi đi giặt.

Bỏ qua việc hắn chỉ là cấp trên của ta, mặc dù cấp trên không có quyền lợi yêu cầu cấp dưới làm như vậy, ta cũng sẽ không cự tuyệt. Dù sao hiện tại là ta thích người ta, là ta theo đuổi hắn, cho nên ta làm việc vì hắn cũng là theo lẽ thường.

Hiện tại đã gần tới giữa trưa, trong phòng giặt quần áo không có người. Ta mở vòi phun bật nước để giặt quần áo.

Vừa định đem quần áo ngâm vào trong nước, ta liền dừng tay. Nhìn trái nhìn phải thấy không có người, ta đem áo somi dán tại trên mặt hạnh phúc mà cọ cọ, sau đó mới cảm thấy mỹ mãn ném vào trong nước chậm rãi giặt.

Tâm trạng bỗng trở nên tốt hơn rất nhiều. Ta thoải mái giặt xong quần áo rồi đem đi hong khô, nâng quần áo trở về phục mệnh.

Mở cửa, ta tiến đầu vào, nhận ra trong phòng làm việc không có người.

Ta không biết làm gì, đem quần áo đặt ở trên bàn, liền ngồi xuống ghế dựa bên cạnh.

Do dự một chút, ta nghĩ thầm ta có thể đi rồi đứng không, nghĩ nghĩ, nếu Levi có chút việc đi ra ngoài, lúc quay lại tìm ta không thấy thì sao giờ?

Ngồi ở đó một lúc, mãi đến khi đồng hồ treo tường chuyển sang số một, ta mới nhận ra: Levi nhất định là đi ăn cơm trưa !

Ánh mặt trời ban trưa chiếu lên cửa sổ khiến căn phòng trở nên sáng chói. Ta khó chịu nhìn theo nguồn sáng này.

Trong lòng có hơi lạc lõng, hơi tức giận, nhiều hơn nữa là thất vọng. Hắn sao có thể bỏ lại ta mà đi như vậy chứ.

Lại qua một hồi lâu, Levi mới trở lại thư phòng. Hắn thấy ta ngồi ở chỗ kia, hơi ngạc nhiên, nhưng nhanh chóng phản ứng lại, gắt gát đầu nhìn phía ta.

Như vậy liền xong?

Ta cắn răng một cái, uy phong lẫm liệt đứng lên, vừa đứng lên liền cảm thấy hối hận, nghĩ rằng như vậy có phải quá mức hay không, nghĩ lại nghĩ đến lời Eld nói, Levi có lẽ thích người khá mạnh mẽ, lá gan bỗng phình to lên, những suy nghĩ vừa rồi bay biến lên chín tầng mây.

Levi lặng lẽ nhìn ta.

Ta vẫn hùng hăng đứng, thấy hắn không có phản ứng gì, không biết làm gì tiếp theo, cứ tiếp tục đứng như vậy.

Levi liền mở miệng: “Sao vậy?”

Ta sùng sốt, không muốn kích lệ bản thân, lại nghĩ đến việc ta thích hắn, lời nói nhẹ nhàng hắn xuống: “Bình trưởng, người đi không thêm gọi ta.”

Levi hỏi ngược lại: “Người không phải giặt quần áo sao?”

Hắn nói như vậy, con tức của ta vốn đã tắt lại bùng cháy lên, còn cháy được đặc biệt rực rỡ, đặc biệt quyết liệt: “Còn không phải là giặt cho bình trưởng!”

Nói xong nhớ lại tình cảnh vừa rồi, lòng lại thất lạc. “Bình trưởng người đi ra ngoài ăn cơm cái gì ít nhất phải nói với ta một tiếng chứ, ta giặt xong quần áo về còn giống con cóc ngồi ở chỗ này chờ người, không biết người tại sao lại đột nhiên rời khỏi, còn sợ người về sau có chuyện tìm không ra ta!”

Kích động nói hết, mắt ta có hơi mờ, lấy tay dụi mắt, sau đó cũng không biết nên nói gì tiếp.

Levi không nói gì, bước đến gần, đưa hai túi giấy cho ta.

Ta ngẩn người, tuy rằng vừa mới ở phát giận nhưng vẫn nhận lấy: “Đây. Cái gì a?”

Levi có vẻ không kiên nhẫn với thái độ của ta: “Cơm trưa.”

“Di di di di di di di di di di?” Ta tròn tròn mắt. Sùng sốt một lúc lâu, ta mở một cái túi giấy ra xem, thật là cơm trưa. (Để nguyên cho mn cảm nhận mấy cái di di di di ấy ~)

Lúc sau, ta mở nốt túi giấy còn lại, thấy trong túi giấy, là một phần kem.

Nhìn đến kem ta bỗng nhớ tới lần trước Hanji mang ta đi ăn kem. Khi đó ta làm rơi kem vào áo Levi, sau đó bất chấp tất cả trước dùng phần kem còn lại chặn miệng hắn sau đó đem quần áo của hắn đi giặt sạch sẽ, miễn cưỡng tránh được trách phạt. Lúc Nico bị đội cảnh vệ lợi dụng, Levi cũng là bởi vì kem nhìn thấu chân tướng, phát hiện âm mưu của đội cảnh vệ đồng thời còn cứu vớt Nico. (nghe nghiêm trọng quá) Nghĩ đến đây, lòng hơi đau, đồng thời cảm thấy vui vẻ vì chuyện lâu như vậy mà Levi còn nhớ. Ít nhất hắn vẫn để ý đến ta?

Ta không hy vọng xa vời hắn có thể dùng cảm tình của mình để đáp lại, nhưng chỉ cần hắn có thể chú ý tới ta, ta cũng đã rất hạnh phúc .

Ta chớp chớp mắt, giặt mình nhận ra hắn không gọi ta là vì ngay từ đầu đã tính toán cầm cơm trưa lại cho ta.

Sau đó lại nhớ tới lời mình vừa nói, khuôn mặt già nua bỗng đỏ lên, cảm thấy cực kỳ mất mặt, cực kỳ xấu hổ. Ta vừa rồi, có vẻ như đã thuyết mình một cách hoàn mỹ cái gì là không phân phải trái, không biết rõ ngọn nguồn đã làm âm ỉ?

Nhìn trộm phía hắn, ta thấy Levi đã ngồi trở lại vị trí, mặt không biểu cảm, giống như vừa rồi không xảy ra chuyện gì.

Ta xấu hổ chấp tay sau lưng đem hai cái gói to đặt sau lưng, yên lặng cọ: “Bình trưởng.”

Levi mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, bất động.

Ta càng không yên, lại nói một tiếng: “Bình trưởng.”

Thấy hắn như trước không để ý ta, ta cắn răng nói thẳng: “Bình trưởng vừa rồi thật sự là thực xin lỗi!” Cúi người 90 độ thật mạnh, nghĩ rằng như vậy có thể phản ánh chân thực về áy náy cùng tội lỗi, không nghĩ tới dùng sức quá mạnh, cái trán đập vào bàn.

Ta đứng thẳng lên, đau đến nỗi nước mắt chảy ra, đưa tay lên trán, trong lòng tự nhận định, xong rồi.

Nếu bình trưởng thích người lợi hại thật , ta giả lợi hại cũng không xong.

Nếu bình trưởng thích người thông minh thật, ta cúi đầu không những không thể hiện sự áy náy và tự trách mà lại thể hiện ra một chữ ” Ngốc”.

Nếu bình trưởng thích người hiểu chuyện, ta. Aizz, không nói cũng thể.

Ta bỗng cảm thấy thật buồn lòng: Tại sao ta lại ngốc như vậy a, nhìn xem người khác, trước không nói tiền bối cùng mấy người cùng khóa, ngay cả Eren bọn họ người người đều lộ ra sự thông minh của bản thân! Đến ta tại sao lại như vậy a! Ta thật sự là nhân vật bi kịch nhất trời đất này ah!

Ta nhìn trộm Levi, vốn còn mang theo ý nghĩ “Ít nhất ta như vậy binh trưởng sẽ tha thứ ta chứ”, lại chỉ nhìn thấy Levi biểu cảm “Người thật ngốc a” nhìn ta.

Trong lòng ta tuyệt vọng cùng hối hận: “Chết mất! Lại lưu lại ấn tượng xấu!”, mặt ngoài lại không nói gì yên lặng nháchai cái túi giấy rời khỏi phòng.

Đóng cửa lại, ta đặt mông ngồi trong hành lang, miệng gặm bánh mì, ưu thương nhìn trần nhà.

Có lẽ, ta bắt đầu thích Levi, là ở lần viễn chinh ngoài thành thứ hai.

Khi đó được Levi chỉ dẫn, ta luôn luôn ghi tạc trong lòng. Tuy rằng hắn không giỏi trong việc chỉ dẫn, nhưng sau tất cả, chỉ dẫn đó lấy lại sự tự tin cho ta.

Ta tuy rằng chỉ là binh lính phổ thông, may mắn nên mới được phân vào ban tác chiến đặc biệt, nhưng dù sao năng lực hữu hạn, không làm nên chuyện lớn gì. Nhưng cái tâm muốn báo đáp vẫn phải có. Ta muốn làm điều gì đó giúp hắn trong giới hạn của mình.

Sau lần đó, ta luôn luôn chú ý Levi và bắt đầu lo lắng đến tình cảnh của hắn, lo lắng đến gánh nặng trách nhiệm mà hắn phải gánh vác, lo lắng đến hắn có gắng hết sức vì con người, đột nhiên sinh ra ý niệm muốn bảo vệ hắn.

Lại sau đó, ta trở thành thành viên ban Levi, xác định mục tiêu của bản thân dưới sự thoải mái vui đùa cùng mọi người.

Ăn xong bánh mì liền ăn kem, ta xúc một thìa bỏ vào trong miệng, cảm giác lạnh lẽo như thấm sâu vào đầu óc khiến đầu óc thanh tỉnh hơn.

Ta càng ý thức rõ ràng về hạn lực của mình. Nhút nhát, hèn yếu, ích kỷ. Các khuyết điểm này đều tồn tại trên ta. Dù sao cũng không phải người ở thế giới này, sự ràng buộc không đủ chặt, lại mang theo ý thức tự cho là đúng của người xuyên không, luôn đem chính mình đặt ở vị trí rất cao. Ít nhất là lúc trước khi Nico chết ta vẫn luôn như vậy. Nhưng là thế giới này, phức tạp hơn tưởng tượng của bản thân. Mặc dù là người xuyên không, ta cũng không hơn được bất kỳ ai.

Năng lực hữu hạn như thế, mà mình lại không phải hoàn mỹ. Ta vừa cắn thìa vừa nghĩ, ta như vậy, điều cần làm nhất bây giờ là bổn phận của người lính.

Còn về tình cảm với Levi. Lòng ta bỗng trầm xuống, sa sút. Mình có phải hay không rất ngốc, rất không hiểu chuyện hay không?

Đang nhìn trần nhà mà suy nghĩ, cửa phòng làm việc bỗng nhiên bị đẩy ra, Levi không nói gì đứng ở cửa.

Thìa vẫn còn ở trong miệng, người vẫn trong tư thế nghĩ chuyện, ta chợt dạ nhìn Levi, khuôn mặt hơi nóng lên.

Levi thấy ta như vậy, có chút bất đắc dĩ. Hắn trầm giọng nói: “Người ăn nhanh chút, có một số văn kiện cần xử lý trước khi buổi huấn luyện chiều bắt đầu, người ăn xong đến hỗ trợ.”

“Vâng.” Ta sửng sốt, nhìn hộp kem trong tay vẫn còn nửa, nghĩ rằng không ăn thật đáng tiếc, vì thế mau chóng cầm lấy thìa xúc, sau đó ngẩng đầu vội vàng nói với Levi: “Ta ăn sắp xong, bắt đầu được rồi.” lời vừa nói ra, ta chợt cảm thấy xấu hổ, vốn là muốn nói “Ta ăn xong rồi, có thể bắt đầu” a, như vậy có phải quá ngốc hay không a!

Levi ngẩn người, ra hiệu cho ta vào phòng.

Ta nỗ lực nuốt kem xuống, đầu óc lại xoay vòng, nhớ tới chuyện vừa rồi, lòng cảm thấy buồn bực. Nghĩ đến tình cảnh hiện tại của bản thân, lại cảm thấy mình rất bi thảm, rất bình thường. (bất bình thường thì có, suốt ngày suy nghĩ linh tinh sau đó lại buồn bực, lại buồn bực rồi lại chán nản. Buồn đầu mà lăm thế a~~ Bất đắc dĩ vs nữ chủ. Tự hỏi đây có phải giả mạnh ko a??)

Ta nỗ lực ngăn mấy ý nghĩ tiếp tục xoay chuyển trong đầu, đi vào thư phòng với một tâm trạng rất kỳ lạ, không thể giải thích được.

Bạn đang đọc truyện *Lịch Sử Tiến Hóa Của Cúi Mực* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.